SERIE NOUĂ - 781 • ANUL XLIX • 18 MAI 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 20 (2531)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ Se pare că în ziua de azi copiii au ajuns atât de scumpi încât doar familiile sărace şi-i mai pot permite.
(Heinrich Heine)

■ Cimitirul este un loc plin cu oameni care fuseseră convinşi că lumea nu se poate descurca şi fără ei.
(C. Neil Strait)

Spectacolul cunoaşterii

MISTERUL firului de păianjen

Femina club

Pentru părinţi

Copiii au nevoie de timp, iar părinţii de răbdare

În premieră

Nicolae Grigorescu în Franţa

Minuni ale lumii

Tainele din papirusurile de la Herculanum

Terapii complementare

Cancerul de sân tratat în... grădină

Goana după petrol declanşează CUTREMURE!

Locuitorii din câteva sate georgiene s-au trezit cu casele năruite după ce mai multe companii occidentale au efectuat lucrări de construire a unei conducte magistrale pentru transportul combustibilului. Această „răscolire" a adâncurilor pământului ar fi responsabilă, consideră militanţii pentru ocrotirea mediului, de declanşarea în Caucaz, în ultimii ani, a unor cutremure care nu se încadrează în statisticile realizate de seismologi. „Marile companii, în cârdăşie cu guvernul, ne distrug casele şi pământul", spune Roman Gogoladze, un fermier sărac din satul caucazian Dgvari, arătând spre pereţii aproape dărâmaţi ai locuinţei sale, surprinsă de o alunecare de teren.

Furia sătenilor este îndreptată în primul rând împotriva concernului British Petroleum, care a investit miliarde de dolari pentru crearea celei mai lungi conducte magistrale din lume (1767 km), de la Baku, în Azerbaidjan, pe coastele mediteraneene ale Turciei. Conducta Baku-Tbilisi-Ceyhan se află la mai puţin de un kilometru de Dgvari, iar faptul că britanicii au dinamitat munţii, spre a o săpa, şi-a pus amprenta asupra stabilităţii zonei – şi aşa una extrem de sensibilă din punct de vedere seismic. Nu-i de mirare că acum localnicii se tem că săpăturile au „zgândărit" plăcile tectonice, un seism de amploare fiind oricând posibil, după ce alte câteva, mai mici, au zguduit regiunea în ultimii ani. Mai mult, magnaţii britanici nici măcar nu le-au acordat compensaţiile băneşti promise celor care au acceptat strămutarea, iar acum ridică din umeri, spunând că alunecările de teren şi cutremurele n-au fost provocate de ei!

Roman Gogoladze, în faţa casei sale, distruse de alunecările de teren

Georgia, una dintre cele mai bogate ţări din spaţiul ex-sovietic, a intrat în ultimii ani în sfera de influenţă occidentală, dar acest fapt nu a produs, cum se aştepta, o bunăstare generală, motiv pentru care un milion de oameni din populaţia de 5 milioane au fost nevoiţi să emigreze, în căutarea unui loc de muncă. Cu toate că mulţi georgieni se plâng că ei trag ponoasele, iar occidentalii foloasele, preşedintele ţării, pro-occidentalul Mihail Saakaşvili, spune că proiectul magistralei de petrol este unul benefic pentru Georgia, întrucât va atrage investiţii străine. De altfel, proiectul a fost puternic sprijinit de guvernele britanic şi american, care văd în existenţa acestei conducte magistrale o modalitate de a contrabalansa controlul crescând al Rusiei asupra zăcămintelor de petrol din Caucaz. Recent, preşedintele Bush a întreprins o vizită la Tbilisi, numind Georgia „un far al libertăţii", dar s-a supărat atunci când, după ce ruşii au tăiat alimentarea ţării cu gaze, guvernul georgian s-a adresat Iranului, solicitând un acord de import de gaz metan. Ca urmare, acordul a fost imediat anulat, de teamă ca nu cumva să se supere „marele frate de la Washigton" şi să nu mai investească în economia georgiană...

Problema este însă că, din această „gâlceavă a greilor" singurii care au de pierdut sunt sărmanii ţărani georgieni; cu casele şubrezite şi cu spaima permanentă că un cutremur îi va îngropa sub ruine, ei trăiesc drama de a fi jucării fără valoare într-un joc pe bani mulţi, controlat de alţii...

TV
■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

DISPAR URŞII POLARI!

Dacă nu se vor lua de urgenţă măsuri, peste puţini ani specii de animale precum urşii polari sau hipopotamii nu vor mai putea fi văzute decât în cărţile de zoologie, avertizează experţii Uniunii Internaţionale pentru Conservarea Speciilor (IUCN). Din cauza poluării excesive şi a topirii accentuate a gheţarilor, la ora actuală nu mai puţin de 16.000 de specii de plante şi animale sunt în pericol de extincţie, doar anul trecut fiind adăugate încă 530 de specii acestei „liste roşii".

Printre cei mai ameninţaţi se numără urşii polari, al căror număr va scădea la jumătate în următorul deceniu, se afirmă în alarmantul raport. Cauza dispariţiei lor va fi nu atât vânarea excesivă, cât mai ales topirea calotelor glaciare, care privează animalele de habitatul lor natural. Alături de urşii polari, ameninţaţi sunt şi hipopotamii – în ţările din centrul Africii numărul acestora a scăzut cu 95% în ultimii zece ani! – gazelele Dama şi multe specii de rechini. În aceste condiţii, n-ar fi exclus ca pe viitor omul să rămână singura specie de pe Terra, după ce le va veni de hac tuturor celorlalte vieţuitoare de pe planeta albastră...

SUDOKU
jocul săptămânii – 20

5				6				3
6			8		7			9
	8						2	
	5	7		9		6	8	
				2				
	3	2		5		9	4	
	9						6	
2			9		3			1
3				4				8

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Bibliote[illegible]

CRONICA TV

De la Jamie la Radu Anton Roman

E imposibil de crezut că emisiunile gastronomice de tip „reality-show", realizate de postul de televiziune Channel 4 şi preluate de TVR2, duminica după-amiază, trec neobservate. Dimpotrivă, suntem convinşi să sunt urmărite cu sufletul la gură, chiar şi de cei care nu sunt pasionaţi de gastronomie. Protagonistul documentarului „Poftă bună" se numeşte Jamie Olivier şi este considerat cel mai popular bărbat din Anglia, surclasându-i la acest „capitol" pe Tony Blair sau pe Robbie Williams. Cât priveşte documentarul, acesta se află pe primul loc în topul vizionărilor.

Jamie gătește într-un ritm înnebunitor, făcând combinaţii trăsnite (ex.: chili în ciocolată!), amestecând frenetic în mojare de lemn condimente şi verdeţuri (salvie, mentă, busuioc, coriandru etc.) pentru a le amplifica aromele. Nu înainte de a face piaţa, în acelaşi ritm aiuritor, cumpărând „munţi" de produse proaspete de la prietenii săi măcelari şi zarzavagii, care-l ştiu ca pe un cal breaz. Când totul e gata, urmează festinul (beneficiarii sunt de obicei soţia sau prietenii săi petrecăreţi). Dacă acesta are loc în altă parte, într-un timp record, Jamie împachetează preparatele în folii de aluminiu, pungi de plastic, recipiente, le aruncă în coşul motocicletei şi porneşte la drum.

Pentru fanii nostalgici ai lui Radu Anton Roman, acest documentar, e o alternativă. Nu însă cea mai „savantă". Pentru că, întorcându-ne la regretatul poet, ecolog, pescar (de răpitori) etc. dar nu în ultimul rând, gastronom rafinat, cu plăcute „aere" de boier de viţă veche, nu putem să-l trecem în uitare şi să nu ne bucurăm retroactiv de pasiunea voluptuoasă şi provocatoare pe care o punea în arta gastronomică. Sau de „colocviile" picante pe care le asocia degustării vinurilor, de sarabanda de epitete cu note fine dar „voluptuoase" ce înnobilau vinul cu neştiute savori...

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris

FINALIZAREA IDEILOR BUNE

Editura Amaltea (www.amaltea.ro) continuă buna iniţiativă de a edita lucrări utilitare, menţinându-se în domeniul reuşitei în afaceri. În această săptămână vă propun volumul „Finalizarea! Disciplinează-te pentru a duce lucrurile la bun sfârşit", o carte care îmbină strategia cu realitatea, care vorbeşte despre ţeluri şi exemplifică tehnicile prin care se ajunge la ele. Volumul este semnat de Larry Bossidy şi Ram Charan, iar traducerea aparţine Aneimaria Stanca. Finalizarea nu este doar cea mai importantă problemă cu care se confruntă afacerile în ziua de azi; este un concept pe care nimeni nu l-a explicat vreodată în mod satisfăcător. Când spun finalizare, oamenii se gândesc la partea tactică a unei afaceri, la ceva ce liderii deleagă, în timp ce aceştia din urmă se concentrează să perceapă problemele „mai semnificative". Această idee este complet greşită. Finalizarea nu înseamnă doar tactici de lucru: este o disciplină şi un sistem. Trebuie sădită în strategia companiei, în obiectivele şi cultura ei. Iar liderul organizaţiei trebuie să fie extrem de implicat în procesul de finalizare. *(George Cuşnarencu)*

Dialog astrologic

MARIANA T., Bucureşti:
„...Am urmărit număr de număr această rubrică şi din păcate nu am văzut prea multe referiri la zodia Leului, în care m-am născut eu. Mă interesează acest lucru din mai multe motive. În primul rând, eu şi părinţii mei aparţinem de această zodie. În al doilea rând, aş dori să ştiu care sunt relaţiile Leilor cu alte zodii, de exemplu Săgetător. Prietenul meu este Săgetător şi de la un timp nu ne înţelegem prea bine. Cred, fără să mă pricep la astrologie, că Leul şi Săgetătorul nu sunt compatibile (...) De asemenea, din experienţa personală, bănuiesc că Leii nu sunt compatibili nici cu Vărsătorii. Care este adevărul?"

Săgetătorii, firi imprevizibile

– Dragă ***Mariana,*** conform cu aşa-zisele reguli ale afinităţilor sentimentale astrologice, femeia-Leu, atunci când este dominantă, are relaţii excelente cu Berbecii, Leii şi Scorpionii; la polul opus se află legăturile cu Taurii şi Capricornii. Cu alte cuvinte, pentru Săgetător nu există nici o indicaţie precisă, în consecinţă legăturile sunt normale sau, poate, de indiferenţă. Celălalt reper al nostru, zodiacul chinezesc, spune cu totul altceva; Săgetătorul (Şobolanul) se află în acelaşi triunghi al armoniei cu Leul (Maimuţa) – privite ca zodii lunare. Însă, mai aproape de spiritul nostru european este legătura care spune că între două zodii de acelaşi semn (Foc în cazul Leului şi Săgetătorului) sunt imprevizibile şi de obicei se tolerează fără să existe vreo afinitate specială între ele. Despre nativii zodiei Leului se pot spune foarte multe. Firea extrem de orgolioasă a Leilor îi face deseori insuportabili, însă ei ştiu să fie camarazi de nădejde pentru oricine are aceleaşi idealuri. Femeia este, de obicei, frumoasă dar destul de puţin ataşată principiilor matrimoniale. Bărbatul este impulsiv, dominator şi uşor influenţabil... Mă opresc aici, am cules cele mai importante aspecte ale portretului nativilor Leului, poate voi reveni cu alt prilej.

Astrele predispun, nu dispun!

– Dragă ***Cristina,*** trebuie să-ţi spun în primul rând că mi-a plăcut spiritul tău combativ care, recunosc, nu este foarte departe de realitate. Îmi permit să-ţi precizez, totuşi, un principiu esenţial al filosofiei vieţii: a generaliza particularul nu este întotdeauna corect – reciproca este valabilă –, dar unitatea în diversitate este valabilă. În ceea ce priveşte afinităţile sentimentale dintre diverşi nativi, acestea le-am preluat după un tratat de profil al lui Dennis Lloyd, un autor englez contemporan, care a studiat influenţele planetelor Marte şi Venus în mod statistic, pentru o cazuistică destul de amplă. Lloyd spune că femeia-Rac dominantă are relaţii excelente cu Berbecii. Aceasta nu este o lege în adevăratul sens al cuvântului, ci un reper. Nici o femeie-Rac, în cunoştinţă de cauză, nu se ghidează după această „lege", ci după ceea ce-i dictează inima şi raţiunea. Modul oarecum vehement în care te exprimi şi întrebarea ta cu privire la viitorul tău sentimental sunt legitime. Însă dacă învelişul astrologic al gândirii tale devine o obsesie, atunci greşeşti profund. Dacă te vei îndrăgosti încă o dată de un Berbec? Dacă un Berbec te va iubi intens, îl vei respinge pentru că-i Berbec? Iată cum, dacă suntem prea „devotaţi" astrologiei, alunecăm în ridicol. Eu zic să încerci să ştergi cu buretele zonele amare ale memoriei tale afective şi s-o iei de la capăt. Uşor de spus, greu de făcut, recunosc, dar n-ai altă cale. Te rog să-mi mai scrii!

CRISTINA D., Iaşi:
„...Cu toate că am numai 18 ani, experienţa acumulată mi-ar ajunge pentru o sută de ani. Nu vreau să vă plictisesc acum cu toate necazurile mele, însă pot să vă spun că am tras concluzia următoare: ceea ce astrologia afirmă despre relaţiile dintre zodii nu are nici o valoare, planetele nu au cum să influenţeze cel mai frumos lucru care i se poate întâmpla unui om, adică dragostea (...) Eu sunt Rac şi aţi scris că trebuie să am relaţii excelente cu Berbecii. Acest lucru nu este adevarat, căci am avut doi prieteni foarte buni, ambii Berbeci, dar relaţia n-a durat mai mult de un an. Cine mă mai poate convinge că dacă, pe viitor, mă voi îndrăgosti de un Berbec, legătura noastră nu va eşua iar? Ce-mi puteţi răspunde la aceste critici, pe care n-aş vrea să mi le luaţi în nume de rău. Eu citesc cu plăcere această rubrică în continuare".

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Care a fost cea mai mare cucerire?

O cucerire (importantă) poate presupune eforturi, insistenţe. Sau se întâmplă firesc. Satisfacţia e, de cele mai multe ori, mai mare în prima variantă pentru că lupta dă sens şi „strălucire" victoriei. Marile iubiri din tinereţe devin rareori permanente. Dar rămân înscrise adânc, multă vreme, în memoria sentimentală...

Până în momentul de faţă nu cred că se poate vorbi de o mare cucerire. Nu am fost cuplată cu nici un VIP (niciodată nu e însă prea târziu) ca să ies în evidenţă, să se vorbească de mine. Sau să bifez în „palmaresul" meu o victorie de notorietate care să-mi înfierbânte mintea, să-mi măgulească orgoliul. Pe de altă parte, o mare cucerire înseamnă o mare dragoste. Iar el nu trebuie să fie un VIP. Poate fi şi un anonim, fără să aibă ceva foarte special (inclusiv bani) dar un anonim care să-mi transmită minunaţii fiori ai dragostei. *(Adela Ciobanu, 18 ani)*

Nu aş putea-o numi o mare cucerire (oricum eu nu sunt o cuceritoare) dar de o relaţie specială aş putea vorbi. Există o persoană de la care, cu ceva timp în urmă, nu mă aşteptam la vreun gest de apropiere. Un băiat cu care nu mă puteam înţelege. Pur şi simplu nu ne suportam. (Ne întâlneam deseori în diverse ocazii) La un moment dat, ne-am aflat la munte, într-o excursie, şi minune! Acolo ne-am apropiat de la sine. Am aflat că îi plăcea de mine dar a fost foarte greu să-l cred. Cu timpul m-a convins. Deocamdată e bine dar simt că poate fi foarte bine. O mare „cucerire", dacă vreţi. *(Ileana Lavinia Şora, 18 ani)*

S-a întâmplat în clasa a X-a când l-am „cucerit" pe Dan, un băiat drăguţ, cu un caracter puternic, o situaţie financiară foarte bună. De fapt am fost cucerită pentru că eu nu fac niciodată primul pas (câte fete îl fac?). Au trecut doi ani şi pentru mine rămâne băiatul la care n-aş putea renunţa. Din păcate, lucrează în străinătate şi ne vedem cam rar (o dată sau de două ori pe lună) dar când ne vedem, fericirea nu poate fi cuprinsă în cuvinte. Când va câştiga suficient ca să poată cumpăra un apartament şi să înceapă o afacere aici, vom fi împreună. E dorinţa noastră cea mai fierbinte. După cum vedeţi, banii, în ziua de azi pot sta în calea fericirii. *(Ela P., 19 ani)*

O mare cucerire? Au fost mai multe. Relaţii instabile, aşadar. De ce? Nu mă întrebaţi pentru că nu ştiu. Sau nu vreau să-mi bat capul. Dar să revenim. O supercucerire pentru mine înseamnă să reuşesc rapid să vrăjesc o fată la care nici nu îndrăzneşti să visezi (cum sunt cele din revistele lucioase), s-o fac să se simtă foarte atrasă de mine iar eu să fiu orbit de frumuseţea ei. Cam atât deocamdată. *(Ady, 18 ani)*

În plan sentimental nu cred că am avut vreo cucerire care să fi însemnat foarte mult pentru mine. Poate că am avut senzaţia în primele momente că e ceva nemaipomenit dar pe parcurs senzaţia a dispărut. În general, „cuceririle", „victoriile", sunt micile bucurii care apar din când în când, cu eforturi sau din senin. Nu am o viaţă deosebită. Stau la cămin, învăţ, mă văd cu prieteni, mă mai plimb cu o fată, în vacanţe mă duc acasă la ţară unde sunt cu ai mei, şi asta e foarte bine, dar mă plictisesc foarte repede. Aş vrea să am o situaţie foarte bună şi să fac ce-mi place, să călătoresc, să iau masa la restaurant cu prietenii etc. dar dacă e să se întâmple asta, trebuie să am răbdare ani mulţi şi până atunci să învăţ, pe rupte ca să fiu competitiv. *(Nicolae B., 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

De ce vor bărbaţii să se căsătorească? Dar femeile? Scopurile lor sunt comune?

În principiu da, dar există o serie de puncte de vedere care îi diferenţiază, cel puţin opţional. Fără să generalizăm, putem spune că *bărbaţii* vor să se căsătorească pentru că:

- iubesc şi vor să fie fericiţi mereu (?) în compania alesei;
- vor să aibă o viaţă sexuală sigură, regulată (copioasă);

Ne căsătorim. Dar de ce?

- vor să aibă copii;
- au nevoie de familie, de stabilitate, de comunicare;
- au nevoie de o soţie „menajeră" care să se ocupe de gospodărie;
- s-au săturat de escapade sentimentale, de dificultăţile legate de cucerirea unei femei şi de dezamăgirile în dragoste;
- le e teamă de singurătate.

Femeile:

- simt nevoia să se împlinească prin dragoste;
- au nevoie de sprijin, de protecţie, de securitate financiară;
- le e teamă să nu treacă timpul şi să devină fete bătrâne;
- îşi doresc copii;
- vor să aibă permanent pe cineva alături pentru a-şi împărtăşi bucuriile şi necazurile, pentru a-şi uşura sufletul;
- din interes.

Opţiuni în general comune, dar care se diferenţiază prin unele puncte de vedere sau prin detalii şi nuanţe.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Evadați din viitor

Militarii nu se dezmint și „absorb" cele mai uluitoare tehnologii futuriste, în scopuri războinice. Totuși, noua cască destinată piloților de vânătoare merită toată admirația, măcar pentru capacitățile și performanțele sale excepționale. Pe viziera ei se afișează toate informațiile despre propriul aparat de

zbor și despre ținta inamică. O simplă privire fugitivă îi permite pilotului să localizeze cu precizie ținta, chiar dacă aceasta se află deasupra lui, pe verticală. Iată și câteva repere ale căștii-minune, cu care vor fi echipați, peste circa doi ani, războinicii aerului, de pe avioanele Eurofighter Typhoon. ● ***Viziera-ecran:*** *datele codificate și imaginile zborului sunt proiectate permanent pe aceasta, indiferent de poziția capului pilotului.* ● ***Vedere totală:*** *oricât de dificile ar fi unghiurile de poziționare a țintei, pilotul o va repera vizual foarte ușor.* ● ***Vedere nocturnă:*** *două camere video, dispuse pe părțile laterale ale căștii, proiectează pe același mini-ecran imaginile în infraroșu.* ● ***Tir comandat vocal:*** *odată reperată ținta, pilotul nu trebuie să-și mai probeze îndemânarea, ci la simpla sa comandă vocală se va declanșa ploaia de proiectile asupra inamicului. Pe când utilizarea unor asemenea minuni tehnologice și în scopuri pașnice?*

Plantă transgenică sau „normală"?

Controversele referitoare la organismele modificate genetic (OGM), fie ele plante sau animale, ating în mod inevitabil și aspectul foarte delicat al eventualelor deosebiri dintre acestea și cele să le numim normale, însușiri care – susțin unii – ar trebui să fie suficient de bine puse în evidență, pentru ca noi, oamenii, să putem identifica zona din care vine fiecare. Cu ochiul liber, acest lucru nu este încă posibil. În majoritatea cazurilor, trebuie să se recurgă însă la analize de laborator riguroase, cea mai răspândită fiind analiza ADN. Acesta se extrage din plantă, apoi lanțurile ADN se multiplică în milioane de exemplare; operațiune executată în câteva ore de către dispozitive automatizate. Ulterior, se examinează lanțurile de ADN, pentru a se depista secvențele genetice de OGM cunoscute. De asemenea, se poate face comparație cu lanțurile de ADN „martor", despre care se știe precis că nu includ mutații. (A.N.P.)

Bibliotecă în vârstă de 5000 DE ANI!

O echipă de arheologi italieni, care făceau săpături în Irak, au anunțat recent realizarea unei descoperiri de excepție – peste cinci sute de tăblițe scrise, aparținând civilizației sumeriene. Potrivit liderului echipei, dr. Silvia Chiodi, este vorba în principal de scrieri de natură literară și istorică. Tăblițele, realizate din argilă și bitum, au fost scoase la iveală cu totul întâmplător, într-o regiune despre care se credea că ar găzdui doar vestigii preistorice. Giovanni Pettinato, expert în civilizația sumeriană, spune că artefactele aparțin celei mai prospere perioade ale civilizației Ur. Această enigmatică civilizație a înflorit pe la anul 4000 î.Ch., fiind leagănul culturii sumeriene. Cu multe sute de ani înaintea egiptenilor, sumerienii descoperiseră roata și dezvoltaseră primul sistem matematic al lumii, realizând totodată și prima ei capodoperă literară – epopeea lui Ghilgameș – dar și faimoasele zigurate.

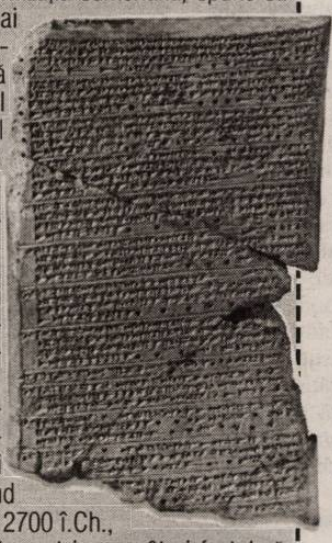

„Cel mai surprinzător lucru îl reprezintă perioada îndelungată de timp căreia îi aparțin tăblițele, unele fiind inscripționate în jurul anului 2700 î.Ch., altele pe la 2100 î. Chr. Atât acest lucru, cât și faptul că obiectele au fost găsite foarte aproape de suprafață ne determină să credem că în urmă cu cinci milenii, aici se afla o bibliotecă." Chiodi precizează că tăblițele vor ocupa un loc de cinste în cadrul unui „muzeu virtual" înfățișând istoria Irakului, o reparație morală după distrugerea faimosului muzeu de antichități din Bagdad, în ajunul invaziei americane din 2003. Așa cum se știe, din cele 15.000 de obiecte de mare preț aflate în rafturile acestuia, mai bine de jumătate n-au mai fost niciodată recuperate, ele intrând, desigur, în posesia unor colecționari bogați din întrega lume.

Pe urmele lui Marco Polo

La șase secole și jumătate de la istorica expediție a venețianului Marco Polo în Asia, doi temerari americani au încercat să refacă traseul parcurs de acesta. Misiune cu atât mai periculoasă cu cât ei au avut de parcurs regiuni controlate de fundamentaliști islamiști și talibani...

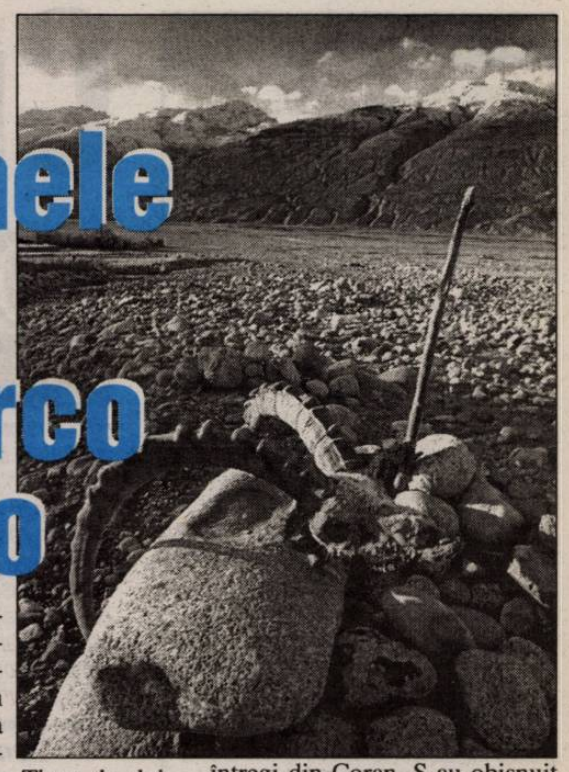

Când în anul 1295, Marco Polo, tatăl său, Niccolo și unchiul Matteo, se întorceau la Veneția, după o călătorie ce durase un sfert de veac, rudele lor, care nu-i recunoscuseră, le-au interzis să pătrundă în propria casă! Cei trei păreau, într-adevăr, cu totul străini de oraș. Cu chipurile înnegrite de soarele Asiei, cu bărbi lungi și încâlcite, cu haine fluturând în dezordine, păreau veniți dintr-o altă lume. Abia când, desfăcând tivul veșmintelor, au lăsat să cadă de acolo rubine, safire și smaralde, au înțeles cu toții că spusele celor trei Polo nu erau simple fabulații...

Impresionați de povestea marelui explorator, doi americani, Francis O'Donnell și Denis Belliveau, s-au hotărât să o rescrie, apelând la exact aceleași mijloace de care se servise Polo, cu șapte veacuri în urmă. Ei au străbătut, vreme de doi ani, peste douăzeci de state, aproape 70.000 de kilometri, mergând pe jos, în mașini, cu trenul, rișca, pe cai sau pe cămile. Astfel, au reușit

să fie primii călători care au parcurs traseul urmat de Polo prin Eurasia, fără să apeleze la elicoptere sau avioane. Timp de doi ani, ei nu au purtat decât tradiționalele veșminte ale regiunii, șalvarii și pelerina lungă, *kameez*, pălării de Pakol și veste de lână. Nedespărțiți de automatele AK-47, cu bărbi impozante și turbane, americanii au învățat perceptele islamice și pasaje întregi din Coran. S-au obișnuit chiar să urineze stând pe vine – așa cum spune tradiția că ar fi procedat profetul Mahomed, spre a nu-l ofensa pe Allah – ajungând să-și ascundă total identitatea occidentală. Atitudinea lor a fost, se pare, foarte convingătoare, de vreme ce în mai multe rânduri au fost atacați de triburile din munții Afganistanului, fiind considerați nu compatrioți ai președintelui Bush, ci membri ai unor triburi afgane rivale! Finalul călătoriei i-a dus în China unde, la adăpost de pericole, și-au putut dezvălui, în sfârșit, adevărata identitate, cucerind admirația tuturor pasionaților de aventuri...

MISTERUL FIRULUI DE PĂIANJEN

Câțiva oameni de știință francezi (de la Laboratorul de fizică a laserelor din cadrul Universității Rennes) au încercat să înțeleagă de ce păianjenul suspendat la capătul unui fir de mătase rămâne într-o perfectă stare de stabilitate în loc să se răsucească, așa cum se întâmplă, de pildă în cazul unui alpinist, prins de capătul unei frânghii care se răsucește în jurul său.

Cercetătorii au făcut o serie de experiențe (publicate în revista Nature) pentru a reproduce proprietățile firului de păianjen. Cu ajutorul unui pendul de torsiune pe care s-au fixat pe rând câte un fir de cupru, Kevlar și Nitinol, la capătul cărora au atârnat o greutate echivalentă celei a păianjenului, specialiștii au comparat răspunsurile dinamice ale firelor, la o rotație de 90º. Au constatat că filamentul de Kevlar se comportă într-o manieră elastică, cu oscilații atenuate pe toată lungimea sa; cel de cupru prezintă ușoare oscilații dar revine cu greu la forma inițială, devenind fragil; cel din Nitinol, un aliaj nikel-titan, prezintă proprietăți similare dar e nevoie să fie încălzit la 90º pentru a-și regăsi forma. Doar firul de păianjen are un înalt coeficient de absorbție a oscilațiilor, fiind independent de rezistența aerului, păstrându-și proprietățile de torsiune și revenind exact în poziția inițială.

Fir constituit dintr-o materie dotată cu „automemorie de formă" (compusă din proteine, acizi aminați), materie care nu are nevoie de nici un ajutor extern pentru a reveni la configurația inițială (căldură sau presiune). Specialiștii au mai constatat faptul că firul de păianjen de 2 microni suportă, în medie, o greutate de un gram. La o scară superioară, un fir de 1-2 milimetri poate suporta o greutate de 65 kg. Proprietăți care le surclasează pe cele ale celor mai elaborate fibre sintetice, prin ductilitate și rezistență. Așadar, păianjenii nu se rotesc niciodată la capătul firului, când e întins, și asta datorită proprietăților surprinzătoare ale structurii moleculare a firului de mătase, care îl face să-și recapete rapid forma inițială fără a imprima greutății (păianjenului) amplitudinea mișcării unui balansier. O problemă vitală pentru păianjen, care îi permite să rămână stabil într-un punct fix aflat la capătul firului vertical, în ciuda perturbațiilor ambiante. (Mișcarea îi poate fi fatală întrucât atrage prădătorii sau poate avertiza prăzile).

DORIN MĂRAN

Prăjiturile fosforescente NE APĂRĂ DE CANCER

Celor cărora cred că o aniversare reușită nu se poate lipsi de tortul înțesat cu lumânări, în care sărbătoritul trebuie să sufle, le spunem că, peste doar câțiva ani poate, asemenea bucurii vor părea desuete... Și aceasta pentru că în Asia o nouă modă face furori: cea a prăjiturilor care emit ele însele lumină! Descoperirea acestei minunății gastronomice se datorează biochimiștilor de la Universitatea Catolică Fu Jen, din Taiwan. La capătul a patru ani de cercetări intense, savanții taiwanezi au reușit să sintetizeze o proteină dezvoltată de o specie de alge roșii din Oceanul Indian. Proteina în cauză, introdusă în componența blatului de prăjituri le face pe acestea să strălucească în întuneric, într-o frumoasă culoare verzuie, fosforescentă. Potrivit lui Cheng Chun Ming, un biochimist pasionat, în egală măsură, de arta culinară, proteina nu este toxică, iar consumul prăjiturilor cu blat strălucitor nu reprezintă nici un pericol pentru sănătate, ci dimpotrivă, fortifică organismul, pentru că, după cum au dovedit studii medicale, algele roșii

din specia amintită par să joace rolul de agent anticancerigen. Deși nu au fost lansate în cofetăriile din Taiwan decât de câteva săptămâni, prăjiturile luminoase se bucură de un succes imens și practic vechile prăjituri, oricât ar fi ele de apetisante și de împănate cu creme și frișcă, nu se mai vând deloc, în favoarea „minunății fosforescente"...

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Asasinii au fost uciși fără judecată, iar Tullius a preluat coroana, jurând că, atunci când fiii minori ai Tanaquillei vor ajunge maturi, le-o va încredința. Numai că el, ca și răposatul Tarquinius, avea despre cuvântul dat aceeași părere: că nu valorează nici cât o ceapă degerată. Așa că, atunci când s-a împlinit sorocul să predea tronul, le-a explicat copiilor legitimi ai tatălui său că puterea înseamnă nu doar bătaie de cap, ci și riscul de a se trezi într-o zi cu un cuțit în spate. Frații vitregi s-au mulțumit să primească bogății în schimbul dreptului lor legitim și l-au lăsat pe Tullius să-și bată capul cu șturlubaticii lui supuși. Atâta doar că, atunci când regele a încercat să elibereze sclavii și să-i integreze în triburi, romanii „verzi" au început să mârâie, a amenințare. Până la urmă, s-a ajuns la un compromis: sclavii erau eliberați, dar continuau să le facă anumite servicii foștilor stăpâni. Popularitatea regelui în rândurile plebei, care-l consi-

Tarquinius Superbus
un „serial killer" cu sceptru

dera unul de-al lor, a crescut astfel considerabil, spre disperarea senatorilor, care se vedeau tot mai înghesuiți, pe băncile onorabilului for, de către adunătura aceea de venetici de origine „nesănătoasă" care știau să-l aplaude doar pe Tullius și să voteze cum i se năzărea acestuia. Cu timpul, senatorii „aduși" de rege i-au egalat, ca număr, pe cei de drept, așa încât singurul lucru care-i diferența erau de acum încălțările – sandalele acestora din urmă purtau inscripționată litera „R", de la roman...

Spre deosebire de tatăl său, însă, Tullius a avut înțelepciunea să nu jignească prea tare mânia patricienilor, așa că le-a încredințat celor mai influenți dintre ei afacerile statului. Spre a-i împăca pe frații săi vitregi, care încă mai jinduiau la tron, le-a dat de neveste propriile-i fiice, fără însă a-i coopta la guvernare. Mezinul s-a împăcat cu situația, dar cel mare, (care va fi numit Superbus) de fapt moștenitorul legitim al lui Tarquinius, i-a pus gând rău regelui, hotărându-se să-l otrăvească. Fiica lui Tullius s-a opus din răsputeri, așa că soțul n-a ezitat să o ucidă. Apoi, pentru că îl stânjenea, Superbus i-a dat mezinului otrava pregătită pentru socru, trimițându-l rapid în tărâmul subpământean al lui Pluto și s-a întovărășit cu soția lui, Tullia, deci a doua fată a regelui, spre a-i veni acestuia de hac. Cei doi au început să țeasă intrigi, atrăgând într-o conspirație mai mulți senatori și când au prins momentul prielnic, l-au acuzat pe Tullius că vrea să devină tiran și l-au deposedat de însemnele puterii. Ca un copil căruia i s-au luat jucăriile, Servius Tullius, umilit și batjocorit în fața Senatului, a plecat agale spre casă. Dar n-a apucat să facă prea mulți pași, fiindcă ucigași tocmiți de Tarquinius cel tânăr l-au răpus pe drum. Și, pentru ca tacâmul să fie complet, Tullia, după ce și-a îmbrățișat soțul, proaspăt uns rege, s-a îndreptat spre palat, poruncind vizitiului care-i mâna carul să treacă cu roțile peste cadavrul tatălui ei, ce zăcea în țină...

(Continuare în numărul viitor)

Cu baia printre secole

Pentru omul modern, baia reprezintă nu numai o necesitate, dar și o obișnuință, deoarece nu puțini sunt aceia care se îmbăiază nu atât spre a-și curăța corpul, ci spre a se relaxa, după o zi de muncă istovitoare, apelând la baie ca la un ritual binefăcător. Dar nu întotdeauna lucrurile au stat așa. Și oricât ar părea de curios, au existat epoci în care accesul la băi era fie îngrădit, fie privit ca un păcat, când băile erau distruse, fiind considerate focare de epidemii sau „catedrale ale cărnii". O privire de ansamblu asupra băii, de-a lungul timpului, încercăm să vă oferim, în rândurile următoare.

Remediu pentru boli

Deși elemente care să ateste că baia, în accepția modernă a termenului, era cunoscută și utilizată și de primele populații apărute pe scena istoriei – sumerian, asirian, babilonian etc. –, cel care face prima mențiune scrisă la „baie" este Homer, în a sa „Iliada", unde vorbește despre pasiunea grecilor pentru îmbăiat. Ruinele unei băi descoperite în orașul Olynthus și datând de pe timpul lui Alexandru Macedon, ne conferă o imagine asupra băilor grecești. Apa era adusă de la mari distanțe, din izvoarele montane, prin intermediul unor conducte din lut ars. Căzile aveau forma unor vase largi din marmură, în care oamenii stăteau în picioare, urmând sfatul lui Hippocrat, potrivit căruia era mai sănătos să faci baie stând în picioare decât tolănit. De asemenea, cum același Hippocrat susținea că băile cu apă rece erau un remediu pentru majoritatea bolilor, grecii îi urmau cu sfințenie sfaturile. De altfel, ei înșiși considerau că a te îmbăia cu apă caldă era un obicei „feminin" și de aceea, baia lor consta în aruncarea mai multor găleți de apă pe cap, fie iarnă, fie vară!

Caligula își petrecea zile întregi în baie!

Dintre toate popoarele lumii, însă, cei care au avut un veritabil cult al băii au fost romanii. Devenite, o dată cu epoca imperială, „cafenele" sui-generis, în care se întâlnea toată crema intelectualității latine, băile, sau „termele" romane erau construite după un model standard, respectat cu sfințenie, singurul lucru care varia fiind mărimea construcției – cea mai mare baie fiind a împăratului Dioclețian, cu o capacitate de 6000 de locuri! Aproape că nu exista roman care să nu aprecieze baia, deși Seneca, faimosul filosof, susținea că singura modalitate lăudabilă de a face trupul să transpire este nu baia, ci munca fizică grea! Dar prea puțini se sinchiseau de moralistul Seneca, iar despre unii împărați, precum Tiberiu sau Caligula avem informații cum că și-ar fi petrecut zile întregi în terme!

Fiecare baie romană conținea patru săli. Prima dintre ele, numită *tepidarium*, era cea mai largă și mai luxoasă din toată terma. Aici, clienții se relaxau în apa răcoroasă a bazinului și erau unși de către sclavi cu uleiuri parfumate. Urma trecerea în *caldarium*, o sală plină cu căzi individuale, umplute cu apă caldă și încălzite de un uriaș cazan, plasat chiar sub podeaua de piatră. În *laconicum*, clientul stătea foarte puțin timp, fiind supus unui masaj aspru, urmat de curățirea pielii cu o lamă de silex, numită strigil. În fine, ultima sală, *frigidarium*, conținea o pisicină cu apă foarte rece, destinată revigorării organismului.

„Catedralele cărnii"

Căderea Imperiului Roman de Apus a dus și la un dezinteres generalizat față de igienă. Noii stăpâni, barbarii veniți din stepele Asiei, nu aveau nici cea mai mică înclinație spre curățenie, iar distrugerea uriașelor terme romane a făcut ca și interesul populației autohtone pentru îmbăiat să scadă. Nu-i de mirare că în aceste condiții, din cauza mizeriei, apar plăgi cumplite, precum ciuma sau holera, puse însă de Biserica creștină, ce începea să dețină un rol de prim rang în societate, pe seama unei pedepse divine. Mai mult, sacerdoții creștini numesc termele „catedrale ale cărnii", făcând aluzie la orgiile desfășurate aici, pe timpul romanilor, și lumea, temându-se de focul Gheenei, începe să le ocolească și mai mult...

„Baie turcească" imaginată de pictorul francez Ingres

Cea mai costisitoare baie

Cu totul altfel stau lucrurile la arabi, care, în aceeași perioadă când Occidentul era terorizat de ciumă, sunt ocoliți de epidemii tocmai datorită curățeniei în care-și duc viața cotidiană. Băile arabe, numite „hammam", au proliferat o dată cu răspândirea islamismului, Mahomed însuși încurajându-i pe evlavioșii săi adepți să se îmbăieze. De reținut că arabii nu făceau niciodată baie în albii individuale, ci preferau bazinele largi, în care apa trebuia să fie încălzită. În 642, când ei au capturat Alexandria, băile romane din acest oraș au fost încălzite, timp de șase luni, cu pergamente și papirusuri din faimoasa bibliotecă Ptolemeică! În acest fel, 700.000 de manuscrise antice au fost distruse, fapt unanim considerat astăzi drept cel mai mare „cataclism cultural" din istoria omenirii. Baia la mahomedani avea însă și o componentă religioasă. Înainte de a intra într-o moschee, bărbații erau obligați să treacă mai întâi pe la hammam, iar construirea unui asemenea stabiliment îl absolvea pe „sponsor" de păcate. Din același motiv, constructorul dădea de veste întregului oraș despre inițiativa sa, invitându-i pe localnici, bogați și săraci, să facă baie gratis în hammam-ul lui. Femeile musulmane, care nu aveau voie să se îmbăieze alături de bărbați, puteau totuși să intre aici după ce nășteau sau atunci când erau bolnave. Legea islamică prevedea că, în cazul în care soțul îi refuza accesul la hammam, consoarta era îndreptățită chiar să divorțeze!

Baie romană reconstituită în orașul britanic Bath

Nașterea în baie alunga duhurile rele

Una dintre cele mai bizare, dar și mai plăcute modalități de scăldat o constituie, fără îndoială, baia rusească. Temperaturile scăzute și apa fierbinte duceau la formarea unui abur dens, privit ca o binefacere de către toți cei ce simțeau pe propria piele capriciile iernii ruseși. Prima referire la băile rusești apare într-un tratat semnat între ruși și bizantini, în 906, prin care se stipula ca negustorilor ruși aflați în Constantinopol să li se permită să-și construiască aici o baie „după obiceiul lor". Dar prima descriere a unei „bania" o consemnăm într-o cronică din anul 1113. Ea se referă însă la călătoria misionară a Apostolului Andrei, despre care se scrie că ar fi întâlnit acest obicei la popoarele slave, de dincolo de Volga: „Acești slavi se îmbăiază în mari căzi de lemn, în care intră toți dezbrăcați și încep a se biciui, pe spate, cu legături de urzici, atât de rău că ai zice că n-o să mai scape cu viață. Apoi se aruncă în apă rece și își revin, dar baia asta unui străin i se pare nu un lucru plăcut, ci o tortură". Neobișnuitele băi rusești au fost totuși apreciate de majoritatea călătorilor străini ce au vizitat Moscova, în secolele următoare, printre ei aflându-se și celebrul curtezan Giovanni Casanova, ce se lăuda chiar că ar fi avut parte de o fantastică partidă de amor în „bania"! Pentru ruși, baia nu avea doar rolul igienic, ci și unul de protecție împotriva spiritelor rele care, în accepția populară, ar declanșa bolile. Nu-i de mirare că momentele importante ale vieții erau puse în legătură cu atributele magice ale băii. Rusoaicele au fost primele femei care au născut în apă, tocmai pentru a-și proteja pruncii de influența spiritelor demonice. Imediat după naștere, moașa copilului își băga mâinile în apă, le scutura și striga: „Așa cum se duce apa de pe palmele mele, așa să se ducă răul de la acest slujitor al Domnului".

„Regele Soare" se scălda în aur, nu însă și în apă...

În secolele XVII-XVIII, până la Revoluția franceză, Europa Occidentală va cunoaște, în mod paradoxal, o modă a „nespălării", modă dată de înșiși suveranii epocii. Despre Ludovic al XIV-lea se știe cu siguranță că nu s-a îmbăiat complet decât de două ori în viață. În rest, „baia" lui consta în ștergerea mâinilor și a feței cu un prosop înmuiat în apă de trandafiri. La fel de certată cu săpunul era și favorita urmașului său, doamna de Pompadour, care, pentru a se apăra de păduchii ce-i mișunau sub perucă folosea o baghetă de aur, terminată cu o gheară, pentru scărpinat... La cumpăna secolelor XVIII-XIX, băile publice reapar și în paralel se dezvoltă și industria săpunului, produs devenit accesibil tuturor categoriilor sociale. Sporirea constantă a nivelului de trai la orașe aduce cu sine introducerea, mai întâi în castele și vile, apoi și în casele oamenilor simpli, a apei curente. Fenomenul ia o amploare și mai mare o dată cu producerea energiei electrice și apariția încălzirii centrale, ajungându-se până într-acolo încât, la construirea oricărei clădiri, să se prevadă expres dotarea ei cu săli de baie.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

18 mai 1804

Napoleon este ales împărat al francezilor

După o carieră fulminantă care-l purtase până atunci prin Franța, Italia și Egipt, Napoleon Bonaparte, firavul tânăr cu chip palid, plete rebele și accent corsican primea, în martie 1804, din partea Senatului Franței, titlul de împărat. Același for își va oficializa alegerea pe 18 mai, votând o lege al cărei prim articol suna astfel: „Guvernarea țării va fi exercitată de un împărat, care va primi numele de împărat al francezilor." Decizia venea după ce, în urmă cu câțiva ani, același Senat hotărâse să-l investească pe Napoleon în funcția de primconsul al Republicii, funcție echivalentă cu a unui dictator militar. Este drept că în această calitate, Napoleon a luat măsuri hotărâte și juste pentru a împiedica restaurația regalității, dorită de adversarii externi – Anglia, Austria și Rusia – purtând în același timp războaie încununate cu succes împotriva acestora. Totuși, măsura Senatului a stârnit numeroase controverse printre francezi căci, deși oamenii de rând au primit-o cu bucurie, noile elite create de Revoluția din 1789 s-au arătat sceptice față de ea, convinse că mai devreme sau mai târziu guvernarea „luminată" a lui Napoleon se va transforma într-un despotism fără opreliști, ceea ce s-a și întâmplat. „Ce păcat că cei 300.000 de francezi care s-au jertfit să dea jos de pe tron un tiran nu au trăit să gustele roadele sacrificiului lor", va spune, ironic, generalul Maurilhac Delmas, la auzul veștii că Napoleon fusese ales împărat. Controversata decizie, adoptată în unanimitate de Senatul Franței, îi netezea lui Bonaparte drumul spre puterea absolută, oferindu-i prilejul de a-și pune în valoare talentul de militar, dar și de a săvârși, îmbătat de mirajul gloriei, greșeli care vor arunca Franței în haos...

Se petrec între Cer şi Pământ

Un disc nocturn produce agitaţie în Malaesia

Un disc de mari dimensiuni a produs agitaţie în statul Johor Bahru din Malaesia, la circa 400 de kilometri sud de capitala Kuala Lumpur. Obiectul zburător neidentificat s-a oprit deasupra satului Mukim Plentong în noaptea de 22 iulie 2005. Aşa cum relata pentru *UFO Roundup* Mohammed Johari Senin, sătenii au ieşit din case cu zecile să urmărească strania apariţie, care se apropiase foarte încet din direcţia nord-est. „OZN-ul a apărut la ora 23.45. Era de aproximativ cinci metri diametru, fiind văzut de cei de pe strada Jalan Pasir Pelanga. Discul a plutit câteva minute. Nu a plecat, ci a dispărut pur şi simplu când a bătut de miezul nopţii".

Flotilă OZN semnalată în centrul Mexicului

În vara anului 2005, timp de trei luni, obiecte zburătoare neidentificate au apărut, cu regularitate, deasupra localităţii Ciudad Valles, în apropiere de San Luis Potosi din centrul Mexicului, inducând teamă şi nesiguranţă. Cea mai importantă manifestare a fost cea din 15 iulie 2005, la ora 14.00, când cel puţin o duzină de OZN-uri au rămas vizibile, timp de cinci minute, deasupra cartierului de sud-vest al oraşului şi au expulzat ceva ce martorii au numit „gunoi spaţial".

Miroslava şi Luz Esmeralda Martinez Hernandez, Prof. Ruth Sandoval, Enrique Sandoval, ca şi alte persoane, se găseau pe strada 16 septembrie, în cartierul La Diana. În ciuda temperaturii de 40 de grade, ei n-au pregetat să urmărească un număr de obiecte argintii, ovale şi semicirculare, care se deplasau foarte încet pe cer, spre răsărit. Miroslava Martinez Hernandez a numărat zece obiecte; unele efectuau mişcări de pendulare. Nouă erau mai mici, iar unul mai mare stătea deoparte. După un timp, obiectul cel mare a fost înconjurat de celelalte, care au format un soi de inel în jurul său. Luz Esmeralda a confirmat observaţia, precizând că obiectul mai mare era negru, iar unele dintre celelalte obiecte erau rotunde şi plate. La un moment dat, obiectele au expulzat fâşii de hârtie sau de metal, de culoare roşie şi neagră. Cele roşii erau atât de strălucitoare încât nu puteau fi privite cu ochiul liber. Fâşiile păreau purtate de vânt şi au căzut în diferite direcţii. Martorele au încercat să recupereze câteva mostre, dar fără succes.

Prof. Ruth Sandoval, care a urmărit obiectele din curtea casei sale, a avut impresia că obiectele au apărut simultan dintr-un nor. Ea a observat luminiţe galbene şi portocalii pe OZN-ul mai mare în timp ce obiectele mai mici l-au înconjurat. Apoi, o dată reunite, apariţiile s-au depărtat şi au dispărut. Nu puteau fi avioane sau elicoptere, deoarece nu se auzea nici un zgomot. Ea s-a gândit să le filmeze dar aparatul era în casă şi n-a vrut să piardă nici o secundă de observaţie. După părerea ei fâşiile expulzate erau hexagonale. Un alt vecin, Enrique Sandoval, a confirmat şi el cele relatate, cu menţiunea că văzuse peste 30 de obiecte.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/20

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

OZN gigantic observat de două ori în New Hampshire

Un bărbat de 48 de ani din Exeter (New Hampshire), fost pilot al marinei militare, care a cerut să fie numit doar „David", a relatat că în 20 iulie 2005, pe la ora 15, a zărit plutind un obiect cilindric, argintiu, aparent metalic, de două ori mai mare decât un avion de pasageri. Apoi culoarea obiectului a devenit portocalie, iar din partea de jos au început să iasă flăcări. Brusc, obiectul s-a dublat ca dimensiuni, ca în clipa următoare să dispară pur si simplu. Martorul nu a vrut să raporteze cazul la poliţie, ştiind că nu va fi crezut, deci s-a adresat organizaţiei ufologice NUFORC din Seattle. Peste o săptămână a apărut şi o altă mărturie, a unei femei casnice din East Kingston, tot în statul New Hampshire. Şi ea a dorit să fie numită doar după numele mic – Lucienne. În 25 iulie 2005, în jurul prânzului, ieşise pe pajiştea din spatele casei, când a zărit plutind un obiect argintiu, de mari dimensiuni, în forma unei ţigări de foi. Pe partea din mijloc se vedeau pete întunecate, care puteau fi hublouri. Apariţia a durat doar 30 de secunde, astfel că nu a avut timp să ia un binoclu sau un aparat de fotografiat. Şi-a chemat soţul să vadă şi el, dar acesta era prea departe şi n-a auzit-o. Lucienne a precizat că a citit în ziar despre observaţia lui David în 27 iulie şi şi-a raportat observaţia fiind convinsă că era acelaşi obiect, întrucât şi în cazul ei obiectul şi-a dublat dimensiunile ca apoi să dispară pur şi simplu. Ea însă nu a observat o schimbare de culoare sau flăcări dedesubt.

DAN D. FARCAŞ

Lancea care L-a străpuns pe Iisus

Cum a ajuns Lancea sfântă (cea cu care centurionul Longinus l-a străpuns pe Iisus crucificat) de la faimoasa Legiune thebană (alcătuită numai din creştini) la Constantin cel Mare, prin intermediul împăratului Maximilian? Este una dintre cele mai interesante legende legate de o relicvă despre care se spune că a adus victoria tuturor suveranilor care au deţinut-o. Au fost succesele politice şi militare ale lui Constantin cel Mare influenţate de intrarea în posesia Lăncii lui Longinus? Istoricii tind să răspundă pozitiv la această dificilă întrebare, mai ales că atunci când a preluat tronul Imperiului roman, acest suveran nu era creştinat.

Elena, mama care a recuperat relicvele

Există două variante principale referitoare la traseul Lăncii sfinte către Constantin cel Mare. Prima este o poveste simplă, legată de probleme familiale. Se spune că împăratul Maximilian ar fi dăruit el însuşi preţioasa relicvă lui Constantin, în semn de respect pentru victoriile tatălui său şi, totodată, ca dar la nunta acestuia cu fiica sa, Fausta. Pentru familia lui Maximilian, acea armă celebră nu era un obiect demn de respect, pentru că el condusese o sângeroasă campanie împotriva creştinilor, decimând, în cele din urmă, Legiunea thebană – de la care şi-a însuşit Lancea destinului. Cu alte cuvinte, recliva devenise un dar de nuntă pentru Constantin.

Dar principala istorie legată de drumul Lăncii lui Longinus o are în centrul său pe Elena, soţia lui Constantius Chlorus şi mama lui Constantin. Cronicile spun că, pe când avea 63 de ani, Elena (de origine socială modestă) ar fi fost repudiată de soţul ei. Acesta a abandonat-o fie pentru că Elena se creştinase şi recunoscuse public noua ei credinţă, fie pentru a se recăsători cu una din fiicele lui Maximilian (dobândind astfel avantaje politice). Oricare ar fi adevărul, trebuie subliniat că trecerea la creştinism a Elenei a constituit un eveniment de excepţie pentru istoria relicvelor din Ţara Sfântă, deoarece această femeie, avansată în vârstă, s-a ocupat până la sfârşitul vieţii de salvarea rămăşiţelor principale care amintesc de Patimile lui Iisus.

O dată cu Edictul de la Milano (anul 313), prin care Constantin cel Mare interzice persecuţia creştinilor şi permitea libera exprimare a noii credinţe, Elena face un lung pelerinaj în Ţara Sfântă, pe urmele ultimelor zile din viaţa pământească a lui Iisus. Tradiţia creştină spune că această „sfântă în viaţă" ar fi intrat în posesia unor părţi din Crucea răstignirii şi ar fi recuperat chiar şi piroanele cu care fusese ţintuit Iisus pe Cruce. De asemenea, contrar legendei care povesteşte despre „arma secretă" a legiunii thebane şi despre posesia Lăncii sfinte de către conducătorul ei, Elena ar fi adus de la Ierusalim, după anul 313, arma cu care fusese străpuns Iisus. Cu alte cuvinte, o dată cu Elena ar începe adevărata istorie a relicvei despre care vorbim.

Uluit de toate aceste relicve strânse de mama sa, Constantin cel Mare – încă adept al cultului mithraic al Soarelui, de sorginte persană –, a ordonat ridicarea unor biserici peste tot acolo unde Elena considera că trebuie venerat Iisus Christos. Acele lăcaşuri sfinte întemeiate de Elena au fost în Bethleem, pe Muntele Calvarului, pe Muntele Măslinilor, în Egipt etc. Elena a murit înainte de a vedea terminate toate acele edificii sfinte. Ea a fost înmormântată în mausoleul aferent bisericii Sfinţilor Marcellinus şi Peter, iar ulterior rămăşiţele ei pământeşti au fost aduse la Muzeul Vatican, unde se află şi astăzi.

În perioada când mama sa efectua pelerinajul în Palestina, Constantin cel Mare a trebuit să facă faţă unei duble primejdii. Pe de o parte se temea de armata strânsă de Maxentius, fiul lui Maximilian, iar pe de alta se confrunta cu ostilitatea Senatului Romei, căruia i se alătura şi garda pretoriană. Atunci s-au ivit momentele de graţie când acest împărat s-a bucurat de miracolele care l-au ajutat să învingă. Unul dintre aceste miracole constă în „viziunea Crucii". Conform legendei, în visul premonitoriu i-ar fi

Victoria lui Constantin cel Mare

Monedă bătută în vremea lui Constantin cel Mare

apărut o entitate divină care l-a sfătuit să inscripţioneze pe scuturile soldaţilor săi câte o cruce roşie, dar să acopere scuturile până când se va ajunge într-un moment critic al bătăliei cu Maxentius. „Armata de îngeri" care ar fi apărut în visul lui Constantin ar fi scris pe cer cuvintele: „In Hoc Signo Vinces" (datorită acestui semn vei câştiga).

Tradiţia mai spune că victoria lui Constantin asupra adversarilor săi (care nu acceptau toleranţa faţă de creştini) s-ar mai fi datorat atât Lăncii sfinte care era asupra sa, cât şi faptului că în coiful său de luptă fuseseră topite câteva dintre piroanele crucificării, aduse de mama sa de la Ierusalim... Adevărate sau nu (sau poate conţinând adevăruri parţiale), legendele privind fabuloasa domnie a acestui împărat roman creştinat şi tolerant faţă de creştini au asigurat întoarcerea unei pagini de istorie a credinţei în Europa. Politeismul dominant în Imperiul roman primea o lovitură mortală şi în timpul domniei lui Constantin s-au desfăşurat concilii esenţiale care au condus la conturarea Noului Testament, aşa cum îl cunoaştem astăzi, dar nu fără tensiuni ideologice acerbe.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Un scaun cu spătar, tapiţat şi bine închegat de tâmplar ne este de ajutor, în combaterea şi în tratamentul discopatiei lombare. Această maladie constă în alunecarea unei vertebre peste alta, cu precizarea că prin alunecare se comprimă atât nervii, cât şi vasele de sânge. Apar dureri cunoscute popular sub denumirea de „dureri de şale", iar bolnavul caută un scaun cu spătar înalt. Acesta, prin poziţia sa, îi va ameliora temporar suferinţele. Bolnavul caută să ia decontracturante, să îşi încingă mijlocul cu un fular de lână. De notat că discopatia lombară se datorează atât ridicării greutăţilor în mod incorect,

Un sfat: nu neglijaţi DISCOPATIA LOMBARĂ

prin poziţii ce supun coloana la o tensiune prelungită, cât şi statului îndelungat la un birou, cu tăblia mai joasă, sau mai înaltă decât cea normală, fapt ce necesită un efort, o comprimare sau o elongaţie a coloanei vertebrale. Ca metode de tratament, în stadiul incipient, medicul de familie în funcţie de boală, prescrie decontracturante, o banală aspirină care poate fi şi tamponată.

Se recomandă şi unguente, cu observaţia că folosite în exces duc la un aflux mai mare de sânge, ceea ce amplifică durerile. Se mai prescriu fortral sau alte medicamente pe bază de cortizon etc. Fizioterapia are locul ei în tratament, prin folosirea de metode şi aparate specifice. Dacă este posibil, se face un masaj al spatelui, cu observaţia că trebuie continuat cu masajul membrelor inferioare, abdomenului, toracelui, membrelor superioare. În acest fel, o cantitate mare de sânge va fi pusă la lucru în întregul organism şi nu va stagna în zona lombară, supunând bolnavul la dureri mari. Este recomandată bicicleta ergonomică, bicicleta medicală. Nu uitaţi că după o viaţă mai mult sau mai puţin sportivă, când solicitările au fost variate, este bine să vă menajaţi continuând un program de exerciţii fizice. Intervenţia chirurgicală, atunci când se impune, constă în readucerea pe cât posibil a vertebrelor, în poziţia normală. Durerea, iradierea durerii în membrele inferioare, contractura musculară a spatelui sunt semnele ce trebuie să vă trimită la medic.

Discopaţia lombară este o boală invalidantă care necesită îngrijiri speciale şi în nici un caz neglijarea.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru părinţi

Copiii au nevoie de timp, iar părinţii de răbdare

Băieţelul dv. refuză să împrumute prietenilor de joacă jucăria sa? Surorile se ceartă pe păpuşi? E firesc aşa? Iată ce răspuns dau psihopedagogii. Sunt clasice scenele din spaţiile de joacă în care un băieţel refuză cu îndârjire să-i împrumute prietenului de joacă maşinuţa sau mingea sa. Dorinţa de a poseda şi refuzul de a împrumuta jucăriile sunt sursa a numeroase conflicte. Până la 2 ani copilul consideră că tot ceea ce poate atinge este al lui şi că nimeni nu trebuie să îl „deposedeze". Dacă îi place un obiect, el îl ia chiar din mânuţa altui copil. Dintre două maşinuţe identice, de exemplu, copilul este atras de cea aflată în mers. Nu putem conchide că la această vârstă copilul ar fi rău, agresiv sau egocentric, ci doar că nu vede decât propriile dorinţe. Pentru a împărţi cu ceilalţi, ar trebui să fie capabil să se pună în locul lor, fapt prematur pentru momentul dezvoltării sale neuropsihice.

Când primeşte o jucărie nouă, lăsaţi-i timp copilului pentru a o explora şi a se bucura de ea, înainte de a-i sugera să o împrumute şi altora. Oricum, el va decide în cele din urmă când şi cui o va împrumuta. Părinţii vor trebui să-l ajute pe copil să diferenţieze obiectele personale (pijama, periuţă de dinţi etc.), de bunurile familiei (televizor, frigider etc.) sau de obiectele altora, pe care nu le poate folosi fără a cere voie. Spre 2 ani copilul începe să devină sensibil la noţiunile de justiţie şi reciprocitate.

Explicaţi-i că dacă el împrumută unui copil o jucărie, la rândul său se poate juca cu jucăria oferită de acesta. Apoi, fiecare trebuie să restituie ceea ce a împrumutat. Dacă aveţi mai mulţi copii, organizaţi-le timpul petrecut împreună. Preparaţi-le prăjitura preferată şi lăsaţi-i să vizioneze împreună caseta care le place. În privinţa jocurilor, cumpăraţi-le pe acelea pentru mai mulţi participanţi. Oricum, lucrurile trebuie să fie clare. Dacă aţi cumpărat, de exemplu, bomboane pentru toţi, lăsaţi-i pe ei să le împartă în mod egal.

Şi părinţii trebuie să înveţe cel puţin faptul că dezvoltarea neuropsihică a copiilor se realizează în timp şi, în consecinţă, cei mici au nevoie de ceva vreme pentru a înţelege ce este al lor, ce li se cuvine şi cum să se poarte.

În premieră

Nicolae Grigorescu în Franţa

Muzeul Naţional de Artă al României a selecţionat 34 de lucrări din patrimoniul său pentru cea mai importantă expoziţie monografică Nicolae Grigorescu deschisă în Franţa. Expoziţia intitulată *Nicolae Grigorescu (1838-1907) – Itinéraire d'un peintre roumain de l'école de Barbizon à l'impressionnisme* este prezentată la Musée des Beaux-Arts din Agen în perioada 22 aprilie – 14 august şi va fi itinerată la Musée départemental de l'Ecole de Barbizon în perioada 9 septembrie – 11 decembrie. Este prima expoziţie de amploare din Franţa dedicată exclusiv marelui pictor român. Publicul francez are astfel ocazia să descopere arta lui Grigorescu, artist format în ambianţa şcolii de la Barbizon, unde a lucrat alături de cei mai mari pictori ai epocii, precum Corot, Daubigny, Millet sau Courbet. Asemeni impresioniştilor pe care îi cunoaşte la Paris, artistul întreprinde numeroase călătorii în Normandia şi Bretania. Expoziţia ilustrează astfel atât afinităţile pictorului român cu şcoala „realistă" a pictorilor de la Barbizon, cât şi influenţa sensibilităţii impresioniste asupra artei sale, Grigorescu reuşind să asimileze ambele viziuni şi să le sintetizeze într-un limbaj plastic foarte personal. El este cel care, prin viziunea sa inovatoare şi introducerea picturii de *plein air*, contribuie decisiv la sincronizarea artei moderne româneşti cu cea occidentală. Alături de cele 34 de lucrări din patrimoniul Muzeului Naţional de Artă al României (dintre care amintim *Peisaj la Posada, Portret de femeie, La malul mării, Colţ din atelier, Fete torcând la poartă, Ţăranca din Muscel, Andreescu la Barbizon, Interior la Vitré*), în expoziţie vor fi prezente alte 16 opere provenind de la Musée des Beaux-Arts din Agen, Musée Mormottan-Monet din Paris şi Palais des Beaux-Arts de Lille. Muzeul de Artă din Agen deţine cea mai importantă colecţie de picturi semnate de Nicolae Grigorescu din Franţa: 13 opere, dintre care 12 au fost donate în 1929 de doctorul Louis Brocq – eminent profesor în medicină originar din Lot-et-Garonne şi bun prieten al artistului – apoi de soţia acestuia în 1934 şi 1941.

Ţăranca din Muscel

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Uşor şi eficient

Făcând sport reuşim să punem în valoare frumuseţea corpului. Pentru ca exerciţiile să nu fie plictisitoare, de această dată specialiştii sugerează folosirea unui balon.

● Primul exerciţiu este benefic pentru coloana vertebrală. Întinsă pe saltea, cu picioarele uşor flexate, braţele întinse lateral şi capul sprijinit pe balon, respiraţi profund pe nas şi expiraţi aerul pe gură relaxând muşchii cefei. Prezenţa balonului obligă şi la relaxarea completă a umerilor.

● Al doilea exerciţiu contribuie la întărirea muşchilor spatelui. Iniţial, picioarele uşor depărtate şi flexate. Braţele, îndreptate spre spate, ţin balonul. Ridicaţi braţele cât mai sus posibil, încercând să le menţineţi paralel. Repetaţi de 5 ori. Încordarea pe care o resimţiţi în muşchii spatelui îi va întări, susţinând astfel mai bine coloana vertebrală.

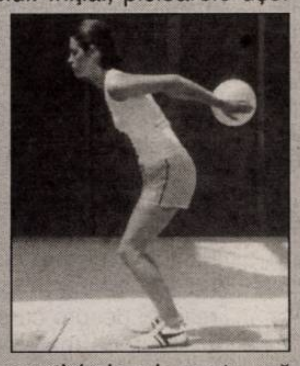

Nu cumva să spargeţi balonul, pentru că săptămâna viitoare continuăm „lecţia" cu alte câteva exerciţii, la fel de eficiente!

Gastronomice

Pentru meniurile acestei săptămâni, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne sugerează:

Stufat de peşte

1 kg peşte feliat, o ceapă, 1 pahar cu vin, sare, piper, o lingură cu făină, pătrunjel tocat, 250 g ciuperci, 2 linguri cu unt sau margarină, 1/2 pahar cu apă.

Se spală ciupercile, se călesc în unt şi se fierb înăbuşit în zeama care o lasă. Feliile de peşte se spală şi se pun cu untul şi ceapa tocată la foc mic să se înăbuşe, până încep a se rumeni. Se adaugă vinul cu făină şi 1/2 pahar de apă, sare, piper, pătrunjel verde şi se lasă să fiarbă până scade. Se aranjează pe farfurie peştele şi în jurul lui se pun ciupercile şi se serveşte.

Consommé de carne

2 kg carne rasol alb, o ceapă, 2 morcovi, pătrunjel rădăcină, o ţelină, sare, 5 litri de apă şi încă 500 g carne (pulpă), 2 ouă.

Se pun rasolul şi legumele la fiert, acoperind oala cu un capac. Pulpa se prepară astfel: se trece prin maşina de tocat, se amestecă bine cu albuşurile crude şi cu 2 linguri de apă rece, până se obţine o pastă. Se adaugă o lingură din zeama în care fierb rasolul şi zarzavaturile. Se răstoarnă tocătura în oală, se acoperă cu capacul şi se lasă să fiarbă la foc mic 2 ore. Când s-a ridicat la suprafaţă se ia tocătura cu o lingură cu găuri şi se pune într-o strecurătoare. Se toarnă consomé-ul în altă oală (acest lucru ajută la limpezirea supei). Se răceşte şi se degresează, apoi se lasă să mai fiarbă puţin. Se serveşte cu cubuleţe de pâine prăjită.

Carnea şi legumele, când sunt gata, se scot şi se servesc fierbinţi, cu pateuri.

Pateu de ficat

400 g ficat, 150 g slănină proaspătă, un pahar cu vin alb, 2 ouă, o ceapă, sare, piper.

Se spală ficatul, slănina şi ceapa. Se pun bucăţele tăiate într-o cratiţă şi se călesc la foc mic, să se rumenească înăbuşit. După ce s-a răcit se dă de două ori prin maşina de tocat. Se adaugă treptat câte un ou crud, se amestecă turnând câte puţin vin. Se adaugă piper, sare şi se freacă bine cu o lingură de lemn, până ce se obţine o pastă fină. Pateurile se obţin din aluat cu foaie subţire (din comerţ, foi de plăcintă crude). Se întinde foaia de aluat, se rulează şi se coace la cuptor încins. (Se pot face şi în formă de plic sau tăiate rotunde, cu o cană mare.) Pasta de pateu se mai poate servi ca aperitiv, aşezată pe o farfurie, garnisită cu felii de măsline, de ou, de gogoşari sau aşezată pe frunze de salată verde.

Foi de tort

2 gălbenuşuri, 2 linguri cu zahăr, 2 linguri cu făină, albuşurile bătute spumă, 1 praf de copt, vanilie.

Se bat gălbenuşurile cu zahăr până cresc bine, spumos. Se adaugă făina şi se încorporează albuşurile bătute spumă. Se unge o formă cu unt, se tapetează cu făină, se toarnă compoziţia şi se coace. Se procedează la fel pentru fiecare foaie.

Acum exact 60 de ani, la 5 iulie 1946, inginerul (!) francez Louis Leard introducea moda unui costum de baie cu două piese de dimensiuni foarte reduse, denumit „Bikini". Acest nume nu era deloc întâmplător, căci este numele unui atol din Insulele Marshall, unde se efectuau experienţe nucleare şi unde, din cauza climei, toate persoanele implicate aveau o ţinută destul sumară. Însă această scurtă istorie este nedreaptă cu adevăratul inventator (cu două luni mai devreme) al costumelor de baie „strâmte", care a fost Jacques Heim, numai că acesta a dat o denumire mai puţin atrăgătoare produsului său, şi anume „Atom". Costumul lui Heim era aşa de „invizibil", încât nici o femeie nu a dorit să-l poarte pentru a-l promova. În cele din urmă, dansatoarea nudă Micheline Bernardini (de la „Casino de Paris") a acceptat, motivându-şi astfel curajul: „Cu sau fără «Atom», e tot aia pentru mine..."

Un fals moment de cotitură

Ceea ce se întâmplă în foarte multe ţări, în perioada sezonului estival, tinde să detroneze faimosul bikini şi să-l transforme în „monokini". Noua denumire este de fapt un joc de cuvinte care reflectă o situaţie din ce în ce mai răspândită, şi anume renunţarea la piesa superioară (sutien) şi trecerea la „topless". Numai că monokini sau topless este o atitudine doar aparent condamnată de pudibonzi pentru lipsa de „jenă"

Controverse estivale: BIKINI SAU MONOKINI?

şi promovarea unui sex-appeal strident. Principala cauză pentru care monokini nu ar trebui să aibă succes este cea medicală. Întrebarea legitimă, pusă de femei, este următoarea: cum este mai avantajos pentru menţinerea unei ţinute tinereşti a sânilor, cu sau fără sutien?

Dilema reprezintă o controversă aprinsă a zilelor noastre, deşi răspunsul a fost dat cu mii de ani în urmă. Primele susţinătoare ale sânilor au apărut în Creta antică, acum 6.500 de ani (civilizaţia minoică) şi a fost preluată şi de romani. Motivul pentru care un fel de banderolă susţinea sânii femeilor în acele timpuri avea două nuanţe: în primul rând fetele care făceau sport trebuiau să aibă o ţinută cât mai „băieţească"; în al doilea rând, medicii cretanii voiau să protejeze sânii împotriva mişcărilor necontrolate din timpul practicării sportului. Acele mişcări haotice provocau dureri şi dăunau susţinerii naturale a sânilor (prin ligamentele lui Cooper, cum se numesc astăzi). Anticii nu-şi puneau nici un moment problema din punct de vedere al senzaţiilor sexuale, ci se gândeau la protecţia pe termen lung a stării şi „geometriei" sânilor.

Controversele actuale pleacă tocmai de la această susţinere naturală a pieptului femeilor. Cei care susţin „atitudinea monokini" (topless) spun că tocmai utilizarea sutienelor conduce la atrofierea ligamentelor Cooper. De aceea ar fi recomandabil, spun monokiniştii, ca sânii să fie lăsaţi liberi pentru a întări respectivele susţineri naturale. Adepţii purtării sutienului spun că dimpotrivă, muşchii pieptului sunt protejaţi de „brasiere" şi că, pe termen lung, mişcarea şi „atitudinea tinerească" ale sânilor sunt conservate. Însă foarte recente investigaţii de laborator arată că mişcarea liberă a pieptului femeii ajută la eliberarea unor toxine şi la stimularea sistemului limfatic. Deci sânii nu ar trebui să fie restricţionaţi în timpul mersului obişnuit (nu se pune problema topless-ului în jocurile sportive).

La începutul secolului XX, numeroşi creatori de modă au promovat ideea purtării sutienului pentru a da o linie cât mai elegantă ţinutei pentru dame. Încă din veacul al XIX-lea, experţii englezi şi francezi în veşminte feminine recomandau bustierele atât din motive de „ţinută elevată", cât şi din motive pudibonde. Părintele sutienului modern a fost „Dispozitivul pentru simetrie rotundă a pieptului femeii", patent al specialistului american Henry S. Lesher din New York – brevet din anul 1859. În 1889 a apărut patentul pentru produsul cu două piese numit „Simte-te bine!", în Franţa (numele original fiind „Le Bien-Être").

„Suport pentru bust", brevet din 1893

Un alt moment de cotitură în istoria sutienelor a fost reprezentat de produsul purtat de actriţa Jane Russell în filmul „The Outlaws" (Nelegiuiţii) din anul 1943, prilej cu care s-a lansat definitiv moda poreclită „ridicaţi şi separaţi"...

Moda costumelor de baie şi în special a sutienelor evoluează an de an. Din punct de vedere al inventivităţii, se poate remarca marele creator Jean – Paul Gaultier, care, în 1990, a realizat pentru Madonna „apărătoarea conică", mai provocatoare, se spune, decât cea clasică, parabolică.

Deşi nu poate fi considerat reprezentativ, o recentă anchetă tip forum-Internet a arătat că bikini nu vor fi detronaţi niciodată de monokini – părere împărtăşită de 83 la sută dintre femeile intervievate. În pofida aparenţelor, topless-ul nu are succesul dorit de nonconformistele protagoniste.

PAUL IOAN

Cel de-al doilea sarcofag de la Cernobîl

La 20 de ani după catastrofa de la Cernobîl, autorităţile din Ucraina au decis începerea construcţiei unui imens „capac" metalic pentru a acoperi reactorul distrus şi actualul sarcofag care nu încetează să se degradeze.

În reactorul devastat de cea mai mare catastrofă nucleară din istoria nucleară civilă (din 26 aprilie 1986) nivelul înalt al radiaţiilor impune măsuri de protecţie urgente. Înainte de toate trebuie dărâmate celelalte trei reactoare şi evacuate deşeurile radioactive. După care vor începe pregătirile pentru construcţia celui de-al doilea sarcofag, o necesitate pe care comunitatea internaţională a invocat-o din 1997. Lucrările vor începe anul viitor şi se vor termina probabil în 2010, iar costul se va ridica la peste un milion de dolari.

În câteva săptămâni va fi desemnat şi consorţiul care se va ocupa de acest proiect.

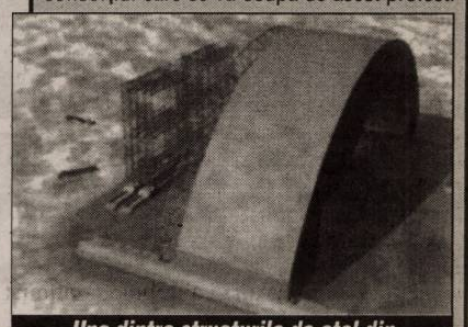
Una dintre structurile de oţel din componenţa „arcului de la Cernobîl"

Obiectivele sunt următoarele: protejarea actualului sarcofag de intemperii, atenuarea coroziunii, evaluarea materiilor radioactive şi transformarea unităţii nr.4 într-o construcţie sigură pentru cel puţin un secol. În aşa fel încât combustibilul nuclear din interior să nu provoace o nouă catastrofă.

Planul a fost schiţat în 2001. Este vorba de o imensă boltă metalică cu perete dublu. În interior vor fi instalate ateliere destinate decontaminării, tratării şi pregătirii materialelor radioactive în vederea stocării ulterioare. Construcţia va avea o suprafaţă de 270 m/-150 m şi o înălţime de 110 m. Vor fi utilizate peste 20.000 de tone de oţel. Ploaia şi zăpada s-au infiltrat în carcasa de beton. Unele structuri corodate riscă să se prăbuşească. În plus, există riscul producerii unei reacţii în lanţ datorită prezenţei în interior a unei mari cantităţi de apă şi combustibil, mai ales combustibil topit. Un risc minor, dar posibil.

Dacă ţările occidentale vor să uite numele de Cernobîl, acest lucru e imposibil pentru cele 7 milioane de persoane care locuiesc în zonele contaminate. Numărul celor care au murit în urma catastrofei e incert. Se vorbeşte de zeci de mii de morţi. Bilanţul e viciat de interese politice. Cât priveşte numărul celor afectaţi de diverse boli, cifrele sunt realmente derutante. Guvernul din Ucraina joacă o carte alarmistă, afirmând că e vorba de 3 milioane de invalizi, în timp ce guvernul din Bielorusia infirmă categoric această informaţie, încurajând populaţia să trăiască fără să recurgă la măsuri de protecţie în zonele contaminate, care reprezintă 23% din teritoriul ţării. Organizaţiile internaţionale ce vor să abată atenţia de la pericolul pe care îl prezintă centralele nucleare se referă la un număr mic de victime. De pildă, Agenţia pentru Energie Nucleară acceptă versiunea oficială sovietică: 31 de morţi!

Cei atinşi de maladii grave, invalizii, ar fi, în viziunea autorităţilor, victime ale stresului şi ale condiţiilor aspre de viaţă... Comentariile sunt de prisos...

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Investire...

„A fost investit într-o funcţie înaltă..."

Aceasta este o greşeală, din nefericire, destul de frecvetă. Sensul verbului *„a investi"* este după cum arată Dicţionarul:

- „A plasa, a aloca, a cheltui un fond, un capital, diverse mijloace materiale într-o întreprindere; a face o investiţie".

Verbul *„a învesti"* înseamnă, conform aceluiaşi Dicţionar: „A acorda cuiva în mod oficial un drept, o autoritate, o demnitate".

Greşeala se datorează confuziei paronimice, deci necunoaşterii exacte a celor doi termeni. Ea trebuie însă evitată aşa cum trebuie evitată şi folosirea absolut greşită a formei „întreprindere" în loc de „întreprindere". *(I.S.)*

ŞTEFAN CEL MARE un ecologist înainte de „Greenpeace"

10 mai – Ziua Păsărilor şi a Arborilor; 15 mai – Ziua Internaţională de Acţiune pentru Climă; 24 mai – Ziua Europeană a Păsărilor... După cum se vede, nu ducem lipsă de „sărbători" dedicate mediului. De altfel, am putea concepe zeci de calendare cu zile care să ne amintească, de exemplu, de fiecare specie vegetală din pădurile româneşti hăcuite de mercenarii lemnului, de balenele masacrate sub ochii închişi ai autorităţilor, de lupul tasmanian şi pasărea Dodo, de gorilele pe cale de dispariţie din cauza restrângerii habitatului etc. etc. Numai că distrugerea sistematică, şi a faunei, şi a florei, şi a climei, o realizează cel ce s-a întronat stăpân al planetei, omul – creatorul unei „noi ordini mondiale" haotice (sic!) şi asasine. Acelaşi, în fond, care concepe şi calendarele dedicate mediului.

Braniştile lui Ştefan-Vodă

Într-o epocă de mari suferinţe, dar şi de demnitate a românilor, domnitorul Ştefan cel Mare ştia să îndrepte cu autoritate, prin lege, nu doar relele apucături ale unora, ci şi relaţiile dintre om şi natură. Astfel, el dădea „legea braniştii", braniştea fiind iniţial denumirea unei păduri bătrâne, apoi cea a unei moşii pe suprafaţa căreia se interziceau pescuitul, vânatul, păşunatul şi chiar cositul fânului, în lipsa unei aprobări speciale. Documentele domneşti care veneau mai târziu să reglementeze legea respectivă se numeau „opreliştele de stricare a naturii", iar încălcarea lor se pedepsea cu asprime. Au trecut vreo cinci veacuri de la binevenita îndreptare impusă de Ştefan-Vodă şi ce s-a ales din fostele branişti se vede la tot pasul. Masacrarea copacilor a atins proporţii halucinante, din 1990 încoace, braconajul reuneşte „sub arme" tocmai indivizi care ar trebui să protejeze cu orice preţ fauna, întinderi altădată verzi sunt semănate cu cartiere de lux, iar poluarea şi iresponsabilitatea umană fac permanent mii şi mii de victime, inclusiv pe fondul schimbărilor drastice ale climei.

O climă nebună, nebună...

Ploile diluviene urmate de inundaţiile devastatoare şi alte fenomene atipice pentru regiunea noastră (de tipul tornadelor ori al deşertificării) trimit mai degrabă la imaginea unui climat tropical. De altfel, dacă luăm în considerare avertismentele majore ale specialiştilor care susţin că Terra a fost deja împinsă pe ultimul drum, nu putem decât să constatăm adeverirea unei prognoze sumbre: încălzirea globală avansează rapid către cei doi poli ai planetei, singurele zone locuibile peste numai un secol. Şi dovezile nu ne lipsesc. Anul 2005 a înregistrat nouă tornade „româneşti", în numai două luni, fenomen inimaginabil în deceniile trecute. În miez de iarnă, putem face plajă la +20ºC, iar în luna mai ninge. Pământul se scufundă, cu case cu tot, iar câmpuri odinioară mănoase se transformă în nisip. Referirea la consecinţele dezastruoase ale despăduririlor, mai ales în Carpaţii Orientali, rămâne ca o şoaptă în deşert. Deşi, în numai un deceniu (1990-2000), au fost rase de pe suprafaţa pământului circa 50.000 hectare din pădurile României şi peste 2 milioane metri cubi de arbori au fost tăiaţi ilegal!

Caviarul şi zimbrii

Năravul uciderii animalelor dintr-o plăcere patologică nu e unul nou. Prin veacul al XV-lea, se pare, ultimul bour sălbatic a fost vânat în Moldova. Soartă împărtăşită şi de calul sălbatic, de măgarul sălbatic, de saiga (o specie de antilopă), zăganul, dropia şi multe altele. Vânătoarea iraţională e însă doar una dintre cauzele dispariţiei speciilor vii, afirmă specialiştii. Urmări ireversibile are şi reducerea drastică a habitatelor, din diverse motive ce aparţin tot de om: despăduriri, amenajări hidrologice, extinderea activităţilor agricole etc. Pe de altă parte, pentru profit economic s-au alcătuit reţele de traficanţi, cu diverse „obiecte de activitate"; între acestea caviarul sturionilor de pe Dunăre, de pildă, a pus pe lista neagră a extincţiei şi populaţiile de păstrugă, morun, cegă şi nisetru. Ne aflăm, se zice, într-un moment hotărâtor, referindu-ne la intrarea în UE, când va trebui să ne aliniem legislaţiei europene, şi în privinţa mediului. Totuşi, autorităţile române de mult ar fi trebuit să înveţe enorm din lecţiile primite de occidentali, care şi-au distrus singuri multe valori naturale de neînlocuit. Iar dacă legi, cum spuneam, avem şi noi, pesemne că esenţialul ce ne lipseşte este un Ştefan-Vodă, care să şi impună aplicarea lor, fără jumătăţi de măsură.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

BAZAR BIZAR

Omul, creaţie a numărului de aur?

Deşi veche de peste trei mii de ani, povestea numărului de aur (adică 1,618...) sau proporţia divină nu încetează să fie folosită pentru a fi puse în evidenţă noi şi spectaculoase aplicaţii ale sale. Acest număr zecimal bizar – care reprezintă raportul ideal dintre două distanţe, segmente, intervale muzicale etc. – a fost întors pe toate feţele de artişti şi filosofi, inclusiv de Leonardo da Vinci, Michelangelo, dar şi de matematicieni de seamă din toate timpurile.

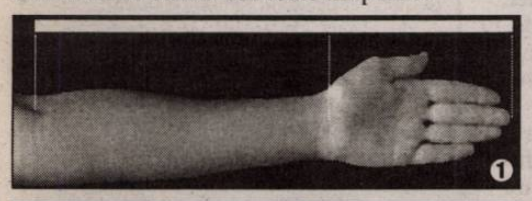

Cele mai noi calcule demonstrează existenţa unei proporţii de aur în cele mai mici detalii ale corpului uman. Printre surprinzătoarele

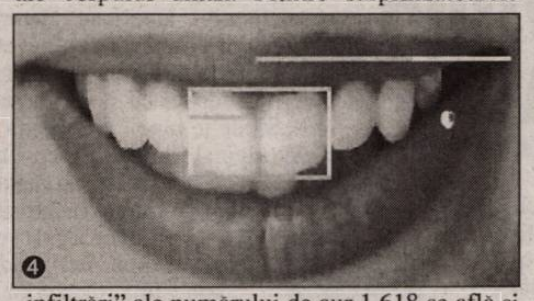

„infiltrări" ale numărului de aur 1,618 se află şi proporţiile elementelor feţei omului, care concură la estetica perfectă a figurii (foto 5).

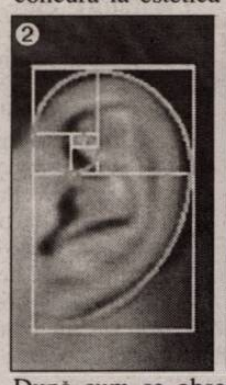

După cum se observă, experţii au descoperit relaţiile geometrice ideale (bazate pe proporţia divină) între distanţa dintre sprâncene şi gură şi sprâncene şi mijlocul nasului, între mărimea gurii şi distanţa dintre buza superioară şi baza nasului etc. La fel de spectaculoase sunt relaţiile numerice ale lungimilor dinţilor (foto 4), falangele degetului arătător (foto 3), ale spiralei pavilionului urechii (foto 2) sau ale antebraţului (foto 1). Pe lângă aceste detalii anatomice, numărul de aur este implicat chiar şi în geometria unei electrocardiograme şi a unei encefalograme... Să fie întâmplătoare această armonie ascunsă?

Membre artificiale, surprinzător de... naturale

Accidentele în urma cărora unii îşi pierd membrele (total sau parţial) pot fi contracarate cu ajutorul unor proteze din ce în ce mai eficiente. Unul dintre cele mai vechi cazuri imortalizate pe hârtia fotografică este cel al profesorului de muzică francez Michel T., care în anul 1913 şi-a pierdut braţul drept cu care cânta la pian şi violoncel. Fotografia (nr. 6) ni-l prezintă interpretând muzică de cameră pentru violoncel, cu ajutorul unei proteze pe care reuşea s-o manevreze doar cu o foarte mică porţiune de braţ. Fotografia nr. 7 este un instantaneu care-l surprinde pe americanul Dwight G. jucând fotbal mecanic, deşi îi lipsesc ambele antebraţe. Lucrător într-o fabrică de prelucrat lemnul, Dwight obişnuia să se relaxeze în acest

mod şi numai datorită unei ambiţii extraordinare şi a colaborării cu medicii specialişti în proteze reuşeşte să se destindă în acelaşi mod.

Poate cel mai spectaculos caz este cel al englezului de 19 ani, Michael P., care deşi nu are părţile inferioare ale picioarelor, poate să practice skateboard-ul fără probleme. După cum se observă în foto nr. 8, el poate executa figuri de mare virtuozitate, fără să lase vreun moment impresia că suferă de un handicap.

Jucării pentru oameni mari

Asasinate pe tronul Romei

Cetatea Romei deţine un record unic printre marile imperii ale lumii. În nici un alt stat al lumii nu au fost ucişi atâţia conducători într-un interval de timp relativ scurt – la scară istorică. De când Octavian Augustus a devenit împărat (anul 27 î.Ch.) şi până la ultimul suveran al Imperiului roman de apus (476 d.Ch.), deci în 503 ani, ***pe tronul Romei s-au succedat 84 de suverani, din care nu mai puţin de 32 au fost asasinaţi!*** *Asta ar însemna, în medie, o crimă la fiecare 16 ani. Dar lucrurile nu stau deloc aşa, sângerosul spectacol al luptei pentru putere din Cetatea eternă a avut deseori aspecte incredibile, nemaiîntâlnite în istoria umanităţii.*

După înţeleptul şi longevivul Octavian, şi după mediocrul Tiberius, s-a declanşat, o dată cu dezechilibratul Caligula (37-41, prima victimă a crimelor), o avalanşă de conflicte interne în care fiecare grupare politică îşi dorea propriul imperator, iar garda pretoriană (protectoarea lui) făcea şi desfăcea domniile, luată de curentul intereselor de moment. Acestea au fost (foarte succint) cauzele acelui adevărat delir de criminalitate care a condus la slăbirea Imperiului roman şi dezmembrarea lui sub presiunea popoarelor migratoare. Amploarea temei ne determină să selectăm cele mai deosebite momente ale acestui sumbru fenomen (ca într-o îndoliată „Carte a recordurilor"), în încercarea de a portretiza o epocă nepereche a antichităţii.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Caligula

- Numai în anul 238 s-au succedat la tron şase împăraţi, toţi asasinaţi; în anul 253, Imperiul a avut „doar" patru suverani;
- Cea mai scurtă domnie au avut-o Gordianus I şi Gordianus II (tată şi fiu, co-împăraţi), care au „semnat condica" numai câte 20 zile; urmează Pertinax (87 de zile) şi Emilianus (88 de zile);
- Cei mai tineri suverani urcaţi pe tron şi ucişi au fost Gordianus III (la 13 ani) şi Heliogabalus (la 14 ani);
- Cea mai abominabilă crimă (dacă pot exista astfel de caracterizări) a fost comisă împotriva lui Severus Alexandru, ucis împreună cu mama sa;
- Succesiune de criminali la tron: Caracala îşi ucide fratele şi devine imperator; Macrinus îl omoară pe Caracala şi-şi pune coroana, dar este la rându-i asasinat după aproape un an.

Atât de bulversată era viaţa politică a Romei antice, încât reuşeau să ajungă împăraţi (prin mită, comploturi şi crimă) personaje insignifiante, propulsate de grupuri de interese în căutare de privilegii. Neaveniţii erau recrutaţi chiar şi din rândul soldaţilor simpli – cum a fost cazul lui Maximins Thracus sau al lui Filip Arabul. În ultima fază a agoniei Imperiului, ridicolul a atins apogeul: împăraţii erau stabiliţi de barbari şi tot de către ei erau înlăturaţi. Astfel, regele vizigot Teodoric II îl „unge" pe Avitus (anul 455) şi-l ucide un an mai târziu;

Nero şi Agrippina

Romulus Augustulus

conducătorul suevilor, Ricimer, îi pune pe tron şi-i ucide pe rând pe Majorian, Severus III, Antemius şi Olibrius (între 457 şi 472); penultimul împărat al Imperiului roman de apus, Iulius Nepos, a fost protejatul unui apropiat al lui... Attila!

În aceste circumstanţe, nu-i de mirare că ultimul împărat, imberbul Romulus Augustulus (475-476), a fost destituit de germanicul Odoacru, iar acesta a „parafat" desfiinţarea Imperiului roman de apus, trimiţând însemnele imperiale la Constantinopol. Mult mai stabil, Imperiul bizantin a mai vieţuit un mileniu, până-n 1453... „Istoria nu face daruri decât celor care nu o repetă", spune o zicală şi acest tablou oripilant al agoniei Romei antice o confirmă.

Greva foamei este o formă nonviolentă de protest sau rezistenţă pentru un scop politic sau social. De multe ori, autorităţile confruntate cu astfel de atitudini radicale nu au luat în seamă la timp pericolul mortal la care se supun protagoniştii. Unul dintre cei mai cunoscuţi protestatari de acest gen a fost Mahatma Gandhi, care, în timpul perioadelor când a fost arestat, a refuzat să se hrănească; el protesta astfel împotriva modului cum era condusă India.

Un caz celebru de deces intervenit în urma grevei foamei a fost cel al englezului Barry Horne. În timpul vieţii, acest protestatar nu a fost luat prea mult în seamă, el fiind un activist pentru drepturile animalelor. A murit în anul 2001, în Worcester, în urma unei crize de rinichi.

FOAMEA o armă mortală

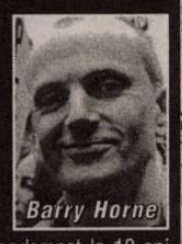
Barry Horne

Avea 49 de ani. Horne nu mâncase de 15 zile, iar slăbiciunea metabolică se agravase pentru că în 1998 refuzase să mănânce timp de 68 de zile.

Acest bărbat considerat terorist – fusese condamnat la 18 ani închisoare pentru plantare de dispozitive incendiare – voia să atragă atenţia asupra experienţelor care se făceau pe animale. Divorţat şi cu un copil, acest activist pentru drepturile animalelor îşi începuse cariera (în anii '80) prin tentativa de eliberare a unui delfin aflat în captivitate pentru cercetări asupra inteligenţei mamiferelor marine. A primit 18 luni de închisoare cu suspendare. Ulterior, Horne a început să folosească dispozitive explozibile pentru a distruge centre de testare a unor compuşi chimici (la Newport, Insula Wight) şi rezervaţii folosite pentru a profita de blana unor vieţuitoare... Înainte de a muri, Bary Horne devenise aproape orb.

Știați că...

◆ *...striga este o pasăre răpitoare sedentară de noapte, de culoare galben-ru-*

ginie? Hrănindu-se mai ales cu șoareci, nu este foarte folositoare.

◆ *...în mitologia slavă exista un zeu tribal al soarelui, creator al cerului, pământului și apelor? Se numea Triglav, ceea ce în traducere ar însemna „Cel cu trei capete".*

◆ *...în 1804 populația globului, număra un miliard de locuitori? La sfârșitul secolului 20 numărul locuitorilor era de șase miliarde.*

◆ *...capitala Statului Independent Samoa este*

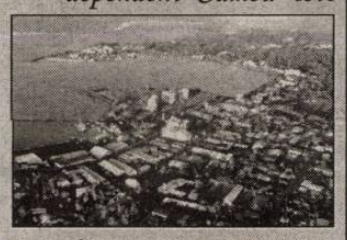

orașul Apia? Are circa 36000 locuitori.

◆ *...în mormântul unui împărat chinez din dinastia Zhongshan (475-221 î.Ch.) au fost descoperite două vase de bronz conținând vin? Este cea mai veche băutură alcoolică de pe teritoriul țării și se află acum într-un muzeu din Beijing.*

◆ *...în secolele 9-12 prin gollard se înțelegea un cleric călător? Era autorul unor cântece laice (de dragoste, satirice).*

◆ *...sipica este o plantă ierboasă care crește pe marginea semănăturilor, a vi-*

ilor, pe câmpuri și coline aride? Decoctul tulpinilor florifere era folosit în tratamentul plăgilor.

◆ *...miologia este un capitol al anatomiei? Se ocupă cu studiul mușchilor.*

Știați că...

O trăsură pentru eternitate

Shi Huangdi

Au scris multe despre complexul funerar al lui Shi Huangdi, despre celebra armată de lut datând din vremea împăratului respectiv, din secolul al III-lea î.Ch. Împăratul, născut în anul 258 î.Ch., s-a numit inițial Zheng și a devenit rege al statului Qin într-o vreme în care teritoriul Chinei era fărâmițat într-o mulțime de alte state. Câștigând victorie după victorie, a reușit să unească numeroase teritorii devenind primul împărat al Chinei unite. Spirit pragmatic și hotărât a creat o administrație feudală puternică, a mutat capitala în orașul Xiangyang, a unificat măsurile pentru greutate, lungime, monede și chiar lățimea osiilor de căruță, a întărit fortificațiile din nord, a reconstruit și lărgit Marele Zid. În același timp împăratul era un adevărat tiran, suprimându-i pe toți cei care încercau să ridice glasul împotriva lui, arzând Cărți care i se păreau ostile și declarându-se un adversar temut al confucianismului. Deosebit de superstițios, era cumplit de speriat de moarte, căuta înfrigurat băutura magică a nemuririi și ținea la curtea sa 300 de astrologi. Din această spaimă și dintr-un orgoliu nemăsurat a poruncit construcția uriașului mausoleu, la care au muncit peste o jumătate de milion de oameni, despre care tradiția spune că au fost uciși împreună cu familiile lor imediat după terminarea lucrării.

Ornamente pentru cai (detaliu)

Arcaș îngenunchiat

Mii și mii de soldați de lut – 6000 au fost dezgropați numai în prima galerie – așteaptă în poziție de luptă să intervină dacă ceva sau cineva ar îndrăzni să tulbure odihna veșnică a regelui. După descoperirea legiunilor de teracotă, la 20 de metri de mausoleul propriu-zis, au fost descoperite două care de bronz protejate de un coșciug uriaș de 7 metri lungime și 2,5 lățime. Atât carele – de fapt un fel de trăsuri – cât și caii lor și vizitii respectivi, totul a fost lucrat la o jumătate din dimensiunile normale, dar uimesc prin eleganță și fidelitatea reproducerii detaliilor. Fiecare dintre cele două trăsuri are două roți și este trasă de câte patru cai. Prima avea misiunea de a curăța drumul iar în cea de a doua stătea însuși împăratul. Fiecare din ele era înzestrată cu o pereche de scuturi de bronz, o arbaletă, o săgeată și o cutie conținând 66 de vârfuri de bronz pentru săgeți. Prima trăsură avea deasupra întinsă o umbrelă de bronz care se putea închide și deschide. Harșamentul cailor era împodobit cu ținte de aur, hamurile erau din argint iar pe frunte animalele purtau o podoabă cu însemnele casei regale. Toți caii aveau coama tăiată scurt și cozile împletite. Dacă prima trăsură era deschisă, cea de a doua era destinată somnului regal și era închisă, având trei ferestre. Vizitiul însuși se afla într-un fel de cabină, de unde putea ieși prin ușa largă pentru a lua hățurile în mâini. Trăsura avea un acoperiș oval simbolizând cerul, în concordanță cu vechea concepție chineză despre univers, în care pământul era prezentat ca un pătrat.

Trebuie admirate pe lângă minunata lucrătură în metal cu romburi și motive florale, combinația de culori, expresia feței celor doi vizitii și pozițiile cailor. Trăsura care urma să-l ducă pe împărat în eternitate se află acum în incinta muzeului, uriașul mausoleu, considerat cea de a opta minune a lumii.

Renașterea în arta laică

Spre sfârșitul secolului al XVI-lea arta din Transilvania se dezvoltă sub influența Renașterii. Monumentele cele mai reprezentative au caracter militar și laic. Se începe refacerea multor cetăți ardelene. Printre acestea trebuie amintit Castelul Făgăraș, al cărui sistem de balcoane în etaje, cu arcuri semicirculare, este caracteristic majorității castelelor din epocă.

Simboluri ale umanității

Acesta este numele pe care îl poartă în Japonia porțile sanctuarelor. Ele marchează intrarea în spațiul sacru și au o formă caracteristică. Sunt făcute de obicei din lemn de culoare roșie, uneori din piatră și, în zilele noastre, se construiesc chiar din beton.

Pentru ca nimic din spațiul profan să nu pătrundă în interiorul templului, de multe ori se atârnă de aceste porți funii împletite din pai de orez, care au o funcție apotropaică. Uneori sunt acoperite cu fâșii albe de hârtie, care sunt simboluri ale purității. De obicei aceste porți sunt flancate de karashishi, așa-numiții câini de pază ai lui Buddha. Cu toate că păzesc temple budiste ei își au originea în doctrina shintoistă. Ei întruchipează un soi de câine-leu, dar pentru că leul nu era un animal întâlnit în spațiul budist, capul lor seamănă mai mult cu al unui pechinez. Cei doi paznici reprezintă, cel din dreapta, masculul și, cel din stânga, femela. Ei sunt simboluri ale puterii și tenacității.

Torii

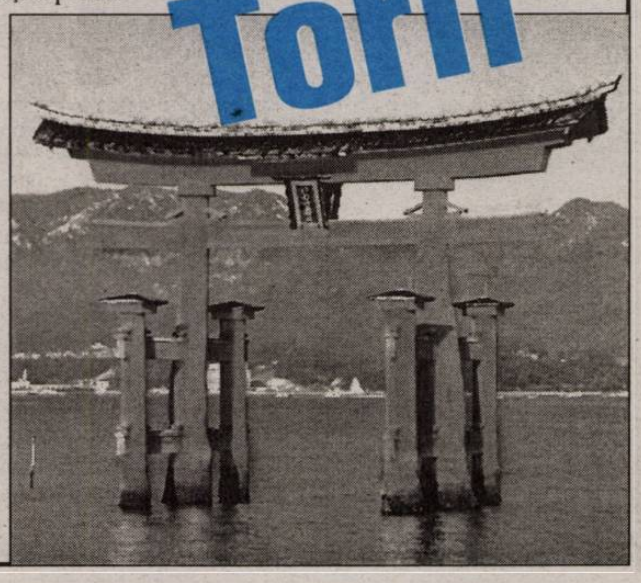

Podoabe gotice

Printre cele mai cunoscute monumente gotice din Franța trebuie amintită eleganta Sainte Chapelle din Paris. Înălțată pentru a adăposti cununa de spini a Domnului Iisus ea se remarcă prin frumusețea și dimensiunile vitraliilor, dar și prin alte podoabe arhitectonice, cum sunt capitelurile florale.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Tainele din papirusurile de la Herculanum

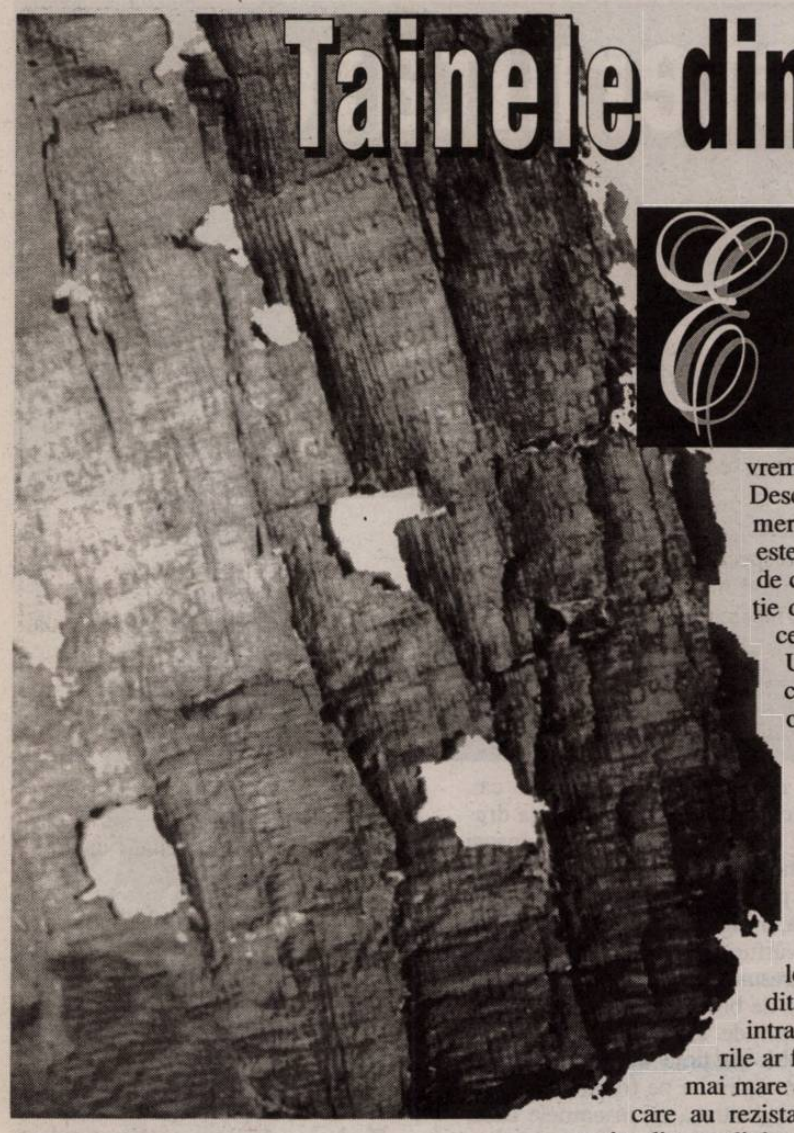

Faimoasele papirusuri din Herculanum încep să-şi dezvăluie o parte din secrete. Şi asta datorită „magiei" tehnologice.

E vorba de cele 800 de rulouri din papirus din antichitate descoperite în 1752 în biblioteca unei vile din Herculanum, acoperit de lava Vezuviului (din apropiere de Pompei), bibliotecă explorată în acea vreme de Pilodem de Granada. Descifrarea lor a incitat numeroşi specialişti întrucât este vorba de texte inedite, de cea mai importantă colecţie de manuscrise antice greceşti şi latine descoperită. Un prilej rarisim de a accede la izvoarele culturii occidentale de care avem cunoştinţă în special prin intermediul manuscriselor medievale. Cenuşa vulcanică a Vezuviului, amestecată cu noroi a scăzut temperatura lavei, conservând, într-o oarecare măsură, documentele. Altfel, expuse la umiditate, fibrele vegetale ar fi intrat în putrefacţie şi rulourile ar fi dispărut. Iată de ce, cea mai mare parte din rulourile antice care au rezistat până în zilele noastre provin din mediul uscat al Egiptului. După 1754, o parte din rulouri (cele mai bine conservate) au fost încredinţate părintelui Antonio Piaggio din Vatican, care a încercat să le deruleze. Extrem de fragile, rulourile s-au rupt. O parte dintre ele au fost tăiate (decupate) în fragmente de diferite dimensiuni. De atunci, generaţii de specialişti (filologi, istorici etc.) au încercat să le descifreze: englezi, francezi, americani, italieni, greci... Cu eforturi considerabile, au fost realizate traduceri parţiale din manuscrisele mai puţin afectate. Ulterior, documentele au fost încredinţate Bibliotecii Naţionale din Napoli.

Cum să descifrezi însă documente carbonizate? În urmă cu aproape un an, experţi de la Universitatea Oxford, Marea Britanie, au reuşit să depăşească marele impas. Acest lucru a fost posibil datorită miraculelor tehnologice. Oamenii de ştiinţă au aplicat una din tehnicile de imagistică: tomografia informatizată cu raze X. Citirea rulourilor a fost posibilă chiar şi în structura lor, fără ca acestea să fie derulate. Pe un ecran e afişată imaginea multispectrală a documentelor. În mod „miraculos" apar litere, cuvinte, perfect lizibile.

Începând cu anul 1999, prin diverse metode de imagistică, s-au realizat progrese notabile în studiul acestor documente. Rulourile carbonizate, lipite între ele, au putut fi însă exploatate doar prin tomografie. Majoritatea textelor sunt greceşti, o mică parte dintre ele sunt latine. Scrieri ale filozofului Epicur sau ale lui Demetrios Lacon, ale poetului Lucreţiu, texte care fac referinţă la cărţi dispărute semnate de Euripide, Sofocle, Homer, Sapho...

Arheologii vor continua să exploreze biblioteca din Herculanum. Convinşi de faptul că la etajele inferioare, fragile, există şi alte manuscrise.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Valea Târnavei Mici

După ce a străpuns marginea podişului Gurghiului, Târnava Mică taie în curmeziş Depresiunea Chibedului şi dealurile împădurite din vestul acesteia, între care şi-a săpat o vale strâmtă pe o adâncime de peste 300 m, lăsând pe dreapta o serie de şase terase. Intrarea în podişul propriu-zis se face la Sângeorziu de Pădure, unde se adună apele într-o mică „piaţă", sculptată într-un dom larg, gazeifer, care strânge afluenţii Târnavei Mici cu obârşiile în poala Munţilor Vulcanici sau în dealurile submontane Cuşmedul şi Neaua. Potrivit studiilor publicate de T. Morariu (1960) terasele păstrate în petice, în număr de şapte, răsfrâng disimetria văii şi înlesnesc înşirarea satelor (mici dar numeroase) pe ambele maluri. Povârnişurile văii urcă deasupra terasei celei mai înalte, până la peste 300-400 m (în susul văii), de unde încep pantele domoale ale suprafeţei interfluviale.

Interfluviul Târnava Mică – Mureş începe chiar deasupra luncii de pe dreapta Târnavei Mici şi se termină printr-un povârniş repede şi prin trepte de terase largi, deasupra Luncii Mureşului; el este despărţit longitudinal în două de Valea Nirajului care, prin lărgimea luncii şi prin terasele sale bine dezvoltate concurează cu Valea Mureşului. Interfluviile respective, Podişul Tg. Mureş, la nord de Niraj şi culmea Neaua, la sudul aceleiaşi văi, sunt mai coborâte decât cele din sudul Târnavei Mici. Drept urmare, pantele sunt mai domoale, larg ondulate. Aici vom putea vedea întinse păduri de goruni falnici şi umbroşi. Din dreptul şeii Găeştilor, începe culmea cea mai strâmtă a interfluviului Mureş-Târnava Mică şi de asemenea cea mai joasă. Fragmentat de numeroase văi ce dau în Mureş şi de tot atâtea curmături joase, acest sector al Târnavei Mici e o culme prelungă, dasimetrică, terminată într-o creastă în lungul căreia se înşiră vârfuri ascuţite sau picuiuri. Valea Târnavei Mici este bogată în surprize pentru cei care vor să o cunoască.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Dragomirna

Aflată la numai 12 kilometri de Suceava, Mănăstirea Dragomirna a fost construită în primele decenii ale secolului al XVII-lea.

Biserica din cimitir, biserica mică, este închinată sfinţilor Enoh, Ilie şi Ioan Teologul şi a fost ridicată în 1602 iar biserica mare are hramul „Pogorârea Sfântului Duh". Fiind lipsită de obişnuita pisanie, atât anul construcţiei cât şi numele ctitorilor au fost dezvăluite în urma cercetării unor documente şi a lucrărilor de restaurare de mai târziu.

Ambele biserici i-au avut drept ctitori pe Mitropolitul Anastasie Crimca împreună cu logofătul Lupu Stroici şi fratele acestuia, Simion Stroici. Anastasie Crimca a fost o personalitate proeminentă pentru cultura noastră. Fiu al cneaghinei Cârstina şi al negustorului Ion Crimca, s-a călugărit de tânăr la Mănăstirea Putna, remarcându-se ulterior ca ierarh, patriot, om de cultură cu un pronunţat gust artistic. În 1600 depune jurământ de credinţă lui Mihai Viteazul care intrase fără luptă în Moldova, unind pentru întâia oară cele trei ţări române, iar în 1608 ajunge mitropolit al ţării, cu o activitate intensă pe mai multe planuri.

Mănăstirea Dragomirna rămâne creaţia sa de suflet, biserica mare remarcându-se prin aspectul ei suplu dar şi printr-o anume măreţie. Este construită din piatră brută, neşlefuită, fiind finisaţi doar pilaştrii care se termină cu contraforturi. Ferestrele au ancadramente de factură gotică şi sub cornişă sunt două rânduri de arcaturi în frize. La mijloc există un brâu de piatră cu trei braţe împletite, simbol al Sfintei Treimi. De mare efect este turla, zveltă, cu o înălţime de 42 metri până la cruce. Motivele ornamentale, geometrice şi florale o deosebesc de turlele marilor ctitorii de până atunci. Pridvorul este aşezat mai sus decât nivelul curţii iar de aici se urcă alte şapte trepte accentuându-se astfel ideea de înălţare, de purificare prin rugăciune, şi creând o diferenţă valorică a încăperilor sfântului locaş. Inspirată din goticul apusean, o reţea de nervuri împodobeşte bolţile, fiecare arc fiind subliniat de motivul frânghiei împletite. Biserica este lipsită de gropniţă dar există cinci morminte dintre care cel din pronaos se presupune a fi al lui Anastasie Crimca. O parte din pictură s-a pierdut de-a lungul vremii dar se păstrează câteva fresce de mare valoare, realizate într-un spirit nou în epocă de către zugravii Crăciun, Ignat, Măţieş şi Gligorie.

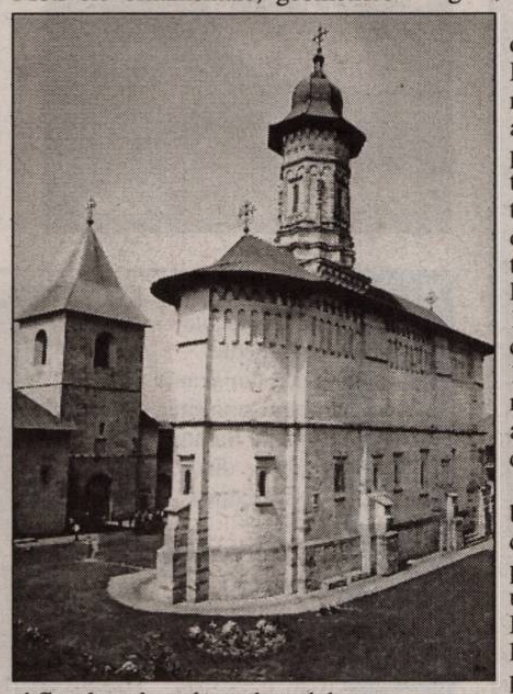

În 1627, Miron Barnovschi, domnitorul de atunci al Moldovei, a înzestrat aşezământul cu ziduri puternice de apărare, care îi conferă aspectul de fortăreaţă, cu patru turnuri înguste, de plan pătrat, aşezate la colţuri. În ciuda acestor fortificaţii, mănăstirea a fost jefuită de oastea lui Bogdan Hmelniţki în 1653 şi de tătari în 1658. Lucrările de restaurare din 1843-1846 au avut în vedere mai ales chiliile şi trapeza, aflată în dreapta intrării, o construcţie boltită în stil gotic.

Muzeul Mănăstirii conţine broderii, cruci sculptate în cedru şi abanos, ferecături pentru cărţi din argint aurit, unele fiind opera lui Grigore Moisiu, „Cazania" lui Varlam şi multe altele. Mitropolitul Anastasie Crimca a iniţiat o şcoală de miniaturişti din ale căror lucrări se mai păstrează cinci, dovedind încă o dată importantul rol al Bisericii în întreaga noastră istorie.

IRINA STOICA

Dragoste eternă

Cleotilde Charry, o respectabilă doamnă de 85 de ani, din nordul Columbiei, trăia de 70 de ani împreună cu Juan Fontalvo, în vârstă de 96, fără ca legătura lor să fie legalizată. După atâția ani petrecuți împreună, s-au hotărât, în sfârșit, să se căsătorească. Mirele, care este aproape orb a declarat că face acest pas pentru că, în sfârșit, poate spune că-și cunoaște partenera de la care nu se mai poate aștepta la surprize neplăcute. Mireasa a sosit pe o motocicletă, îmbrăcată în alb, dar în clipa rostirii solemnului „da" a ezitat câteva clipe fiind puțin surdă. Apoi a rostit repede: „Cu Juan Fontalvo? Desigur că-l accept ca soț".

Nunta a avut loc în curtea casei lor, cei doi fiind înconjurați de copii și nepoți. După ce mireasa a subliniat că mirele s-a hotărât cu greu la acest pas el a declarat „Acum vreau să mor alături de ea, nu se mai pune problema divorțului". Unul dintre nepoți a spus că el consideră această căsătorie o dovadă de dragoste eternă și cei doi au plecat în călătorie de nuntă într-o stațiune din Caraibe. *(I.S.)*

„Cetatea porcului" trece pe verdețuri

Destul de puțină lume știe că faimoasa metropolă americană Chicago, unde o vreme și-a cam făcut de cap Al Capone, a avut până de curând și un fel de poreclă, aparent deloc măgulitoare, cel puțin pentru locuitorii săi: Hogtown; cum ar veni pe limba noastră mioritică, „cetatea porcului". Dar, să nu creăm confuzii, trebuie precizat că sintagma deriva din faptul că orașul era capitala americană a abatoarelor destinate martirizării grăsunelor patrupede, pe altarul necuprinsei gurmanderii umane. Cu toate astea, iată că chicago-ezilor (?) le-a venit... mintea românului cea de pe urmă, întrucât orașul a devenit, zice-se, regatul amatorilor de tofu (adică brânza aceea cu care noi nu prea suntem familiarizați, întrucât se prepară din lapte de soia, pe care românul nu știe cum să-l mulgă). PETA (Asociația pentru Tratamente Etice aplicate Animalelor) a realizat un studiu privitor la orientarea populației către produsele vegetariene, prilej cu care fostul „oraș al porcului" a ieșit pe

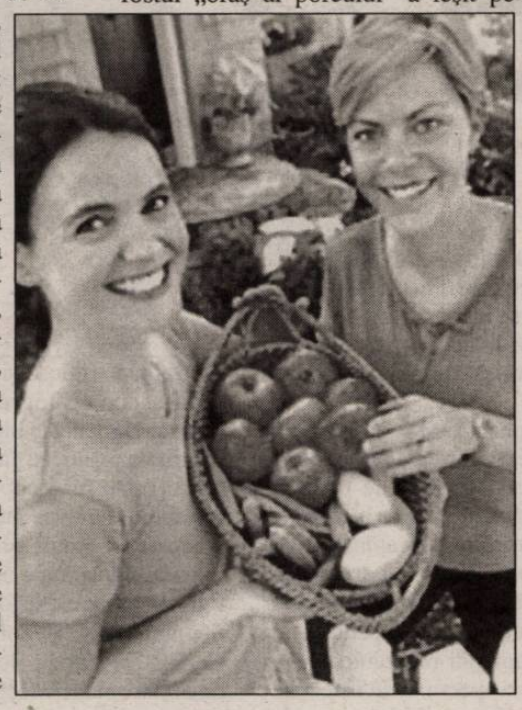

locul 10, cu un lider național, între cele peste 20 de restaurante vegetariene din metropolă, cel botezat „Meniul-Chicago-fără-carne-începând-din-1983"! Se pare că dincolo de Ocean există deja o reorientare culinară către verdețuri și alte produse ale pământului, chiar și cele mai renumite localuri profilate pe alimente de origine animală renunțând la tradiție. Care tradiție e uneori mai mult decât sinistră. Astfel este cea a obținerii pateului de gâscă inventat de francezi, bazat pe supraalimentarea respectivelor orătănii, supuse în acest mod unor chinuri cumplite. E drept, încercarea Consiliului Municipal de a elimina alimentul menționat din meniurile tuturor restaurantelor din Chicago a eșuat, dar vânzarea alimentelor vegetale s-a dublat după anul 1988 în SUA și va crește cu încă peste 60%, până în 2008. Vă închipuiți ce „Big-bang" s-ar petrece la tovarășii noștri întru NATO, dacă ar descoperi mămăliga cu brânză de oaie? *(A.N.P.)*

DIETA... *fără autobuz!*

În Italia, ca și în alte țări civilizate, există tradiția ca elevii să fie luați din fața casei și duși la școală cu autobuze speciale. Dar această facilitate are, se pare, și părțile ei negative, mulți dintre copii fiind astfel determinați să adopte un regim sedentar. Spre a nu-i face pe elevi să se lase pe tânjală, pe principiul „pune-te masă, scoală-te masă", primarul localității italiene Albiate, de lângă Milano, a decis să suspende cursele către școală locală, efectuate de un autobuz special, sponsorizat de primărie. „Să nu vă imaginați că, pentru a ajunge la școală, copiii trebuie să străbată distanțe uriașe! Cel mai mult au de mers elevii din suburbii, adică aproape un kilometru, ceea ce nu este deloc mult, ci dimpotrivă, îi va ajuta să dea jos kilogramele în plus", a spus primarul Filippo Vigano, îngrijorat de faptul că, în ultimii ani, aproape jumătate dintre școlarii comunei au devenit supraponderali. „Mersul pe jos le va face bine, atât pentru sănătate, cât și pentru moral. Gândiți-vă doar că faimosul atlet african Bikila Abebe, campion mondial de atâtea ori, era obligat în copilărie să meargă zilnic pe jos 20 km, până la școală! Acest exemplu sunt sigur că îi va mobiliza", a mai declarat primarul. Și, am adăuga noi, exemple se pot găsi și prin România, unde mulți copii din localitățile izolate sunt nevoiți să meargă kilometri întregi pentru a nu lipsi de la școală.

Inspirație de geniu

„Știu cine-i asasinul! Îmi oferiți zece mii de dolari dacă-l demasc?" Astfel a intervenit Brian Jones în cadrul unei emisiuni de noapte a unui post de radio local din West Valley, statul american Nebraska. De nouă ani poliția se chinuia să-l găsească pe ucigașul unui bancher din oraș. Iar Brian, un tânăr șofer de taxi, punea problema cât se poate de tranșant. El știa că dezvăluirile sale ar fi crescut popularitatea postului respectiv, ceea ce însemna bani grei, desigur.

La început, ciudatul ascultător n-a fost băgat în seamă. Dar cum oferta venea noaptе de noapte, șefii radioului și-au propus să verifice, cu sprijinul poliției, dacă este sau nu o farsă. Interceptându-i-se telefonul, Brian a fost în cele din urmă localizat. Oamenii legii au început să-l supravegheze și așa au dat de un fir. Ce se întâmplase? Era modestul taximetrist un detectiv cu fler mai puternic decât al polițiștilor? Orice era posibil.

Într-o noapte, Brian a observat pe o anumită stradă că un bărbat staționează pe trotuar în dreptul unei foste stații de tramvai. Dar linia fusese desființată de mai mulți ani, ce rost avea acel gest? Curios, șoferul de taxi a oprit și a încercat să intre în vorbă cu necunoscutul. Așa a constatat că avea de-a face cu un somnambul. Nu auzea și nici nu vedea nimic, stătea acolo de parcă aștepta tramvaiul, apoi pleca și intra într-o casă din apropiere... Mai multe nopți l-a urmărit extrem de interesat de bizareria situației. A inceput să se informeze despre acest fenomen și, discutând despre caz cu mama sa, a făcut din senin o legătură incredibilă cu crima de acum nouă ani. Pe atunci, tramvaiul circula pe acea stradă, iar anchetatorii știau că un bărbat necunoscut considerat suspect, fusese zărit la locul faptei; acesta nu folosise mașina, ci acel mijloc de transport în comun. Ce șanse erau ca somnambulul și ucigașul să fie una și aceeași persoană?

Prin intermediul lui Brian, poliția l-a arestat și interogat pe Richard Ferry, bărbatul cu pricina. S-a aflat că acesta dispăruse din oraș și se întorsese de curând. Nu știa pe unde umblă în timpul crizei de somnambulism. Încet-încet, chestionat și de un medic, el a început să cedeze. În noaptea crimei luase tramvaiul chiar din stația unde amintirile subconștientului îl duceau acum, pe când se plimba dormind. În final, Ferry a recunoscut că-l omorâse pe bancher pentru bani... Brian Jones avusese o inspirație de geniu. Din păcate pentru el, recompensa oferită de poliție a fost de numai o mie de dolari, sumă cu care nu și-a putut cumpăra nici măcar o nouă mașină pentru munca lui de taximetrist de noapte. *(P.I.)*

Un somn profund, de 95 kg...

După ce a capturat acest monstru, un somn de 95 de kilograme, un spaniol, pescar amator, a sunat-o imediat pe soție și a întrebat-o: „Ghici ce vom mânca diseară? Dar mâine? Și săptămânile ce vor urma?" Soția l-a felicitat în momentul în care a aflat de incredibila captură dar l-a rugat insistent să arunce peștele în apă sau să-l ofere unei familii nevoiașe. Și asta pentru simplul fapt că nu suporta carnea de somn. Pescarul a înghițit în sec și i-a făcut pe plac soției dând drumul peștelui în apele Ebrului. Nu înainte de a-l cântări și fotografia. Se pare că e vorba de cea mai mare captură de acest fel din apele Spaniei. *(D.M.)*

Fulger atras de belciugul din limbă!

O întâmplare incredibilă, și care putea s-o coste viața pe eroina ei, s-a petrecut săptămâna trecută, în arhipelagul grecesc. Tânăra englezoaică Becky Nyang, în vârstă de 26 de ani, controlor de trafic la aeroportul Reading, de lângă Londra, se afla în vacanță, împreună cu logodnicul ei, în insula Corfu. Pe când cei doi îndrăgostiți se plimbau, urmărind superbele peisaje mediteraneene, s-a dezlănțuit brusc o furtună cu descărcări electrice. Până să apuce să se adăpostească, un fulger a lovit-o pe fată, care a căzut, în stare de inconștiență, la pământ. Logodnicul tinerei nu și-a pierdut însă cumpătul, a luat-o în brațe și a dus-o în cel mai apropiat sat, unde un medic i-a acordat primele îngrijiri. Ca prin miracol, Becky nu avea nici o rană gravă, în schimb era plină de julituri pe față, și pe gât, iar de vorbit nu a putut vorbi decât după două zile. După ce și-a revenit, ea a declarat ziariștilor că în clipa în care a fost atinsă de fulger a văzut o imensă lumină albastră și a simțit un fior de gheață izbind-o în plin. Medicii sunt de părere că fulgerul a fost atras de inelul de metal pe care fata, o împătimită a piercing-ului, îl avea înfipt în limbă, și consideră că este un veritabil miracol faptul că Becky a scăpat cu viață după ce zeci de mii de volți au lovit-o în plin. „N-am să mai port în viața mea asemenea bijuterii", a declarat tânăra englezoaică, care are încă arsuri destul de grave pe limbă. Nu greșea bătrânul Esop spunând că limba este cea mai periculoasă armă...

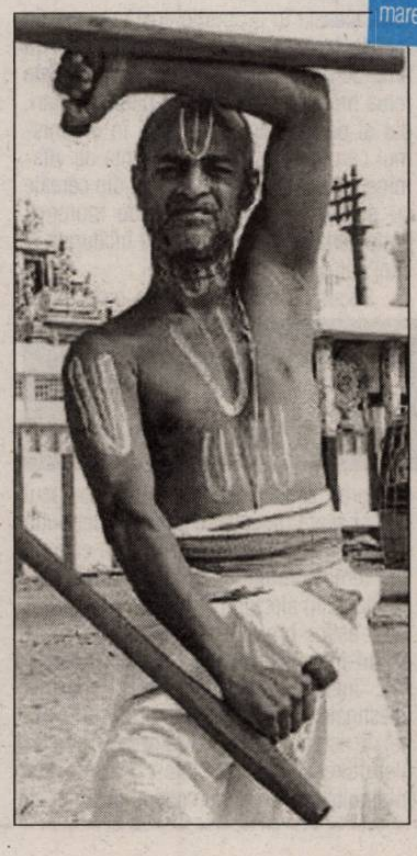

Preoții hinduși învață karate ca să se apere de teroriști

Religia hindusă are, în India, milioane de adepți, dar și aproape la fel de mulți inamici, conflictele de natură religioase făcând în această țară mii de victime. În ultimii ani, fanaticii nu au ezitat să atace chiar temple hinduiste, profanând aceste locuri sacre prin crimele săvârșite aici. Spre a împiedica asemenea fapte, preoții celui mai mare templu din Madras au hotărât să-și însușească tehnicile de autoapărare. În acest scop, ei au angajat un instructor de karate, care să le predea preoților mai tineri abecedarul artelor marțiale. „Religia noastră nu permite decât preoților și pelerinilor să pătrundă în anumite locuri din templu, accesul soldaților sau al gărzilor înarmate fiind cu desăvârșire interzis", a precizat preotul brahman Seshadri, care este un fan declarat al lui Bruce Lee, o mulțime de postere cu faimosul karatist și actor putând fi văzute în chilia sa.

Măsura a fost adoptată pentru a-i împiedica pe teroriștii tamili să-și finalizeze intențiile criminale, după ce anul trecut, într-un templu hindus din Gujarat, aceștia au făcut zeci de victime. „Preoții noștri se dovedesc deja niște ucenici foarte buni, iar pregătirea lor psihologică, dată de anii petrecuți în tăcere și meditație, le va permite să devină niște karatiști perfecți. Nici nu mă gândesc să ne oprim din antrenamente până ce nu vom căpăta cu toții centurile negre. Teroriștii trebuie să știe că, de-acum înainte, au de cine se teme", avertizează Seshadri.

TUBERCULOZA
rămâne un ucigaş de temut

Mycobacterium Tuberculosis

Un obiectiv remarcabil şi foarte îndrăzneţ al forurilor medicale de pe glob era până de curând acela de a reduce la jumătate prevalenţa şi rata mortalităţii din cauza tuberculozei, la nivelul anului 2015, faţă de 1990. Din păcate, există semne certe că nu se va realiza acest lucru. Cauza principală – extraordinara forţă de adaptare şi rezistenţa la cele mai noi tratamente, după cum susţin experţii OMS.

Strategia de reducere a îmbolnăvirilor include atât un tratament-standard, cât şi un angajament politic de a se lupta susţinut împotriva maladiei. Tuberculoza afectează astăzi peste 8 milioane de persoane, în întreaga lume (mai multe decât în 1991) şi ucide anual 2 milioane, în primul rând în Asia şi în Africa. Specialiştii accentuează un amănunt deloc liniştitor: boala respectivă îşi continuă constant ofensiva începută acum circa trei mii de ani! Dificultăţile actuale în combaterea ei se înregistrează în ţări din Africa şi din Europa de Est, din cauza SIDA şi a apariţiei unor celule suşe rezistente. Acest din urmă fenomen este pun pe seama utilizării unor tratamente anterioare care nu erau adaptate cum se cuvine la lupta respectivă. De pildă, posibilul consum de antibiotice pe o perioadă mai scurtă decât cea necesară.

Mai mult decât atât, experţii OMS pun degetul pe rană, fără menajamente: rezistenţa la medicamente este un fenomen creat de om, care poate fi însă evitat cu uşurinţă, printr-un tratament corect. E drept, rostirea unor adevăruri nu înseamnă şi eradicarea automată a bolii, totuşi deţinând asemenea informaţii se poate şti măcar în ce direcţie trebuie acţionat. Cu-atât mai importante devin pentru noi aceste indicii, cu cât în România tuberculoza e o boală destul de răspândită, iar persoanele infectate sunt mai greu de tratat, ele prezentând un risc de mortalitate ridicat şi putând să transmită cu uşurinţă agenţii patogeni şi altor indivizi. Pentru un plus de vigilenţă, e bine să reamintim că tuberculoza se instalează încet, fără semne distinctive clare, cei mai afectaţi fiind copiii şi adolescenţii. Semnele începutului sunt scăderea în greutate, lipsa poftei de mâncare, oboseala generalizată, stare subfebrilă prelungită, transpiraţie şi, desigur, tuse (în stadii avansate, chiar cu expectorarea unor firişoare de sânge). Subnutriţia şi alcoolismul reprezintă două dintre elementele principale care favorizează dezvoltarea tuberculozei iar infecţia se tratează în primul rând cu medicamente menite să distrugă bacilii.

Suplimentele alimentare
eficacitate îndoielnică?

Cel puţin o persoană din zece, aflate la vârsta a treia, suferă de o lipsă de vitamine sau de minerale (zinc, seleniu etc), fapt care are influenţe nefaste asupra funcţionării sistemului imunitar şi măreşte riscul de infecţii. În unele ţări dezvoltate, vârstnicii ajung să consume vitamine sub formă de suplimente alimentare, în proporţii considerabile, ajungându-se chiar la mai mult de un sfert din aceştia. Pentru a se observa efectele concrete asupra organismului, s-au realizat studii de durată, pe subiecţi trecuţi de 65 de ani. O parte din aceştia au primit comprimate multivitaminizate şi cu aport de minerale, cantităţile conţinute variind între 50% şi 210% din necesarul zilnic recomandat. Cealaltă parte a fost „tratată" cu comprimate placebo (aşadar, fără efect asupra organismului), dar fără ca pacienţii şi medicii să ştie cine şi ce fel de tablete primeşte.

În finalul studiului, s-a relevat un lucru extrem de interesant şi important, şi anume că numărul zilelor de boală (infecţii, spitalizări, consum de antibiotice), raportate chiar de către pacienţi, s-a dovedit a fi similar, în cadrul celor două grupuri. Înainte de începerea testului, 32% din totalul celor cărora li s-au dat suplimente reale şi 26% din „grupul placebo" se aflau în stadiul de risc avansat, din cauza deficienţei nutriţionale în fier, vitamina C, vitamina D ş.a. Chiar dacă au fost remarcate şi unele deficienţe inerente ale cercetării respective şi în condiţiile aproximărilor de rigoare, ideea generală dă foarte mult de gândit în legătură cu eficacitatea consumului de suplimente alimentare, în rândul unor grupuri de populaţie asupra cărora factorii de risc şi condiţiile de hrănire insuficient de bune au acţionat vreme de decenii.

Un studiu de ultimă oră, realizat în Japonia, demonstrează că o şedinţă de săruturi pasionale de jumătate de oră vă poate scăpa de neplăcerile cauzate de aşa-numita „febră a fânului", afecţiune ce face ravagii la începutul verii. Cercetările au demonstrat că sărutul provoacă o relaxare a organismului, determinând totodată scăderea producţiei de histamină, factorul declanşator al alergiilor la polen şi praf. La ineditul experiment au participat 24 de persoane

Sărutul combate alergia la polen!

suferinde de febra fânului, cărora li s-a spus să-şi sărute partenerele sau partenerii, pe fondul unei muzici relaxante, apoi li s-au prelevat probe de sânge. Acestea au dovedit o creştere semnificativă a anticorpilor din organism ce luptă împotriva alergenilor, după câteva minute de sărutat. „Nu înseamnă neapărat că dacă ne sărutăm prin parcuri vom scăpa de strănuturi, nas înfundat şi ochi înroşiţi (simptome ale săcâitoarei afecţiuni), ci doar că vom reduce considerabil aceste manifestări", apreciază dr. Hajime Kimata, conducătorul experimentului.

Remedii naturale

O legumă a copiilor

Nelipsit din alimentaţia noastră obişnuită, atât în sezonul cald, cât şi în cel rece, ***morcovul*** este una dintre legumele cele mai apreciate, nu doar pentru gustul său foarte plăcut, ci şi pentru calităţile terapeutice deosebite. De ce l-am numit „o legumă a copiilor"? Deoarece tocmai această categorie de vârstă este cea care are cele mai multe beneficii de pe urma consumului de morcov, sub diverse forme, încă din stadiul de sugar. Firește că efectele sale îl recomandă spre a fi consumat – nu doar în mâncăruri – de către orice persoană.

Sugarii mai sensibili din punct de vedere al sistemului digestiv, cu tulburări intestinale, pot primi laptele îndoit cu supă de morcovi (200 grame de legumă la un litru de apă), până la vârsta de 3 luni, iar în continuare se poate reduce la o parte supă şi două de lapte. Cei care au frecvent diaree pot fi trataţi cu suc de morcovi cruzi, de data aceasta în proporţie egală cu apă, în loc de lapte. Remediul se va administra timp de două-trei zile, după care se poate relua hrănirea cu lapte. Tot pentru sugari, dar şi pentru copiii mai mari în organismul cărora se remarcă o carenţă de vitamine, se poate prepara o pastă din cereale cu supă din frunze uscate de morcovi, parte aeriană cel mai frecvent înlăturată şi deci nefolosită în alimentaţie.

Sucul de morcov crud e bine să se consume zilnic, dimineaţa (pe stomacul gol) şi seara (înainte de culcare), cel puţin câte un pahar. În afara faptului că este un bun remineralizant şi tonic, el dă rezultate excelente în afecţiuni respiratorii (tuberculoze, astm, bronşită), în diverse maladii gastro-intestinale (ulcere, paraziţi intestinali, infecţii şi chiar hemoragii gastro-intestinale, enterocolite, diaree şi constipaţie), în astenii şi anemii. Datorită proprietăţilor diuretice, se poate folosi de asemenea în diferite forme de reumatism, gută, iar ca fluidifiant biliar, în litiază, insuficienţă hepatobiliară, ca şi în afecţiunile hepatice. La tinerele mame care alăptează, dar au probleme din acest punct de vedere, sucul de morcov stimulează lactaţia. Foarte important pentru starea generală şi pentru evoluţia în timp a sănătăţii organismului este caracterul de întăritor al imunităţii naturale, ca şi acela de factor de creştere, antirahitic sau – cum am mai arătat – antianemic (ajută la sporirea numărului de globule roşii).

Extern, decoctul sau cataplasma de morcov (pivotul, dar şi frunza) pot vindeca degerăturile şi crăpăturile membrelor, plăgi, ulcere, arsuri, furuncule, dermatoze sau abcese şi cancere ale sânului (tratament ajutător). Unii cercetători susţin că morcovii conţin estrogeni, fiind deci utili sănătăţii aparatului genital feminin, ca şi substanţe vasodilatatoare, ceea ce ar ajuta în arterioscleroză şi în prevenirea îmbătrânirii. Iar pentru a încheia tot cu beneficiarii principali ai virtuţilor terapeutice ale morcovilor, să nu uităm vechea şi sănătoasa deprindere de a le da celor mici morcovi cruzi, să-i roadă, pentru a le stimula dezvoltarea dinţilor, dar şi sănătatea acestora. Totodată, în acest fel se poate spori, pe termen lung, şi acuitatea vizuală.

PE SCURT, DESPRE
sănătatea dumneavoastră

Ciclul hemoragic

Îi răspundem doamnei ***Maria C.*** (42 ani), din Ploieşti, într-un mod ceva mai extins, întrucât este o problemă importantă care preocupă multe femei, iar complicaţiile ei pot fi multiple. Într-adevăr, această sângerare lunară poate deveni abundentă şi să pună anumite probleme: perioada devine mai mult decât inconfortabilă, ciclul presupunând o pierdere de fier considerabilă, ceea ce poate provoca o cădere a părului, ameţeli, oboseală, stări depresive. Este necesar prin urmare să se depisteze cauzele, care pot fi diverse.

La fetele tinere, ciclul hemoragic este deseori cauzat de un deficit sau de absenţa progesteronului, ovulaţia fiind însă incertă. Mucoasa este hipertrofică şi, pe măsură ce se descuamează, o face sub formă de cheaguri şi mult sânge. În jurul vârstei de 40 de ani, acelaşi mecanism reapare, dar de această dată din cauza scăderii estrogenilor, ceea ce antrenează o perturbare a ovulaţiei. Respectivele hemoragii de insuficienţă (insuficienţa sau absenţa progesteronului) se pot trata prin administraţia unor comprimate de progesteron sau de progestativ (hormon asemănător progesteronului), în general timp de 10-12 zile pe lună, începând cu ziua a 14-a, de după ciclu, până în ziua a 25-a.

După vârsta de 40 de ani, sângerările abundente sunt cauzate frecvent de un fibrom. Aceste tumori benigne, dar mai mult ori mai puţin jenante, pot fi situate în peretele uterului sau chiar în cavitatea uterină. În astfel de cazuri, se propun două tipuri de tratamente. Fie se administrează hormoni de progesteron sau progestativi (a căror singură misiune este de a limita ciclurile hemoragice, ei neavând vreun rol activ asupra fibromului), fie se procedează la îndepărtarea pe cale chirurgicală a fibromului, respectiv a întregului uter, atunci când femeia nu doreşte să mai aibă copii.

Sângerările abundente pot fi generate şi de existenţa unor polipi uterini (excrescenţe benigne ale mucoasei) în cavitatea uterină. Tratamentul urmăreşte determinarea retragerii lor pe cale naturală. O altă cauză frecventă este endometrioza, care reprezintă „colonizarea" muşchiului uterin de către mici insulițe de mucoasă uterină. În funcţie de stadiul acestei maladii, tratamentul va fi hormonal sau chirurgical. În cazuri rare, se pot depista în acelaşi context şi unele anomalii de coagulare a sângelui.

Un amănunt în plus, privitor la endometrectomie. Dacă ciclul hemoragic este provocat de un fibrom situat sub mucoasă sau de polipi, medicul poate ca, sub histeroscopie (explorarea vizuală a uterului) şi sub anestezie generală, să cureţe aceste formaţiuni, pentru a reda aspectul normal cavităţii uterine. Intervenţia este mai eficace dacă se încheie cu o endometrectomie, modalitate de cauterizare a mucoasei uterine, ceea ce reduce la maximum riscurile recidivei. Intervenţia nu li se recomandă decât femeilor care nu vor să aibă copii, deoarece mucoasa uterină devine ulterior improprie dezvoltării unei sarcini.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pâinea cea de toate zilele

Se poate vorbi la capitolul *terapii complementare* despre consumul de pâine? Cu siguranţă, da. Aceasta, deoarece, deşi pâinea este un produs alimentar inclus în cotidian, ea poate deopotrivă să determine unele dezechilibre ale sănătăţii ori să ne ofere anumite substanţe necesare organismului, capabile să restabilească starea normală. Un argument cât se poate de concret: pâinea este frecvent acuzată că ar fi principala responsabilă de kilogramele în plus pe care le adunăm. Apare însă un pradox: astăzi, consumăm în medie 130 grame de pâine pe zi, faţă de 600 grame, în urmă cu aproximativ un secol. Şi cu toate acestea, supraponderalitatea şi obezitatea se află pe o pantă ascendentă!

*

Cu cele 60% de glucide, 10% proteine şi sub 1% lipide, prezente în mod natural în cereale, pâinea ar putea fi considerată un aliment ideal, care nu întâmplător se consumă încă din copilăria omenirii. De altfel, nu mai puţin de jumătate din nevoile energetice ale organismului nostru se pot acoperi cu substanţe componente ale pâinii, cum sunt glucidele complexe. Pentru sistemul digestiv, ea este de mare ajutor (evident, nu orice sortiment), întrucât fibrele conţinute stimulează excelent digestia, iar la nevoie, în cazul unor persoane cu afecţiuni ale stomacului poate deveni un pansament gastric important. Pe de altă parte, pâinea de grâu şi cea de secară era folosită odinioară în mod curent ca leac împotriva pelagrei. Chiar şi în uz extern se utiliza ca remediu. De exemplu, miezul de pâine puţin înmuiat în vin roşu, aplicat pe locuri de pe corp cu contuzii, făcea să se retragă umflătura şi să dispară vânătăile.

În ultima perioadă, nutriţioniştii au început să pledeze pentru folosirea pâinii (din făină neagră, cu tărâţe, cu secară etc., dar nu cea din făină albă) şi în cadrul regimurilor de scădere în greutate. Explicaţia readuce în prim-plan glucidele complexe sau aşa-numitele zaharuri lente. Acestea permit limitarea stocării grăsimilor în organism şi totodată dau mai repede senzaţia de săturare, ceea ce presupune, automat, consumul unei mai mici cantităţi de prăjituri, de pildă. Totuşi, privitor la calităţile terapeutice ale acestui produs, niciodată nu trebuie omis amănuntul că făina, cu cât este mai rafinată, cu atât îşi pierde mai mult din conţinutul de fibre şi de nutrimente. Motiv suficient de important pentru a opta pentru pâinea cu tărâţe, cea de secară, cea tip graham sau integrală, în defavoarea multiplelor sortimente de pâine albă, mai plăcut mirositoare şi cu gust poate mai agreabil, însă mai sărace. De aceea, vă prezentăm în continuare şi câteva dintre calităţile principalelor tipuri de pâine.

➤ ***Pâinea albă*** (270 calorii la 100 grame). Mai bine tolerată la nivel digestiv decât cea integrală, fiind mai săracă în fibre, este totodată mai puţin bogată şi în nutrimente, din

cauza rafinării făinii. Consumată caldă, produce balonări, gradul său de umiditate diminuând secreţia enzimelor salivare care ajută la digerarea amidonului.

➤ ***Pâinea integrală*** (230 calorii la 100 grame). Bogată în vitamine, în minerale şi în fibre (de 2-3 ori mai

multe decât în pâinea albă), este deci mult mai sănătoasă şi satură mai repede. Pe de altă parte, aportul său de magneziu în corp este de 90 mg, faţă de 35 mg, cât conţine o baghetă. S-a observat însă că împiedică parţial absorbţia de minerale în organism, motiv pentru care se recomandă evitarea consumului ei de către copii şi de către femeile însărcinate.

➤ ***Pâinea cu tărâţe*** (230 calorii la 100 grame). Este foarte bogată în vitamine de tip B (2,5 mg, faţă de 0,32 mg în baghetă). Bună sursă de

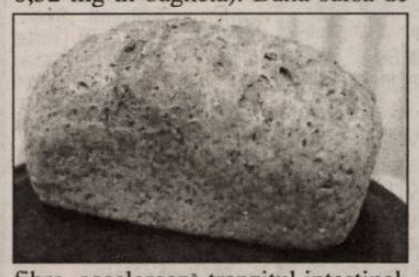

fibre, accelerează tranzitul intestinal. Pe de altă parte, conţinutul de acid fitic îngreuiază asimilarea calciului, a fierului şi a magneziului. De aceea, se recomandă alternarea cu alte tipuri de pâine şi să nu se dea copiilor.

➤ ***Pâinea de secară*** (230 calorii la 100 grame). Bogată în fibre, accelerează tranzitul intestinal, astfel că

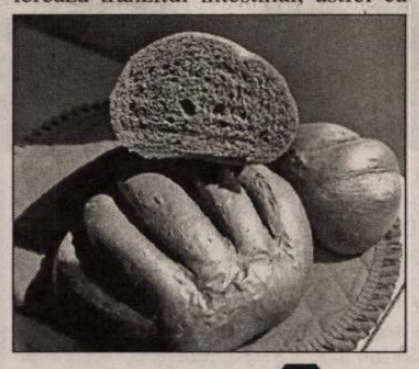

reprezintă un bun mijloc natural de combatere a constipaţiilor pasagere. Conţinutul ridicat de celuloză o face însă ceva mai dificil de digerat, aşa că e bine să nu se consume în fiecare zi.

➤ ***Pâinea de tip brioşă sau chiflele*** (270-320 calorii la 100 grame, din cauza compoziţiei: făină extrarafinată, zahăr, materii grase, lapte).

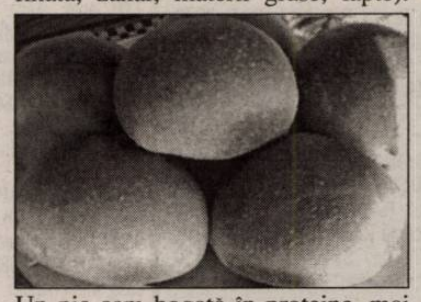

Un pic cam bogată în proteine, mai mult decât celelalte sortimente de pâine, „vinovate" fiind laptele şi ouăle din compoziţie. Este mai grasă şi mai dulce decât pâinea clasică, fapt care recomandă limitarea consumului, mai ales în perioadele de regim.

➤ ***Specialităţile cu seminţe*** de diverse tipuri (susan, floarea-soarelui, miez de nucă etc.), cu cereale, cu ceapă, cu mac ş.a. (270-320 calorii la 100 grame). Oleaginoasele din compoziţie fac ca această pâine

să fie bogată în lipide, dar şi în acizi graşi utili organismului şi în minerale. Totuşi, conţinutul considerabil în grăsimi saturate impune o oarecare prudenţă în consumul ei. De altfel, semnalul este valabil în orice situaţie: nu evitaţi să mâncaţi pâine, însă mare atenţie şi la ce anume alegeţi!

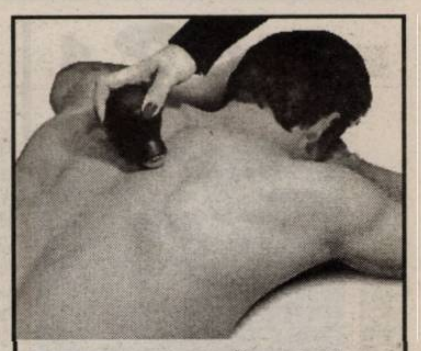

GHEAŢA o terapie cu fiori

Temperaturile scăzute nu înseamnă îmbolnăvire „garantată", pentru persoanele care sunt expuse acestora, ci dimpotrivă, ele pot deveni chiar remedii remarcabile, în anumite contexte. Să ne amintim doar vechea metodă aşa-numită de călire a organismului prin spălat matinal, până la brâu, cu apă rece, ori spălatul cu zăpadă, acolo unde

acest lucru este posibil şi dacă persoana tentată s-o facă se şi încumeta la aşa ceva. Mai nou, aşezată sub rigorile tratamentelor complementare, metoda de alungare a unor maladii cu ajutorul frigului a primit numele de *crioterapie*.

Masajul sau „compresele" cu gheaţă (aşadar, nu cu apă rece) se realizează pe anumite zone ale pielii, însă declanşează transformări de profunzime. În esenţă, fenomenul se explică prin determinarea contracţiei vaselor de sânge mari şi dilatarea celor mici. Efectul obţinut este unul analgezic (combate durerile), antiinflamator, descongestionant pentru muşchii din zona aplicării gheţii. Totodată, se produc substanţe trimise în corp prin intermediul sângelui, de asemenea având un rol pozitiv pentru întregul organism.

Privitor la masarea cu gheaţă, se menţionează aplicarea metodei în caz de inflamaţii acute, entorse şi luxaţii, întinderi şi rupturi musculare, dar şi – în asociere cu alte tehnici complementare – în hernia de disc sau în crizele de lombosciatică. Cubul de gheaţă folosit nu trebuie să agreseze pielea pacientului, iar mişcarea de masaj se efectuează lent, până când apare o uşoară senzaţie de anesteziere a zonei şi de încălzire. Rezultate pozitive cu crioterapia s-au obţinut şi în cazuri de tratament posttraumatic sau ulterior unor intervenţii specifice chirurgiei estetice. De reţinut că bolnavii de reumatism sau cei cu răni inflamate deschise trebuie să evite această metodă. De asemenea, nu trebuie confruntată crioterapia cu utilizarea temperaturilor mult scăzute sub 0ºC, în intervenţii cum ar fi distrugerea tumorilor ficatului prin îngheţarea lor şi extragerea ulterioară.

CANCERUL DE SÂN tratat... în grădină

Orice boală, după ce deja ni s-a instalat în corp, impune o luptă fără menajamente împotriva felului în care acţionează. Ceea ce face inutilă ideea că, dacă la un moment dat nu am fi comis cutare greşeală, am fi evitat necazurile prezente. Mai concret, a acţiona la timp pentru a preîntâmpina apariţia maladiei respective reprezintă un model de viaţă ideal. Deşi, să recunoaştem, în cele mai frecvente cazuri şi atâta timp cât ni se pare că nu avem probleme cu sănătatea, neglijăm sistematic un asemenea comportament.

Cancerul de sân este una dintre cele mai răspândite boli foarte grave şi apare, în marea majoritate, la femei. Pentru a se evita situaţia traumatizantă a intervenţiei chirurgicale, există şi metode complementare de evitare a riscurilor majore, după cum o demonstrează mai multe cercetări. Între acestea, mişcarea şi activităţile fizice par a fi printre cele mai importante, cu eficacitatea variind în funcţie de tipul, frecvenţa şi intensitatea efortului.

Începând cu anul 1990, aproape 100.000 de femei de peste 40 de ani au intrat într-un program de cercetare din zece ţări

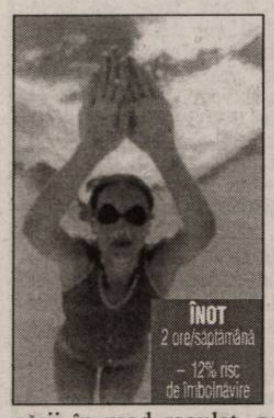

europene, 3424 dintre ele dezvoltând un cancer de sân. Chestionate în legătură cu distanţa parcursă zilnic pe jos, numărul de sarcini purtate, orele consacrate săptămânal menajului, activităţilor sportive şi excursiilor, participantele la test sănătoase au fost comparate cu cele bolnave, rezultatele fiind concludente: orice activitate fizică reduce riscul de cancer, cu condiţia practicării în mod regulat, pe parcursul săptămânii. În medie, femeile cu cel puţin 14 ore pe săptămână, de mişcare activă, au acest risc mai scăzut cu 18%.

Beneficiile maxime se obţin în urma activităţilor sportive susţinute. Doar pentru 1-2 ore pe săptămână, riscul coboară cu 12%; pentru 3-4 ore, ajunge la – 18%, iar pentru mai mult de 5 ore, riscul cancerului de sân poate deveni mai mic cu 38%! Practicarea joggingului, cel puţin 3 ore săptămânal, înseamnă scăderea riscului cu 18%, nataţia dând rezultate similare, ca şi tenisul de câmp. Activităţile moderate de loisir – grădinăritul este citat aici pe primul plan – aduc şi ele o reducere de 13%,

chiar dacă sunt practicate doar timp de 1-4 ore pe săptămână. Aceste rezultate sunt esenţiale pentru sănătatea publică, cu-atât mai mult, cu cât efectul benefic devine constant şi pentru femeile considerate a fi expuse unui risc avansat de cancer de sân, adică cele cu un plus de greutate, cele care nu au avut copii, utilizatoarele tratamentului hormonal substitutiv sau cele care au antecedente familiale

legate de boala respectivă. Cancerul de sân, reamintim, încă reprezintă o treime din cancerele depistate la femei. Iată mai jos şi o scurtă enumerare a unor activităţi fizice cu efect pozitiv în profilaxie.

➤ **Activităţi moderate:** grădinărit, yoga, gimnastică uşoară, menaj, mers pe jos susţinut, jocuri în aer liber cu copiii, plimbări pe bicicletă, dans, gimnastică acvatică, jogging în sală, diverse reparaţii şi amenajări casnice.

➤ ***Activităţi susţinute:*** nataţie, jogging, tenis, ciclism, gimnastică aerobică, arte marţiale, canotaj, sporturi de sală etc.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TVR 1

VINERI - 19 mai

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Junii Braşovului 9.00 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" 10.55 Tezaur folcloric (r) 12.30 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" (r) 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Parlamentul României 17.00 Interes general 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele... de cinci stele 22.10 O tură de aventură 22.45 Lumea citeşte! 0.20 Film: „Veronica Guerin" (coprod., 2003). Cu: Colin Farrell 3.15 Film: „Fiara din Gévaudan" (Franţa, 2003).

SÂMBĂTĂ - 20 mai

7.00 Film: „Formidabilii Country Bears" (SUA, 2002) 8.35 Desene animate 9.30 Vreau să fiu... cu Itsy şi Bitsy! 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Eurovision 2006: Drumul spre Europa 11.00 Orizont 2007 12.10 Film: „Copila cu mâini murdare" (Italia, 2005, partea I). Cu: Ornella Muti 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Meseria-vedetă 15.10 O vedetă... populară 16.30 Numai cu acordul minorilor 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize... 21.45 Eurovision 2006, Atena - Finala 1.15 Film: „Secretul Carlitei" (SUA, 2004). Cu: Eva Longoria 2.50 Jurnalul TVR (r) 3.45 Film (r).

DUMINICĂ - 21 mai

6.05 Garanta 100% (r) 7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.20 Repere sacre 11.20 Viaţa satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuţ s.r.l. 16.00 Tezaur folcloric 17.00 Fotbal: Sportul Studenţesc - Steaua Bucureşti 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Film: „Cutia neagră" (SUA, 1992). Cu: Robert Redford, Sidney Poitier 22.20 Balul Academiei Catavencu 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „Bombay" (India, 1995).

LUNI - 22 mai

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" 10.10 Surprize, surprize (r) 12.35 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" (r) 15.30 Kronica 17.00 Sănătate pentru toţi! 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.40 Iartă-mă! 23.10 Nocturne 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.25 Jurnalul TVR (r) 3.35 Film (r).

MARŢI - 23 mai

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toţi (r) 9.00 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" 10.55 O vedetă... populară (r) 12.25 Vreau să fiu... cu Itsy şi Bitsy! 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.55 Moldial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Doc.: „Gripa aviară" (partea I) 21.25 Goana după virus 22.10 Documentar 23.10 Memorialul durerii 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.15 Jurnalul TVR (r) 3.15 Film (r).

MIERCURI - 24 mai

5.50 Fotbal: România - Uruguay 8.00 Jurnalul TVR 9.00 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" 10.00 Memorialul durerii (r) 10.55 Fotbal (r) 12.35 Parteneri de weekend (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Nevastă-mea şi copii" (r) 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.00 Pe ce dăm banii? 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Serial: „Neveste disperate" 22.10 Ochiul magic 23.10 Poveşti întunecate 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Festivalul Internaţional de Teatru, Sibiu, 2005 1.15 TVR 50 - Insomnia 3.25 Film: „Furie în cer" (SUA, 2001). Cu: Ice-T.

JOI - 25 mai

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Pe ce dăm banii? (r) 9.00 Serial: „Nevastă-mea şi copiii" 10.00 Lumea citeşte (r) 10.55 Iartă-mă! (r) 12.30 Profesioniştii (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Nevastă-mea şi copii" (r) 15.30 Akzente 17.00 Memoria timpului 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Tom Jones" (M. Britanie, 1963) 23.15 Cultura libre 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.25 Jurnalul TVR (r) 3.30 Film: „Trecere ilegală" (SUA, 1994).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Vieţi de cinci stele" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „O dată în viaţă" (SUA, 1994) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Stare de asediu" (SUA, 1998). Cu: Denzel Washington Annette Bening 23.00 La servici 23.45 Film: „Scary Movie" (SUA, 2000). Cu: Carmen Electra 1.45 Film: „Furie ucigaşă" (SUA, 1982). Cu: Chuck Norris.

7.00 Teo (r) 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Serial (r) 11.15 ProMotor 12.15 Magazin UCL 13.00 Ştirile ProTv 13.15 La Bloc (r) 14.00 Film: „Prinţul vagabonzilor" (SUA, 2000). Cu: Kathleen Turner 16.15 Film: „Fără protocol" (SUA, 1984). Cu: Godie Hawn 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Vii sau morţi" (SUA, 1996). Cu: Laurence Fishburne 22.30 Film: „Cobra" (SUA, 1986). Cu: Sylvester Stallone 0.30 Film: „Palmetto" (coprod., 1998).

7.30 Desene animate 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Ştirile ProTv 13.15 Te vezi la Ştirile ProTv 14.00 Apropo tv 15.00 Serial: „Rebel în California" 16.00 David Blaine - Prizonierul gheţii 17.00 Film: „Jurăminte fatale" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vacanţa Mare 21.45 Film: „Lupta cu moartea" (SUA, 1995). Cu: Tia Carrere 23.45 Fete cu lipici 0.15 Apropo tv (r).

7.30 Desene animate 8.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 ProMotor (r) 11.00 David Blaine - Prizonierul gheţii (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film (r) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Oferta" (coprod., 2004) 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Apropo tv (r) 12.00 Serial: „Vieţi de cinci stele" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „În capcanele seducţiei" (SUA, 1990) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Dennis, pericol public" (SUA, 1993). Cu: Walter Matthau 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.45 Serial (r).

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Vieţi de cinci stele" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „Marele cutremur din Los Angeles" (SUA, 1990, partea I) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Asalt strategic" (SUA, 1998) 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" (ultimul ep.).

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Vieţi de cinci stele" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „Albinele ucigaşe" (SUA, 2002) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Misiune în Triunghiul Bermudelor" (SUA, 2005, partea I) 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „CSI: Miami" 0.45 Serial (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prinţesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Film: „Angie" (SUA, 1994). Cu: Geena Davis 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.30 Pepsi World Challenge 21.30 Film: „Râul ucigaş" (SUA, 1994). Cu: Meryl Streep 23.30 Thai & Kickbox Superleague 2006, Viena 2.00 Concurs interactiv 3.45 Film (r).

7.00 Serial: „Xena: Prinţesa războinică" 8.00 Întâmplări hazlii 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Incredibil, dar adevărat! 12.15 Rezervat V.I.P. (r) 13.00 Ştiri 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Serial: „Secretul Mariei" (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Crimă pe portativ" (SUA, 2000) 22.30 Film: „Cauză şi efect" Hong Kong, 2000). Cu: Nicholas Tse 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Ambasada" (SUA, 1985). Cu: Nick Mancuso, Mimi Rogers.

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 10.00 În gura presei (r) 11.00 Concurs interactiv 12.00 Piaţa Divertis (r) 13.00 Observator 13.45 Revanşa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.30 Dă-i papucii! 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Învingătoarea" (SUA, 2003) 12.00 Serial: „Dispariţii" 13.00 Ştiri 13.15 Misiunea casa 14.00 Duminica în familie 17.00 Fotbal: CFR Cluj - Rapid 19.00 Observator 20.30 Revanşa starurilor 22.45 Piaţa Divertis 23.00 Recursul etapei 1.00 Doc.: „Liga suporterilor" 1.30 Film: „Riscuri asumate" (SUA, 1986) Cu: Brian Dennehy.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prinţesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Film: „Secretul doameni Murphy" (SUA, 2000) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege şi ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prinţesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Revanşa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ziua judecăţii 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „În spatele uşilor închise" (SUA, 1994) 1.45 Concurs interactiv.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prinţesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Revanşa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.30 Animat Planet 21.00 Gogomanii 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Serial: Sub acoperire" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „Justiţie oarbă" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste şi putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „În tren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Robocop: Reînvierea" (Canada, 2000) 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Erou din întâmplare" (SUA, 1992). Cu: Dustin Hoffman, Geena Davis 1.30 Serial: „În tren" (r) 2.30 Clubul de noapte.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Eu şi prietenii mei" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Autoforum 10.30 Sport, dietă şi o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Săptămâna nebună (r) 14.20 Ciao Tv (r) 14.50 Schimb de mame (r) 17.25 S.O.S. salvaţi-mi casa 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Film: „Cum să fii bărbat" (SUA, 1997). Cu: Kevin Kline 22.00 Poliţia în acţiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film: „Popularitatea mortală" (SUA, 2000) 2.00 Hugo.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Eu şi prietenii mei" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Da sau nu (r) 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.20 Străini de fotbal (r) 15.20 Cronica cârcotaşilor (r) 17.25 Versus 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Dragostea de la Clejani 21.00 Schimb de mame 22.30 Săptămâna nebună 23.30 Serial: „CSI - investigaţii" 0.30 Film: „Clubul nevestelor părăsite" (SUA, 1996). Cu: Bette Middler, Diane Keaton 2.30 Schimb de mame (r).

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „Justiţie oarbă" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „În tren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Trădaţi în dragoste 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Pro Sport Show 0.30 Focus (r) 1.30 Serial (r) 2.30 Clubul de noapte.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „Justiţie oarbă" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „În tren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Străini de fotbal 21.00 Film: „Numere" (SUA, 2005) 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădaţi în dragoste (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial (r) 2.30 Clubul de noapte.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „Justiţie oarbă" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „În tren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Dosarele fantomă" 0.30 Focus (r) 1.30 Serial (r) 2.30 Clubul de noapte.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „Justiţie oarbă" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „În tren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Da sau nu 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Dosarele fantomă" 0.30 Focus (r) 1.30 Serial (r) 2.30 Clubul de noapte.

acasă

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 10.30 Serial: „Hoţul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" (ultimul ep.) 23.00 Serial: „Tărâmul pasiunii" 0.00 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Amy, fetiţa cu ghiozdanul albastru" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 20.30 Divertisment: Thalia la „Otro Rollo" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Poveştiri adevărate (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 10.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Cristina Show (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Preţul iubirii" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 10.30 Serial: „Hoţul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Preţul iubirii" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 10.30 Serial: „Hoţul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Poveştiri adevărate (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana şi Nicolas" 10.30 Serial: „Hoţul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Poveştiri adevărate (r).

TVR 2

7.30 Lecţia de engleză 8.00 CeZar şi tipar 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" (ep.1) 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tenis - înregistrare 17.30 Arca lui Noe 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecţii de supravieţuire" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.35 Planeta Moldova 23.05 Concert - Buena Vista Social Club - Minirecital Analia Selis 1.15 Remix Rock Forum 2.15 Film (r) 4.15 Serial: „Moştenitoarea" 5.00 Baschet NBA.

8.30 Pop/Rock Story 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 12.00 Lumea azi 13.00 Serial: „Andromeda" 14.35 Via Sacra 15.35 Serial: „Miracole" 16.30 Hollywood reporter 17.00 Fotbal 19.00 Megatehnicus 19.45 Europa altfel 20.00 Doc.: „Tineri la Hollywood" 20.30 Serial: „Amy" 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Billy Bathgate" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman, Nicole Kidman, Bruce Willis 0.15 Transfer 0.45 Marcă înregistrată 1.30 Hochei - înregistrare.

7.30 Lecţia de engleză 8.00 CeZar şi tipar 9.00 Roată la roată (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ulişa spre Europa (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Mărturii 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Motocicliştii pofticioşi" 20.35 Arena 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Tăticul invizibil" (SUA, 1997) 0.15 Desene animate 1.30 Film (r) 4.00 Serial: „Moştenitoarea".

7.30 Lecţia de engleză 8.00 CeZar şi tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Doc.: „Minorităţi sub trei dictaturi" 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.30 Lumea de aproape 21.00 Natură şi aventură 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Vidoq" (Franţa, 2001). Cu: Gerard Depardieu 0.15 Desene animate 1.30 Film (r) 4.00 Serial: „Moştenitoarea".

7.30 Lecţia de engleză 8.00 CeZar şi tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Info... baza în direct 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Cum să nu ne îmbrăcăm" 20.30 Omul între soft şi moft 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Pisica albă, pisica neagră" (coprod., 1998) 0.50 Desene animate 2.05 Film (r) 4.40 Serial: „Moştenitoarea".

7.30 Lecţia de engleză 8.00 CeZar şi tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 ZOOM/2 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Înapoi la măturâ" 20.30 Bugetul meu 21.00 Bazar 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Palomino" (SUA, 1991) 0.15 Desene animate 1.30 Film (r) 4.40 Serial: „Moştenitoarea".

TRC CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" (r) 10.15 Icstrim Tivi 10.45 Film (r) 13.00 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" 14.15 Lumea Pro Cinema 14.45 Serial (r) 16.00 Doc.: „Pericolele mileniului" 17.00 Film: „Parisul vesel" (SUA, 1962) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „SeaQuest" 22.00 Film: „Cădere liberă" (SUA, 1993). Cu: Michael Douglas 0.15 Serial: „Lege şi fărădelege".

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Droopy, mestrul detectiv" (r) 10.30 Descoperă România 11.05 Serial (r) 12.15 Doc.: „Biografii celebre: Halle Berry" 13.00 Film (r) 15.30 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Banii altor oameni" (US, 1991) 19.00 Serial: „O nouă viaţă" 20.00 Film: „Punctul zero" (coprod., 1995) 22.15 Serial: „Twin Peaks" 0.15 Serial: „Saturday Night Live" 1.15 Serial: „Lege şi fărădelege".

7.00 Documentar (r) 7.30 Serial: „Cheers" (r) 9.15 Serial: „Monştrii lui Brady" 10.00 Film (r) 12.05 ProMotor 12.45 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema - Cineprofil: Will Smith 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 16.45 Film: „Seniorii Spaţiului" (SUA, 2000) 19.00 Serial: „O nouă viaţă" 20.00 Film: „Trişorii" (SUA, 2000) 22.15 Serial: „Zona crepusculară" 23.15 Serial: „Twin Peaks" 0.15 Serial: „Lege şi fărădelege".

6.00 Apropo Tv 9.00 Doc.: „Pericolele mileniului" 10.15 Film (r) 13.00 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" 14.00 Documentar (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Specialistul" 17.00 Serial: „O nouă viaţă" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Grota leilor" (coprod., 2003) 0.15 Serial: „Lege şi fărădelege".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial (r) 10.30 Lumea Pro Cinema (r) 12.30 Doc.: „Pericolele mileniului" 13.30 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" 16.00 Serial: „Specialistul" 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine" (ep. 1,2) 22.00 Film: „Sabia blestemată 2" (SUA, 1994) 0.00 Serial: „Lege şi fărădelege" 1.00 Film: „Toţi oamenii preşedintelui" (SUA, 1976).

6.00 Apropo TV 9.00 Serial (r) 10.15 Serial (r) 11.30 Seriale (r) 13.30 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" 14.45 Serial (r) 17.00 Film d.a.: „Osmosis contraatacă" (SUA, 2001) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Preţul libertăţii" (coprod., 1998). Cu: Renée Zellwenger 0.30 Serial: „Lege şi fărădelege".

ORNELLA MUTI
– sâmbătă, 12.10 –

WILL SMITH
– duminică, 15.00 –

SANDRA BULLOCK
– duminică, 20.30 –

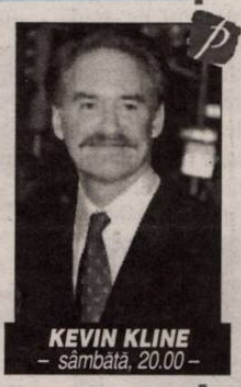

KEVIN KLINE
– sâmbătă, 20.00 –

ANNETTE BENING
– vineri, 20.30 –

DUSTIN HOFFMAN
– sâmbătă, 22.10 –

GEENA DAVIS
– vineri, 13.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Minte ageră

Fetița din imagine trebuie să parcurgă drumeagul întunecos prin pădure până acasă. Ajutați-o!

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

DRUM PRIN PĂDURE

TEST Cât de vigilent sunteți?

Omul de astăzi trebuie să fie, poate mai mult ca oricând, foarte dinamic, mereu gata de acțiune. La propriu și la figurat. Pentru aceasta, unul dintre imperative este să aibă permanent mintea trează și simțurile „pe recepție". Atent la tot ce se întâmplă în jur, el – noi, adică, deci și dumneata, cititorule – va avea astfel posibilitatea să reacționeze imediat, așa cum este mai potrivit. Luciditatea însă nu este un dat perfect pentru toată lumea, prin urmare e bine să ne cunoaștem propria persoană, pentru a nu ajunge să comitem greșeli, care uneori pot avea efecte iremediabile. Vă propunem doar o scurtă probă de sinceritate.

Ca regulă generală (așadar, nu vă referiți la situații de excepție), există o mare probabilitate să adormiți, în următoarele condiții:

a) Așezat, în timp ce citiți? Da (1 punct) Nu (0 puncte)

b) În timp ce priviți la televizor? Da (1) Nu (0)

c) Așezat, inactiv, într-un loc public (cinematograf, teatru, reuniune etc.)? Da (1) Nu (0)

d) Ca pasager, într-o mașină care are de parcurs un drum de cel puțin o oră? Da (1) Nu (0)

e) Culcat, după-amiaza, atunci când circumstanțele vă permit? Da (1) Nu (0)

g) Așezat, în timp ce discutați cu cineva? Da (2) Nu (0)

h) Într-o mașină care staționează de câteva minute? Da (2) Nu (0)

INTERPRETAREA REZULTATELOR

◆ ***Aveți mai puțin de 4 puncte.*** În ce vă privește, nu există probleme cu vigilența. Cu atât mai bine pentru dvs.! Știați, de pildă, că tulburările privitoare la această stare sunt responsabile de 30% din accidentele rutiere?

◆ ***Aveți mai mult de 4 puncte.*** Cam îngrijorător! Dacă lucrurile stau chiar așa cum v-au ieșit, e recomandabil să cântăriți bine acțiunile dv., în raport cu starea generală a vigilenței. Bineînțeles, o siestă zdravănă după o masă nu dăunează nimănui, dar în cazul dv. se pare că e vorba despre o somnolență exagerată. Vorbind foarte serios, ați putea prezenta chiar o patologie legată de somn, așa că e mai bine să consultați medicul.

Integramă de GHEORGHE POPESCU

SEMNE

APLICATE ÎN PRACTICĂ / COPIL NĂZDRĂVAN		CIOLĂNOȘI / PROFUNDĂ		AFIRMAȚIE / CONDUSE DE VÂTMANI		BĂUTURĂ MINERALĂ / ZECE SUTE		ZICERI DE BINE / A PUNE BOIA		IUBITA BEȚIVULUI / BÎRLICI				
COPIL IUBIT / FEMEI CORPOLENTE					DIN NOU / CÂNTĂREȚ CA GH. ZAMFIR		CAR FUNEBRU / ÎNCĂLȚĂRI DE SPORT							
NE BATE ÎN PIEPT / SUNET LA CEAS						ARBORE DE CEAI / LIDERI DESPOTICI					SCOS LA IMPRIMANTĂ			
			PUII JOIANEI / STOARCERI DE VLAGĂ						ÎN STAL! / DETECTOARE DE VITEZĂ					
	ACTE CRIMINALE / OTREAPĂ											COADĂ LA ROCHIE		
		KILOGRAME DE APĂ / MEDICAMENT BĂBESC						CAPABIL DE ORICE / GUSTUL ÎNFRÂNGERII						
CEC! / STRĂDUȚĂ / DIFICILI					PRIN URMARE / ACEEA									
				TREZIRE LA VIAȚĂ / TEU!										
CULOARE LA SCHI / UȘOARE							ARBORE DIN ZĂVOI							
						SCRISĂ PE TABLĂ								

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ALUZII"

Orizontal: C - U - D - I - S - A - NEINCREZATOR - ANTREN - ROIB - EST - ASOCIATI - CIRCARI - RAT - CANEA - MOPS - R - E - SINA - BEATA - PP - AERIANT - AJ - ACT - TUNERI - ERA - LABIRINT - INTARIT - MIE - PATRII - ARACI.

Verificați-vă cunoștințele

Visuri

1. Ce se înțelege de obicei prin vis?
2. Cine patrona visele în mitologia greacă?
3. Ce personaj din Vechiul Testament i-a tâlmăcit faraonului visurile în care i se arătaseră șapte vaci grase și șapte slabe?
4. Cui aparține simfonia „Visuri de iarnă"?
5. Ce poet român din secolul trecut a scris volumul de versuri „Vis și căutare"?
6. Ce pictor spaniol din secolul trecut a pictat în 1931 tabloul „Visul"?
7. Cine a realizat în 1985, filmul „Visuri dragi"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Datorită atmosferei, pe planeta noastră întunecarea completă în timpul nopții are loc numai după ce soarele a ajuns la 18º sub orizont. 2) Noaptea polară este noaptea de iarnă în regiunile situate dincolo de cercul polar și care durează până la o jumătate de an. 3) Volumul de poezii „Noaptea" aparține lui Tudor Arghezi (1880-1967). 4) Tabloul „Rondul de noapte" este opera marelui Rembrandt van Rijn (1606-1669). 5) În legendele medievale „Noaptea Walpurgiei" era noaptea de 30 aprilie – 1 mai când vrăjitoarele și diavolii și-ar da întâlnire pe muntele Brocken din masivul Harz din Germania pentru a preamări pe Satana. 6) Muzica operei „Noaptea Sfântului Gheorghe" aparține lui Tudor Flondor (1862-1908). 7) Filmul „Noaptea iguanei" a fost realizat de regizorul american John Hauston.

Poșta cititorilor

Dată fiind întârzierea cu care scrisorile dumneavoastră ajung la redacție am hotărât să amânăm și noi puțin publicarea numelor celor care ne-au răspuns la întrebările din numărul 17. În acest număr vom răspunde unor întrebări mai vechi ale dumneavoastră.

Mirela Iancu – Făgăraș. Problemele de enigmistică nu aparțin acestei rubrici. Am transcris mesajul dumneavoastră colegilor din redacție.

Corina Simion – Sibiu. Folosim foarte puțin internetul pentru realizarea rubricii. Ne folosim în mod deosebit de dicționarele pe specialități și de enciclopedii.

Mircea Voicu – Pitești. Încercăm ca prin întrebările noastre să acoperim cât mai multe domenii. Nu intrăm în amănunte de specialitate. Și așa unii cititori ne acuză că întrebările sunt prea grele.

Sorina Popa – București: Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase, așteptăm însă și răspunsuri la întrebări.

Kolea Kureliuk – Măriței. Ne pare rău, dar rubrica se adresează pe lângă alți cititori și unor elevi, dar ceva mai mari. Nu putem scădea prea mult nivelul. De altfel dacă elevii dumneavoastră sunt interesați să afle cât mai multe, găsesc răspunsurile în numărul următor și nu au decât de învățat. *(Irina Stoica)*

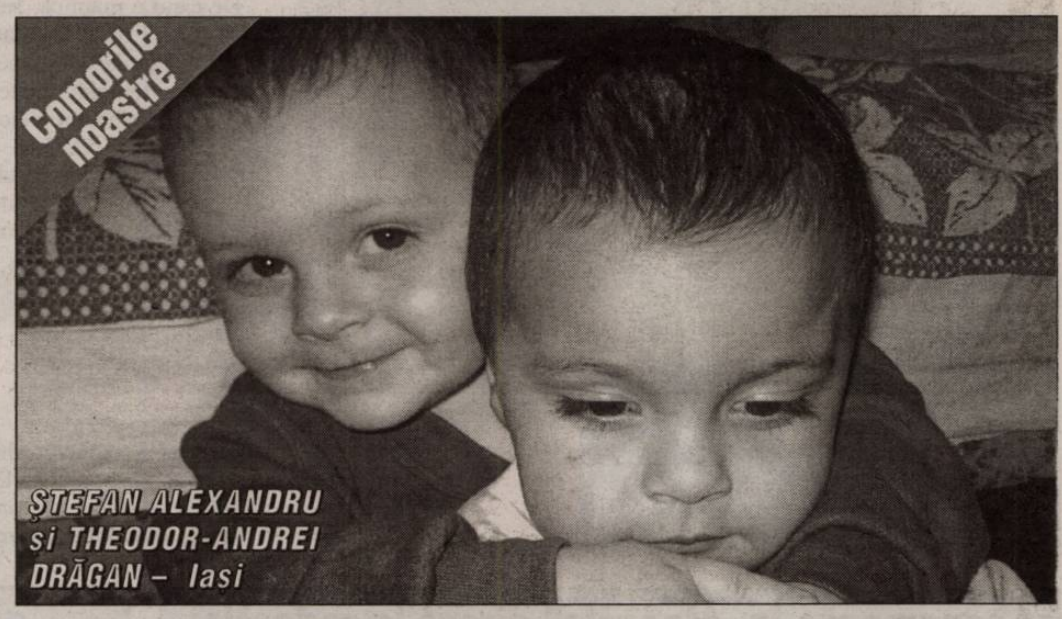

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 19

9	6	8	5	7	2	1	4	3
2	1	5	6	4	3	8	9	7
4	3	7	9	1	8	5	6	2
6	2	1	8	9	7	3	5	4
7	9	4	1	3	5	2	8	6
8	5	3	2	6	4	9	7	1
1	7	9	3	5	6	4	2	8
5	8	6	4	2	1	7	3	9
3	4	2	7	8	9	6	1	5

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 19

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

ȘAH Eliskases - Holzl, 1931

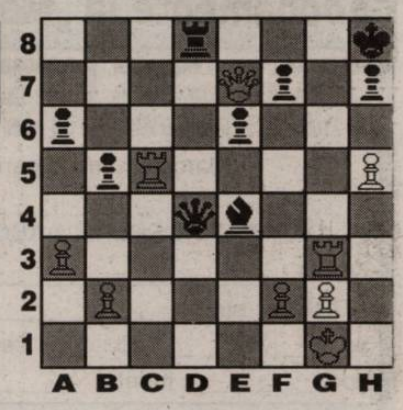

DEZLEGARE:

1. Tf5! Dd5 (1... Nd5 2. Dd8X; 1... Td5 2. Df8X; 1... ed5 2. Dd8X)
2. Df6 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Cel mai SEXY pensionar

Excentrici cum îi ştim, britanicii, plictisindu-se probabil să tot alcătuiască topuri cu cei mai chipeşi actori, au decis să acorde atenţie şi personalităţilor trecute cam de multişor de prima tinereţe, realizând un clasament al celor mai sexy... pensionari! Pe primul loc al acestui inedit top s-a clasat, cum poate era de aşteptat, actorul de origine scoţiană Sean Connery, care l-a depăşit categoric (obţinând peste 50% dintre voturi) pe cel de-al doilea clasat, Patrick Stewart, neuitatul „căpitan Picard" din Star Trek, şi s-a situat la mare distanţă de ocupantul poziţiei a treia, Anthony Hopkins. Spre surpriza generală, foşti „monştri sacri", precum Michael Caine sau sex-simboluri, ca Sir Cliff Richard ori Tom Jones, nu s-au clasat decât pe poziţii modeste în acest clasament, semn că tinerele lor admiratoare, care odinioară leşinau pe stadioane auzindu-i cântând preferă acum bărbaţii maturi, cu şarmul dat de vârstă, precum enigmaticul Connery. Pe de altă parte, cea mai sexy pensionară a fost votată actriţa Helen Mirren, urmată de fosta „Bond-girl" Honor Blackman, în vreme ce frumuseţea cu priviri azurii, Liz Taylor, retrasă în anonimat şi, după spusele apropiaţilor ei, foarte bolnavă, nici măcar nu a contat. Ochii care nu se văd, se uită...

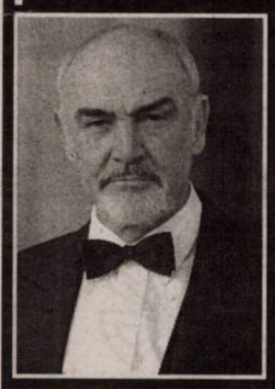

Britney nu se lasă de muzică

Spre deosebire de alte cântăreţe – Madonna, bunăoară, care pe perioada graviditătii au abandonat cariera artistică – frumoasa Britney Spears a declarat, după ce a recunoscut că este însărcinată cu al doilea copil, că nici prin gând nu-i trece să renunţe la scenă. „Nu vreau să fiu o gravidă care nu se dă jos din pat nouă luni de zile, pentru a nu-i dăuna fătului. Am să dansez atâta vreme cât o să-mi permită sarcina, aşa cum am făcut-o şi la primul meu copil, Sean Preston. De altfel, vreau să vă spun că micul Sean este absolut fascinat de cântecele mele şi ar vrea să i le repet, mereu şi mereu. Este cel mai fericit copil din lume când o aude cântând pe „mami'", spune frumoasa blondă. În acelaşi timp, ea a avertizat că speculaţiile presei americane, potrivit

cărora ar fi o „mamă catastrofă", după ce s-a zvonit că şi-ar fi scăpat odrasla din braţe, lovind-o la cap, sunt cu totul gratuite, întrucât, chiar dacă este la fel de dedicată carierei sale artistice, nu-şi neglijează nici o clipă rolul de mamă...

Jackie Chan împarte la fel de generos pumni şi... bani

Potrivit revistei Forbes, actorul cel mai „cumsecade" de la Hollywood este, paradoxal, unul dintre cei mai mari „bătăuşi" din cetatea filmului: Jackie Chan. Simpaticul actor, specialist recunoscut în arte marţiale (şi care, în paranteză fie spus, filmează de zor la partea a treia din „Oră de vârf", ce se anunţă deja una dintre cele mai spumoase comedii ale verii) oferă bani celor nevoiaşi cu aceeaşi dărnicie cu care împarte pumni şi picioare tipilor răi din peliculele de acţiune. Fundaţia caritabilă condusă de Jackie Chan a donat UNICEF, anul trecut, suma de 64.000 de dolari pentru ajutorarea victimelor

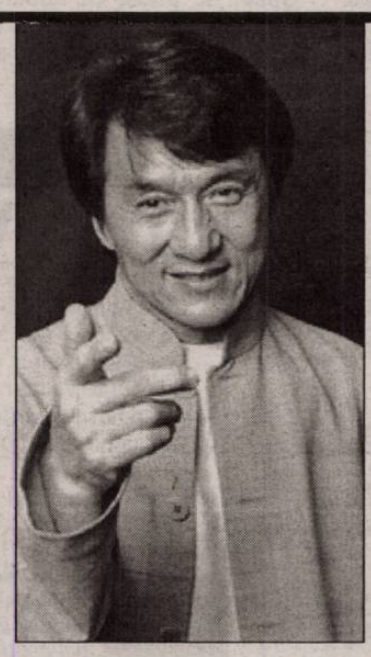

uriaşului tsunami care a devastat Asia la finele lui 2004, iar anul acesta a oferit 100.000 de dolari unei societăţi din Los Angeles, dedicată ajutorării persoanelor fără adăpost. Actorul de origine chineză, care a avut o copilărie grea şi marcată de privaţiuni, nu a uitat, se pare, de unde a plecat, şi face acum tot posibilul spre a-i ajuta pe cei cu care destinul nu a fost atât de generos. Într-un top al celebrităţilor mărinimoase, alături de Jackie stau la loc de cinste Bono Vox, solistul trupei U2, Oprah Winfrey, Angelina Jolie, Nicholas Cage, Steven Spielberg şi un alt „dur" cu inimă de aur, fostul actor şi actualul guvernator de California, Arnold Schwarzenegger.

„FRUMUŞICA" pune piciorul în prag

De când e mămică, Julia Roberts, actriţa ce ne-a fermecat pe toţi prin rolul din „Pretty Woman", pare să fie mai stăpână pe sine, imaginea făpturii fragile şi diafane de la debuturile sale fiind acum înlocuită cu cea a unei femei hotărâte, care ştie ce vrea şi cum să obţină. Nu numai pe plan profesional, ci şi pe plan personal. Căsnicia cu cameramanul Danny Moder este, orice ar spune presa de scandal, un succes, încununat de naşterea unor superbi gemeni, în urmă cu un an şi jumătate. Totuşi, ca orice mariaj, nici legătura celor doi nu este chiar lipsită de peripeţii. Dezamăgită de eşecul piesei în care joacă, pe Broadway, Julia şi-a vârsat nervii pe consort, reproşându-i acestuia că o neglijează şi punându-i ferm în vedere: „Sau eu, sau cariera ta!". Actriţa în vârstă de 38 de ani ar fi izbucnit chiar într-o criză de furie încheiată cu hohote de plâns, după ce Danny a anunţat-o că va face parte din echipa de producţie a ultimului film al lui Denzel Washington, Deja Vu. O „frumuşică" tare greu de mulţumit...

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Implicaţie genetică în sindromul oboselii cronice
- Haremul – închisoarea femeilor favorite
- „Lunaticii" sunt printre noi
- Istorii criminale de excepţie
- Cum va arăta lumea peste 50 de ani?
- Pitici celebri
- În căutarea zeului Shiva
- O algă miraculoasă pe masa africanilor

HOROSCOP 22 – 28 mai

BERBEC (21.03-20.04): Ascensiunea curbei financiare reprezintă cel mai remarcabil aspect al săptămânii. Joi sau vineri, aceasta are un maxim, fapt care înseamnă că veţi primi o sumă consistentă de bani. Veşti bune de departe sosesc în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Două evenimente contradictorii se vor produce în această săptămână destul de agitată. În primele zile veţi primi o veste financiară mai puţin plăcută, care vă va pune serios pe gânduri. Spre sfârşitul intervalului vă aşteaptă o bucurie familială.

GEMENI (22.05-21.06): Sub protecţia lui Jupiter, în această perioadă veţi scăpa de o obsesie stânjenitoare privind situaţia profesională. Pe de altă parte, bugetul dv. începe să se clatine, aşa că fiţi foarte atent la dimensiunea cheltuielilor şi priorităţile lor.

RAC (22.06-22.07): Cei aflaţi în vacanţă, dar şi aceia prinşi încă în vâltoarea problemelor de la serviciu, sunt tentaţi să se aventureze din punct de vedere sentimental şi amoros. Luna şi Soarele vă sunt favorabile, însă deznodământul unei astfel de peripeţii este imprevizibil.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară oscilează de la un capăt la altul al săptămânii, aşa că nu se poate spune dacă ghinioanele vor compensa veştile bune despre bani. De asemenea, curba afectivităţii scade periculos, semn că în cuplu ceva nu este în regulă.

FECIOARA (23.08-21.09): Cel mai important lucru pentru dv. este dragostea. În această perioadă lumea s-a restrâns la o singură persoană, fiinţa iubită. Dacă sunteţi în concediu, este excelent. Dacă sunteţi la serviciu, s-ar putea să aveţi necazuri cu şefii prea intransigenţi.

BALANŢA (22.09-22.10): Atât curba financiară, cât şi cea emoţională urcă vertiginos spre câte un maxim de toată frumuseţea. Se poate spune că, sub influenţa benefică a lui Mercur şi a lui Venus, va fi o săptămână petrecută în „păşunile Raiului", cum ar spune Steinbeck.

SCORPION (23.10-21.11): Dacă în prima parte a intervalului pot apărea probleme financiare legate de unele datorii restante, începând de miercuri sau joi situaţia se inversează. Veţi primi o sumă substanţială de bani şi o veste excelentă din acelaşi domeniu.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune şi la locul lor această perioadă. Toate curbele astrale principale staţionează la cote acceptabile şi abia spre finele săptămânii curba afectului începe să scadă. Se poate spune că în viaţa sentimentală a răsărit un ghimpe.

CAPRICORN (21.12-19.01): Un ghinion financiar, petrecut luni sau marţi, vă va strica planurile pentru weekend. Dar, cu ajutorul unor prieteni, s-ar putea ca situaţia să se redreseze. În mediul profesional s-ar putea ivi disensiuni destul de dure, însă veţi ieşi basma curată.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Va fi o perioadă fastă, cu două maxime; unul al curbei financiare, celălalt fiind înregistrat de curba profesională. S-ar putea să beneficiaţi de o promovare sau de parcurgerea unei etape extrem de favorabile la serviciu. Mici probleme de sănătate, în weekend.

PEŞTI (19.02-20.03): Două evenimente fericite vor pigmenta acest interval. Marţi sau miercuri vă întâmpină o bucurie de natură sentimentală, iar în a doua parte a săptămânii veţi primi o veste profesională excelentă. Sâmbătă veţi întâlni întâmplător o persoană foarte interesantă.

Personalităţile săptămânii: *Andrei Mureşianu, Profira Sadoveanu, Garabet Ibrăileanu, Vladimir Streinu, Eugen Simion, George Macovescu; Richard Wagner, sir Lawrence Olivier, regina Victoria a Marii Britanii (1819-1901), Maurice Ravel, Charles Aznavour.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Biblioteca Judeţeană M. RES TARG. MUREŞ

SERIE NOUĂ - 782 • ANUL XLIX • 25 MAI 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 21 (2532)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ Nu te plânge că ai ajuns la bătrâneţe. Multora li s-a refuzat acest privilegiu.
(Honore de Balzac)

■ Dacă nu-ţi place noroiul, nu te ruga pentru ploaie!
(Frances J. Roberts)

■ Ca să ai o căsnicie reuşită, recunoaşte când ai greşit, iar când ai dreptate, ţine-ţi gura!
(Calderon)

Starea de veghe

Cum va arăta lumea peste 50 de ani?

Femina club

Indiscreţii

Maternitatea starurilor

Dosarele frumuseţii

Uşor şi eficient

Minuni ale lumii

În căutarea ZEULUI SHIVA

Consultaţii fără plată

VARZA aliment şi leac, încă din antichitate

COSTUM SPAŢIAL PENTRU MARTE

Revoluţionarul echipament a fost realizat de studenţii americani!

După ce în urmă cu aproape patru decenii (mai precis în istorica zi de 21 iulie 1969), cosmonautul Neil Armstrong era primul pământean care, aselenizând, făcea un pas mic pentru om, dar unul uriaş pentru omenire, astăzi NASA nu mai face un secret din dorinţa sa de a cuceri şi planeta Marte, în cel mai scurt timp posibil, iniţiativă sprijinită de altfel chiar de preşedintele George W. Bush. Pe lângă dificultăţile legate de transport şi de durata călătoriei (care este apreciată la cel puţin doi ani!), una dintre problemele ridicate de această inedită expediţie o constituie şi echipamentul purtat de astronauţi, dat fiind faptul că pe Marte sunt cu totul alte condiţii decât pe Lună.

Pentru a găsi soluţii acestei probleme, responsabilii NASA au iniţiat o inedită competiţie, provocându-i pe studenţii mai multor universităţi americane să realizeze prototipuri pentru costumele spaţiale marţiene... După câteva luni, câştigători au fost desemnaţi studenţii de la cinci instituţii de învăţământ din Dakota de Nord, care nu doar că au proiectat, dar au şi testat propriile creaţii, în zona deşertică a acestui stat american, unde condiţiile de mediu sunt similare celor de pe Marte.

Unul dintre cei ce şi-au asumat rolul de „cobai" a fost italianul Fabio Sau, student la Universitatea North Dakota, care a îmbrăcat aproape zilnic costumul greu de aproape 25 de kilograme, compus din două părţi, spre a vedea cum se comportă organismul uman echipat cu el. „Este nu doar confortabil, dar şi funcţional şi trebuie să recunoaşteţi că arată chiar bine", crede tânărul, care a primit, împreună cu colegii săi, un premiu de 100.000 de dolari pentru realizarea acestui proiect. Cel ce a iniţiat ineditul concurs, Pablo de Leon, specialist în aeronautică, spune că este extrem de mulţumit de colaborarea cu studenţii. Deja ideile acestora s-au concretizat în trei inovaţii, referitoare la costumele spaţiale purtate de astronauţii americani, asta spre a nu mai vorbi de latura financiară, întrucât tinerii au realizat pentru 100.000 de dolari ceea ce n-au putut face sute de specialişti NASA, timp de decenii şi beneficiind de fonduri de milioane de dolari!

Murdărirea este bună... dar nu pe Marte!

Costumul pe care astronauţii îl vor purta pe Marte se compune dintr-o cască transparentă, o „platoşă" rigidă şi un panou de comunicaţii, aflat pe spate, care reprezintă, precizează Leon „o navă spaţială în miniatură". Concepţia originală permite purtătorului său să meargă chiar şi pe pante cu înclinaţia de 45 de grade, în vreme ce mănuşile, ce trebuie să reziste condiţiilor extreme de presiune şi temperatură, conferă astronautului suficientă dexteritate pentru a lega şi dezlega noduri! Cizmele costumului, inspirate după cizmele de vânătoare pentru vreme rece, sunt realizate dintr-un material special. „Greutatea costumului este destul de mare, dar am încercat să o distribuim cât mai uniform şi să nu uităm că, în condiţiile gravitaţiei mai scăzute de pe Marte, costumul va cântări mult mai puţin", precizează Sau. Nici culoarea albastră a costumului nu a fost aleasă întâmplător. „Solul marţian este roşu, prăfos şi foarte dens. Dacă am fi folosit actualele costume ale NASA, de culoare albă, ele s-ar fi murdărit imediat, astfel că un astronaut ar fi fost foarte greu de identificat, pe suprafaţa planetei". Singurul amănunt omis de inventivii studenţi a fost acela că, spre deosebire de actualele costume, noul echipament nu permite purtătorilor să dea curs „chemării Naturii", motiv de ironii din partea presei americane. „Costumul permite plimbări de câteva ore pe suprafaţa marţiană, dar nu a fost prevăzut cu un dispozitiv pentru eliminarea reziduurilor fiziologice. Aşa că, dacă astronauţii simt nevoia de a merge la toaletă, trebuie să se abţină până la întoarcerea pe navetă", a recunoscut Fabio Sau.

TV

■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

SUDOKU

jocul săptămânii – 21

	9	7					8	2
2			7			3		
6			9				7	1
	2	1			5	9	4	
				9	8	5		7
			1	4		8		
	1		6	5	7			
7		6	4					
9		2		1				5

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Cinematograful de pe... nas!

Ce poate fi mai plăcut, veţi spune, decât să mergi la cinema şi, tolănit într-un scaun confortabil, să rontăi floricele şi să te uiţi la un film? Pentru cei ce s-au săturat însă de prezenţa derbedeilor care au de făcut comentarii cu glas tare, asupra filmului, de soneriile celularelor lansând în eter ultimul hit al lui Guţă sau de preţul piperat al floricelelor, savanţii britanici au o soluţie: ochelarii-cinema, invenţie care, din câte suntem încredinţaţi, va pătrunde pe piaţa românească chiar de anul acesta.

Denumirea oficială a revoluţionarului produs este MPGlass 230M, fiind vorba despre o pereche de ochelari cu lentile negre, ce se pot conecta la un DVD player, un videorecorder sau chiar la o consolă de joc. Ochelarii vor da iluzia privitorului că se uită de fapt la un ecran cu diagonala de 50 cm, de la o distanţă de doi metri, având astfel asigurate condiţii optime de vizionare. Aparatul, care are memorie variabilă, putând fi „alimentat" cu filme sau alte producţii TV prin intermediul unui port conectat la computer, este înzestrat şi cu căşti, care asigură o sonorizare stereofonică. Preţul de vânzare, în Marea Britanie, este de 300 de lire sterline, aproximativ 15 milioane de lei. Dai un ban, dar merită...

5 948427 000027 21

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

CRONICA TV

Telespectator cu ochi critic

„Deoarece am o repulsie faţă de unele televiziuni dar mai ales pentru unele emisiuni, mă adresez dv. în speranţa că puteţi atrage atenţia asupra unora dintre ele şi că se poate face ceva pentru ameliorarea lor", ne scrie domnul Guţan Constantin din Panciu. Dumnealui ne semnalează, de pildă, faptul că invitaţii (spectatorii din platou) din anumite emisiuni îşi manifestă în mod strident entuziasmul faţă de prestaţiile protagoniştilor prin urlete (una din aceste emisiuni, fiind probabil „Ciao Darwin") sugerându-le un comportament civilizat. Îi mulţumim pentru sugestii, informându-l totodată că ne-am propus să abordăm în această rubrică un ton echilibrat, acordând mai mult credit impresiilor favorabile şi mai puţin accentelor critice.

„Exorcizarea" calculatorului

„Dă-i papucii" *(Antena 1)* e o emisiune care mizează pe spectacol, pe surprize, pe năzbâtii dar mai ales pe şarmul celor două realizatoare, Luminiţa Anghel şi Luana Ibaka. În emisiunea de luni, 15 mai, protagonistă a fost o preafrumoasă tânără, dezamăgită de relaţia cu un partener veros, infidel, bântuit de fantezii sexuale. După iminenta despărţire, cei doi îngeri buni (Luminiţa şi Luana) intervin energic, ca de obicei şi procedează la un lung ritual de reabilitare existenţială, materială şi... cosmetică a preafrumoasei dezamăgite.

Soluţiile sunt tipice: cei doi „îngeri" recurg la terapie psihologică. Într-o manieră spontană, tonică, schimbă decorul sau mobilierul din casa victimei, apelează la designeri vestimentari şi cosmeticieni în căutarea unui nou look al „victimei". Clişeul şoc e distrugerea unor obiecte asociate partenerului. De astă dată, a fost distrus un calculator „responsabil" de aventurile virtuale ale ex-partenerului. Un gest (simbolic) cu totul gratuit, pueril şi păgubos care, departe de a amplifica „deliciile" emisiunii, contrariază sau stârneşte revoltă.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris

Fără pagini, cărţile audio

Cineva ar putea spune că, o dată cu apariţia cărţilor digitale sau a celor audio (deşi aici moda e mai veche), dispare plăcerea străbună de a răsfoi paginile unei cărţi. Oamenii serioşi ştiu că, deocamdată, nu e posibil acest lucru, deşi s-a redus drastic numărul celor care mai au realmente plăcerea de a citi. În seria Gabriel Liiceanu a cărţilor audio editate de Humanitas au mai apărut în această lună două titluri noi: „Strategii ale seducţiei. De la Romeo şi Julieta la sărutul cioranian" (aproximativ o oră şi 20 de minute) şi „Sebastian, mon frere. Scrisoare către un frate mai mare" (circa o oră). Volumul „Strategiile seducţiei" (care „au, toate, un singur scop: sacralizarea fiinţei iubite şi a gesturilor care se îndreaptă către aceasta") reunesc texte din volumele „Declaraţie de iubire" şi „Uşa interzisă". Cea de-a doua audio-carte conţine două capitole din ultima ediţie a volumului „Declaraţie de iubire". „Sebastian, mon frere" este textul unei conferinţe din 13 aprilie 1997, iar „Scrisoare către un frate mai mare" preia pagini apărute mai întâi în mult discutata culegere de scrisori numită „Epistolar", apărută la Editura „Cartea Romaneasca", în 1987. *(George Cuşnarencu)*

Dialog astrologic

PETRA ANTON, Focşani: *„...Nu cred că prezicerile astrologice despre firea cuiva pot să supere pe cineva. Aşa cum reiese din unele scrisori pe care le-aţi menţionat, există persoane care nu au curajul să recunoască faptul că au defecte. Din acest punct de vedere sunt total de acord să publicaţi mai ales defectele, care supără tocmai pentru că au şi mult adevăr (...) N-am înţeles cum aţi ajuns la concluzia că cea mai capricioasă femeie este cea din Săgetător şi nici ce înseamnă «capricioasă». Adică mofturoasă la bărbaţi sau nehotărâtă? Sau se vede cu mai mulţi bărbaţi deodată? Eu sunt Săgetătoare şi primul bărbat pe care l-am iubit este şi acum soţul meu, iar căsnicia noastră este foarte bună..."*

Capriciile „Săgetătoarei"

– Stimată doamnă ***Anton,*** în principiu aveţi dreptate. Când „ceva" nu convine „cuiva", acel „ceva" este negat, defăimat etc. Aşa se întâmplă şi cu portretele astrologice despre care vorbiţi. În ceea ce priveşte capriciile, nuanţa este aceea de femeie care are mereu pretenţii surprinzătoare şi greu de îndeplinit de către partenerul ei. Selectarea bărbatului ţine mai mult de intuiţie, de conjunctură şi de criterii pe care numai o femeie le poate înţelege (sau nici măcar ea, câteodată). Pe de altă parte, în spiritul sănătos în care puneţi problema privirii în faţă a adevărului despre sine, nu trebuie să vă supere faptul că, după evaluările Marte-Venus ale relaţiilor între sexe, Săgetătoarea este clasificată drept cea

mai capricioasă. Alegerea ei a fost foarte simplă: femeia-Săgetător are un singur maxim de compatibilitate afectivă şi erotică, şi anume cu Gemenii. Toate celelalte femei au mai mult de un maxim de afinitate. Dar să nu uităm că aceasta-i teoria. Mai în glumă, mai în serios, căsnicia dumneavoastră fericită şi durabilă nu cumva se datorează şi faptului că soţul este extrem de înţelegător şi cedează foarte uşor dorinţelor dv.? Astfel de soţi sunt numiţi de unii „mototoli", iar de alţii „înţelepţi"...

RALUCA G., Ploieşti: *„...Reîntâlnirea primului meu iubit, după patru ani de la despărţire, a constituit pentru mine un şoc. Nu numai că nu mai este «băduranul» de altădată, dar am observat că se poartă elegant, se îmbracă astfel şi este foarte apreciat de anturajul său profesional (...) Mă doare foarte mult faptul că faţă de mine s-a purtat îngrozitor, după ce am avut relaţii sexuale. Înainte era ca un înger. Nu înţeleg ce s-a întâmplat cu el, iar unele colege îmi spun că explicaţia e simplă; el s-a purtat urât cu mine din cauza mea (...) Nu ştiu ce să fac, de când ne-am reîntâlnit se poartă foarte rece cu mine şi nu-mi vine să cred că mă mai iubeşte (...) Nici el, cred, nici eu nu avem, o altă relaţie serioasă. Ce părere aveţi, să fac eu primul pas spre împăcare? Eu sunt Balanţă, iar el este Taur. Există vreo legătură între noi din acest punct de vedere?"*

Dilemele Balanţei

– Dragă ***Raluca,*** scrisoarea ta demonstrează clar că el încă mai reprezintă „ceva" important pentru sufletul tău. Faptul că astăzi îl admiri poate însemna că s-ar putea să te fi grăbit cu „datul papucilor" acum patru ani. Evident, înainte de a avea relaţii intime, fiecare dintre parteneri îşi ascunde cu mai mică sau mai mare pricepere defectele. În acest sens, succesul cel mai mare îl au femeile, nu bărbaţii. În consecinţă, îmi este foarte greu să-ţi dau vreun sfat, riscul de a greşi fiind enorm. Tot ce pot să-ţi spun în acest sens este o zicală populară care se referă la „reîncălzitul ciorbei" şi la gustul acesteia faţă de cel iniţial... Am să te surprind spunându-ţi că femeia-Balanţă nu are nici un minim de compatibilitate. Este cea mai adaptabilă femeie, cea mai tolerantă şi mai puţin capricioasă. Dar nu este genul care se mulţumeşte cu ce „pică", ea urmărindu-şi interesele cu înţelepciune şi tact. Or, aşa cum te-ai prezentat în scrisoare, nu corespunzi tipologiei Balanţelor. Dar teoria e făcută pentru a fi contrazisă de practică, nu-i aşa? Te rog să-mi mai scrii.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Îţi place, dar are pe altcineva. Cum procedezi?

Când cineva îţi place dar e cuplat, intervine, firesc, gelozia. Uneori îţi trec prin cap diferite scenarii pentru a atrage atenţia asupra ta, pentru a întâlni persoana respectivă şi a-i face avansuri, propuneri ispititoare. Nu e frumos, nu e moral, dar se întâmplă. Asta doar în cazul celor care au curajul unei astfel de iniţiative.

Depinde de persoana cu care se întâlneşte. Dacă îmi este o bună prietenă, nu m-aş gândi să fac ceva anume, să intervin în relaţia lor. Dacă sunt convinsă că e o persoană oarecare despre care ştiu că e sub nivelul meu, nu am mustrări de conştiinţă dacă intervin. *(Alina Maria Anehidin, 18 ani)*

Nu mă interesează dacă are pe altcineva. Sau, nu ar trebui să mă intereseze. Dacă se pune problema (e pură teorie, totuşi) caut în altă parte. Trebuie să vă mai mărturisesc că nu-mi place concurenţa în dragoste şi, pe cât posibil, o evit mai ales când există pericolul să pierd. *(Elena Ioana Preda, 17 ani)*

Mă gândesc la ea şi mai puţin la el. Dacă se simte bine cu el, mai bine decât s-ar simţi cu mine, ar fi egoist să încerc să-i despart. Şi chiar dacă m-aş gândi la acest lucru urât, n-aş şti ce să fac. Nu sunt intrigant şi la capitolul tupeu sunt „falimentar". *(Marin Rotaru, 18 ani)*

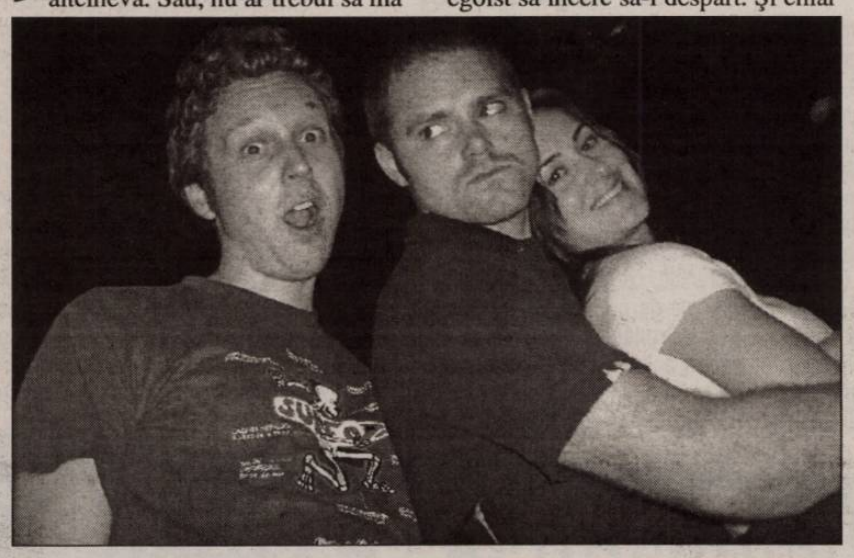

Nu cred că aş acţiona în nici un fel decât în momentul în care aflu că au probleme şi sunt pe cale să se despartă. Pentru asta aştept şi iar aştept pentru că ştim bine că o relaţie nu durează cine ştie cât. Totul e să nu apară altul, pentru că băieţii sunt prădători iscuşiţi care acţionează rapid şi dacă nu te mişti şi tu repede, n-ai nici o şansă... *(Florin Chiristescu, 18 ani)*

Testez dacă cei doi se înţeleg bine, cu prudenţă, cu fineţe, din „umbră", şi dacă depistez puncte nevralgice, caut o soluţie corespunzătoare şi... Dacă e vorba de inhibiţii, ei bine, nu am. Totul e ca miza să fie mare. *(Roxana Feier, 18 ani)*

Uit de acea persoană. E mai sănătos şi mai simplu. De ce m-aş complica, atâta vreme cât pot încerca să cuceresc o fată fără obligaţii? Logic, nu? *(Gabriel Stoian, 18 ani)*

Mă pun în pielea lui (a ei) şi înţeleg că nu are nici un sens să procedez în vreun fel. Dacă el are ochi pentru mine e altceva. Pot să dau curs unei relaţii dar pentru asta trebuie să mă conving că vom fi doar eu şi el. *(Ioana Nenciu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Bărbaţi plictisiţi

Una din veşnicele poveşti triste ale cuplului „pe viaţă" e plictiseala, care poate interveni la un moment dat. Majoritatea sondajelor de opinie indică faptul că bărbaţii sunt mai predispuşi la plictiseală (regres afectiv, pasional) decât femeile, care sunt mai conservatoare din punct de vedere sentimental. Motivele sunt multiple. Să amintim câteva dintre ele. Prin natura sa, bărbatul este purtătorul „genelor" unui etern vânător. Chiar dacă nu „vânează" (cucereşte) femeile (căsătorit fiind), în mintea sa acest mecanism al ispitelor, al fanteziilor continuă să funcţioneze. Hormonii nu-i dau pace. Pe de altă parte, pasiunea de la începutul relaţiei se estompează şi bărbatul suferă mai mult decât femeia. Intervin apoi o serie de factori care nu-l mai motivează sentimental şi pasional: rutina, problemele de familie şi, în unele cazuri, transformările fizice ale soţiei care intervin după naştere. Dincolo de schimbarea percepţiei bărbatului faţă de soţia sa, nu trebuie să ascundem un aspect real care-l incriminează pe bărbat: egoismul, cu o bogată paletă de nuanţe.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Banca unde vă puteți depune... părul!

Inspirat de succesul băncilor de spermă, un intreprinzător californian, Mike Blaylock, posesorul unui salon de coafură din Los Angeles, s-a decis să deschidă prima bancă de păr uman. Oamenii care simt că începe „să le iasă capul prin păr" trebuie să se adreseze băncii, care le prelevează șuvițe de păr și le supune unei proces de conservare, urmând ca, atunci când geneticienii vor găsi mijlocul de a „clona" și părul, putând multiplica la infinit un singur fir de păr, aceste șuvițe să le fie puse la loc. „Implantul de păr de la alte persoane, este o metodă traumatizantă și lipsită de eficiență", crede cosmeticianul american. Pentru fiecare șuviță donată firmei „Hairogenics Incorporated", clientul trebuie să plătească suma de 70 de dolari. Părul colectat este tratat cu substanțe conservante și depozitat apoi în recipiente vidate, în subsolurile firmei. „Este o măsură de precauție pe care toți oamenii în pericol de a fi atinși de calviție ar trebui să o adopte, spune unul dintre clienți, Daniel Kerr, în vârstă de 27 de ani. Deja eu am probleme cu căderea părului și m-am adresat firmei Hairogenics Incorporated pentru că sunt convins că, genetica va găsi curând, mijlocul de a realiza replici fidele ale firului de păr".

„Mama" cărților

Chiar dacă, nu de puține ori, omul investește mult timp și mari sume de bani în lucruri cvasiinutile, respectivii fabricanți de senzațional sunt de admirat măcar pentru tenacitatea lor și pentru faptul că demonstrează lumii că „se poate"! Vorbim acum despre o carte gigantică, de expus eventual singură într-o bibliotecă. „The

Pictorial Sarawak" a fost realizată în doi ani, din care o lună s-a rezervat coperților și o lună și jumătate tipăririi celor numai 50 de pagini, cusute manual în volum. Totuși, dincolo de amănuntele „de laborator", și ele cu totul inedite, mai complesitoare rămân dimensiunile acestei veritabile cărți a cărților: 3 metri înălțime și 2,20 metri lățime. Uimitoarea realizare aparține unei edituri din Sarawak, stat din estul Malayeziei faimos prin exotismul edenic al peisajelor, bine protejate de o politică ecologică rațională. De altfel, „mama" cărților conține imagini din aceste locuri mirifice și, după ce va fi expusă pentru public, va fi vândută prin licitație. Deocamdată nu se cunoaște prețul de pornire, dar o estimare rotundă arată că numai confecționarea ei a costat vreo 27.000 de dolari (carevasăzică, peste 800 de milioane de lei vechi!). Oricum, amatorii trebuie să se grăbească, deoarece tirajul este limitat – se-nțelege – la... un exemplar! (A.N.P.)

Invenții trăsnite în moalele capului

Bere lactată

O străveche alchimie a băuturilor bazate pe produse naturale a generat recent un hibrid unic în lume, deocamdată. Inventatorul berii cu kefir, numită Lactiwel, este informatician și proprietarul unei firme de lactate din zona legendarei păduri franceze Brocéliande. Băutura sa e slab alcoolizată (2 grade), se prepară cu ajutorul malțului, dar își datorează savoarea în primul rând conținutului de lapte – 75%. Culoarea este similară cu cea a berii, însă este mai puțin amară decât aceasta, dar și mai puțin dulce decât cidrul. Lactiwel poate fi considerat un produs artizanal, întrucât la prepararea sa lucrează o singură persoană (!), care scoate pe piață circa 300 de sticle pe săptămână. Totuși, aura legendară creată în jurul acestei – să-i spunem așa – *kefi-beri* a iscat interesul multor amatori de a o fabrica la scară industrială.

Mașina de brodat fotografii

Pentru că tot japonezii-s „fruncea" în domeniul *high-tech*, firma „Brother", cunoscută pentru imprimantele sale laser, a lansat pe piață o realizare insolită: o gamă de mașini de cusut și de brodat care pot fi racordate la un ordinator. Botezată „Innov'is", invenția beneficiază de un program special conceput să o ajute la transformarea oricărui tip de imagine – inclusiv desene sau fotografii - în motiv de broderie și la reproducerea automată a acestuia pe o țesătură. Programul însuși stimulează imaginația creatoare, propunând degradeuri, amestecuri de culori, anumite contururi etc. Cei interesați de mașină, dar care nu doresc și computerul, pot folosi doar invenția-mamă, a cărei memorie include și ea numeroase motive preînregistrate și păstrează zeci de creații personale realizabile pe ecranul său tactil.

Televizorul transformat în oglindă

Ar fi o metaforă frumoasă, referitoare la consumatorii de emisiuni TV: după ce închizi televizorul, să te vezi pe tine însuți pe ecran. În realitate, vorbim despre o realizare tehnică oarecum bizară, marca Philips. La prima vedere, ai de-a face cu o oglindă-oglinjoară ceva mai modernă, frumos înrămată și integrată în ambient. Dacă însă apeși pe un buton de telecomandă, „oglinda" îți prezintă știrile, filmele, meciurile; pentru că s-a transformat într-un televizor (se explică așadar și numele obiectului cu pricina: TVMiraVision). Cheia miracolului? Un strat polarizant care acoperă ecranul plat de dimensiuni standard, 16/9. Iar ca să nu se plictisească... făcând pe oglinda, televizorul proteic este capabil să facă și oficiile de radio FM, de monitor pentru calculator sau de poster interactiv. Poate că într-o variantă avansată, va prepara și va servi cafeaua la pat! *(A.N.P.)*

Implicație genetică în sindromul oboselii cronice

Sindromul oboselii cronice ar fi legat de o constituție genetică particulară care diminuează facultatea celor afectați de a „gestiona" stresul. Cei care au ajuns la această concluzie sunt câțiva oameni de știință americani din Centrul de control și prevenție a maladiilor (CDC) din Atlanta.

Asociată stresului, afecțiunea genetică antrenează oboseala cronică, o anomalie greu de diagnosticat și aproape de neînțeles. Unii specialiști se îndoiesc chiar de existența ei. Cercetătorii americani sunt însă de părere că această descoperire ar putea conduce la perfectarea unor mijloace mai eficace de diagnosticare și de tratament și la identificarea persoanelor cu risc față de acest sindrom caracterizat prin epuizare extremă și persistentă. Specialiștii din CDC estimează că milioane de persoane din întreaga lume sunt victime ale acestei afecțiuni, numărul femeilor fiind de patru ori mai mare decât cel al bărbaților.

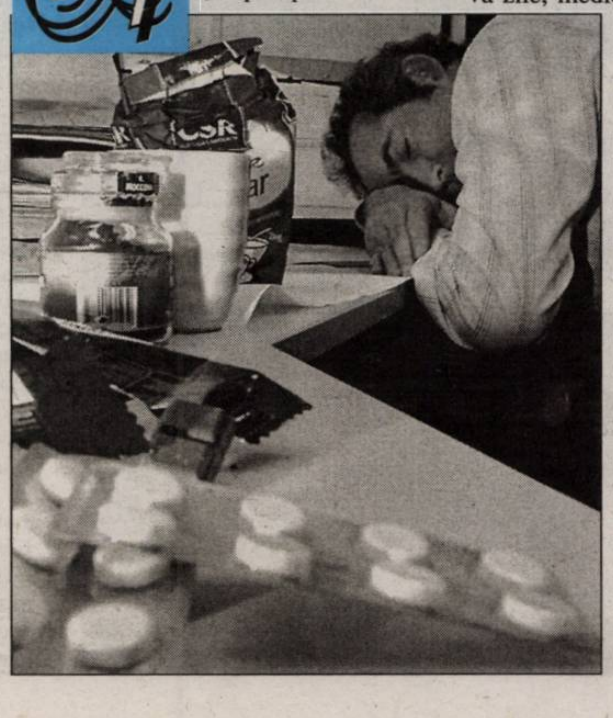

Studiile efectuate de cercetătorii din CDC au vizat un eșantion de 227 de persoane din Kansas. Timp de câteva zile, medicii au făcut evaluări psihiatrice, au studiat tratamentele de care au beneficiat pacienții, au evaluat limitele lor fizice, au analizat sângele și urina recoltate pentru a detecta anomaliile chimice și biologice. Au fost efectuate 500 de măsurători chimice și 20.000 de măsurători ale expresiei genetice. Cercetătorii au încercat să afle și modul în care genele reglează activitatea celulară.

Informațiile au fost transmise unui număr de 4 echipe de specialiști, în special experți medicali, biologi moleculari, matematicieni și ingineri. Principala constatare: pacienții atinși de oboseala cronică testați, prezentau o creștere a nivelului secreților hormonale de două ori mai mare decât în cazul pacienților cu un grad inferior de oboseală și de două ori mai multe semne de oboseală. Cercetătorii au mai remarcat anumite modificări ale secvențelor genetice (e vorba de cinci gene implicate în fenomenul de stres moderat) în cazul pacienților afectați de oboseală cronică. Dispunând de aceste informații, specialiștii în biologie moleculară pot depista persoanele cu risc. Sindromul de oboseală cronică este o boală complexă care se manifestă cel puțin șase luni prin oboseală severă însoțită adesea de dureri musculare și pierderi de memorie. Cauzele acestui sindrom nu au fost până în prezent identificate, neexistând teste specifice.

DORIN MĂRAN

Femeile care mănâncă bine nasc băieți!

Sexul unui bebeluș este influențat, printre alți factori, și de alimentația viitoarei mame, sunt de părere cercetătorii britanici, care au realizat un studiu de câteva luni în Etiopia, unde, în urma secetei prelungite și a foametei devastatoare ce i-a urmat, a venit pe lume un număr record de fete." În cazul unei alimentații sărace, foetușii de băieți sunt mult mai expuși riscului de a muri în pântece sau de a suferi complicații obstretice. Am ajuns la concluzia că atunci când hrana este insuficientă, așa cum se întâmplă în multe țări africane, femeile au de două ori mai multe șanse să nască fetițe. Este un mecanism de apărare naturală împotriva foametei și astfel un mod de a perpetua totuși specia umană. Dacă vreți, este ca și cum corpul viitoarei mame ar alege sexul copilului, pentru a-i da mai multe șanse să supraviețuiască", spune dr. Ruth Mace, de la University College London. Deocamdată, însă, oamenii de știință nu au putut elucida cum anume sistemul reproductiv uman este „programat" să lucreze astfel. „Poate fi ceva legat de însuși momentul concepției, când embrionul are nevoie să se fixeze în uterul mamei", crede cercetătoarea menționată. În opinia savanților britanici, o sarcină masculină solicită mai mult resursele nutriționale ale mamei decât una feminină, iar băieții malnutriți sunt mai expuși riscului de a muri în copilărie decât fetițele suferind de aceleași carențe.

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Tarquinius cel tânăr a priceput, din toate aceste păţanii, că dacă nu-şi păzeşte pielea, va împărtăşi soarta înaintaşilor săi. După modelul lui Romulus, s-a înconjurat de gărzi de corp şi probabil că a fost singurul rege din istorie care mergea însoţit până şi acolo unde regii merg îndeobşte singurei...

Acum, problema era că în Senat se mai găseau încă mulţi susţinători ai lui Tullius, care nu uitaseră binele pe care acesta li-l făcuse. Tarquinius, care pentru aroganţa lui, similară multor personaje politice din zilele noastre, a fost curând poreclit Superbus – Îngâmfatul – a redus numărul senatorilor, reducându-i în acelaşi timp definitiv la tăcere pe cei mai mulţi dintre ei. Când nu găsea suficiente dovezi ca să-i execute în public, încredinţa sarcina uciderii lor serviciului său secret, ce s-a dovedit de o eficienţă extraordinară, lichidând în scurt timp mulţi adversari ai regelui. Superbus a dat dovadă de

VICLENIA
ultimul argument al regilor

atâta exces de zel, în goana sa de a scăpa de persoanele incomode, încât a dat iama şi printre prietenii care-l aduseseră pe tron, pe considerentul că, aşa cum îi dăduseră lui sceptrul, i-l puteau da, la o adică, şi altuia... Regele a devenit un tiran josnic, căruia îi trecea prin cap să desfiinţeze chiar instituţia Senatului. N-a îndrăznit să facă un asemenea pas, de teamă ca nu cumva înşişi păzitorii săi să-şi aducă aminte că-s totuşi cetăţeni romani şi să-l lichideze, ca pe un stricător de tradiţii.

Cu toate astea, Superbus s-a arătat foarte disprețuitor faţă de instituţia Senatului şi nu încredinţa nici o sarcină de stat senatorilor, motivând că nu are deplină încredere în ei, ci doar fiilor săi sau puţinilor fideli care-i mai rămăseseră. Aroganţa lui ajunsese proverbială şi Superbus nu mai avea nimic din modestia primilor regi-plugari ai Romei. Dacă i se părea că nu i se acordă cinstea cuvenită, pornirile sale tiranice ieşeau la iveală şi mulţi cetăţeni romani au plătit cu viaţa vreo privire aruncată pieziş trufaşului suveran. La fel de proverbială era şi viclenia sa. De pildă, spre a supune un oraş învecinat, Gabii, el a recurs la un şiretlic: şi-a pus unul dintre fii, pe Sextus, să se prefacă nemulţumit de guvernarea sa şi să ceară ajutor locuitorilor din Gabii. Aceştia, când au zărit-o pe odrasla regală, însoţită de curtenii săi şi aducând cu sine tezaurul „furat" de la Superbus s-au bucurat de aşa pleaşcă şi au hotărât că venise vremea să termine pentru totdeauna cu romanii. După câteva încleştări minore, Sextus, care-şi dovedise priceperea în lupta împotriva propriilor confraţi, punându-i pe fugă – desigur, cu complicitatea lor – a fost numit general al armatei din Gabii. Un mod mai bun de a pune lupul paznic la oi nu s-ar fi putut găsi, şi vă imaginaţi ce a urmat: în scurtă vreme, cetatea Gabii era închinată romanilor, iar conducătorii ei masacraţi.

(Continuare în numărul viitor)

HAREMUL
închisoarea femeilor favorite

Atunci când auzim cuvântul harem, imaginaţia ne poartă imediat către tărâmuri exotice, către palate fabuloase, desprinse parcă din „o mie şi una de nopţi", către frumoase diafane, cu trupurile învăluite în văluri străvezii şi chipul ascuns privirii muritorilor de rând, lăsând să se vadă doar ochii migdalaţi... Adevărul este însă mai puţin romantic decât această imagine languroasă, întrucât de-a lungul vremii haremurile au reprezentat locuri unde s-au ţesut cele mai mârşave intrigi şi s-au comis cele mai groaznice crime. O istorie a acestor stabilimente fascinante şi în egală măsură terifiante ne-am propus să vă înfăţişăm în rândurile ce urmează...

Chiar dacă este cel mai adesea asociat societăţilor medievale arabe, care i-au dat de altfel şi denumirea („harim", în limba arabă, înseamnă „locul interzis"), haremul reprezintă un fenomen social larg răspândit în Asia, mărturii despre existenţa unor asemenea palate ale plăcerilor provenind din China şi India antică. În India, ele se numeau purdah sau zenana, în vechea Persie, andarun. Se spune că regele hindus Tamba din Banaras (secolul VI î. Chr.) ar fi avut un harem cu 16.000 de femei – o cifră desigur exagerată, dar care ne dă o idee despre importanţa acordată acestei instituţii. Peste această armată de femei era stăpână favorita regelui, frumoasa Sussondi, care îl cucerise pe acesta, spune legenda, prin talentul ei la aruncatul zarurilor... Regii perşi aveau şi

ei haremuri cu sute de fete şi devenise o tradiţie ca, după o expediţie de pradă, satrapii să trimită suveranilor cele mai frumoase femei capturate.

Săracii eunuci bogaţi...

Desigur, cele mai cunoscute haremuri au aparţinut sultanilor turci, iar această instituţie, care de multe ori a dictat politica unui întreg imperiu, nu va dispare decât în 1909, odată cu abdicarea ultimului sultan, Abdul al-Hamid al II-lea. La ora actuală, oricât ar părea de curios, există încă haremuri în unele ţări arabe, dat fiind faptul că religia islamică permite bărbaţilor să aibă mai multe femei, funcţie de avere. Vă imaginaţi, aşadar, de ce „colecţii" pot dispune bogaţii şeici petrolişti ai Arabiei... Haremul sultanilor turci adăpostea sute de femei, dintre care multe nici nu ajungeau vreodată să treacă prin patul stăpânului, mucezind până la bătrâneţe dincolo de zidurile intangibile ale palatului imperial. Toate erau sub supravegherea strictă a mamei sultanului, care alegea ea însăşi favoritele pentru fiul său, dintre cele mai frumoase şi mai distinse tinere din harem, şi a eunucilor. Aceştia erau bărbaţi care deveniseră impotenţi prin mutilarea sau îndepărtarea totală a organelor genitale externe. De obicei, lor li se tăiau, încă din copilărie, testiculele, dar iniţial, în antichitate, soluţia adoptată era una mult mai radicală: copiilor de sex masculin destinaţi să devină eunuci nu li se mai dădea voie să bea apă trei zile, apoi li se retezau, cu un brici ascuţit, toate organele sexuale, legate cu o sfoară. Pentru a nu se infecta, rana era arsă cu fierul roşu şi deasupra se presăra cenuşă. Timp de alte câteva zile, li se umezeau doar buzele cu apă, apoi, când rana de sub pântece prindea coajă, li se administrau mari cantităţi de apă. În cele din urmă, lichidul venit pe tractul urinar reuşea să „spargă" coaja, într-un loc, şi de atunci înainte, bieţii oameni urinau doar pe acolo... Puţinii care rezistau acestui tratament – mortalitatea era de aproape 90% – intrau în slujba suveranilor. Deşi sunt asociaţi haremurilor orientale, eunucii au cunoscut gloria mai întâi în societatea romană şi cea bizantină (termenul eunouchos este de origine greacă şi înseamnă „păzitorii camerei de culcare"). Într-adevăr, în Roma imperială, eunucii aveau ca sarcină paza împăratului şi a soţiei acestuia, precum şi educaţia tinerelor lor odrasle. Şi în China, unde eunucii au o tradiţie milenară, ei erau însărcinaţi cu supravegherea femeilor din casa imperială. Interesant e faptul că mulţi eunuci proveneau din familii nobile, care vedeau în castrarea fiilor lor o cale de a-şi sluji împăratul. Privaţi de plăcerile sexuale, eunucii agoniseau averi uriaşe şi deseori deveneau mai puternici decât stăpânii lor. În secolul XVII, bunăoară, eunucul Wei Zhongxian a condus efectiv China, închizându-l pe împărat în harem! Un alt eunuc, Zheng He, a devenit amiral, descoperind se pare America înaintea lui Columb. Sun Yaoting, ultimul eunuc chinez a murit în 1996, la venerabila etate de 94 de ani, după ce-l slujise cu credinţă pe ultimul împărat, Pu Yi....

Hanul mongol Kublai

Organizare şi diversificare

Revenind la harem, să spunem că, în afara soţiilor şi concubinelor suveranului, ori a eunucilor, el mai găzduia şi fiii naturali ai sultanilor, ce nu împliniseră încă vârsta maturităţii. De altfel, acesta era şi scopul haremului: să ofere cât mai mulţi potenţiali urmaşi la tron, într-o perioadă când nivelul mortalităţii infantile era foarte crescut. Organizarea era exemplară şi regulile respectate cu stricteţe. Împăraţii chinezi dispuneau de o soţie principală – care purta titlul oficial de împărăteasă, trei prime-concubine, nouă soţii de rang secund, 27 concubine de rangul trei şi 81 de ranguri mai mici, în total 121 de femei aflate permanent la dispoziţia lor. Sultanii turci aveau, de obicei, 300 de femei, iar gradele erau în ordine inversă decât la chinezi: cele de rangul unul erau doar slujnice, cele de rangul doi se culcaseră o singură dată cu stăpânul, cele de rangul trei treceau frecvent prin patul acestuia şi în sfârşit, cele de rangul patru erau considerate „favorite", ele dăruindu-i sultanului copii. Desigur, dintre acestea cea mai apreciată era cea care îi oferea suveranului primul născut de stirpe bărbătească. Dacă micuţul devenea cândva, la rândul său, sultan, mama lui era numită sultană „valide", primind puteri discreţionare asupra întregului harem. Spre deosebire de femeile din haremurile turceşti, care puteau fi şi sclave sau prizoniere de război, împăraţii chinezi nu acceptau decât fete de rang înalt, provenite din rândurile aristocraţiei şi beneficiind de o educaţie fără cusur. Femeile sultanilor primeau această educaţie abia în harem, ele având dascăli eunuci care le învăţau să scrie, să citească, să cânte la instrumente muzicale, şi fiind iniţiate în arta plăcerilor de către concubinele mai experimentate, în aşa fel încât să ştie cum să trezească simţurile sultanului. Ca o anecdotă, să adăugăm că tot femeile din harem au fost cele care au inventat jocul de cărţi, probabil din plictiseală...

Femeile care îi dăruiau fii sultanului aveau un statut social foarte ridicat. Ele primeau propriile apartamente, erau înconjurate de armate întregi de servitoare şi eunuci şi adunau averi fabuloase. La turci, ca şi la chinezi, sultanul îşi alegea partenerele nu văzându-le direct, ci admirând tablourile acestora, pictate de artiştii de la curte. Abia după ce parcurgea o întreagă asemenea „expoziţie", sultanul era în măsură să decidă dacă o femeie merita sau nu să fie aleasă...

Recorduri incredibile

Printre cele mai numeroase haremuri atestate ca atare un loc fruntaş îl ocupă cel al şeicului arab Ghiyas-ud-Din Khilji, care a domnit în secolul XV. Până la vârsta de 50 de ani, când a preluat tronul, la moartea tatălui său, acesta se dedicase exclusiv pasiunilor sale: vânătoarea şi strângerea cât mai multor femei în harem. Dacă auzea despre existenţa vreunei fete frumoase, Ghiyas nu se lăsa până nu o cucerea, ori cu bani, ori cu forţa armelor, declanşând adevărate războaie din această cauză. Regele Mongkut al Siamului (1804-1868) se putea lăuda şi el cu 9000 de soţii şi concubine, care locuiau într-un oraş special construit pentru ele, Nang Harm (Oraşul femeilor cu văl). Înconjurată de ziduri puternice, aşezarea nu găzduia decât femei şi eunuci, orice bărbat în putere care îndrăznea să pătrundă acolo fiind ucis pe loc. Nu-i de mirare că, având o asemenea „bază de reproducţie", suveranul siamez a lăsat în urmă 66 de copii... Un alt campion în domeniu a fost hanul mongol Kublai (1215-1294), ce dispunea de 7000 de concubine, care erau înlocuite la fiecare doi ani de alte fete, tinere şi proaspete.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

25 mai 1660

Restauraţia monarhiei engleze

După unsprezece ani de dictatură militară, liderii Commonwealth-ului englez îl invită pe Carol al II-lea, fiul legitim al regelui Carol I, să urce pe tronul Angliei, marcând astfel revenirea la monarhie. Prinţ de Walles la data Războiului Civil din 1642, Carol fugise în Franţa după ce trupele parlamentare ale lui Oliver Cromwell învinseseră armata regalistă. În 1649, Carol încercase în zadar să salveze viaţa tatălui său, trimiţând Parlamentului o hârtie semnată de el şi spunând că va satisface orice fel de cereri s-ar fi învrednicit parlamentarii să formuleze în scris. Dar Cromwell era deja hotărât să-l execute pe rege, care a fost decapitat pe 30 ianuarie 1649, la Londra. După moartea părintelui său, Carol a fost proclamat rege de către scoţieni şi de către regaliştii din Anglia şi Irlanda, şi a plecat în Scoţia. În 1651, el va invada Anglia, dar va fi învins de Cromwell la Worcester. Nevoit din nou să plece în exil, Carol s-a refugiat mai întâi în Franţa, apoi în Ţările de Jos. La moartea lui Cromwell, experimentul republican englez va eşua lamentabil,

întrucât fiul dictatorului, Richard Cromwell, nu se va ridica la înălţimea rolului asumat. Pe 25 mai Carol a debarcat la Dover şi patru zile mai târziu intra triumfal în Londra, chiar în ziua când împlinea 30 de ani. La puţin timp după aceea, cadavrul lui Cromwell era dezgropat, tiranul fiind judecat post-mortem pentru trădare şi atârnat în ştreang la Tyburn... Domnia lui Carol se va încheia în 1685, când regele a fost răpus de un subit atac de cord, locul lui fiind luat de scoţianul Iacob, un alt membru al dinastiei Stuart.

Se petrec între Cer şi Pământ

OZN în formă de trabuc văzut în sudul Australiei

În seara de 24 iulie 2005, la ora 22.50, Alfred Stevenson şi-a parcat microbuzul pe strada principală din Meeniyan, din statul australian Victoria. Imediat atenţia i-a fost atrasă de un obiect în formă de trabuc, învăluit parcă de flăcări, care trecea pe partea de nord a cerului, la o înălţime de circa 300 de metri şi cu o viteză estimată la 80 de kilometri pe oră. Nu se auzea nici un sunet. S-a întors la microbuz, şi-a luat aparatul de fotografiat şi a realizat trei imagini. Doar ultima a înfăţişat în mod fidel ceea ce văzuse.

Obiecte luminoase observate în Canada

Pe 1 august 2005, la ora 22.15, Ahmed Atiya se bucura de răcoarea serii, plimbându-se cu fiul său de 15 ani prin oraşul London din statul canadian Ontario, aflat la 200 de kilometri vest de Toronto. Dintr-o dată au remarcat o „luminiscenţă roşie" deplasându-se pe cer, la început spre vest, apoi în sens contrar. Deşi cerul era curat, lumina părea să vină dinspre un nori. La început au crezut că fusese un fulger, apoi şi-au dat seama că luminozitatea rămânea neschimbată. Când au luat-o spre casă, martorii au avut impresia că lumina îi urmăreşte. Ei au estimat că obiectul, care rămânea învăluit în singurii nori de pe cer, nu era mai sus de 30 de metri şi se deplasa cu cel mult 60 de kilometri pe oră. Trei locuitori din comuna Piney, statul canadian Manitoba, la circa 100 de kilometri sud-est de Winnipeg, afirmă că au văzut în 6 şi 7 august 2005 zburând pe cer un obiect strălucitor, având formă tubulară, cu mici ieşituri la ambele capete. Era de trei ori mai mare decât un avion de pasageri şi a avut nevoie de circa trei minute să traverseze bolta cerească.

La ora 22.00, pe 9 august 2005, A.S. era în parcul Westwood din Montreal (Quebec), culcat pe iarbă alături de prietenul său. Se vedeau bine luminile oraşului, ca şi stelele, deşi erau şi ceva nori şi începuse să se lase o pâclă, întrucât fusese o zi foarte călduroasă. Dintr-o dată a zărit în nori un halou şi o lumină. După aceasta au fost trei flash-uri şi culoarea a devenit portocalie, închipuind parcă un dovleac imens. Apoi a apărut un disc, cu o cupolă şi trei lumini albe în partea superioară. Împroşca lumini mişcându-se încoace şi încolo. S-a ascuns pentru câ-

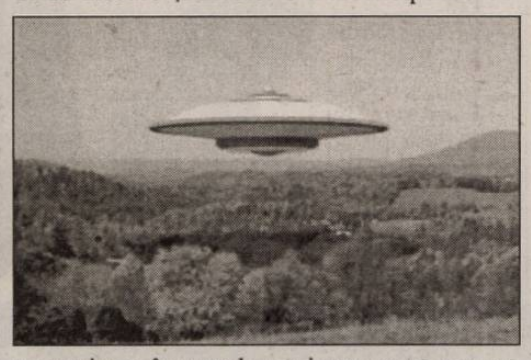

teva minute în spatele unui nor, ca să reapară împreună cu un alt obiect, alb, care se rotea în jurul său. Viteza discului era mai mare decât cea a unui avion. Peste câteva minute obiectele au dispărut. Ajunşi acasă, amândoi au desenat ceea ce văzuseră şi au comparat desenele. Un alt fapt ciudat – pe toată perioada observaţiei a fost o linişte desăvârşită – n-au auzit nici măcar telefonul mobil, dat la maximum, astfel că au avut două apeluri ratate.

Obiecte neidentificate în dreptul discului solar, observate în secolul XIX

Nu demult s-a descoperit scrisoarea din 1865 a astronomului amator francez Aristide Coumbary, trimisă binecunoscutului astronom Urbain Leverrier, descoperitorul prin calcul al planetei Neptun. În scrisoare se vorbeşte de observarea la Istanbul a unui obiect ceresc neidentificat. Pe 8 mai 1865, Coumbary a decis să urmărească prin telescop petele solare. La ora 9.28, după cum notase, a văzut un mic punct negru desprinzându-se de una dintre pete. Astronomul a revenit peste un timp, constatând că punctul se depărtase de pată la dublul distanţei dinainte. Deci un obiect se mişca în dreptul discului solar. De data aceasta a constatat că obiectul avea forma circulară. Dublând puterea de mărire, deşi s-a pierdut din claritate, mişcarea punctului devenise şi mai evidentă.

La 48 de minute de la prima observare, obiectul a părăsit discul solar, devenind invizibil. Peste patru ani, în 1869, un alt astronom, T.G.E. Elger, înainta o listă de „obiecte misterioase" către Registrul Astronomic. El făcea trimitere şi la un volum de astronomie al lui Petit, în care aceste obiecte sunt considerate ca posibile „corpuri intramercuriene" (existenţa acestora nu a fost confirmată ulterior). Pe lângă observaţia lui Coumbary, Petit aminteşte şi de alte cazuri similare. Două pete rotunde, inegale ca dimensiuni, traversând discul solar au fost văzute de Gruithuisen în 26 iunie 1819, apoi de Pastorff în 23 octombrie 1822, 24 şi 25 iulie 1823, încă de şase ori în cursul anului 1834 (fără data precizată), pe 18 octombrie 1836, 1 noiembrie 1836, 16 februarie 1837. În carte erau specificate şi dimensiunile şi vitezele – variate – ale obiectelor observate.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____
M/21

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Lancea care L-a străpuns pe Iisus

Miraculoasa victorie împotriva lui Attila

„O relicvă străbate istoria şi aduce victorii şi glorie pentru posesorii ei", spun cronicarii primelor secole de creştinism, referindu-se atât la tulburătoarele vremuri când popoarele migratoare sfâşiau Imperiul Roman de Apus, cât şi la răspândirea noii credinţe. În conştiinţa multor popoare europene şi mai ales a conducătorilor lor se instalase tradiţia conform căreia Lancea sfântă sau Lancea lui Longinus (numită ulterior de istorici şi „Lancea destinului") este aducătoare de noroc. În episodul trecut, această Lance sfântă era în posesia lui Constantin cel Mare, primul împărat roman creştinat. De altfel, sub domnia sa, imperiul a devenit o monarhie de drept divin – simbol esenţial al faptului că noua religie, cea bazată pe învăţăturile lui Iisus, se instala treptat şi ireversibil în cea mai mare parte a Europei.

După moartea lui Constantin cel Mare, în anul 337, drumul Lăncii destinului parcurge o perioadă cu multe necunoscute. Cert este că ameninţarea Romei de către vizigoţi – unul din marile popoare migratoare pătrunse în Europa, cu ramificaţii în regiunile vestice – a condus la un conflict armat. Autorităţile Romei antice au încercat la început (în jurul anului 375) să satisfacă presiunile vizigote prin asigurarea de alimente şi bogăţii, însă insuficienţa acestora şi pretenţiile din ce în ce mai mari ale barbarilor au generat bătălia de la Adrianopole, din anul 378. Împăratul roman Valens a fost ucis pe câmpul de luptă. Această victorie barbară nu a liniştit deloc triburile barbare şi nu a rezolvat problemele lor sociale. În consecinţă, împăratul barbar Alaric atacă Roma şi, printre altele, capturează Lancea sfântă – despre care auzise că „face minuni". Aici începe epopeea celebrei relicve deţinute de vizigoţi. După moartea lui Alaric, Lancea lui Longinus ajunge în posesia împăratului barbar Theodoric. Avea să fie un moment istoric pentru soarta Europei centrale şi de vest.

Masacrele făcute de hunii lui Attila pe teritoriul multor ţări europene, distrugerea multor aşezări importante şi ferocitatea acestui popor migrator l-au determinat pe regele Theodoric să ajungă la o istorică înţelegere cu forţele armate romane. Vizigoţii lui Theodoric se stabiliseră pe teritoriul Galiei (Franţa de astăzi), însă poziţia lor dominatoare era ameninţată de Attila, care spulberase până atunci tot ce întâlnise în cale. În consecinţă, Theodoric împreună cu generalul roman Aetius şi cu o coaliţie barbară i-au înfruntat pe huni în celebra bătălie din 20 iunie 451, de lângă localitatea galeză Chalon.

Trebuie menţionat în mod special – aşa cum o fac şi cronicarii vremii, după spusele unor martori oculari – că regele Theodoric avea în permanenţă asupra sa Lancea sfântă; se spune că nu se despărţea niciodată de relicvă şi că era convins de puterile sale miraculoase. Din fericire pentru soarta Europei – afirmă istoricii – la Chalon s-a înregistrat cea mai mare înfrângere a armatelor lui Attila. Înţelepciunea lui Theodoric a fost mai importantă decât modul dezlănţuit al forţelor hunilor. La începutul bătăliei, armatele romane au făcut o breşă în zona frontală a armatei lui Attila, care s-a repezit imediat să repare slăbiciunile din acea parte. Atunci a contraatacat Theodoric şi ceilalţi barbari. Dobândind superioritate şi alungându-i pe invadatori. Au murit la Chalon peste 250 de mii de oameni. În acel an, 451, hunii au fost de fapt izgoniţi din Galia, iar procesul de creştinare a populaţiilor acestor teritorii a putut continua. Istoricii afirmă că nu se ştie care ar fi fost soarta creştinismului, dacă aliaţii sub conducerea lui Theodoric – purtător al Lăncii sfinte – nu l-ar fi învins pe Attila.

Din păcate, Theodoric a murit pe câmpul de luptă, cu mâna stângă încleştată pe Lancea lui Longinus. Din păcate, următorul episod înregistrat de istorici pune o umbră pe influenţa pozitivă a acestei relicve, prin faptele controversatului rege burgund Sigismund.

O pată istorică

Singurul deţinător al Lăncii sfinte care a dovedit că originile sale păgâne au fost mai puternice decât credinţa că faimoasa relicvă îi poate aduce numai noroc a fost regele burgunzilor Sigismund cel Sfânt. Porecla sa, pe deplin meritată pentru că i-a creştinat pe burgunzi – popor stabilit la rându-i în Galia, la începutul secolului V –, nu a fost onorată din cauza unei crime care i-a marcat definitiv destinul. În pofida faptului că a fost un mare admirator al învăţăturilor lui Iisus şi s-a preocupat de consolidarea mănăstirii St. Maurice, Sigismund a devenit ucigaşul propriului său fiu, datorită unei controverse politice dintre acesta şi soţia sa. Regele a ordonat gărzilor să-l stranguleze şi ulterior, măcinat de remuşcări, s-a retras la mănăstirea pe care o renovase şi o transformase într-un important loc de pelerinaj. Împrejurările care i-au adus moartea au fost cumplite. Cu toate că fusese aliat cu francii, împotriva barbarilor, Sigismund îşi vede regatul atacat de Clovis, care revendica tronul părăsit al Burgundiei. Foştii aliaţi s-au văzut acum duşmani şi în anul 523 se dă o luptă decisivă lângă Orleans. Sigismund este înfrânt şi, chiar dacă fusese deţinătorul Lăncii sfinte, a fost executat de inamici ca un păgân – trupul neînsufleţit i-a fost aruncat într-o fântână... Din acel an, dinastia lui Clovis cel Mare avea să fie posesoarea Lăncii lui Longinus, cu efecte pozitive asupra destinului francilor.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

CANCERUL BUCO-MAXILAR

Ne referim la tumorile aparatului dento-maxilar. Acestea pot fi depistate la un control de rutină. Agenţi nocivi externi – ca frigul, umiditatea, cât şi tutunul (ţigările sau pipa), băuturile ce ard mucoasa bucală, gingiile, limba, condimentele în exces, pot altera sănătatea. Ca urmare a acestor obiceiuri nesănătoase, ambele sexe sunt predispuse acestor maladii. Un aspect relevant: la examenul medical al bolnavului fumător se văd adesea urme de ardere a mucoasei. La fel, o dantură neglijată, cu dinţi sparţi, cu cioturi care rănesc atât gingia cât şi mucoasa obrazului interior este la fel de periculoasă. Rana nu se vindecă, sau oricum, vindecarea este de formă, pentru că aceasta reapare într-o formă mai gravă. O altă problemă este apariţia unei dermatoze tegumentare la nivelul mucoasei bucale, numită lichen plan. Acesta are tendinţa de a se transforma, favorizat de cele descrise mai sus, în tumoare malignă. Lichenul plan se prezintă ca o pată albicioasă cu aspect de frunză de ferigă. Medicul observă în faza benignă, că mucoasa este suplă, fără induraţii. În cazul unor ulceraţii ce apar la suprafaţă şi a îngroşării, a infiltrării sale în mucoasa obrazului, lichenul plan se va maligniza. Nu trebuie să omitem că lichenul plan se fixează şi la nivelul limbii, gingiei – sub forma unor benzi, a unor reţele albicioase.

Iniţial, lichenul plan se prezintă sub formă nedureroasă, ulterior însă, în formele avansate apar dureri, usturimi, unele sângerări. Formele maligne, prezintă induraţii. Tratamentul stomatologic specific, scoaterea resturilor de dinţi, drenarea pungilor paradontale, administrarea de antibiotice, îndepărtarea chirurgicală a rădăcinilor cât şi „dezlipirea"– petelor albicioase vă feresc de instalarea leucoplaziei, cu forme maligne. Nu vă neglijaţi şi faceţi măcar un control anual la medicul stomatolog.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Maternitatea starurilor

Această primăvară înregistrează un veritabil „baby-boom" în lumea starurilor hollywoodiene pentru că multe dintre ele au trecut de la vorbe la fapte. Fiecare afişează bucuria generată de fericitul eveniment. Tom Cruise şi Katie Holmes, care afişează o burtică colosală îşi aşteaptă pruncul. Brooke Shields îi dăruieşte o surioară fetiţei sale în vârstă de trei ani. La 40 de ani actriţa pare să poarte a doua sarcină cu mai multă bucurie decât pe prima. Cântăreaţa Gwen Stefani şi Gavin Rossdale aşteaptă primul lor copil la începutul lunii iunie. Suspansul continuă asupra locului unde se va naşte divinul copil al Angelinei Jolie şi Brad Pitt.

La rândul lor Rod Stewart şi Penny Lancaster nu se lasă priviţi în ochi de fiul lor Alastair, care, în schimb ştie de la ce sân să sugă...

Brooke Shields

Angelina Jolie

Katie Holmes

Penny Lancaster

Gwen Stefani

Tandreţe paternă

După un divorţ nu tocmai agreabil, Al Pacino, la 66 de ani, profită de gingăşia celor doi gemeni ai săi, Olivia şi Anton, în vârstă de 5 ani. Aşa cum arată şi imaginea, este total subjugat de fiica sa. Al Pacino îşi tratează copiii cu o tandreţe aparte.

O invitaţie pe săptămână

Întâlnire cu Rembrandt

Dacă nu aţi reuşit să vizitaţi expoziţia monografică Rembrandt în cadrul „Nopţii Muzeelor", o mai puteţi face până la sfârşitul lunii iulie.

Expoziţia, prilejuită de aniversarea a 400 de ani de la naşterea artistului îşi propune să ilustreze creaţia lui Rembrandt şi larga ei influenţă asupra contemporanilor printr-o selecţie de 120 de lucrări din colecţiile Muzeului Naţional de Artă al României şi ale Bibliotecii Academiei Române, alcătuită din 8 picturi, 4 desene şi 100 de gravuri.

Lucrările de pictură din expoziţie ilustrează fenomenul academiei Rembrandt, prin prezenţa câtorva pânze ale unora dintre elevii săi (Govert Flinck, Samuel van Hoogstraten, Bernardo Kiel) şi ale atelierului, alături de compoziţia *Haman în faţa Esterei*, binecunoscută capodoperă a Muzeului Naţional de Artă al României, a cărei apartenenţă la opera lui Rembrandt a fost elucidată graţie cercetărilor fundaţiei Rembrandt Research Project din Amsterdam. Faptul că această compoziţie comportă două straturi cronologic diferite, o primă variantă pictată de Rembrandt în jurul anului 1635 şi o a doua executată de un elev care se presupune că a reluat subiectul sub supravegherea maestrului în anii 1660, face din ea un bun exemplu pentru complexitatea fenomenului moştenirii rembrandtiene.

«Haman în faţa Esterei»

Opera de gravor a lui Rembrandt este reprezentată în expoziţie printr-o selecţie de 100 de lucrări inedite ce provin în special din colecţia Bibliotecii Academiei Române. Patrimoniul de gravuri realizate de Rembrandt aparţinând Cabinetului de Stampe al Bibliotecii Academiei Române s-a constituit în principal din donaţiile a doi importanţi colecţionari români: arhitectul Gheorghe Balş (1868-1934) şi istoricul de artă George Oprescu (1881-1969). Tematica gravurilor cuprinde scene biblice, portrete şi autoportrete, peisaje şi nuduri. Tehnica preferată de artist este gravura în acvaforte şi gravura cu acul pentru accentuarea unor porţiuni. Modul în care Rembrandt combină cele două procedee a fost considerat total nonconformist, iar faptul că el s-a ocupat nu numai de gravare, ci şi de imprimarea planşelor face ca tirajele timpurii ale gravurilor lui să fie extrem de preţioase. În expoziţie sunt prezente cu precădere exemplare imprimate în secolele XVII – XVIII.

O sală a expoziţiei este dedicată proiecţiilor de filme documentare având ca subiecte maniera de lucru a lui Rembrandt, pictura olandeză şi restaurarea unor pânze, printre care şi *Haman în faţa Esterei*.

Dosarele frumuseţii

Uşor şi eficient 2

Continuăm lecţia de gimnastică cu exerciţiile promise pentru modelarea coapselor şi tonifierea abdomenului.

◆ Iniţial, picioarele uşor depărtate, flexate, spatele înclinat şi braţele încrucişate la spate (foto 1). Cu balonul ţinut între genunchi încercaţi să ridicaţi piciorul drept, întinzându-l pe cel stâng. Repetaţi de zece ori exerciţiul, cu fiecare picior. Balonul vă va obliga să rămâneţi concentrată pentru a vă menţine acest echilibru precar.

1

◆ Întinsă pe spate, cu picioarele uşor îndoite, balonul ţinut între genunchi, braţele întinse pe lângă corp. Ajutându-vă de mâinile bine fixate pe sol ridicaţi partea dorsală a corpului. Repetaţi de 10 ori. Ţinând şi balonul, muşchii abdominali se vor contracta mai intens. Câştigul dv. se va cuantifica în şolduri fine, suple şi abdomen „beton".

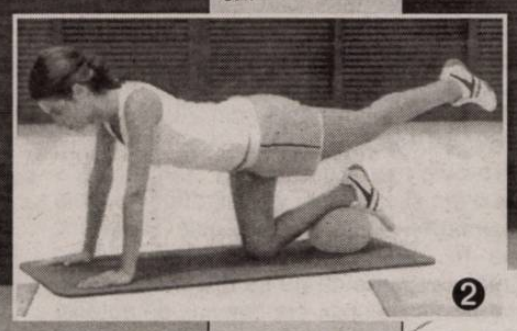
2

◆ Aşezată la sol (foto 2), sprijinită în braţele depărtate, spatele drept, plasaţi balonul sub glezna dreaptă. Ridicaţi piciorul stâng, bine întins, fără să-l îndoiţi, cât mai sus posibil. Repetaţi de 10 ori, de fiecare parte. Balonul vă va ajuta să nu încordaţi muşchii piciorului nesolicitat.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca ne propune:

Pilaf de melci

10-15 bucăţi de melci, 1/2 cană cu orez, 1 lingură cu sos de roşii, o ceapă, ulei, sare, piper, dafin.

Melcii, dacă sunt în cochilii, se spală bine şi se pun la fiert în apă fierbinte. Se fierb 2-2 1/2 ore. Se scot din apă, se spală în multe ape şi se scoate carnea din cochilie. Se face un sos de roşii, se adaugă puţină sare, foaia de dafin, boabe de piper, carnea melcilor şi orezul spălat şi ţinut în apă să se umfle. Se lasă să fiarbă la cuptor. Se serveşte cald.

Salată de gulii

2-3 gulii, 2 ouă, suc de lămâie, sare, pătrunjel verde, untdelemn.

Se curăţă guliile, se spală, se rad pe răzătoare, se presară sare, se amestecă uleiul şi sucul de lămâie. (Se poate face şi un sos din muştar şi ulei, ca la maioneză). Se fierb ouăle tari, se curăţă, se taie felii şi se amestecă cu guliile. Se aşază în salatieră şi se presară pătrunjel verde tocat.

Borş de lobodă

5-6 legături de lobodă roşie, 6-7 fire de ceapă verde, cu codiţe cu tot, o lingură cu orez, o mână de fidea, 5-6 fire de spaghete rupte mic, leuştean, mărar şi pătrunjel verde, 1 ou, smântână – 2 linguri, 3/4 l borş, 1 1/2 l apă.

Se spală zarzavatul, se spală orezul. Se pune oala cu apă să fiarbă. Când începe să fiarbă se adaugă ceapa tocată, orezul şi pastele făinoase. Când sunt fierte se adaugă loboda tăiată şi verdeaţa. Se fierb câteva clocote. Când este gata, se pun câteva crenguţe de leuştean şi borşul fierbinte. Se bate oul cu smântâna şi se toarnă în borş. Se adaugă pătrunjelul verde şi mărarul. Se scoate crenguţa de leuştean. Se serveşte caldă sau rece.

Taci şi-nghite

250 g mălai, 1 litru lapte, 4 ouă, 50 g unt, 200 g caşcaval ras sau brânză de burduf, sare, bucăţele de cârnat afumat.

Se prepară o mămăliguţă din lapte, mălai şi puţină sare. Când este bine fiartă se amestecă bine cu caşcavalul ras sau brânza de burduf şi cu unt. Se unge un vas cu unt, se aşază mămăliga, se fac adâncituri cu dosul lingurii şi în fiecare adâncitură se pune puţin unt, un ou şi o felie subţire de cârnat. Se dă la cuptor. Când albuşul s-a întărit, este gata. Se serveşte cu smântână.

Banane cu griş

5 banane, 7 linguri cu apă, 75 g zahăr, rom.

Se curăţă bananele şi se pun să fiarbă în apă cu zahăr, timp de câteva minute. Se scurg şi se aşază pe griş fiert în lapte, care a fost aşezat pe o farfurie. Peste banane se toarnă un sirop legat; de căpşune, vişine, coacăze, sau zmeură.

A fi viitorolog într-o lume plină de incertitudini, când preţul petrolului poate creşte mai repede decât iarba după o zi ploioasă de vară, pare să fie o meserie extrem de bănoasă. Totul este să te bage cineva în seamă şi să nu baţi câmpii cu tot felul de parascovenii pe care nu le-ar crede nici copiii. În consecinţă, apar multe studii extrem de documentate şi de precis fixate în timp, care mai de care mai „gălăgioase" şi ameninţătoare, dar conţinând şi idei care ne pot alarma în mod real. Unul dintre aceste grupuri de vizionari este cel intitulat „Enigma" şi care se ocupă de toate aspectele viitorimii, pentru lungi perioade de timp.

Cum va arăta lumea peste 50 de ani?

Virușii vor distruge comunicațiile

Menţinându-ne capul pe umeri şi selectând unele aspecte demne de luat în serios, vom prezenta doar câteva dintre semnalele de alarmă ale grupului „Enigma", evaluate pentru deceniul 2051-2060. Cea mai importantă previziune este cea legată de *prăbuşirea economică mondială din anul 2049*. Cele două motive esenţiale ale unei astfel de catastrofe sunt epuizarea cvasicompletă a stocurilor de combustibili fosili şi lansarea în toate ramificaţiile comunicaţiilor mondiale a unui virus (familii de viruşi) imposibil de contracarat.

Dacă ameninţarea cu limitarea drastică a rezervelor de petrol nu este o noutate, distrugerea Internetului şi a altor facilităţi secrete de comunicare ale marilor puteri este, poate, un pericol mult mai apropiat de ceea ce se întâmplă în zilele noastre. Au trecut deja aproape zece ani de când, sporadic şi oarecum bine ţintiţi, viruşi cu parşivenie din ce în ce mai mare sunt lansaţi pe Internet. Tendinţa de a distruge (temporar) anumite obiective economico-strategice există şi reprezintă terorismul informaţional. Unul dintre motive este crearea unui nou sistem de comunicaţii, care să aibă alt patronaj şi, evident, o altă direcţionare a profiturilor. Controlul pieţii comunicaţiilor pare să fie ţinta predilectă pentru viitoarele decenii.

Dezvoltarea spaţiilor extraterestre locuibile va fi o ţintă deja atinsă în deceniul 2051-2060. Numărul de persoane care va activa permanent pe staţiile orbitale circumterestre va atinge nivelul de zece mii în 2056! Numai că viitorul acestora va depinde de centrul de putere a noului sistem de comunicaţii, deoarece o bună parte a activităţii spaţiale o va reprezenta supravegherea (spionarea) economiei mondiale. De asemenea, unii futurologi admit că bazele umane de pe Lună vor fi capabile să-şi asigure autonomia economică (şi implicit existenţială) până în 2060. Minele de pe satelitul natural al Pământului vor asigura toată energia necesară vieţii locuitorilor lunari, dar şi produsele agroalimentare, iar comerţul cu minerale enegetice va înflori. S-ar putea ajunge la preţuri comparabile între resursele energetice lunare şi terriene...

Iarba verde din deşertul de acasă

La fel ca-n bancul cu vestea bună şi vestea proastă, previziunile pentru deceniul 2051-2060 au şi nuanţe pozitive. Una dintre acestea o reprezintă dezvoltarea uluitoare a naturii modificate genetic. Puterile lumii vor conştietiza că vor trebui să colaboreze fără rezerve pentru însănătoşirea climei prin absorbţia noxelor atmosferice şi micşorarea drastică a emisiilor generatoare de efect de seră. Încălzirea Terrei se va domoli atunci când uriaşe zone deşertice vor fi „populate" cu vegetaţie modificată genetic astfel, încât să reziste condiţiilor climatice ostile – se pare că primele experienţe de climatizare a ierbii la condiţii extreme se va desfăşura pe Marte, până în 2050.

Copaci, arbuşti, plante şi iarbă vor apărea acolo unde astăzi sunt dune de nisip. Un sistem informatizat va controla şi dirija metabolismul noilor oaze cu vegetaţie „artificială", care la rândul lor vor determina schimbarea în bine a climei ostile vieţii. Pe de altă parte, evoluţia spectaculoasă a tehnologiei prin care apa poate fi scoasă şi din piatră seacă vor face atractive regiunile aride nepopulate de astăzi. Chiar s-ar putea creiona tendinţa ca lemnul să înlocuiască materialele plastice, ca un fel de întoarcere la secolul XIX, datorită posibilităţii unui atac virusologic asupra a tot ceea ce înseamnă polimeri. Mai pe şleau spus, s-ar putea lansa în atmosferă compuşi care să dezintegreze chimic produse esenţiale ale industriei chimice (polimerii) – de la periuţe de dinţi şi celulare şi până la structurile speciale din construcţii.

Dacă va exista un colaps economic (fie el şi în 2049), atunci pe Pământ vor apărea numeroase centre de putere regionale care vor face legea în zone bine delimitate. Comunicaţiile mondiale vor fi dependente de tehnologiile laser, iar ameninţările cu războaiele informaţionale vor fi la ordinea zilei. Cursa pentru elaborarea unor computere atât de performante, încât să reziste la orice fel de atac virusologic va fi cea mai costisitoare investiţie.

PAUL IOAN

O ALGĂ MIRACULOASĂ
pe masa africanilor

La începutul anului 2005, guvernul din Niamey (Niger) care lansase un apel de ajutor unor organizaţii internaţionale şi ONG-urilor, a contactat-o pe Viviane Wade, soţia preşedintelui Senegalului, pentru a-i cere sprijin în derularea unui proiect menit să salveze copiii subalimentaţi şi asta pe fondul unei grave crize alimentare care bântuia Africa de vest. Despre ce era vorba? Despre spirulină, o algă miraculoasă (pe care am prezentat-o în revista noastră).

Să facem însă o mică „escală" în Bambey, un mic oraş aflat la 70 km est de Dakar (Senegal). Soţia Preşedintelui senegalez inspectează bazinele din beton umplute cu o apă de culoare verde. Mai exact, este vorba de culturi de spirulină, marele proiect în curs de dezvoltare realizat din propria sa iniţiativă. Şi pe care îl urmăreşte pas cu pas. Spirulina, o algă microscopică apreciată pentru calităţile ei nutritive, e cultivată pentru a fi utilizată

O fermă de cultură a spirulinei

drept complement alimentar pentru copiii afectaţi de malnutriţie severă.

Viviane Wade a început să distribuie doze de spirulină în urmă cu un an şi jumătate. 10.000 de copii din şcolile din Dakar au beneficiat de acest ajutor. După ce guvernul Nigerului a contactat-o pe Viviane Wade, din Senegal au fost expediate 45 de tone de făină, fabricată cu ajutorul unui nutriţionist din Dakar, cu un conţinut de spirulină de 3%. A fost nevoie de timp pentru formarea personalului din centrele de distribuţie dar în octombrie 2005 copiii au beneficiat de acest supliment nutritiv. La şase luni după administrarea sa, copiii (inclusiv cei seropozitivi), au câştigat în greutate şi au devenit mai puţin apatici.

„Spirulina, a declarat unul din responsabilii strategici de luptă împotriva malnutriţiei din cadrul Programului alimentar mondial (PAM) al Naţiunilor Unite, e bogată în micronutrimente importante. Cu toate astea, oamenii de ştiinţă nu au reuşit să demonstreze că acestea sunt efectiv asimilabile de corpul uman. PAM nu poate recomanda această algă drept complement nutritiv atâta vreme cât nu dispune de argumentele unei demonstraţii ştiinţifice. E nevoie de studii clinice (extrem de costisitoare) publicate în reviste ştiinţifice internaţionale de prestigiu". Cu toate astea, eficacitatea spirulinei a fost dovedită în mod practic. Mai multe societăţi internaţionale produc alimente (paste, biscuiţi) sau pastile pe bază de spirulină. Nu există nici o lege care să interzică producţia şi comercializarea acestora în ciuda rezervelor exprimate de unii oameni de ştiinţă.

Singurul inconvenient îl prezintă preţul ridicat de fabricaţie. Ceea ce pune ţările sărace, biruite de spectrul foametei, într-o situaţie dificilă. Din fericire, o mare parte din aceste produse sunt donate. Senegalul încearcă să-şi extindă culturile şi să producă spirulina la scară industrială. Asta înseamnă preţuri competitive, suportabile de ţările africane importatoare.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Despre culte...

„La procesiune au participat mai multe culte religioase..."

Acesta este un pleonasm destul de ascuns pentru că la prima vedere pare o exprimare absolut normală. De fapt greşeala se bazează pe o confuzie.

Cuvântul „cult" ca substantiv este definit de dicţionar drept: „Omagiu care se aduce divinităţii prin acte religioase; manifestare a sentimentului religios prin rugăciuni şi acte rituale; totalitatea ritualurilor unei religii". Puţin mai jos acelaşi dicţionar explică şi mai clar substantivul respectiv ca „Religie, confesiune". Cultul este aşadar în această situaţie religie, iar adjectivul „religios" nu mai trebuie adăugat pentru a nu crea o regretabilă eroare.

Pleonasmul este înrudit cu altele tip „cucernicie evlavioasă", care pot fi uşor evitate. *(I.S.)*

„LUNATICII" *sunt printre noi*

Deşi este cel mai apropiat corp ceresc de Terra, satelitul nostru natural (?), Luna, rămâne poate şi cel mai plin de mistere, cu toate expediţiile şi observaţiile mai mult ori mai puţin reuşite. Cum a luat naştere Selena, ce ascunde în fond faţa ei veşnic nevăzută sau cărui fapt i se datorează bizara influenţă asupra fiinţei umane – iată doar câteva probleme în măsură, nu doar să trezească oricui curiozitatea firească, ci şi să ne aprindă imaginaţia. Totuşi, nu putem omite faptul că, în asemenea subiecte de controverse majore, se strecoară întotdeauna şi măcar un dram de adevăr, chiar dacă aparent totul pare fantezie pură.

Adoratori ai astrului nopţii există cel puţin din epoca matriarhatului, întrucât Selena a simbolizat dintotdeauna principiul feminin (yin, în tradiţia taoistă), fecunditatea, dar şi cunoaşterea intuitivă sau blândeţea, toleranţa. În zilele noastre, grupuri de meditaţie nocturnă se retrag de pildă în zone deşertice din SUA, atunci când Luna se află în creştere. Astfel, aceşti indivizi consideră că trăiesc intens atât în corp (compus, în cea mai mare parte, din apă şi deci supus aceloraşi influenţe ca şi apa mărilor, din partea astrului), cât şi în spirit. Ei se compară totodată cu seva plantelor, care acum urcă spre vârfuri, urmând legile unui ciclu multimilenar.

Lumea raţională modernă are şi ea de luat în calcul fazele lunare, în cele mai neobişnuite situaţii. S-a observat de exemplu că faimoasa Bursă new-yorkeză de pe Wall Street evoluează şi sub această bizară influenţă: vânzările mult mai frecvente şi mai precipitate pe Lună plină antrenează căderi inevitabile ale valorilor bursiere. Şi terapiile care ţin de condiţionările astrologice se pare că pot avea beneficii imense de pe urma „colaborării" cu Luna. Culegerea plantelor de leac trebuie să aibă în vedere fazele lunare, pentru ca remediile preparate ulterior să dea randament cât mai ridicat, iar organismul nostru însuşi poate reacţiona mai bine sau mai rău – sub aceleaşi condiţionări – fie la o intervenţie chirurgicală, fie la un tratament oarecare.

Vindecătorii de Lună plină susţin teorii ce par elucubrante, dar dovedite deseori a fi valabile. În afara vastului domeniu al fitoterapiei, organismele terestre se pot şi energiza în anumite nopţi sau îşi pot „pregăti" remedii insolite. Mai mult pentru amuzament, unii cercetători au realizat un astfel de test, expunând recipiente cu apă sub razele lunii pline, timp de o noapte întreagă. Spre surprinderea lor, au constatat ulterior că lichidul şi-a îmbunătăţit considerabil calităţile, la fel ca în homeoterapie, şi s-a impregnat cu particule capabile să elimine stările de nervozitate, mai ales pe cele care afectează persoanele sensibile la evoluţia Lunii!

Sângeroşii oameni-lup reprezintă totuşi cea mai tulburătoare latură a fenomenului de influenţă între fiinţele pământeşti şi astrul nopţii. Aici, se discută despre sâmburele de legendă dintr-o multitudine de evenimente reale. Deranjaţi de subiect, psihiatrii şi medicii legişti nu discută aproape deloc despre el, dar există date palpabile care dau de gândit. De exemplu, în nopţile cu Lună plină, s-a constatat că serviciile institutului medico-legal din Paris au de identificat mai multe cadavre decât în celelalte nopţi, iar internările în spitale de psihiatrie se înmulţesc. Ceea ce nu mai poate fi o simplă întâmplare. De altfel, există numeroase afaceri criminale celebre, derulate – aparent inexplicabil – în perioadele de Lună plină. În aceeaşi idee, departamentul de poliţie din Philadelphia a realizat un foarte interesant raport, potrivit căruia, în aceleaşi nopţi fascinante şi totodată terifiante, au loc şi cele mai numeroase crime pasionale...

Departe de a putea fi epuizat cu mijloacele ştiinţelor actuale ori cu forţa imaginaţiei, misterul raportului dintre om şi Lună ar putea merge pe o pistă care să-l facă mai „transparent": apa şi alchimia apei – acest lichid amniotic al Universului, vital pentru noi, pe care-l risipim zilnic cu nonşalanţă, fără să ne închipuim că în existenţa şi-n metamorfozele sale halucinante s-ar putea ascunde însăşi taina Creaţiei.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Muzee ale erotismului

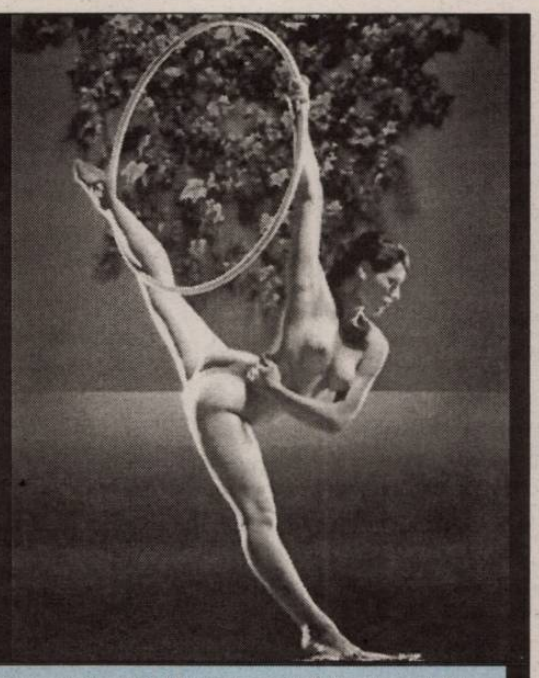

Numite în mod ostentativ „Muzee ale sexului", în anii revoluției sexuale din perioada anilor 60-70, astăzi „așezămintele venusiene" se numesc „ale erotismului" pentru că denumirea este mai romantică. Stabilimentele cu pricina cuprind atât opere de artă de profil, cât și dispozitive și accesorii pentru fantezii sexuale. În Europa, majoritatea acestor muzee s-au deschis după anul 1990. Unul dintre cele mai noi este cel din Sankt Petersburg, unde poate fi admirat și penisul lui Rasputin. Cel mai vast pare să fie cel din Berlin, iar la Napoli sunt expuse fresce ale Pompeiului antic, în care artiștii de acum aproape două mii de ani dovedesc că pornografia nu este deloc o invenție modernă. În 2006, la Londra va fi deschisă o Academie a sexului, cu rol preponderent educațional.

Nici Asia nu duce lipsă de muzee ale erotismului. Chiar și în China, la Shanghai, a fost inaugurat unul în 1999, dar apoi a fost mutat. În Japonia există cele mai multe expoziții de acest gen, deschise publicului în centre populare de amuzament; ele se numesc „Hihokan", adică „Reședința comorilor ascunse" (!). În Australia a fost deschis, la Canberra, un muzeu al sexului în 2001, însă a fost închis în 2003.

TRADIȚII

Sirena de la capătul lumii

Guam este „paradisul din preajma infernului"! Iată eticheta celei mai importante insule a arhipelagului Marianelor, vecină cu celebra „groapă oceanică" omonimă, având adâncimea de 11.034 metri. Căci Guam este o insulă cu totul specială din punct de vedere al tradițiilor. Locuitorii de aici au un fel de Biblie orală care are o vechime de aproape patru mii de ani. Băștinașii sunt înrudiți cu malaezienii și philipinezii, dar își spun chamorros, care înseamnă neam nobil.

Insula s-ar fi născut din mormântul plutitor pe ocean al unei zeițe-sirenă. Din frunzele de aur ce-o înveleau s-au născut un izvor de apă dulce și o nucă de cocos (astăzi simbol național). Legenda spune că apa dulce ar fi trezit-o la viață și, fericită că poate iarăși zări cerul tatălui său, a făcut din nuca de cocos un pământ fertil. Din păcate, apele râului nu erau prielnice pentru viața ei și sirena trăgea să moară. Atunci, polenul florilor ce creșteau pe maluri au fecundat-o și așa s-au născut primii fii și primele fiice chamorros, pe care zeița cu coadă de pește i-a alăptat în ultimele clipe ale existenței sale. Corpul i-a fost dus din nou în ocean și se spune că stă de veghe asupra locuitorilor din Guam. Dacă se întâmplă lucruri necurate, ea declanșează furia pământului zămislit de ea, adică vulcanii.

Statuia sirenei-mama a Insulei Guam

Într-adevăr, Guam este una dintre insulele vulcanice ale Pacificului. O altă legendă spune că, de fapt, ea s-a născut din ciocnirea a două uriașe nuci de cocos care pluteau pe ocean acum patru mii de ani; fiecare fruct avea înăuntru câte o pereche de oameni care-și căutau adăpost pe întinderile nesfârșite ale apelor. Nucile s-au desfăcut și a început o ceartă cumplită între acei primi oameni. I-a împăcat zeița-sirenă din adâncuri, care le-a auzit glasurile; aceasta le-a deschis ochii (fapt similar cu păcatul originar din Biblie!) și le-a permis să se înmulțească... Poporul chamorros a trăit vreme nedeslușită pe coji de nucă de cocos, până când aceeași sirenă magică le-a oferit o palmă de pământ.

Descoperită în 1521 de Magellan, „Insula legendelor" sau „Insula de cocos" – cum mai este denumită Insula Guam – are și acum locuitorii atașați de aceste mituri ancestrale și numeroase manifestări artistice sunt dedicate zeităților primordiale. Cu prilejul unui astfel de festival, fetele obișnuiesc să se îmbrace numai cu veșminte făcute din cocotieri – „sutiene" din coji de nucă și fuste din frunze colorate cu vopsele naturale. Statui ale sirenei-mamă se află în multe locuri publice. De asemenea, venerarea acestei divinități păgâne se face, în mediul rural, prin construirea de case numai din cocotieri. În altare improvizate se ard coji de nucă, iar magicienii intonează imnuri și povestesc legendele „Bibilei chamorros" celor adunați în jurul lor. Ritualurile cer ca nou-născuții să fie îmbăiați în lapte de cocos – un fel de exorcizare asemănătoare abluțiunilor creștine. Multiplele stăpâniri ale insulei (spanioli, japonezi, americani) nu au influențat cu nimic credințele tradiționale ale guamezilor.

Sirene vii

BAZAR BIZAR

Unu din 40 de mii de copii poate veni pe lume cu o anume modificare genetică („autosomal gene"), astfel încât adultul nu depășește înălțimea de aproximativ 145 de centimentri (această limită este recunoscută în lumea anglo-saxonă și reprezintă 4 picioare și 10 inch). În ceea ce privește denumirea, cea uzuală este de dwarf = pitic, fenomenul fiind dwarfism = piticism. Însă tendința asociației „Little People of America" este de a intra în uzanță termenul de little person = persoană mică, scundă. Trebuie menționat că nu este nimic peiorativ (jignitor) în denumirile respective și nici nu face obiectul vreunei discriminări.

De mai multe decenii se fac încercări de mărire a scheletului cu ajutorul hormonilor de creștere, dar rezultatele nu au fost semnificative. Cele mai noi tratamente folosesc dispozitive speciale, care permit o creștere a membrelor inferioare cu 15 cm, însă durata tentativelor este lungă (8-12 luni), implică suferințe și costuri mari și uneori este nevoie de operații estetice suplimentare... Pitici au existat din toate timpurile. Ei sunt prezenți și în picturi făcute pe artefacte ale Greciei antice, iar prezența lor ca subiect pentru artiștii plastici se intensifică în Evul Mediu și post-Ev Mediu, mai ales în Spania. La Curțile regale europene erau folosiți drept acrobați și jongleri – pentru amuzamentul public –, iar unii monarhi își alegeau dintre pitici un „bufon personal", așa cum a fost Jeffrey Hudson pentru regele Carol I al Angliei.

În epoca modernă lucrurile s-au schimbat radical. Piticii sunt implicați în mai toate domeniile socio-economice și în țările civilizate există legi anti-discriminatorii. Astfel, s-a putut deschide o adevărată arhivă a piticilor celebri. În cele ce urmează voi prezenta câteva cazuri speciale.

Cel mai scund comunist – un fost agent sovietic

Povestea adevărată a piticului american *Charles Flato* (27.05.1908 – 1.01.1984) este de-a dreptul fascinantă. Flato a fost scriitor, membru al Partidului Comunist din SUA și spion în favoarea URSS în perioada celui de-al doilea război mondial. Era cocoșat și umbla cu ajutorul unui baston. A fost căsătorit cu Lucy Burman.

Acest personaj de roman al realității a deținut funcții importante. El a activat în conducerea Comitetului de strategie economică (pentru „Blocadă" și „Aprovizionare"), a făcut parte dintr-un subcomitet senatorial dedicat libertăților cetățenești, departamentul pentru educație și muncă – a cărui conducere era asigurată de senatorul Robert M.Follette jr. Pe Charles Flato îl mai găsim lucrând și la Administrația economică pentru străinătate a SUA. Toate aceste date ne arată că acest personaj s-a bucurat de o mare încredere din partea oficialităților americane. Cu toate acestea...

...În 1945, Flato demisionează din toate funcțiile guvernamentale și se retrage la San Francisco pe la mijlocul lui iulie 1945. Ce s-a întâmplat? Activitățile ascunse ale acestui om important al guvernului SUA s-au lovit de dezvăluirile agenților secrete americane și britanice. Proiectul de urmărire a mesajelor spionilor s-a numit VENONA și a fost inițiat de Carter Clarke, șeful contraspionajului militar american. La începutul anilor 40, acesta nu avea încredere în Stalin – deși Germania atacase URSS – și bănuia că acesta împreună cu Hitler au un plan secret de distrugere a Marii Britanii și SUA. În consecință, într-un raport VENONA din 22 aprilie 1944 este prezent și Charles Flato!

Complicitatea lui Flato cu serviciile secrete ale URSS au fost confirmate după „dezgroparea" arhivelor NKVD din anii 90. Grupurile de spioni din care făcuse parte Flato s-au numit „Myrna" și „Sound", iar numele său de cod sovietic a fost „Bob", iar în arhivele americane a fost decodat ca fiind „Char"... Flato nu a fost arestat; el s-a retras la Cap Code, într-o locuință modestă și a devenit publicist și scriitor – în 1961 i-a apărut „Cartea de aur a războiului civil", scrisă pentru copii.

P.S. Lucy Burman (21.09.1922-7.01-2004), membră a Partidului Comunist din SUA, s-a căsătorit cu Charles Flato în 1950. A fost publicistă și scriitoare. În 1995 a absolvit magna cum laude Universitatea San Francisco. A murit de apoplexie.

PITICI CELEBRI

Un mare poet englez

Alexander Pope (22.05.1688 – 30.05.1744) a fost unul dintre dei mai importanți literați poeți englezi ai secolului XVIII, prieten cu Jonathan Swift (părintele lui Gulliver). Om cu o educație aleasă, Pope a început să scrie poeme de la 12 ani. O boală nemiloasă i-a afectat creșterea, el ajungând numai la 137 de centimetri. A scris numeroase poeme și studii importante, printre care: „Eseu asupra criticii literare", elegia „Memoria unei doamne nefericite", „Eloise și Abelard"; a tradus Iliada lui Homer și a scos o ediție Shakespeare. Pope este autorul celebrului epitaf pentru Isaac Newton: „Natura și legile ei sunt ascunse-n noapte/ Dumnezeu a zis «Să fie Newton!»/ Și s-au luminat toate" *(trad. P.I.)*.

Un inginer de renume

Charles Proteus Steinmetz (9.04.1865 – 26.10.1923), născut polonez, a fost matematician și unul dintre mai renumiți ingineri specialiști în energie electrică din SUA (unde a emigrat din cauza concepțiilor sale socialiste, inacceptabile pentru cancelarul Bismarck). Expert în curent alternativ, el a deblocat un mare generator al firmei General Electric din New York, căruia nu-i găsea nimeni „buba"; butada spune că a pretins 1000 de dolari, explicând că 1 $ este pentru o bucată de cretă (cu care a însemnat dispozitivul defect) și 999 $ pentru că a știut unde să noteze cu creta.

Actor celebru

Hervé Jean-Pierre Villechaize (1943-1993) a fost un renumit actor francez născut la Paris din părinți filipinezi. El s-a inițiat și în arta fotografică. Stabilindu-se în SUA, Villechaize a jucat în filme precum „Crazy Joe", „The Forbidden Zone" etc. A fost prezent și într-un film cu James Bond, „Omul cu arma de aur". A fost concediat (ajunsese să se certe cu producătorii) și s-a împușcat după ce devenise alcoolic și depresiv.

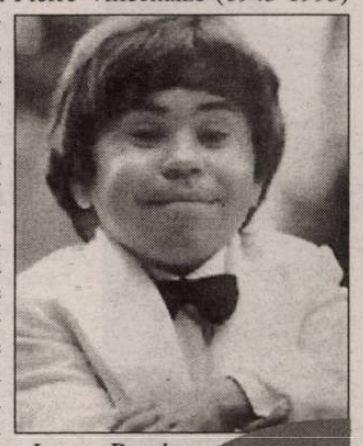

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...nesfia era o monedă de aur? A circulat în țările române din secolul al XVII-lea până în primul sfert al secolului al XX-lea.*

◆ *...păstura este un polen floral adunat și depozitat de către albine în celulele fagurilor? Servește alături de miere, ca hrană albinelor și puietului din stup.*

◆ *...capitala Etiopiei este orașul Addis Abeba?*

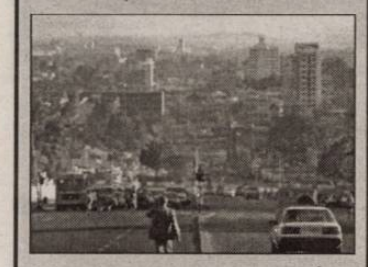

Este un oraș cu circa două milioane locuitori.

◆ *...cuvântul italian „pietá" denumește reprezentarea în artele plastice a Sfintei Fecioare ținând pe genunchi sau în brațe pe Iisus mort? Este o reprezentare care constituie tema multor capodopere.*

◆ *...Giuseppe Tartini (1692-1670) a fost un compozitor, violonist, pedagog și teoretician italian? Una dintre cele mai cunoscute opere*

ale sale este sonata pentru vioară intitulată „Trilul diavolului".

◆ *...vântul stelar este un flux de particule încărcate electric (electroni și ioni) emis de o stea? Este asemănător vântului solar.*

◆ *...peștera Lascaux din departamentul Dordogne (Franța) este vestită prin desenele sale rupestre datând*

din paleoliticul superior? Alături de Altamira (Spania) ansamblul Lascaux se încadrează în cultura magdaleniană.

Știați că...

Turnul orologiului venețian

Pentru mulți dintre noi Veneția înseamnă mare și lumină, soare și biserici, Canale Grande și Puntea Suspinelor, muzeele și Campanila, gondole și Palatul Dogilor.

Inima orașului bate în celebra piață San Marco, la umbra vestitei catedrale, printre sutele de porumbei care nu se sinchisesc de mulțimea turiștilor. Pe o latură a acestui loc aproape magic, unic în lume, se înalță o clădire la fel de vestită ca tot ceea ce o înconjoară. Este vorba de Turnul cu ceas, pentru că un oraș atât de cunoscut de-a lungul istoriei nu putea fi lipsit de o asemenea podoabă. Turnul a fost construit între 1496-1499 de Mauro Coducci și, în scurtă vreme, orologiul, cu toate podoabele sale, a devenit un nou simbol al orașului. Inițial aici se înălța numai partea centrală, așa-numitul „Turn al orologiului". Aripile laterale, desenate de P. Lombardo au fost adăugate între 1500-1506 și, în

1775, au fost înălțate de Giorgio Massari. Deasupra turnului se află o terasă pe care este fixat clopotul de bronz care a adus faima cons-

trucției. Clopotul bate la fiecare oră, când este lovit cu ciocanele de cele două siluete masculine. Aceștia sunt cunoscuți sub numele de mauri, datorită faptului că bronzul în care au fost turnați a fost înnegrit de vreme. „Maurii" își îndeplinesc datoria de câteva sute de ani pentru că ansamblul a fost realizat de Ambrogio din Anchora în 1497. Sub această terasă, profilat pe un fond mozaicat, cu mult albastru în el, privește atent mulțimea, încremenit în piatră, leul înaripat, emblemă a orașului. Sub el, există o terasă semicirculară cu o nișă și două intrări laterale. În nișă se înalță statuia Sfintei Fecioare cu Pruncul, realizată din aramă aurită, atribuită sculptorului aurar Alessandro Leopardi, născut în a doua jumătate a secolului ai XV-lea. În fiecare an, în săptămâna marcată de ziua Înălțării Domnului și care conține o serie de festivități, la fiecare oră anunțată de bătaia clopotului, un înger urmat de cei trei magi iese pe una din ușile deschise ale nișelor, defilează lent prin fața Fecioarei și dispare pe cealaltă ușă, care apoi se închide. Dedesubtul acestei nișe, circulare se află cadranul ceasului, adevărata capodoperă de orologerie, cu un mecanism sofisticat, operă a doi meșteri cunoscuți în epocă Giampaolo și Giancarlo Ranieri. Ceasul a fost creat la sfârșitul secolului al XV-lea și, ca toate piesele de acest tip, indică, pe lângă oră și multe alte informații. Astfel el arată trecerea anotimpurilor, fazelor Lunii și mișcarea Soarelui dintr-un semn zodiacal în altul.

Turnul cu ceas rămâne unul dintre cele mai vizitate obiective turistice ale orașului atât datorită măreției și amplasamentului său cât și cumulului de simboluri care te poartă pentru câteva clipe în strălucirea de odinioară a bătrânului oraș. La fiecare dangăt al clopotului trecătorul își îndreaptă privirea spre cei doi mauri așteptând ca din palatul din apropiere să apară dogele cu tot alaiul său, pentru a se îndrepta spre apa în care să arunce inelul, logodindu-se cu marea.

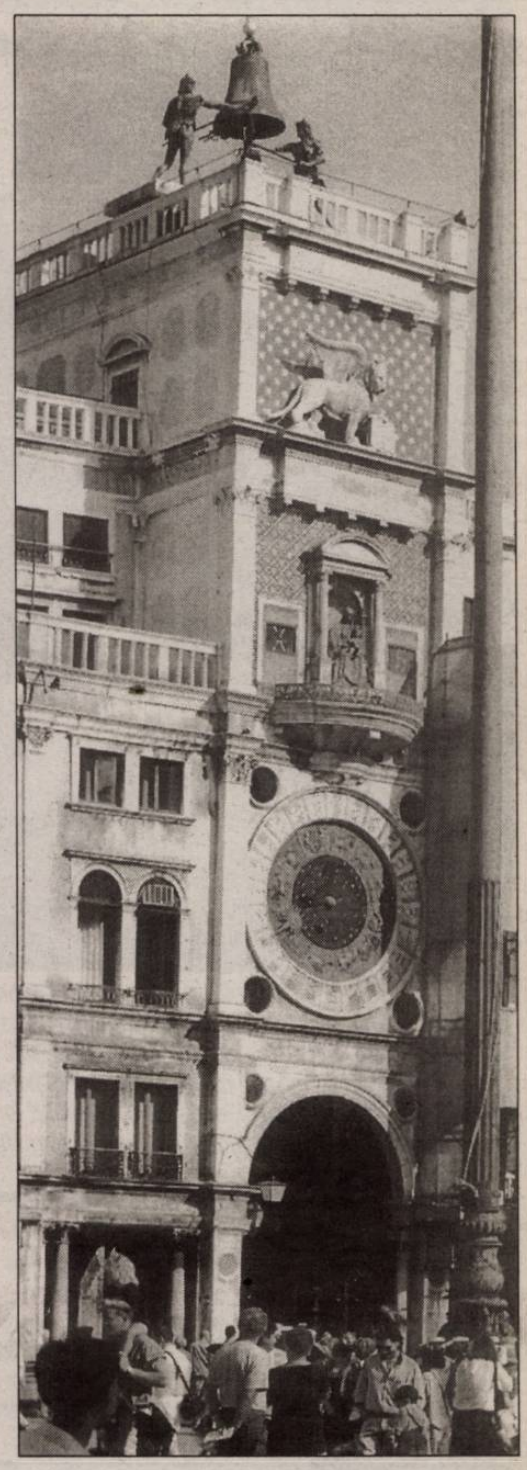

Rugăciune

Elev al lui Karl Storck (1826-1887), sculptorul Ion Georgescu (1856-1898) dovedește un meșteșug desăvârșit, realizând plastic forma corpurilor în care se simte pulsând viața. Lucrarea sa „Copiliță rugându-se", realizată în 1882, emană puritatea și extazul izvorâte din rugăciune.

Frumusețe severă

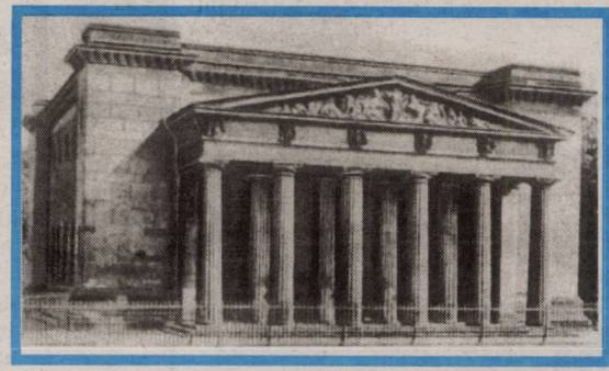

În zorii secolului al XIX-lea exterioarele construcțiilor europene urmăresc linia arhitecturii clasice. Dintre cele germane se remarcă impunătoarea clădire din Berlin cunoscută sub numele „Corpul de gardă". Este opera arhitectului Karl Friedrich Schinkel și dovedește aceeași tendință clasicizantă, severă.

Simboluri ale umanității

Prunul

Foarte îndrăgit ca semnificație, fructul acestui pom, pruna apare des în ritualurile din estul Asiei. Ea este un simbol al adolescenței fetelor, întrucât florile de pruni ne umplu sufletele de o frumusețe unică, înainte ca pomul să ne ofere roadele sale. Există și o conotație erotică deoarece învelitoarea de pe patul miresei se numește „acoperământ de flori de prun".

Floarea de prun îi reprezenta și pe cei cinci zei ai norocului din vechea Chină, iar prunul, împreună cu pinul și bambusul, alcătuiau simbolul „celor trei prieteni ai anotimpului rece". Pentru adepții psihologiei abisale, prunele, visate de bărbați, sugerează plăceri sexuale iar în spațiul european „pruna" a devenit o expresie injurioasă adresată de femei unor semene ale lor. În Germania există expresia „la Rusaliile prunelor", care își găsește echivalența în expresia românească „la Paștele cailor" iar în greaca veche pruna era numită „mărul cucului".

La noi „pruna" are atât conotații pozitive cât și negative. Se pune astfel „obraz de piersică" sau „piele de prună" pentru fața proaspătă a unei fete tinere sau „obraz de prună uscată" pentru cea a unei „doamne" care, în ciuda vârstei înaintate, se străduiește, în mod inutil de altfel, să pară încă june.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

În căutarea zeului SHIVA

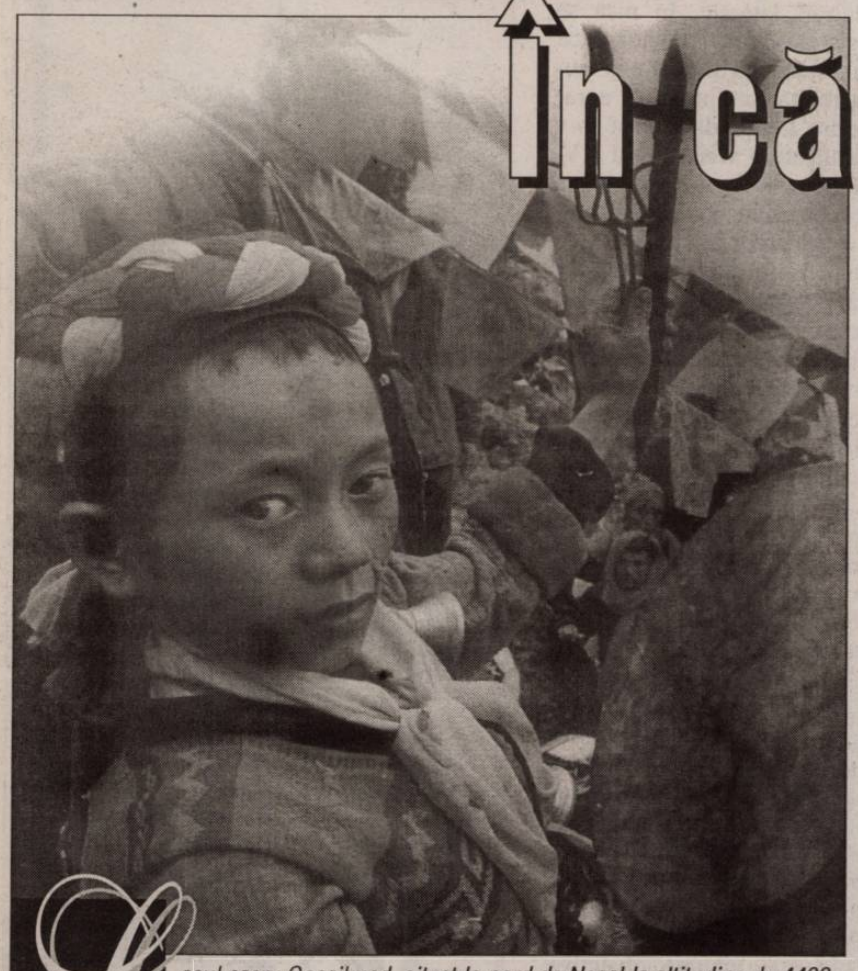

Lacul sacru Gosaikund, situat la nord de Nepal la altitudine de 4400 metri în Parcul Național din Langtang, este locul unui incredibil pelerinaj. Mii de nepalezi din toate confesiunile, etniile și castele se adună aici în fiecare an la jumătatea lunii iulie pentru a-l omagia pe zeul Shiva, după ce au străbătut un drum lung de câteva zile pe cărările văilor și ale versanților. Alții, vin din zone îndepărtate după o călătorie istovitoare de câteva săptămâni.

Un pelerinaj ce seamănă cu un extraordinar evantai de comunități, de limbi, de credințe. Fiecare e îmbrăcat cu cele mai frumoase veșminte; femeile poartă bijuterii din coral, pietre semiprețioase, aur și argint. De-a lungul drumului au fost construite adăposturi din bambus și folie de plastic în care pelerinii (budiști, șamani, hinduși, brahmani) se opresc pentru a-și trage sufletul, pentru a-și încălzi o cafea cu lapte și a ronțăi câțiva biscuiți, dominați de înălțimile masivului Langtang, încoronat de zăpezile sale veșnice. Buna lor dispoziție e adesea însoțită de cântece.

De zeul Shiva (zeul hindus al distrucției) se leagă mai multe legende. Una dintre ele explică originea lacului. Se pune că lumea era amenințată de o otravă nimicitoare. În marea sa „generozitate", zeul Shiva își umple gura cu otravă. Cuprins de o chinuitoare sete, înfige tridentul într-o stâncă a muntelui, făcând să țâșnească trei izvoare din care bea pe săturate. Izvoare ce vor da naștere lacului Gosaikund.

În ajun de sărbătoarea Janai Purnina, pelerinii îndeplinesc ceremoniile de purificare. Iau o singură masă pe zi, fără carne, fără ceapă sau usturoi. Pelerinii se spală, își curăță hainele, își îngrijesc unghiile; bărbații își rad bărbile. Dimineața, se aprind focuri în preajma altarelor improvizate pe care se depun ofrande în cântece de laudă. Lumea se scaldă apoi în apele reci ale lacului. După ce ies pe uscat, bărbații schimbă între ei un fel de brâu confecționat din trei frânghii de bumbac vopsite. Fiecare are o semnificație, reprezentând corpul, spiritul, cuvântul. Unii poartă pene de păun pe cap. Apoi înconjoară lacul pentru a-și întări forțele și sănătatea. Din loc în loc, pelerinii se adună în jurul unui recipient cu alcool din orez pe care îl picură în mâinile șamanilor care le oferă protecție și sănătate. Recursul la puterea magică a șamanilor a fost până nu demult cel mai important mod de a îndepărta bolile pentru locuitorii care populau înălțimile munților. O practică milenară a cărei importanță e mult diminuată de medicina alopată venită din India.

Lacul Gosaikund este și locul în care șamanii își transmit cunoștințele celor tineri în sunetele clopoțeilor prinși la brâul pelerinilor și în bătăile tobelor. Tinerii primesc învățăturile secrete cu urechea lipită de gura șamanilor. Când nu mai rămâne nici o urmă de ceață, pelerinii pot contempla ruinele unei vechi clădiri care se află în mijlocul lacului. Legenda spune că acolo ar fi existat un templu. Pelerinii privesc lacul cu luare-aminte, încercând să deslușească imaginea zeului Shiva sub forma unei măști, a unui desen, pe suprafața apei sau în transparența lacului. E dovada binecuvântării zeului. Unii afirmă că au această viziune. Spre seară, când se lasă ceața, apoi întunericul, pelerinii se pregătesc de culcare. Dimineața, cu forțe proaspete, vor porni pe drumul de întoarcere spre casele lor.

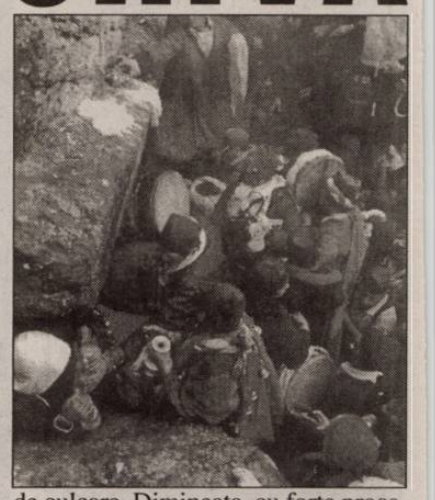

DORIN MĂRAN

Descoperiți România!

O călătorie pe șoseaua BRAȘOV-SIBIU

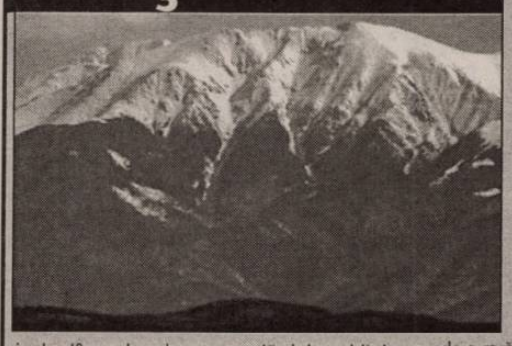

Șoseaua ce desparte Brașovul de Sibiu este o „perlă" pe care ori de câte ori ajungi nu te saturi să admiri vecinătățile sau panorama. Atât șoseaua cât și calea ferată se îndreaptă mai întâi spre nord-vest, trec peste o curmătură a munților Perșani din depresiunea Bârsei în cea a Oltului, pe care o străbat de la est la vest, pe o lungime de cca. 70 km, străjuite la dreapta de marginea înaltă a podișului Transilvaniei, iar la stânga de culmea semeață și deosebit de frumoasă a munților Făgăraș, unde pot fi privite cu nesaț piscuri de peste 2500 m. Să urmăm, așadar, șoseaua care ne va îngădui, să cunoaștem mai multe atracții ale acestei zone turistice. După ieșirea din Râșnov, localitate mult apreciată de turiștii ce poposesc aici, trecem prin comuna Ghimbav, așezare ce datează din secolul al XIII-lea în centrul căreia putem descoperi ruinele zidurilor și turnurilor unei cetăți țărănești de prin secolul al XV-lea, construită în jurul unei biserici foarte vechi. Ne continuăm călătoria și, doar la câțiva kilometri, descoperim un orășel mic, așezat la poalele Măgurii Codlei, a cărei atestare documentară se găsește cu peste 700 de ani în urmă. Este vorba de cocheta și deosebit de pitoreasca așezare: CODLEA. Cunoscut ca „oraș al culorilor", numit așa datorită florilor din serele de acolo, localitatea și-a păstrat, peste ani, același aer proaspăt nepoluat și neîntinat de tot felul de nitrați. Tot în această mică „bijuterie" urbană putem vedea vestigiile unei cetăți medievale ale cărei turnuri de apărare au fost înălțate în secolul al XIII-lea de puternicele bresle de meșteșugari din epoca feudală. Chiar din centrul orașului, o potecă șerpuiește ușor spre Dealul Livada Mărului. Părăsim și Codlea. Șoseaua urcă un picior al Măgurii, pentru a coborî apoi în depresiunea Vlădenilor, trece apoi prin localitatea cu același nume și începe un urcuș spre o trecătoare a munților Perșani. Pe aici ea pătrunde în altă mare depresiune din sudul Transilvaniei, numită de unii Țara Oltului, de alții, Țara Făgărașului deoarece se află așezată la poalele munților Făgăraș. De aici, din Țara Făgărașului, vechi pământ românesc menționat în documente din 1222 ca „Terra Blachorum" (țara valahilor) și din 1373 „Terra Fugaras", se spune că ar fi originar Radu Negru-Vodă, cel care, conform legendei, ar fi întemeietorul statului feudal Țara Românească. Prima așezare mai mare pe care o întâlnim, după ce am intrat în Țara Făgărașului este Șercaia, în apropierea căreia se află un monument al naturii de o rară frumusețe: Poiana Narciselor. Acesta este un loc unde, din momentul deschiderii corolelor gingașe ale florilor de narcise și până se închid, mulți turiști se opresc din drum și poposesc, pentru un timp, să admire ceea ce natura ne oferă cu generozitate: un crâmpei din RAI.

Prin secolul al XV-lea, construită în jurul unei biserici foarte vechi. Ne continuăm călătoria și, doar la câțiva kilometri, descoperim un orășel mic, așezat la poalele Măgurii Codlei, a cărei atestare documentară se găsește cu peste 700 de ani în urmă. Este vorba de cocheta și deosebit de pitoreasca așezare.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

Catedrala Sfântul Iosif

În centrul capitalei se înalță tăcută și sobră Catedrala romano-catolică Sfântul Iosif. Ridicată în 1883 după planurile arhitectului vienez Schmidt, Catedrala prezintă o fațadă de cărămidă roșie și piatră albă cu o uriașă rozetă deasupra arcadei de la intrare. Stilul romantic folosit, combinat cu elemente gotice, au impus-o ca pe una dintre cele mai frumoase biserici ale orașului.

Ea a fost pusă sub protecția unor patroni reprezentativi pentru biserica catolică: Sfântul Iosif, cel mai popular sfânt în secolul trecut în Europa, Sfânta Fecioară și întemeietorul Ordinului Pasioniștilor, Sfântul Ioan al Crucii.

În țara noastră bisericile romano-catolice au apărut încă din secolul al XI-lea datorită călugărilor dominicani și benedictini, care au venit aici ca misionari. Episcopii romano-catolici au fost create în mai multe orașe ale țării dar primul edificiu de acest fel a fost construit la Alba Iulia în 1287. Catedrala din București a fost rodul unor personalități de seamă, ca arhiepiscopul Ignatius Paoli, numit în această funcție în 1883. El s-a ocupat intens de strângerea fondurilor dar s-a stins din viață în 1885, lăsând în urmă o mulțime de datorii. Succesorul său, Paul-Iosif Palma, a găsit binefăcători care l-au ajutat să achite datoriile, să împodobească biserica și să construiască seminarul de alături.

Catedrala a fost realizată astfel încât să poată adăposti cât mai mulți credincioși. Tipul de construcție adoptat este unul dintre cele mai vechi și mai ample. Este concepută cu trei nave, dintre care cea din centru este la un nivel mai ridicat decât celelalte două. Este o concepție larg răspândită în secolul al XIX-lea în Europa.

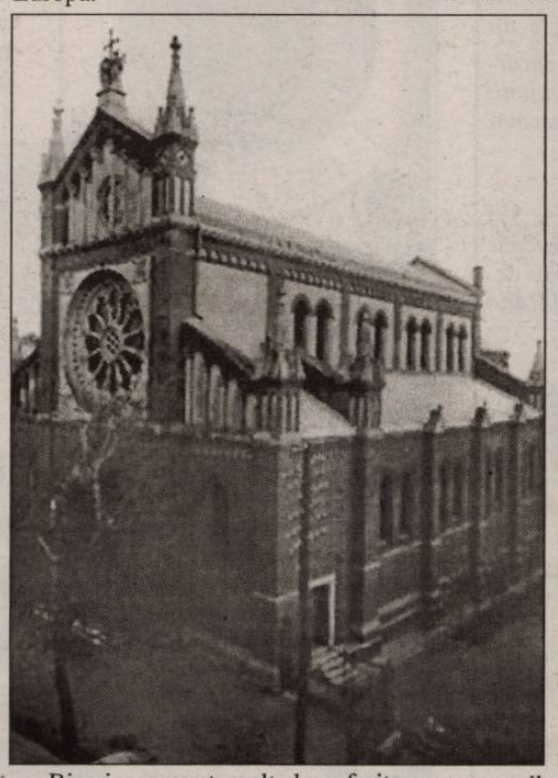

Biserica a avut mult de suferit din cauza unor calamități care s-au abătut asupra țării întregi. Astfel până la cutremurul din 1940, în exterior, deasupra frontonului se aflau doi îngeri de piatră, îngenuncheați pentru rugăciune. Prăbușidu-se, nu au mai fost niciodată înlocuiți, fațada căpătând un caracter mult mai auster. În timpul războiului, au fost distruse vitraliile a căror înlocuire completă s-a terminat abia în 1980. Cutremurul din 1977 a lăsat și el urme. Baldachinul care se ridica deasupra zonei centrale a altarului de marmură a fost distrus și a fost nevoie ca altarul să capete o nouă formă. Interiorul conține puține picturi, acestea aflându-se în zonele lăsate libere de câmpurile acoperite cu motive cruciforme, realizate cu ajutorul șablonului. Statuile, admirabile opere de artă, așezate pe socluri neogotice și un crucifix sporesc frumusețea acestui interior, ca și orga, unică în Capitală, pentru acustica ei desăvârșită.

Catedrala constituie un veritabil loc de recreere și liniște sufletească pentru locuitorii Capitalei, și nu numai, care, indiferent de religia în care au fost botezați, indiferent dacă își fac sfânta cruce de la stânga sau de la dreapta se simt aici mai aproape de bunul Dumnezeu, unul singur pentru toți.

Sperăm din suflet ca noile planuri urbanistice să nu tulbure liniștea acestei oaze de lumină.

IRINA STOICA

Yeti, sub ochiul lui Big Brother

Expediţii peste expediţii au cutreierat munţi şi hăţişuri sălbatice, căutând zadarnic dovezi incontestabile despre existenţa legendarului hominid numit, cu un apelativ generic, Yeti sau „omul zăpezilor". Dar câte un asemenea hibrid (?) al tărâmurilor neumblate există în multe zone de pe glob, între ele aflându-se şi jungla malayeziană, unde – în partea sudică – mai mulţi localnici susţin că ar fi întâlnit trei făpturi uriaşe, cu aparenţă umană.

Reacţia autorităţilor nu s-a lăsat prea mult aşteptată, în faţa unui subiect cu un potenţial de senzaţie cât se poate de consistent. Prin urmare, s-a decis instalarea unor camere video în Parcul Naţional Endau Rompin, pentru supravegherea unei suprafeţe de circa 800 de metri pătraţi, unde se speră că misteriosul Yeti ar putea să reapară.

Totul a pornit de la relatarea unor piscicultori, despre observarea amintitelor fiinţe, două adulte şi o a treia ce părea a fi pui. Localnicii curăţau zona din junglă din jurul unui lac cu peşte şi au dat alarma printr-un angajat, care a fotografiat ceea ce pare a fi amprenta unor tălpi cu impresionanta lungime de 45 centimetri! Ulterior,

cercetătorii cazului au afirmat că s-au găsit în zonă şi fire de blană de culoare închisă, care emanau un miros neplăcut, de om. De asemenea, câteva ramuri de arbori rupte ar fi indicat faptul că bizarele creaturi măsurau în jur de 3 metri înălţime. Lumea se poate aştepta aşadar la surprize de proporţii. Până una-alta, „Big Brother" din jungla malayeziană stă de veghe, deşi alte cazuri similare au rămas tot neelucidate. Şi, la drept vorbind, poate că aşa e şi mai bine: dacă misterul ar fi dezlegat, care ar mai fi farmecul unor asemenea legende străvechi şi pe alocuri chiar aducătoare de profituri? *(A.N.P.)*

Maimuţele şi telefonul

Specialiştii de la grădina zoologică din Londra au observat că aşa-numitele maimuţe-veveriţă dovedesc o pasiune puţin exagerată pentru tehnică, în speţă pentru telefoanele mobile.

Această specie, originară din America de Sud, era ameninţată cu dispariţia şi multe au fost aduse aici încă din primăvara trecută, când li s-a amenajat un spaţiu larg, deschis, cu o faună şi o floră asemănătoare acelora din pădurile boliviene.

Vizitatorii se puteau apropia de aceste animale, care păreau inofensive, până când acestea au început să fie atrase de soneriile şi luminile colorate ale telefoanelor mobile cu care erau fotografiate. Curioase şi încântate în acelaşi timp, dovedind multă ingeniozitate, au început să fure mobilele celor care aveau „îndrăzneala" să le calce teritoriile.

Specialiştii au luat măsuri urgente. În acest scop au făcut rost de mobile vechi pe care le-au muiat într-o substanţă văscoasă, detestată de maimuţe. După ce au apucat de câteva ori aceste aparate lăsate la îndemână, maimuţele s-au lecuit de furtişaguri. *(I.S.)*

Răpire pe tabla de şah

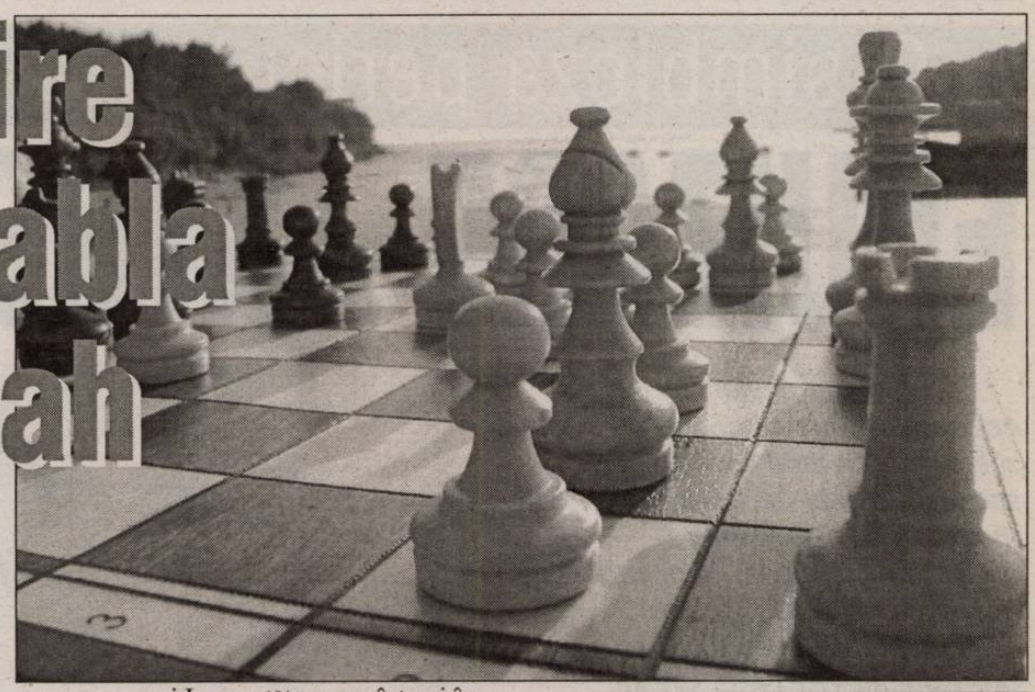

Laure, o franţuzoaică de zece ani, este elevă în clasa a patra a unei şcoli din Marsilia. De câţiva ani, ea este o împătimită jucătoare de şah. Renumele ei depăşise splendida urbe mediteraneeană, devenise o celebritate în sudul Franţei. Familia Fontaine era, evident, mândră de starul care, în mod uimitor, câştiga campionate dedicate băieţilor de vârste mai mari decât a ei. Domnul Fontaine era un simplu funcţionar de bancă, iar soţia sa era casnică. În aceste circumstanţe, răpirea fiicei lor părea de domeniul absurdului.

În primăvara anului trecut, pe când Laure se întorcea de la şcoală pe jos (nu-i plăcea să călătorească cu autobuzul elevilor, care râdeau mereu pe seama ei poreclind-o „Domnişoara pătrăţele"), dintr-o maşină care-o urmărea au ţâşnit doi bărbaţi care au luat-o pe sus, au „depozitat-o" în limuzină şi au dispărut în trafic. Totul s-a petrecut atât de repede, încât nimeni n-a putut interveni... Trecuseră două zile şi părinţii nu primeau nici un semn de la făptaşi. Nici un telefon sau scrisoare prin care să pretindă vreo recompensă. Poliţia, pe baza declaraţiilor unor martori, se dovedea neputincioasă. Oare ce se întâmpla cu Laure, prin ce chinuri trebuia să treacă?

Oarecum obişnuiţi cu astfel de cazuri, ne-am putea gândi numai la lucruri odioase. Dar, surpriză! Cel care pusese la cale răpirea era Jacques Martinez, un mare jucător de şah care nu se afirmase în public, preferând să rămână un anonim. Avea doar optsprezece ani şi, cu ajutorul unor complici, o „confiscase" pe Laure pentru a o obliga să joace contra ei. Faima ei timpurie pur şi simplu îl incitase şi voia să-i demonstreze că el era mai bun jucător decât fata de zece ani... Ascunşi într-o casă, la douăzeci de kilometri de Marsilia, Jacques şi Laure stăteau ore întregi în faţa tablei pistruiate în alb şi negru. Victoriile erau împărţite şi de o parte, şi de alta. După primele ore, Laurei nu i-a mai fost teamă de infractori. Ba chiar o atrăgea postura ei de vedetă, invidia şi admiraţia cu care era privită. Jacques Martinez îşi propusese să o provoace la o sută de partide, apoi urma s-o elibereze. Cam patru zile ar fi trebuit să dureze duelul minţilor lor, dar lucrurile au decurs mai greu, Laure fiind epuizată după 10-12 meciuri pe zi. Când s-a împlinit săptămâna de când fata a dispărut, cei doi ajunseseră la partida cu numărul 100. Laure trebuia neapărat să câştige, dacă voia să egaleze scorul. Era 50 la 49 pentru Jacques şi ambiţioasa „musafiră" a început jocul foarte prudentă. Învăţase strategiile partenerului său, care nu era deloc un amator.

Încleştarea pieselor devenea din ce în ce mai aspră. Tabla se golea încet-încet şi nici unul nu reuşea să-şi creeze un avantaj liniştitor. La un moment dat, Laure se grăbeşte să mute şi face o greşeală: un pion de-al ei a înaintat prea mult în tabăra adversă şi este „ucis" imediat cu dama. Aceasta a fost eroarea care a făcut-o pe Laure să izbucnească în plâns. Aproape uitase de statutul ei de ostatică, de grijile nemărginite ale părinţilor. Acel pion blestemat i-a rănit cumplit orgoliul. Parcă ar fi vrut să ceară revanşa, dar Jacques s-a ţinut de cuvânt şi a dus-o în aceeaşi zi acasă. Năuciţi, părinţii şi-au revăzut fiica adusă de mână până la uşă de însuşi răpitorul ei. A fost o scenă memorabilă. Dar epilogul întrece orice imaginaţie: victima îi propune „călăului" să vină pe la ea să-şi poată „spăla ruşinea"! Acesta acceptă, cu condiţia să nu facă plângere... *(P.I.)*

Bulgarii stârpesc hoţia cu... tigri

În ultimii ani, ca şi în majoritatea ţărilor est-europene, şi în Bulgaria rata criminalităţii a crescut îngrijorător, numărul celor care se adresează poliţiei, spre a raporta că au fost jefuiţi fiind tot mai mare. Recordul în materie de furturi îl deţine, se pare, satul Selisten Dol, din vestul ţării, unde se află vilele mai multor potentaţi locali. În ciuda măsurilor de securitate luate, nici una dintre luxoasele locuinţe de vară ale „puternicilor zilei" nu a scăpat de furia infractorilor. Această stare de fapt ce nu face deloc cinste poliţiei bulgare a încetat însă în momentul în care proprietarul uneia dintre vile, generalul în rezervă Kostadin Kostadinov, şi-a cumpărat un tigru bengalez, numit Raja. Ideea sa a fost preluată şi de alţi localnici, în aşa fel încât astăzi Selisten Dol a devenit „satul cu tigri". De atunci, se pare că pelerinajul celor certaţi cu legea la această veritabilă „Mecca a hoţilor" a încetat, semn că ei nu prea ar dori să dea ochii cu vreo felină tărcată, mai periculoasă decât orice câine de pază şi decît toate gloanţele lui Iovan...

Alergări de... crabi!

Anual, pe coasta estică a Angliei, lângă Suffolk, se desfăşoară un inedit concurs de alergare, în cadrul căruia localnicii din împrejurimi se prezintă la linia de start trăgând după ei nu un cal, ci un... crab! Crustaceele, adunate de pe malurile Mării Nordului, trebuie să se încadreze în anumite dimensiuni, pentru a putea fi înscrise în competiţie, lungimea fiecăreia trebuind să fie mai mare de 15 cm. Anul acesta, la concurs s-au prezentat 584 de concurenţi care şi-au mânat favoriţii pe o distanţă de 10 metri. Câştigător a fost crabul lui Ashley Welsh, un puşti de numai 11 ani din Kessigland, care anul trecut se clasase al treilea. „Din păcate, recordul de viteză deţinut de un crab care, în 1996, a parcurs distanţa în numai 15 minute, nu a fost depăşit nici de această dată, poate şi pentru că, fiind o vreme foarte caldă, crabii nu s-au mai dezvoltat aşa de mult, preferând să stea îngropaţi cât mai mult în mâl şi să-şi consume resursele organismului", a declarat Caroline Quentin, una dintre organizatoare.

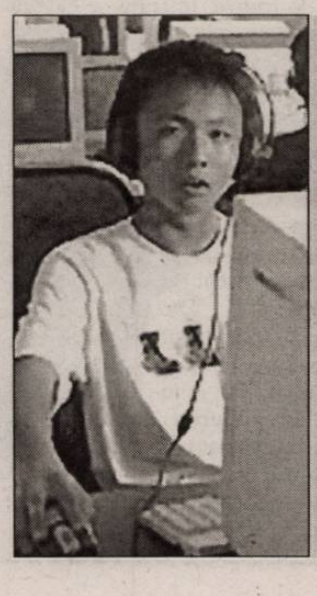

Şi-a vândut sufletul pe Internet

După ce un american aflat în Marea Britanie a încercat să vândă pe Internet sufletul unei balene aciuate în Tamisa, un chinez în vârstă de 24 de ani s-a gândit să-i urmeze exemplul punându-şi la vânzare propriul suflet pe un site. Au fost efectuate 58 de licitaţii după care responsabilii site-ului Tabao i-au anulat oferta. Preţul de plecare a fost de 10 yuani (1,23 dolari) şi a ajuns la 681 yuani (84 dolari). Site-ul Tabao nu interzice explicit decât licitaţiile pentru arme şi droguri, dar în acest caz s-a intervenit, considerându-se că doar Dumnezeu poate controla sufletele. Pe de altă parte, au declarat responsabilii site-ului, nu e posibil să vinzi ceva ce nu poate fi văzut şi pipăit. Iniţiativa acestora a fost întărită şi de protestele opiniei publice. Vânzătorul a mărturisit că şi-a vândut în cele din urmă sufletul unei ziariste, la un preţ confidenţial, şi că i l-a expediat prin curier express. (D.M.)

O simbioză periculoasă:

EPUIZARE şi STRES

Epuizarea profesională defineşte o stare care face ca subiectul – în mod conştient sau inconştient – să devină incapabil de a-şi susţine obligaţiile cotidiene, cu energia pozitivă obişnuită. Factorul principal legat de epuizarea profesională (EP) este stresul, dar recunoaşterea semnelor unei EP este un lucru, pe când a şti să combatem stresul este altceva.

Semne şi simptome

Epuizarea profesională nu poate fi atribuită unei singure cauze, ea reprezentând un proces cumulativ al mai multor surse de anxietate. EP este un fenomen discret, simptomele sale au la început o frecvenţă scăzută, însă tind să se amplifice şi să devină din ce în ce mai evidente, dacă starea subiectului e neglijată şi deci lăsată să se deterioreze. Semnele EP includ oboseala cronică, sentimentul de frustrare, insatisfacţii, furie, anxietate cronică, autoculpabilizare, teamă, şi, în cazuri extreme, depresii care pot deveni foarte periculoase. Iritabilitatea şi stările schimbătoare se numără printre primele semne ale EP, anunţând instalarea acesteia în scurt timp. În aceeaşi măsură, semnele respective constituie şi cauzele dificultăţilor întâmpinate în relaţiile interpersonale şi a lipsei de comunicare cu colegii şi cu prietenii. Celelalte simptome includ evitarea activităţilor sociale, starea cronică de tensiune, probleme de sănătate frecvente, insomnie şi epuizare totală. Pentru victima EP, munca nu mai are valoare, nu mai oferă motivaţie şi nu mai aduce satisfacţiile personale de altădată. EP determină înlocuirea entuziasmului cu o atitudine negativă şi cu dese remarci cinice, nejustificate. *Cum se poate evita o asemenea stare?* Cum se poate evita pierderea energiei pozitive a persoanelor care se regăsesc – din nefericire, ca victime ale simbiozei EP/ stres – pe toate nivelele sociale şi în toate profesiile? Considerând corectă ideea că factorul de epuizare profesională cel mai important este stresul, trebuie mai întâi să-i cunoaştem cauzele, pentru a-l evita.

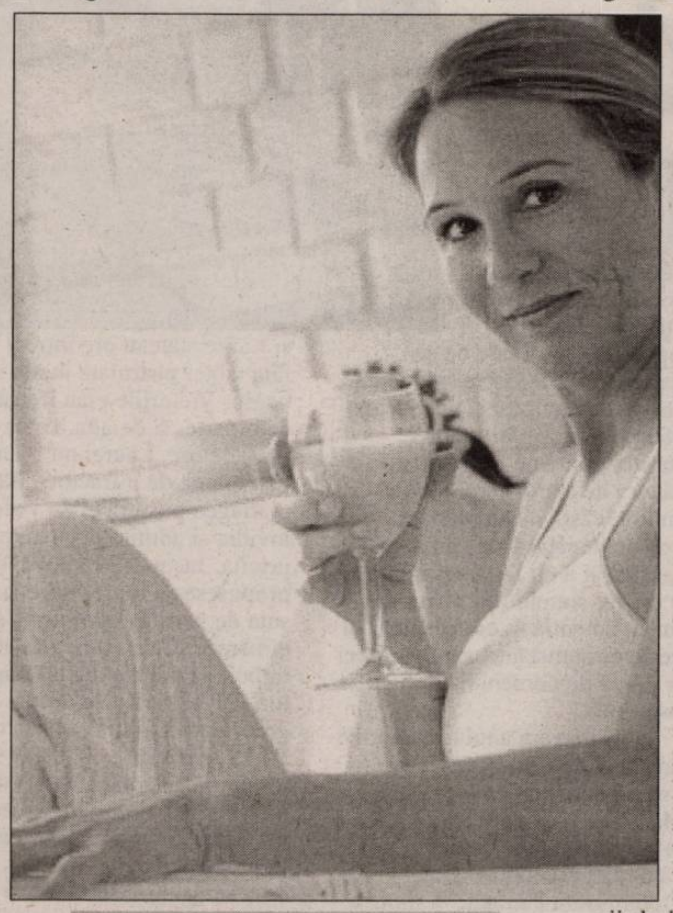

Surse de stres

Doar o parte din ele, considerate cele mai redutabile, indică un lucru în aparenţă paradoxal: stresul este indus atât de cauze, de contexte cu încărcătură negativă, cât şi de altele, pozitive prin definiţie. Iată şi o scurtă listă, unde ordinea este aleatorie: perfecţionismul, responsabilităţile curente, monoparentalitatea, un volum de muncă prea mare la serviciu, divorţul, doliul, căsătoria, o naştere, diverse schimbări în viaţa cotidiană, lipsa de autonomie, lipsa respectului celor din jur, lipsa ştiinţei de a comunica, neglijarea menţinerii unei bune stări de sănătate fizică şi mintală. O mare parte din populaţie, mai ales din societăţile industriale avansate, suferă astăzi din cauza unor asemenea probleme. Vestea bună este însă că stresul se poate trata.

Căutarea normalităţii

Firește, nu există rețete miraculoase, totuși mijloace care să ne ajute posedă fiecare dintre noi și le poate dezvolta, pentru a învăța să le folosească într-un mod cât mai eficace. Primul punct de urmărit este *să nu se caute eliminarea stresului, ci echilibrarea lui.* Pentru a traversa perioadele de stres, păstrându-ne totodată armonia întregii ființe, este necesar:

- să evităm întreținerea ideilor negative ori a gândurilor la ce poate fi mai rău;
- să discutăm cu persoanele apropiate despre ceea ce simțim;
- să căutăm compania persoanelor care știm că pot să ne asculte cu-adevărat;
- să păstrăm o atitudine pozitivă, refuzând totodată să ne minimalizăm propria valoare ori să ne percepem pe post de victimă;
- să realizăm un bilanț al interesului, forțelor și slăbiciunilor noastre, pentru ca astfel, cunoscându-le, să încercăm formarea în domenii care ne-ar putea ajuta să ne reorientăm;
- să ne acordăm mai multă atenție, să ne păstrăm în formă, să practicăm în mod regulat un sport, să avem o ocupație plăcută;
- la nevoie, să nu ezităm solicitarea ajutorului;
- să învățăm să spunem NU.

În al doilea rând, trebuie să avem convingerea că stresul nu este o boală, ci chiar un atu esențial al vieții, cum susțin specialiștii. Mai curând un nivel de stres excesiv este cel ce ne pune în pericol și poate favoriza îmbolnăvirile. Cel mai frecvent, stresul prelungit poate antrena o stare depresivă, anxietate, slăbiciune. A învăța să ne gestionăm stresul ne poate ajuta să ne păstrăm sănătatea la parametri superiori. Dar aceasta ne permite mai ales să trăim mai bine, să percepem sentimentele de bucurie și de armonie. Nu e deloc de neglijat ideea că trebuie să urmărim acea situație care să ne facă să ne simțim bine „în propria piele"! Căutarea stării de bine în lista valorilor noastre reprezintă un prim pas către dominarea stresului. Atunci când ne vom da seama că mulți alți semeni trăiesc cel puțin aceleași tipuri de dificultăți ca și noi, deja propriul stres își va pierde din agresivitate.

Oftalmologie

Hipertensiunea şi glaucomul

Între hipertensiunea arterială şi glaucom există o legătură mult mai strânsă decât s-a crezut, până de curând. Mai exact, prezenţa unui glaucom la persoanele care suferă de hipertensiune arterială este cu 30% mai frecventă decât la cele ce nu au această boală, relaţie cauzată de un mecanism comun, implicând tulburări ale metabolismului sodiului. Studiul care a dus la acest rezultat a arătat în acelaşi timp că frecvenţa glaucomului scade cu circa 20% în cazul tratării hipertensiunii cu produse medicamentoase din categoria colirului, ceea ce însă nu se întâmplă şi în cazul anumitor antihipertensive, care, dimpotrivă, urcă riscul de glaucom.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Nu vă legaţi la cap, fără să vă doară!

Cine nu ştie ce e durerea de cap? Orice persoană ar putea descrie, cu lux de amănunte, *contextul* apariţiei şi al dispariţiei acestui simptom uneori repede trecător, alteori persistent şi potenţial vestitor al unei situaţii grave. Prioritatea o reprezintă însă identificarea *tipului* de durere, pentru că în această zonă problemele pot avea origini diferite şi efecte pe măsură. De aceea, vă prezentăm câteva tipuri de dureri de cap mai frecvente şi remediul recomandat în fiecare caz.

➤ ***„Durerea îmi apare mai ales dimineaţa."*** Poate fi vorba despre un semn de depresie. Dar, cel mai frecvent, durerea de cap matinală anunţă o migrenă. Cefaleea cauzată de tensiune apare mai târziu şi se accentuează pe parcursul zilei. E bine să luaţi un antiinflamator sau un medicament împotriva migrenelor, din familia triptanilor.

➤ ***„Durerea nu mă lasă deloc."*** Este posibil să suferiţi de o cefalee cauzată de tensiune, întrucât migrena evoluează în crize care nu durează mai mult

de 72 de ore. Puteţi să vă trataţi cu antalgice, dar se recomandă şi să căutaţi un mijloc de destindere, pentru fiecare zi: mers pe jos, masaj, relaxare etc.

➤ ***„Când, am crize, iau câte şase pastile, dar nu-mi ajută la nimic."*** Atenţie: riscaţi să transformaţi o simplă migrenă în cefalee cronică cotidiană. Cel mai inspirat este să consultaţi un medic. Un sevraj medicamentos (stoparea deprinderii de a consuma medicamente „după ureche", fără recomandarea unui specialist) necesită ajutor şi uneori chiar supraveghere în spital.

➤ ***„Deseori, am crize în weekend şi la începutul vacanţelor."*** Este exact ceea ce se cheamă migrenă. Cefaleele au mai curând tendinţa să dispară în perioadele de odihnă. Păstraţi-vă aceleaşi obiceiuri legate de trezire, şi în afara zilelor de serviciu. Evitaţi dimineţile cu trândăveală prelungită în pat şi pe timpul zilei căutaţi să mergeţi pe jos, cât mai mult!

➤ ***„În fiecare lună, durerea de cap apare din nou."*** Simptom specific femeilor, migrena catamenială, cum se numeşte, este cauzată de schimbările hormonale apărute în perioada ciclului. Anumite pilule recomandate de medic vă pot ajuta, ca şi aplicarea unui gel pe bază de estrogeni, înainte de ciclu. Oricum, trebuie să vă consultaţi şi medicul.

➤ ***„Dureri de cap ca ale mele aveau şi mama, şi bunica."*** Influenţa unui factor ereditar? Este posibil să fi moştenit de la mamă sau de la bunică o sensibilitate la stres, responsabilă de cefalee. Totuşi, există forme familiale de migrene: s-au descoperit două gene care predispun la această maladie. Fără îndoială, aveţi nevoie de un tratament de fond, asupra căruia se va pronunţa însă numai medicul specialist. În orice caz, pentru toată lumea, rămâne valabilă şi zicala – aplicabilă şi aici, deşi sensul principal e unul metaforic: „Nu te lega la cap, dacă nu te doare!"

Remedii naturale

VARZA *aliment şi leac, încă din antichitate*

Binecunoscuta varză este amintită în literatura despre remediile naturale ca fiind cultivată şi utilizată de europeni, în alimentaţie şi în diverse tratamente, încă de acum peste patru milenii! Putem vedea aici şi o probă a timpului, căreia atât de răspândita legumă i-a făcut faţă cu brio, unii medici ajungând să o considere chiar un panaceu universal. Hipocrat recomanda consumul de varză, fiartă în două reprize şi puţin sărată, bolnavilor de dizenterie şi cardiacilor. Poate şi mai ataşat de acest aliment-remediu, Cato cel Bătrân recomanda tratamente cu varză, în toate afecţiunile, de la erupţii, răni şi artrite, până la ciumă. Şi vechii romani se foloseau din plin de calităţile verzei, care îi ajuta foarte mult pe soldaţi, la vindecarea rănilor. Totuşi, un efect de excepţie s-a observat întotdeauna în remedierea problemelor gastro-intestinale (ca diuretic, purgativ, tratament contra ulcerelor etc.) şi a celor respiratorii (astm, tuse, pleurezii, tuberculoză ş.a.). Afirmam că lista afecţiunilor ce pot fi combătute cu ajutorul verzei – fie ea albă sau roşie, crudă sau fiartă, cu aplicaţii interne sau externe – este impresionant de mare, astfel încât mai jos vom prezenta o serie de sugestii pentru afecţiuni mai răspândite, fără o anume ierarhizare a lor.

◆ ***Lumbago.*** Se aplică seara frunze de varză pe zona dureroasă, în trei-patru straturi, care se ţin cel puţin 4-5 ore, dacă nu chiar toată noaptea. Procedura va fi urmată până la dispariţia durerilor şi s-au înregistrat numeroase cazuri când boala nu a recidivat.

◆ ***Afecţiuni hepatice.*** În cazuri de insuficienţă hepatică, de colică sau de congestie a ficatului, ca şi în disfuncţii ale vezicii biliare, frunzele de varză calmează durerile şi curăţă organul respectiv. Pentru aceasta, se aplică pe zona ficatului două sau trei frunze pe timpul zilei şi trei sau patru noaptea; pe parcursul zilei, se schimbă de patru ori, însă noaptea se ţin pe abdomen.

◆ ***Sinuzite.*** Pe sinusurile frontale sau pe maxilare, se aplică ziua trei straturi de frunze, ţinându-se câteva ore; seara se face aceeaşi procedură, însă pentru toată noaptea. De asemenea, dimineaţa şi seara se picură în fiecare nară câte o jumătate de linguriţă de suc, din varză proaspăt stoarsă, timp în care se recomandă ca pacientul să respire printr-o compresă uscată.

◆ ***Ulcerul gastric*** se tratează foarte bine pe cale internă, cu suc proaspăt de varză, băut între mese (2-3 pahare pe zi). Tratamentul durează circa trei săptămâni, putând fi însă prelungit.

◆ ***Paraziţi intestinali.*** Copiii cu asemenea probleme beneficiază de avantajele remediilor pe bază de varză: 20-30 mililitri de suc consumat timp de trei dimineţi consecutive, începând de la apusul lunii (adulţii vor bea între o jumătate de pahar şi un pahar). Pe timpul nopţii, se recomandă şi aplicarea câtorva frunze de varză, pe zona inferioară a abdomenului. Pentru aceleaşi afecţiuni, se poate folosi şi decoctul din seminţe de varză. Tratamentul se face o dată pe lună, timp de cel puţin 3-4 luni.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Terapiile lui Stelian Fulga

„Natura este cel mai bun medic”

Despre omul pe care l-am numit cândva „terapeutul român din Tibet” şi devenit între timp un apropiat al „Magazinului”, fără îndoială, numeroşi cititori ai noştri cunosc deja amănunte insolite. Revenim doar cu câteva repere esenţiale din ceea ce putem considera destinul adevărat al lui Stelian FULGA, destin ce l-a îndrumat pe calea alungării suferinţelor a mii şi mii de semeni, apoi vă vom prezenta posibilităţile de contact, precum şi beneficiile unui tratament unic, deloc costisitor şi sută la sută natural.

Întors din moarte, ucenic în Tibet

Abia puţin trecut de 30 de ani, fiind sportiv de performanţă, masivul bărbat a primit o lovitură cumplită: în urma unor analize complexe şi apoi a unei tentative de operaţie, medicii i-au spus că ar mai fi avut de trăit cel mult două luni de zile. Au trecut însă de-atunci vreo 23 de ani, şansa supremă a lui Stelian Fulga reprezentând-o întâlnirea cu celebrul Valeriu Popa. Şapte săptămâni de regim draconic, doar cu apă distilată şi clisme, l-au scos din moarte şi au marcat o cotitură esenţială în viaţa sa. La început ucenic neinstruit al regretatului „nenea Omu”, a ajuns apoi la călugării shaolin din Tibet, unde vreme de patru ani a luat contact cu o lume parcă ieşită din mituri. A învăţat însă şi că mintea umană are capacităţi nelimitate, din păcate risipite de noi prin neştiinţă, ignoranţă, agăţare de viaţa măruntă, materială.

Dezintoxicare, într-o singură zi!

Tratamentele lui Stelian Fulga pornesc de la o filosofie simplă, pragmatică, învăţată de la călugării shaolin. Aceştia nu se hrănesc decât cu ceea ce le oferă pământul, fără carne şi deloc în grabă, conştienţi că dacă nu avem sângele subţire şi curat, nu putem pretinde să fim sănătoşi. Motiv pentru care orice tratament începe cu o cură de dezintoxicare. Stelian Fulga deţine şi aplică poate cea mai rapidă şi mai eficientă asemenea procedură: într-o singură zi, tractul digestiv, ficatul, bila, pancreasul, rinichii se purifică, datorită a trei preparate exclusiv naturale. În multe cazuri, pacienţii au eliminat – pe lângă reziduurile intestinale oprite astfel să se întoarcă în sânge – şi calculi biliari, renali sau paraziţi uriaşi. În câteva rânduri l-am întrebat pe terapeut ce fel de boli a vindecat. „Nu boli, ci bolnavi” – a reluat el o binecunoscută idee, adăugând că e mai uşor să spună ce nu a vindecat încă: cancerul osos, psoriazisul şi scleroza în plăci.

Posibilităţi de contact

Prima etapă a tratamentului (cura de dezintoxicare pentru o zi, în valoare de numai 500.000 lei vechi şi tratamentul complet pentru 6 luni, în valoare de 1.700.000 lei vechi) poate fi solicitată şi indirect, fiind expediată prin poştă, cu plata ramburs, la primirea coletului. Comenzile se fac la unul dintre numerele de telefon: 021-255.02.91; 021-624.18.24; 021-624.18.25 sau printr-o scrisoare trimisă pe adresa cabinetului principal al lui St. Fulga: Şoseaua Mihai Bravu nr. 227, sector 3, Bucureşti.

În provincie, au fost deschise cabinete în următoarele oraşe (în paranteze, numerele de telefon): Bacău (0721-660.130), Botoşani (0722-553.729), Corabia (0249-560.778), Constanţa, (0241-622.191), Craiova (0251-588.818), Iaşi (0740-581.582), Petroşani (0722-807.221), Piteşti (0248-261.501), Ploieşti (0244-596.920; 0741-058.325), Reşiţa (0255-253.003), Târgu Neamţ (0233-622.754), Timişoara (0723-648.294, 0720-053.304).

Din cazurile rezolvate

● ***Virgil IGNAT, Bucureşti:*** *„În urmă cu doi ani, mi s-a spus că m-am îngălbenit la faţă şi la ochi. Am fost dus de urgenţă la spital, unde mi s-a pus un diagnostic grav: icter obstructiv prin tumoră cefalopancreatică de 4-5 centimetri. La externare mă simţeam foarte rău şi ar fi trebuit ca după o jumătate de an să mă internez pentru operaţie. Am început însă tratamentul domnului Stelian Fulga, ocazie cu care, pe lângă renunţarea definitivă la fumat şi la orice fel de alcool, nu am mai mâncat nici carne. Am fost apoi lunar la control medical şi vă mărturisesc ceea ce de fapt au constatat şi medicii: am 80 de ani şi mă simt foarte bine.”*

● ***Didina DRAGNE, Bucureşti:*** *A fost, până în urmă cu câţiva ani, o femeie foarte bolnavă, mai mereu tratându-se cu medicamente pentru inimă, ficat, rinichi, stomac... Totul a culminat cu un rezultat sumbru al analizelor clinice: pancreatită cronică şi pietre la rinichi, pe lângă care avea şi frecvente dureri de cap şi de inimă. Cu mare greutate, a fost convinsă să încerce mai întâi tratamentul natural al lui Stelian Fulga. A început cu prima cură de dezintoxicare şi, în urma sfaturilor terapeutului, după numai patru luni, analizele indicau o evoluţie spectaculoasă: sângele şi inima, sănătoase, pancreasul cu aspect normal, ca şi ficatul, iar rinichii nu mai aveau nisip. Doar fierea avea pereţii îngroşaţi, însă o nouă cură de dezintoxicare a dus la eliminarea unui pumn de pietre, într-o singură zi.*

MĂTASEA DE PORUMB, ca remediu, se foloseşte de mult timp, dar nu şi-a pierdut actualitatea. Medicul şi scriitorul Vasile Voiculescu nota: „Ceaiul de mătase de porumb, din 10 grame la un litru, se dă în boalele de rinichi, băşică, oprirea udului, căci măreşte urinarea. Cu făina facem cataplasme în chip de mămăliguţă fierbinte, pusă pe partea răcită şi cu junghiuri sau cârpe cu mălai rece pe părţile umflate

Leacuri din vechime... ASTĂZI

(muşcătură, sugiu, gât umflat de anghină). Mătasea de porumb se amestecă de obicei cu codiţele de cireşe, ca să se facă un ceai şi mai bun, pentru desumflarea picioarelor şi a ochilor în boalele de rinichi şi de inimă (...)” Astăzi, lista afecţiunilor care pot fi tratate cu infuzie de mătase de porumb este de-a dreptul impresionantă: disfuncţiile hepato-biliare, litiază biliară, menstre neregulate, tulburări de menopauză, cistite, litiază renală, hidropizie, reumatism, hemoragii, nefrite, catar vezical, artrite, obezitate, umflarea picioarelor, boli cardio-vasculare.

Metodă terapeutică blândă, de origine orientală, acupunctura a deve-

TVR 1

VINERI - 26 mai

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Memoria timpului (r) 9.00 Serial: „Nevastă-mea și copiii" 10.55 Tezaur folcloric (r) 12.30 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Parlamentul României 17.00 Interes general 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele... de cinci stele 22.10 O tură de aventură 22.45 Lumea citește! 0.20 Film: „Ultima ispită a lui Iisus" (SUA, 1988). Cu: Willem Dafoe, Harvey Keitel 3.50 Fotbal: România - Irlanda de Nord.

SÂMBĂTĂ - 27 mai

6.05 Lumea citește (r) 7.00 Film: „Doi câței - Prinț și cerșetor" (SUA, 2001) 8.35 Desene animate 9.30 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy! 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Serial: „Spiridușii" 11.00 Orizont 2007 12.10 Fotbal: România - Irlanda (r) 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Meseria-vedetă 14.55 Formula 1: M.P. al statului Monaco 16.15 Integrame despre integrare 16.30 Numai cu acordul minorilor 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Programul surpriză! 21.10 Surprize, surprize 0.10 Film: „Stander" (coprod., 2003) 3.05 Film: „Joc în nocturnă" (SUA, 1989). Cu: Roy Scheider.

DUMINICĂ - 28 mai

6.05 Festivalul Internațional de Teatru, Sibiu, 2005 (r) 7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.20 Numai cu acordul minorilor (r) 11.30 Viața satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Formula 1: M.P. al statului Monaco 17.00 Parteneri de weekend 17.30 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Film: „Jocul" (SUA, 1997). Cu: Michael Douglas 22.20 Concert Compact 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „Amor pe contrasens" (Spania, 2002).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Vieți de cinci stele" 13.00 Știrile ProTv 13.30 Film: „Danielle Steel's: Umbrele fericirii" (SUA, 1995) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Infidela" (coprod., 2002). Cu: Diane Lane, Erik Per Sullivan 23.15 La servici (ultimul ep.) 23.45 Film: „Scary Movie 2" (SUA, 2001). Cu: Anna Faria, Marlon Wayans 1.45 Film: „Afacerea secolului" (SUA, 1983).

7.00 Teo (r) 8.00 Știrile ProTv 10.00 Serial (r) 11.15 ProMotor 12.15 Magazin UCL (ultima ediție) 13.00 Știrile ProTv 13.15 La Bloc (r) 14.00 Film: „Campionii" (SUA, 2000) 16.00 Film: „Benjamin, recrut fără voie" (SUA, 1980). Cu: Goldie Hawn, Armand Assante 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal 22.30 Film: „Răsturnare de situație" (SUA, 1996). Cu: Eric Roberts 0.30 Film: „Demonii printre noi" (SUA, 1998). Cu: Denzel Washington.

7.30 Desene animate 8.00 Știrile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Știrile ProTv 13.15 Te vezi la Știrile ProTv 14.00 Apropo tv 15.00 Film: „Annie: O aventură regală" (SUA, 1995) 17.00 Film: „Răzăcit în jungla civilizației" (SUA, 1999) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vacanța Mare (ultima ediție) 21.45 Film: „De cealaltă parte a baricadei" (coprod., 1994) 23.45 Fete cu lipici (ultima ediție) 0.15 Apropo tv (r).

antena

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Film: „Sus, sus și m-am dus!" (coprod., 2000) 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Focul ucigaș" (SUA, 1991). Cu: Kurt Russell, William Baldwin 23.15 Pepsi World Challenge 0.15 Film: „Croaziera mileniului (SUA, 1997) 2.15 Concurs interactiv 4.00 Film: „Notorius" (SUA, 1992).

7.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 8.00 Întâmplări hazlii 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Incredibil, dar adevărat! 12.15 Rezervat V.I.P. (r) 13.00 Știri 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Serial: „Secretul Mariei" (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Columbo și viața de noapte" (SUA, 2003). Cu: Peter Falk 22.30 Film: „Generația X" (Hong Kong, 1999) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „La bine și la rău" (SUA, 1997).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Fantoma de la Megaplex" (SUA, 2000) 12.00 Serial: „Dispariții" 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Serial: „V.I.P." 15.30 Duminica în familie 19.00 Observator 20.30 Revanșa starurilor 21.45 Piața Divertis 23.00 Recursul etapei 1.00 Doc.: „Liga suporterilor" 1.30 Film: „Angie" (SUA, 1994) Cu: Geena Davis.

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Miniserie: „Rebecca" (coprod., 1997, partea I) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „În teren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Robocop: Ciocniri periculoase" (Canada, 2000) 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Noaptea cea mare" (SUA, 1996). Cu: Marc Anthony 1.30 Serial: „În tren" (r) 2.30 Clubul de noapte.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Eu și prietenii mei" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Autoforum 10.30 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 14.20 Ciao Tv (r) 14.50 Săptămâna nebună (r) 15.50 Schimb de mame (r) 17.25 S.O.S. salvați-mi casa 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Film: „Muza" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone 22.00 Poliția în acțiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film: „În văzul lumii" (SUA, 1993).

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Roseanne" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Da sau nu (r) 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.50 Străini de fotbal (r) 15.50 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Versus 19.30 Hugo 20.00 Dragostea de la Clejani 21.00 Schimb de mame 22.30 Săptămâna nebună 23.30 Serial: „CSI - investigații" 0.30 Film: „Gânduri mortale" (SUA, 1991). Cu: Demi Moore, Bruce Willis 2.30 Schimb de mame (r).

acasa

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 13.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 1.30 Seria (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 9.30 Serial: „Înger sălbatic". Cu: Natalia Oreiro 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 13.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 20.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Serial: „Al șaptelea cer" 14.30 Lori 15.30 Cristina Show cu Thalia, 2005 16.45 99 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 20.30 Film: „Dragoste cu preaviz" (SUA, 2002). Cu: Sandra Bullock, Hugh Grant 22.45 Serial: „Totul despre sex" 23.30 Serial: „Fetele Gilmore".

TVR 2

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 NBA Action 17.30 Arca lui Noe 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecții de supraviețuire" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.35 Planeta Moldova 23.05 Film: „Iubesc viața" (Germania, 2003) 1.10 Remix Rock Forum 2.05 Film (r) 4.15 Serial: „Moștenitoarea" 5.00 Baschet NBA.

8.30 Pop/Rock Story 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 11.00 Raport... off road (r) 11.30 Bazar (r) 12.00 Lumea azi 13.00 Serial: „Andromeda" 14.50 Via Sacra 15.50 Serial: „Miracole" 17.00 Serial: „Vânătorii de comori" 17.50 Serial: „Amy" 19.00 Megatehnicus 19.45 Europa altfel 20.00 Fotbal: România - Turcia 22.00 Jurnalul TVR 22.30 Fotbal: România - Columbia 0.30 Transfer 1.00 Marcă înregistrată 1.45 Muzică la maxim.

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.30 Ulița spre Europa 11.00 Roată la roată 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „O lume a misterelor" 13.00 Șlagăre... în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 Serial: „Lois și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 COOLmea distracției 17.00 Serial: „Verdict: Crimă" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Zile care au zguduit lumea" 20.00 Atlas 20.30 Doc.: „Copiii spun lucruri nu tocmai trăsnite" 21.00 Top 7 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Decalogul" 23.15 Film: „Gorki Park" (SUA, 1983). Cu: William Hurt.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" (r) 10.15 Icstrim Tivi 10.45 Film (r) 12.45 Serial: „Droopy, maestrul detectiv" 14.00 Documentar (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Lumea Pro Cinema (r) 16.15 Film: „Marnie" (SUA, 1964) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „SeaQuest" 22.00 Film: „Cop Land" (SUA, 1997). Cu: Sylvester Stallone, Harvey Keitel 0.15 Serial: „Lege și fărădelege".

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Droopy, mestrul detectiv" (r) 10.05 Serial (r) 10.30 Descoperă România 11.05 Serial (r) 12.15 Doc.: „Biografii celebre: Denzel Washington" 13.00 Film (r) 15.30 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Victime inocente" (SUA, 1993) 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Zile fierbinți" (România, 1976) 22.00 Serial: „Zona crepusculară" 23.00 Serial: „Twin Peaks" 0.00 Serial: „Saturday Night Live" 1.00 Serial: „Lege și fărădelege".

7.00 Documentar (r) 7.30 Serial: „Cheers" (r) 9.15 Serial: „Monștrii lui Brady" 10.00 Film (r) 12.05 ProMotor 12.45 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema - Cineprofil: Uma Thurman 17.00 Film: „Memoriile omului invizibil" (SUA, 1992). Cu: Chevy Chase 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Îngropat de viu 2" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Zona crepusculară" 23.00 Serial: „Twin Peaks" 0.00 Serial: „Lege și fărădelege".

ROY SCHEIDER
– sâmbătă, 3.05 –

JENNIFER ANISTON
– miercuri, 22.00 –

MARC ANTHONY

NATALIA OREIRO

GOLDIE HAWAN

PETER FALK

DEMI MOORE
– duminică, 0.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

ează 8.00 CeZar și tipar 9.00

6.00 Apropo Tv 9.00 Doc.: „Miste-

Minte ageră

Doi atleți gemeni își etalează mușchii. Între ei sunt șapte diferențe. Care?

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

ȘAPTE DIFERENȚE

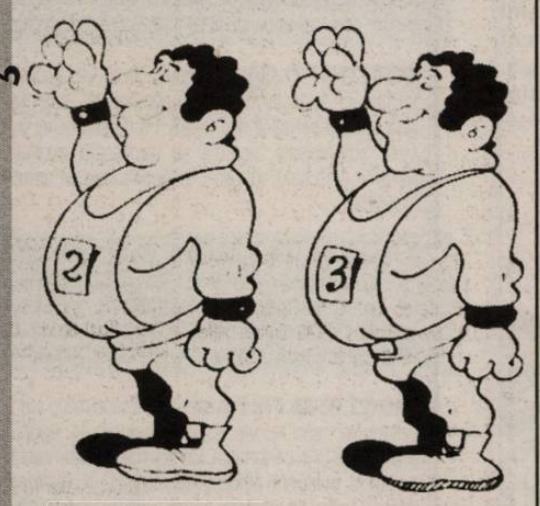

Soluție: talpa de la pantof, numărul, degetul mic, o bretea, gâtul, bretaua stângă, bucla centurii.

TEST Stați în carapace sau... zburdați?

Avem la dispoziție nenumărate criterii după care să ne evaluăm semenii și, evident, pe noi înșine. Nu din simplă curiozitate, ci pentru că numai cunoscându-l cât de cât pe omul din fața ta vei ști cum să-l abordezi (dacă e cazul și dacă acesta e accesibil) și pe ce ton să comunici cu el. O problemă majoră este aceea că uneori bunele intenții se lovesc de adevărate ziduri de fortăreață: oameni încruntați, necomunicativi, închiși în ei și chiar gata să sară la harță. Fenomenul e foarte complex, însă noi vă propunem de această dată doar să priviți puțin în interiorul propriei ființe, pentru a descoperi dacă sunteți o persoană introvertită sau, dimpotrivă, exuberantă, agreabilă, plină de dinamism molipsitor.

1. Într-un grup din care fac parte, îmi place foarte mult să fiu lider. a) Absolut de acord (4 puncte); b) Mai degrabă, de acord (3 puncte); c) Mai degrabă, nu sunt de acord (2 puncte); d) Nu sunt deloc de acord (1 punct).

2. Prefer să lucrez singur la o anumită problemă, decât în echipă. a) Absolut de acord (1 p); b) Mai degrabă, de acord (2 p); c) Mai degrabă, nu sunt de acord (3 p); d) Nu sunt deloc de acord (4 p).

3. Simt nevoia să fiu mereu în mișcare. a) Absolut de acord (4 p); b) Mai degrabă, de acord (3 p); c) Mai degrabă, nu sunt de acord (2 p); d) Nu sunt deloc de acord (1 p).

4. Indivizii exuberanți mă agasează foarte repede și chiar mă simt rău în compania lor. a) Absolut de acord (1 p); b) Mai degrabă, de acord (2 p); c) Mai degrabă, nu sunt de acord (3 p); d) Nu sunt deloc de acord (4 p).

5. În timpul vacanțelor, îmi fac ușor noi prieteni. a) Absolut de acord (4 p); b) Mai degrabă, de acord (3 p); c) Mai degrabă, nu sunt de acord (2 p); d) Nu sunt deloc de acord (1 p).

Interpretarea rezultatelor

➤ ***Cu cât vă apropiați mai mult de 5 puncte,*** cu atât sunteți mai introvertit. În agitația unei petreceri sau la o întâlnire între prieteni, nu vă simțiți în largul dvs., așa că preferați liniștea, compania unei cărți bune, practicarea unor activități la domiciliu, de unul singur (un joc video, desen, muzică etc.). La o primă abordare din afară, vă arătați destul de rezervat și aveți nevoie de o perioadă de timp, pentru a dezvolta unele relații cu cei din jur. Și, pentru că numai rareori se întâmplă să considerați că un anume lucru e extraordinar, față de ceilalți treceți drept o persoană solitară, care nu știe să se amuze.

➤ ***Cu cât vă apropiați mai mult de 20 de puncte,*** sunteți mai extrovertit și nu vă e deloc greu să intrați în contact cu alte persoane. În principiu, nu ezitați să faceți primul pas, atunci când faceți cunoștință cu cineva străin. Mai mult decât atât, la o aniversare cu multă lume, unde prietenii și necunoscuții se amestecă, sunteți capabil să petreceți mult timp în preajma unor „fețe noi", prilej optim spre a vă satisface curiozitatea legată de oameni. De altfel, cu cât e mai multă lume, cu atât vă simțiți mai bine. Sunteți sociabil și – chiar dacă uneori vă arătați mult prea expansiv – cel puțin e sigur că, invitat la un eveniment, veți anima atmosfera.

Integramă de GHEORGHE POPESCU

IUZII

PRECIȘI DRUMEȚ ÎN VACANȚĂ		CĂLCAT DE HOȚI CEC!		POVESTIRI ADEVĂRATE ZBÂRCIȚI		PRIMA NOTĂ ÎNCĂ O DATĂ		LOC DE VECI ÎNCHIS LA BALAMUC		FĂȘII DE GRĂDINĂ A OBLIGA
TRATATĂ CU BORȘ BOLD		O MÂNÂNCI DIN OCHI STADION					SUVERAN ARAB ȘCOLI ÎNALTE			
SUPUS AL HANULUI RĂSUCIT LA TOS			ȘEFI RĂI CLEȘTE DE ELECTRICIAN			SCULĂ DE AȘCHIAT FRUCTUL PĂMÂNTULUI				A LE STRICA MAȘINA
	PARTE DIN SERIAL A INVITA STĂRUITOR			UN GÂND BUN LUPUL-PĂSĂRILOR				GĂSIT CU GREU PĂZEȘTE HAREMUL	CAP DE VIPERĂ! CU PUTERE	
CALE FERATĂ COPT LA MINTE						A JUCA... ȘAH LUNA FLORILOR				A APĂREA BRUSC
	SCOATERI DIN JOC CEP!				NU ȘTIE DE CAPUL LUI					
BEBE! A GEME FIINȚE							FIERTURĂ DE PLANTE			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SEMNE"

Orizontal: T - O - D - A - U - S - NEASTAMPARAT - ODOR - IARASI - GRASANE - DRIC - INIMA - TEI - L - TIC - VITEI - TA - A - ASASINARI - CC - LITRI - APT - ALEE - ASADAR - GREI - ANIMARE - PARTII - ARIN - FACILA - CRETA.

Verificați-vă cunoștințele

Ana

1. Din ce limbă provine prenumele feminin Ana?
2. Din ce semințiI făceau parte Sfinții și Drepții Părinți Ioachim și Ana?
3. Ce mare pictor german (1471-1528) a pictat, în 1493, tabloul „Fecioara, Pruncul Iisus și Sfânta Ana", aflat la Metropolitan Museum, New York?
4. Unde se află, în țara noastră, lacul „Sfânta Ana"?
5. Ce prozator român a scris romanul „Secretul Anei Florentin"?
6. Cine a compus muzica operetei „Ana Lugojana"?
7. Cine a realizat, în 1969, filmul „Anna celor 1000 de zile"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prin vis se înțelege o înlănțuire de imagini, de fenomene psihice și de idei care apar în timpul somnului. 2) Zeul din mitologia greacă, patron al viselor, se numea Morpheus. 3) Personajul care a interpretat faraonului visurile cu șapte vaci grase și șapte slabe, era Iosif, fiul lui Iacov. 4) Simfonia „Visuri de iarnă" aparține compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikowski (1840-1893). 5) Volumul de versuri „Vis și căutare" este opera lui Alexandru Philippide (1900-1979). 6) Tabloul „Visul" a fost pictat în 1931 de Salvador Dali (1904-1989). 7) Filmul „Visuri dragi" a fost realizat de regizorul britanic Karel Reisz.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Scoica" apărute în numărul 17 al revistei noastre am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța; Elena Ispas – Piatra Neamț; Corina Simion – Sibiu; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara; Mihaela Rădulescu – Pașcani; Daniela Nicolae – Iași* și *Mircea Stan – Pitești.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Cristina Popa – Ploiești; Radu Ciobanu – București.*

Elena Ispas – Piatra Neamț. Scrisoarea dumneavoastră cu cele 7 răspunsuri corecte la tema „Patimile Domnului" ne-a parvenit târziu. Ne pare rău cu atât mai mult cu cât, în ceea ce vă privește situația se repetă. Vă nominalizăm acum sperând că aceste întârzieri nu se vor repeta, cel puțin nu atât de frecvent.

Radu Ciobanu – București. Ne amenințați de un an că ne veți trimite întrebări pentru rubrică dar nu am primit până acum decât propuneri. Vă așteptăm.

Mircea Dima – București. Temele care se referă strict la un domeniu sunt mult mai ușor de realizat dar noi preferăm să acoperim o plajă mai largă, chiar dacă întrebările par unora dintre dumneavoastră ceva mai dificile. *(Irina Stoica).*

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 20

5	1	9	4	6	2	8	7	3
6	2	4	8	3	7	5	1	9
7	8	3	5	1	9	4	2	6
4	5	7	3	9	1	6	8	2
9	6	8	7	2	4	1	3	5
1	3	2	6	5	8	9	4	7
8	9	1	2	7	5	3	6	4
2	4	6	9	8	3	7	5	1
3	7	5	1	4	6	2	9	8

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 20

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută și câștigă

ȘAH Șuravlev - Borisenkov, 1949

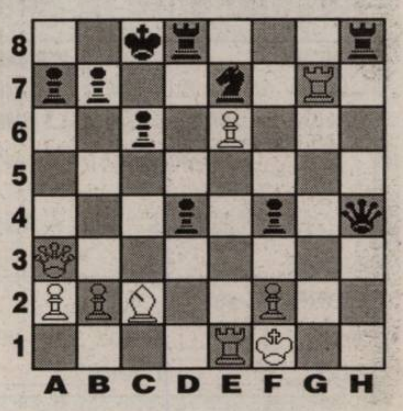

DEZLEGARE:
1.... d3! 2. Nd3 f3 3. Te3 (3. De7 Dh3) 3... Dh1 4. Tg1 Dg1 5. Rg1 Tdg8 6. Rf1 Th1 mat.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Vă prezentăm în exclusivitate un clasament al celor mai spectaculoase pelicule de groază realizate vreodată

FILME DE FĂCUT PĂRUL MĂCIUCĂ

Poate că vă plac filmele de dragoste, cele de aventuri, ori comediile şi credeţi că thriller-urile sunt nişte producţii mediocre, pentru care se consumă degeaba peliculă, bani şi... vopsea roşie. Dar, dacă doriţi să vă consideraţi un adevărat cinefil, n-ar trebui totuşi să rataţi câteva filme horror de excepţie, printre care la loc de cinste figurează cele enumerate mai jos...

SHINING. Ce se obţine atunci când se pun laolaltă geniul unui scriitor precum Stephen King, ochiul unui regizor sclipitor ca Stanley Kubrick şi talentul inconfundabil al actorului Jack Nicholson? Desigur, o capodoperă: Shining, film realizat în 1980, rămâne încă filmul horror cel mai apreciat de critici (în general sceptici faţă de acest gen, pe care-l consideră inferior), mărturie stând şi numeroasele nominalizări la Oscar. Shining a constituit pentru Nicholson o veritabilă rampă de lansare, lumea fiind cucerită de uluitoarea lui uşurinţă în a se

«Shining»

transpune în pielea unui psihopat. Gurile rele spun, judecând după comportamentul lui Nicholson în viaţa de toate zilele, că i-a ieşit atât de bine încât a rămas aşa...

EXORCISTUL. Până la apariţia acestui film, despre posesiunea demonică opinia publică nu ştia prea multe, aceasta constituind un domeniu strict rezervat teologilor. Controversata creaţie a lui William Friedkin, din 1973 a stârnit, cum era de aşteptat, furia Bisericii Catolice, înalţii prelaţi creştini fiind de-a dreptul oripilaţi atunci când Linda Blair, puştoaica în al cărei trup se cuibărise Necuratul, vomită pe preotul exorcist venit să alunge demonii din ea. Reacţia vehementă a Bisericii nu i-a împiedicat însă pe cinefili să ia cu asalt cinematografele, spre a se lăsa îngroziţi de isprăvile micuţei demonizate.

MASACRUL DIN TEXAS. Poate cel mai bun exemplu că viaţa bate filmul, această peliculă nu a izvorât din imaginaţia diabolică a vreunui scenarist, ci a fost inspirată de întâmplări reale, anume crimele comise cu sălbăticie de către Ed Gein, un dezaxat care-şi ciopârţea victimele cu drujba electrică. În 1974, când a fost lansat, filmul a trebuit retras din multe cinematografe americane, în urma protestelor asociaţiilor de părinţi, după ce mai mulţi liceeni puşi pe şotii au început să-şi ameninţe, la rândul lor, colegii cu drujba...

FĂLCI. Pe vremea când ne adunam prin casele vreunui norocos cu „video", să urmărim filmele traduse de Irina Nistor, „Fălci", realizat în 1975, făcea furori. Şi, cum bine spunea un reputat critic cinematografic, ceea ce ne îngrozeşte la acest film, în care Spielberg spunea că „am încercat să fiu hitchcockian", nu sunt cele câteva clipe în care apare uriaşul rechin alb, ci minutele de încordare extremă care îi preced apariţia şi în care „vrăjitorul Spielberg" ne face să murim şi să înviem de o sută de ori. Ca un amănunt picant, să mai precizăm că rechinul a fost botezat Bruce, după numele avocatului marelui regizor. Prietenii ştiu de ce!

«Falci»

TĂCEREA MIEILOR. Dându-i viaţă lui Hannibal Lecter, psihopatul canibal care adora să-şi devoreze victimele sorbind, printre îmbucături, dintr-un pahar de Chianti, Anthony Hopkins a făcut poate cel mai bun rol al carierei sale. Iar filmul, continuat după câţiva ani cu „Hannibal" este considerat cel mai bun thriller al deceniului trecut. Scenele sunt atât de cumplite şi par atât de reale încât Jodie Foster, cea care a jucat rolul psihologului însărcinat de FBI să afle ce se ascunde în mintea bolnavă a lui Lecter, mărturisea că „am şi acum coşmaruri din cauza acestui film".

HALLOWEEN. Regizat de John Carpenter, primul film din seria Halloween este de departe şi

«Rosemary's Baby»

cel mai valoros, restul fiind copii palide, neinspirate. Deşi influenţat de capodopera lui Hitchcock, Psycho, filmul aduce un suflu nou în cinematografia americană, făcând săli pline încă de la debut – cu un buget de doar 300.000 de dolari, a adus încasări de peste 55 milioane!

PSYCHO. „Străbunicul tuturor filmelor horror", cum a fost pe bună dreptate numit, filmul realizat în 1960 de inegalabilul Alfred Hitchcock ocupă locul întâi în orice clasament de gen. Viziunea unică a regizorului

«Un vârcolac american»

britanic îl lasă fără grai pe spectator, care, strivit în scaunul său, este realmente terifiat, identificându-se cu personajele de pe ecran. Secvenţa crimei din baie este considerată cea mai impresionantă din întreaga istorie a peliculelor de groază. Un film pe care nici un cinefil care se respectă nu trebuie să-l rateze!

ROSEMARY'S BABY. Venind dintr-un Răsărit unde talentul său covârşitor începea să devină îngrădit, polonezul Roman Polanski face din „Rosemary's Baby" mai mult un thriller de „teoria conspiraţiei" decât un horror. Jocul inspirat al foarte tinerei Mia Farrow, în rolul unei fete obsedate de gândul că a fost siluită de diavol, conferă un farmec aparte creaţiei lui Polanski. Se pare că disperarea actriţei nu a fost chiar mimată, întrucât, chiar în timpul filmărilor, soţul ei de atunci, Frank Sinatra, pe care-l iubea nebuneşte, a intentat divorţ...

UN VÂRCOLAC AMERICAN. Inspirat de tradiţiile europene ale „omului-lup", regizorul John Landis a avut curajul să le transpună dincolo de Atlantic, făurind o peliculă bine închegată, care va deschide calea multor epigoni, nu la fel de înzestraţi. Efectele vizuale înfricoşătoare, transformarea, urmărită cadru cu cadru, a eroului Griffin Dunne în lup, reprezintă elemente de referinţă ale acestui pariu câştigat cu publicul american.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Bolile se vor vindeca singure
- Luna va dispare de pe bolta cerească!
- Viciul care duce la bună dispoziţie
- Cărţi cu fermoare din aur...
- Vitrina cu animale bizare
- V-31, un submersibil revoluţionar

HOROSCOP
29 mai – 4 iunie

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al săptămânii îl reprezintă oscilaţiile periculoase ale curbei psihicului. S-ar putea ca o veste nefavorabilă sau o stare de sănătate precară să vă afecteze foarte mult. Din fericire, în a doua jumătate a perioadei primiţi bani.

TAUR (21.04-21.05): Marţi sau miercuri vă pândeşte un ghinion financiar destul de „contondent", care va lăsa urme o perioadă mai lungă. Pe de altă parte, în sfera sentimentală lucrurile se desfăşoară excelent. Relaţiile din cuplu cunosc o perioadă care se apropie de idealitate.

GEMENI (22.05-21.06): Nimic spectaculos în constelaţia dv. Astrele vă rezervă surprize pentru săptămânile următoare. Cu toate acestea, curba financiară tresare spre sfârşitul intervalului, sugerând faptul că în intervalul imediar următor s-ar putea să primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Primele zile ale săptămânii vor fi „viforoase", căci nu vor lipsi disensiunile în mediul profesional şi în cel familial. Sunteţi mai irascibil decât de obicei, poate sub influenţa negativă a Lunii (patroana zodiei). Totuşi, în weekend primiţi o veste foarte bună.

LEU (23.07-22.08): Totul şi toate vă merg din plin. Astrele suflă vânjos în pânzele destinului dv. Şi iniţiativele dv. (profesionale şi nu numai) au acum mari şanse de reuşită. În dragoste se pot ivi câteva „frecuşuri" trecătoare, care dau farmec unei relaţii solide.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară are sinuozităţi pe toată perioada, semn că nu staţi pe roze cu bugetul, care se clatină sub povara unor datorii neonorate la timp. Dacă veţi şti să apelaţi la cei mai apropiaţi amici, atunci veţi depăşi cu brio toate obstacolele.

BALANŢA (22.09-22.10): Miercuri sau joi s-ar putea să primiţi o veste nefavorabilă din familie sau de la locul de muncă. Se pare că v-a ajuns din urmă surmenajul nervos şi nu vă simţiţi în stare să faceţi faţă tuturor solicitărilor, dar nu e cazul să abandonaţi lupta.

SCORPION (23.10-21.11): Toate curbele astrale principale se află la cote ridicate până spre mijlocul intervalului. De joi, poate, curba financiară tinde să scadă până sub normal. Este un semnal de alarmă pentru prudenţa sporită pe care ar trebui s-o aveţi când duceţi mâna la buzunar.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai palpitant aspect al perioadei este alura curbei afectului. Miercuri sau joi aceasta are un maxim demn de invidiat, semn că relaţiile cu persoana iubită ating paroxismul. Din păcate, curba financiară se încăpăţânează să staţioneze la cote modeste.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână în care situaţia financiară tinde să se înrăutăţească foarte mult. Atenţie la datoriile pe care le aveţi! La serviciu aveţi însă noroc; vă veţi remarca într-un mod strălucit.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are un maxim miercuri sau joi. Faptul sugerează că veţi primi o sumă suficient de consistentă pentru a vă putea onora toate datoriile şi a face unele investiţii urgente. În schimb, viaţa sentimentală şchioapătă de mama focului.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi o veste excelentă din mediul profesional, iar vineri sau sâmbătă curba financiară are un maxim vânjos. Dar cel mai interesant aspect este cel sentimental, căci în weekend vă veţi întâlni cu o persoană pe care o admiraţi foarte mult.

Personalităţile săptămânii: *Ion Antonescu, Onisifor Ghibu, Nicolae Milescu, Romulus Guga, Adriana Iliescu (n.1938); John F. Kennedy, George Sand, Clint Eastwood, Marilyn Monroe, Thomas Hardy, Tony Curtis, Federico Garcia Lorca.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

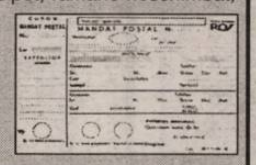

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 783 • ANUL XLIX • 1 IUNIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 22 (2533)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Când te înalţi ca un vultur, nu te mira că atragi atenţia vânătorilor.**
(Charles Dickens)

■ **Caracterul unui om este ca şi gardul de scânduri: nu poate fi făcut să stea mai bine în picioare, dacă-l dai cu vopsea.**
(John A. Holmes)

■ **Dacă invidia ar produce febră, întreaga lume ar fi bolnavă.**
(Shakespeare)

Spectacolul cunoaşterii

Vitrina cu animale bizare

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Mici secrete

Dosarele frumuseţii

Siluetă fină

Istorii uitate

HAREMUL închisoarea femeilor favorite

Consultaţii fără plată

HERNIA DE DISC o boală „la modă”

MICROBII *care curentează!*

Într-o perioadă în care resursele de combustibil convenţional sunt tot mai sărăcăcioase, savanţii caută tot felul de soluţii pentru a face faţă crizei energetice ce nu va întârzia să apară. Printre cele mai inedite procedee de obţinere a curentului electric se numără şi punerea la treabă, pe post de producători de energie, a... microbilor! Deja primele experienţe în domeniu au fost realizate cu succes de către savanţii de la universitatea belgiană Gand. „Hrăniţi” cu nămol, ca şi cu apă menajeră uzată, provenită de la o fabrică de conserve, microbii din specia *Brevibacillus agri* au reuşit ca, prin distrugerea materialului organic, să genereze electroni. N-a trebuit decât ca savanţii să „culeagă” aceşti electroni, înmagazinându-i în aşa-numite „celule de combustibil microbian”. Aceste celule s-au dovedit suficient de puternice pentru a alimenta, cu energia generată, un bec obişnuit. Este doar începutul, iar de microbi, slavă Domnului, nu duce planeta lipsă...

Astronomii elveţieni trag un semnal de alarmă:

LUNA VA DISPĂREA de pe bolta cerească!

Care vor fi efectele? Nimicitoare!

Dacă, privind Luna cu regularitate, aveţi sentimentul că ea pare tot mai mică, seară de seară, aflaţi că acest fapt se petrece nu doar în mintea dumneavoastră, ci şi în realitate! Fenomenul a fost de altfel deja confirmat de astronomii elveţieni de la Observatorul Cantonal din Zürich, care au efectuat o serie de măsurători sub conducerea dr. Alfred Zeeiman. „Dacă în primii ani ai deceniului şapte, atunci când au început proiectele americane de cucerire a Lunii, astrul nopţii avea un diametru estimat la circa 3888 km, astăzi, după aproape patru decenii, acesta nu depăşeşte 3700 km! Scăderea este considerabilă, căci în acest ritm, în câteva sute de ani, Luna va dispărea de pe bolta cerească! Dar efectele se vor manifesta mult mai devreme, prin maree devastatoare, ce se vor transforma cu timpul în veritabile valuri tsunami! Topirea gheţurilor polare va fi accentuată, ducând la creşterea alarmantă a nivelului oceanului planetar, în vreme ce succesiunea obişnuită a zilelor şi a nopţilor va dispărea total, urmând să existe doar o zi de şase luni şi o noapte la fel de lungă, ca în regiunile polare!”, a avertizat specialistul elveţian. Deşi NASA a confirmat observaţiile astronomilor din Ţara Cantoanelor, nici un oficial al Agenţiei Spaţiale Americane nu s-a încumetat să dea o explicaţie pentru această anomalie. Se vehiculează ideea că expediţiile americane „Apollo” ar fi destabilizat rocile de la suprafaţa selenară, în Marea Liniştii, iar acest fapt, coroborat cu gravitaţia aproape nulă de pe satelitul natural al Terrei a determinat o reacţie în lanţ de ridicare a unor uriaşi nori de praf şi disiparea lor în spaţiu. NASA a catalogat această ipoteză drept „puerilă”, admiţând că mai curând poate fi vorba despre un impact al Lunii cu un meteorit de proporţii considerabile, care a dus efectiv la „ciobirea” serioasă a astrului nopţii. Interesant este faptul că cea din urmă ipoteză este împărtăşită chiar şi de unii oameni ai Bisericii, care văd în ea o materializare a profeţiilor biblice ce vorbeau despre „Luna care va cădea de pe cer, cu puţin timp înainte de sfârşitul lumii!”. Cât timp ne mai desparte de această presupusă „apocalipsă cosmică”, rămâne însă de văzut...

SUDOKU
jocul săptămânii – 22

1			4	2			5	
		2	7			6		8
	5			8				2
6	9			5		7		3
2		7	3				9	
					1	8		
	2		1		7	5		
3				4			8	1
	1	6	2				7	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

22
5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Richard Gere, încornorat

Industria americană cinematografică este o mare producătoare de filme „pe bandă" care se vând ca pâinea caldă, mai ales atunci când „uzina" Hollywood, are aşii în mână, actori consacraţi, cu succes garantat la public: Robert de Niro, Al Pacino, Michael Douglas, Richard Gere, Gene Hackman, Meryl Streep, Jean Claude Van Damme etc.

Unii dintre aşii Hollywood-ului, cum ar fi, de pildă, Robert de Niro, sunt distribuiţi de obicei într-un număr restrâns de tipuri de roluri: cele de mafiot, de poliţist etc., pentru că în pielea acestor personaje îşi pun cel mai bine în valoare potenţialul artistic, asigurând succesul filmelor înainte ca acestea să apară pe piaţă.

Pe Richard Gere ne-am obişnuit să îl vedem, în general, în roluri de cuceritor (American Gigolo, Pretty Woman etc.).

Vineri, 26 mai, la *ProTv*, în filmul „Infidela", l-am revăzut într-un rol atipic din cariera sa. Cel al unui soţ frustrat, înşelat copios de soţia sa. Un personaj şters, aflat mereu în umbra soţiei sale, cu un comportament previzibil până în momentul în care îl ucide pe irezistibilul ei amant. O răsturnare brutală a situaţiei, care simplifică în mod dezolant acţiunea filmului.

Din punct de vedere artistic, Richard Gere n-a demonstrat nimic special în rolul dramatic din în acest film comercial. Chiar dacă nu mai e tânăr, rolurile de cuceritor sunt cele care îl pot avantaja în continuare.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

Excursie în istoria religiilor

Editura Nemira publică, pe lângă literatura ultimelor decenii, să zicem „la modă", şi cărţi realmente de referinţă culturală. De curând a scos pe piaţă a doua ediţie a unei lucrări fundamentale, „Omul şi sacrul" de Roger Caillois, în traducerea lui Dan Petrescu, o carte care a apărut pentru prima oară la „Nemira" în 1997. Iată ce scria în 1948 autorul cărţii, în introducerea la ediţia a doua, din 1950, de la Gallimard: „Prima ediţie a acestei lucrări a apărut în 1939. Trebuise să-i mai micşorez puţin întinderea, ca s-o adaptez la dimensiunile cerute de colecţia în care era menită să se rânduiască. Astăzi public textul ei complet". Despre mistica războiului, Roger Caillois scrie: „El este considerat o catastrofă absurdă şi criminală. Onoarea omului pare a-i dicta să-l refuze; cel dintâi ţel al strădaniilor sale, să-l evite. Dar este curând socotit inevitabil. Creşte până ajunge cât destinul. Capătă demnitatea unui îngrozitor flagel natural ce seamănă ruina şi devastarea, şi, chiar dacă inteligenţa continuă să-l condamne, sufletul îl respectă... Descoperă în el legea naturii sau motorul istoriei". Cuvinte scrise în 1939, cu un ecou tulburător la trei ani după sfârşitul celui de-al doilea război mondial. *(George Cuşnarencu)*

Dialog astrologic

DESPINA N., Ploieşti:
„...La cei 33 de ani ai mei, «judecând» cele scrise la această rubrică, nu cred că există vreo apropiere mai mare între viaţa sentimentală a cuplurilor şi astrologie, decât sexul atribuit fiecărei zodii. Am fost căsătorită de două ori şi de fiecare dată am întâmpinat următoarea situaţie: eu fiind născută în zodia Berbecului (masculină, conform regulilor), m-am îndrăgostit de fiecare dată de un bărbat aparţinând tot unor zodii masculine, şi anume Balanţă şi Vărsător. În ambele cazuri, totul a început cum nu se poate mai bine, însă treptat lucrurile s-au deteriorat ireversibil. M-am întrebat dacă nu cumva această nepotrivire involuntară a zodiilor a fost o coincidenţă sau chiar există o putere specială a astrologiei, care poate anticipa relaţiile dintre sexe."

Sexul zodiilor

– Stimată doamnă ***Despina N.,*** atribuirea unui sex fiecărei zodii din astrologia clasică europeană este, evident, artificială. Criteriul este cel al semnului cosmic fundamental, şi anume: zodiile de Foc (Berbec, Leu şi Săgetător) şi de Aer (Balanţă şi Gemeni) sunt masculine, iar cele de Pământ (Capricorn, Taur şi Fecioara) şi de Apă (Scorpion şi Rac). Dar astrologii, dorind să fie cât mai riguroşi, s-au încurcat atunci când a venit vorba despre Peşti (guvernată de două planete, Jupiter şi Neptun) şi de Vărsător (patronată de Saturn şi Uranus); aceste două zodii speciale posedă, în consecinţă, bisexualitate (jumătate bărbat, jumătate femeie)... Fie şi din acest unic exemplu se poate concluziona că legăturile afective şi amoroase dintre nativii diverselor zodii sunt legate mai ales de destinul fiecăruia, şi nu de astrologie.

MARGARETA G., Bucureşti:
„...Ştiu dintr-o carte mai veche de astrologie că există, pe lângă planete, şi unii asteroizi mai importanţi pentru viaţa sentimentală a oamenilor. Din păcate, nu mai am acea carte şi aş dori să-mi spuneţi dacă ei pot influenţa în bine dragostea şi cum anume."

Asteroidul Psyche

– Dragă ***Margareta,*** în dorinţa de a-şi edifica singură o aură ştiinţifică, astrologia apelează din ce în ce mai mult la tot felul de „anexe", surprinzătoare şi mai mult exotice decât utile. Asteroidul sufletului sau Psyche a fost descoperit (între Jupiter şi Marte) pe la mijlocul secolului trecut, de către astronomul italian Annibale Gasparis. Imediat, astrologii au căutat să profite de acest nou personaj astral şi să-i confere puteri neobişnuite în ceea ce priveşte dragostea. Dacă te-ai născut în intervalul în care Psyche trece prin zodia ta, atunci vei avea parte de fericire, de o iubire ca-n basme. S-au făcut numeroase tabele privind corespondenţa zodie/Psyche, foarte laborioase şi „precise". Însă nu din lipsă de spaţiu nu vom prezenta aceste date „ştiinţifice", ci pentru că o parte din noua generaţie de astrologi, mai realişti decât înaintaşii lor, consideră interferenţa acestui asteroid în destinul şi în personalitatea oamenilor drept un abuz – la fel ca fictiva Lună neagră sau Lilith, aducătoare de nenorociri.

MARIANA T., Buzău: *„...Actualul meu iubit este născut în zodia Capricornului, iar eu în zodia Peştilor. Având în vedere precedenta mea experienţă sentimentală, în care partenerul meu era tot din zodia Peştilor, aş vrea să ştiu ce viitor ar putea avea noua mea legătură. Va avea acelaşi deznodământ sau atunci a fost o pură întâmplare? Care sunt relaţiile astrologice dintre bărbatul Capricorn şi femeia din Peşti?"*

Pământul cere Apă

–Dragă ***Mariana T.,*** în principiu (şi numai în principiu), o zodie de Pământ precum Capricornul (sau Taurul şi Fecioara) se simte excelent în prezenţa Apei fertilizatoare (zodia Peştilor, Racilor şi Scorpionilor). Dar există un aspect mai profund, pe care ar trebui să-l luăm în seamă, şi anume: dacă „faimoşii" Capricorni sunt guvernaţi de planeta geniilor, Saturn, Peştii sunt patronaţi de Jupiter (spirit justiţiar) şi Neptun (planeta visătorilor). Or, între un gânditor şi un visător, nu se pot stabili întotdeauna legături armonioase. Desigur, dragostea nu ţine seamă, de cele mai multe ori, de nici o logică şi raţionamentul de mai sus este unul „alunecos". În orice caz, balansul între pasiune şi raţiune este esenţial, şi mai puţin prezicerile astrologice.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce faci dacă nu vine la întâlnire?

Întâlnirea marchează punctul de plecare spre o „aventură" sentimentală. Ne îndreptăm spre locul de întâlnire înaripaţi şi pe drum ne facem vise. Când ajungem, suntem năpădiţi de emoţie şi de nerăbdare să revedem fiinţa iubită. Ochii se rotesc în toate părţile, pentru a o desluşi în mulţime. Fiecare minut de întârziere ne îngrijorează. Dacă nu vine? Întrebarea devine obsedantă pe măsură ce minutele trec. În momentul în care apare, întreaga noastră fiinţă se deschide, fericită, asemenea petalelor unei flori sub razele învăluitoare ale soarelui.

Dacă este prima întâlnire, cu siguranţă nu va mai exista o alta. Dacă e un băiat pe care îl cunosc bine şi are o explicaţie pe care o pot accepta, în spatele căreia se află motive întemeiate, trec cu vederea, deşi mă supăr rău. Nu-ţi poţi înfrânge dezamăgirea şi supărarea în astfel de cazuri, pentru că sensibilitatea, oricât am fi de „duri", îşi spune „răspicat" cuvântul. *(Ioana Nenciu, 19 ani)*

În momentul în care minutele trec şi devin impacientat, o sun ca să aflu dacă e pe drum (ştiţi cum funcţionează RATB-ul), dacă a intervenit ceva, dacă mai vine sau nu. Normal ar fi să dea ea telefon şi să-mi explice de ce întârzie sau să-mi spună că nu poate veni, dar sunt fete care la acest capitol al civilizaţiei au probleme. *(Robert Anghelescu, 18 ani)*

Mi s-ar părea absurd. Şi, probabil, dureros. Încrederea în el va dispărea şi, odată cu ea, relaţia. Dar cum există telefoane mobile, o astfel de situaţie poate fi rezolvată în câteva clipe. Dacă văd că nu sună, îmi calc pe inimă şi-l sun eu (dacă e un băiat la care ţin). Dar dacă scoatem din ecuaţie mobilele şi văd că nu vine, e greu de presupus că îi mai acord credit. *(Adriana-Iuliana Vîrvara, 18 ani)*

Pot să vă fac o mărturisire... gravă. Trebuia să mă întâlnesc cu prietenul meu de acum un an, la ora 2 p.m. Puteam să ajung la fix, dar nu m-am grăbit. Dimpotrivă, am întârziat deliberat. Vroiam să văd dacă mă aşteaptă sau nu şi să trag unele concluzii. Nici unul dintre noi nu aveam telefon mobil. Am întârziat mai bine de o oră şi... era acolo. Bucuros că mă vede. Nu m-a întrebat de ce am întârziat, deşi îi stătea pe limbă. Nu mi-a făcut reproşuri. I-am cerut totuşi scuze, formal... Şi totul a fost OK. Mi-am dat seama că ţine foarte mult la mine, dar am constatat şi un lucru interpretabil. Lipsa de demnitate. De bărbăţie. *(Anonimă, 19 ani)*

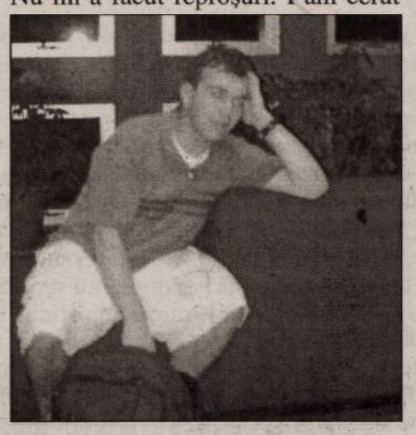

Dacă nu-l văd la locul de întâlnire (e normal ca băieţii să vină mai devreme), probabil că m-aş simţi năpădită de un sentiment neplăcut. Nu mi s-a întâmplat, dar presupun. Oricum, dacă pe vremuri astfel de situaţii erau problematice, azi, datorită telefoanelor mobile, lucrurile se simplifică... *(Mihaela Abagiu, 19 ani)*

O sun, evident. Dacă lucrurile se lămuresc, e OK. Dacă nu-mi răspunde, îmi pun problema să renunţ la relaţie, pentru că e vorba de un viciu care se poate repeta, se poate manifesta în diverse forme şi asta m-ar afecta. *(Dragoş Papară, 18 ani)*

Aştept o explicaţie în momentul în care luăm legătura, în speranţa că motivele sunt reale şi bine motivate. Sunt oricând dispusă să-l ascult pe cel de lângă mine. Coleg, amic, prieten. În viaţa fiecăruia există şi momente dificile şi îmi place să particip, să ofer sprijin. Chiar şi prin acest mod simplu de a fi receptivă când îşi deschid sufletul şi-şi spun ofurile. *(Alina Maria Anchidin)*

Mulţumim d-nei profesoare Nicoleta Condrache pentru sprijinul acordat în realizarea acestei anchete, la Colegiul Naţional de Informatică „Tudor Vianu" din Bucureşti.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Sunt momente în viaţă marcate de evenimente neplăcute sau dramatice care, evident, ne deprimă şi ne fac să privim viitorul cu un sentiment de nesiguranţă amestecată cu pesimism şi cu teamă. Decepţia sentimentală poate genera acest

Speranţă contra decepţii

„cocteil" crepuscular. Sfaturile prietenilor (la cel al psihologilor se apelează rareori în astfel de cazuri) nu au întotdeauna efectul scontat. Autosugestia nu prea funcţionează. Mai ales în cazul femeilor sensibile. De cele mai multe ori, în viaţa acestor persoane intervine un eveniment (evenimente) fericit, care neutralizează toxicitatea „cocteilului". Dar până atunci e extrem de important să funcţioneze speranţa care ne tonifică, ne infuzează energie pozitivă care ne poate vindeca de rănile suferite, netezindu-ne calea spre evenimentul fericit pe care-l aşteptăm.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Invenții trăsnite în moalele capului

Un belgian a inventat cărucioru l care merge singur prin magazine

S-a spus, și pe bună dreptate, că mai bine de jumătate dintre invențiile omenirii se datorează... comodității, dorinței firești a oamenilor de a-și ușura munca și viața. În această categorie putem include și

invenția belgianului Luc Deprez, care a realizat și brevetat, la Oficiul de Invenții și Mărci din Bruxelles, un cărucior capabil să se plimbe singur prin magazine. Deocamdată, ingeniosul belgian nu a dorit să dezvăluie presei secretul realizării sale, dar a făcut o demonstrație convingătoare, într-un supermarket. Cu ajutorul unui microfon, el și-a ghidat căruțul, plin-ochi cu lucrurile cumpărate din magazin, doar prin intermediul comenzilor vocale. Singurul lucru pe care a acceptat să-l declare a fost că invenția funcționează cu baterii, dar poate merge la fel de bine și cu ajutorul unor minipanouri solare. După patentarea ei, Deprez intenționează să-și vândă ideea pe bani grei unui magazin de tip „Mall", fie din Belgia, fie din Statele Unite. „Nu este prea plăcut să împingi la un căruț și în același timp să te chinuiești să nu lovești pe nimeni cu el, dar să te mai uiți și prin rafturi. Dispozitivul pe care l-am proiectat elimină toate aceste neplăceri. Se mișcă singur, în spatele posesorului, ghidat de senzori, în vreme ce alți senzori declanșează un sistem sonor de avertizare, atunci când o altă persoană se apropie prea mult de căruț și riscă să fie lovită", afirmă Deprez.

Grație noilor orizonturi deschise de terapia genică, în viitor

Bolile se vor auto-vindeca

Nimic nu-i mai de preț că sănătatea, dar din păcate mulți nu o prețuiesc decât după ce o pierd, spune o veche butadă, izvorâtă din dorința oamenilor de a fi mereu sănătoși. Dorință ce pare acum utopică, dar care, ne asigură geneticienii, va fi perfect realizabilă, chiar în cursul acestui secol.

Experții în terapia genică au anunțat, la începutul lunii mai, descoperirea unei modalități prin care celulele defecte sunt „convinse" să se repare singure. Spre deosebire de tentativele făcute până acum, care vizau înlocuirea genelor afectate, noua metodă are în vedere punerea în valoare a propriilor mecanisme de corecție ale celulelor. Oamenii de știință germani au prezentat, în cadrul conferinței anuale a Societății Europene de Genetică Umană, desfășurată la Amsterdam, un medicament ce poate influența felul în care se comportă o genă, în organismul pacienților cu starea de sănătate deteriorată. Astfel, s-a dovedit că este posibilă stimularea unei gene „înrudite" cu cea defectă, pentru reducerea simptomelor anumitor boli. Cercetările au fost focalizate pe atrofia spinală musculară, o maladie ereditară relativ frecventă și una dintre principalele cauze ale mortalității infantile, afectând 1 din 6000 de nou-născuți. Boala, provocată de degenerarea neuronilor motori din cordul spinal, determină slăbirea și atrofierea mușchilor de la picioare, mâini și trunchi. La pacienții cu atrofie musculară, gena care produce neuroni motorii lipsește, dar ei au în schimb „cópii" ale acesteia, insuficiente însă pentru a preveni manifestările bolii. Specialiștii de la Institutul de Genetică al Universității din Köln au descoperit că medicamentul numit Valproate (deja folosit în tratarea epilepsiei) poate crește nivelul proteinei ce formează neuroni motori, de până la patru ori! Experimentele efectuate asupra unor pacienți cu atrofie musculară au arătat o vizibilă îmbunătățire a stării lor de sănătate, celulele nervoase fiind stimulate să se „repare", prin intermediul revoluționarei terapii genice. „Acest proiect

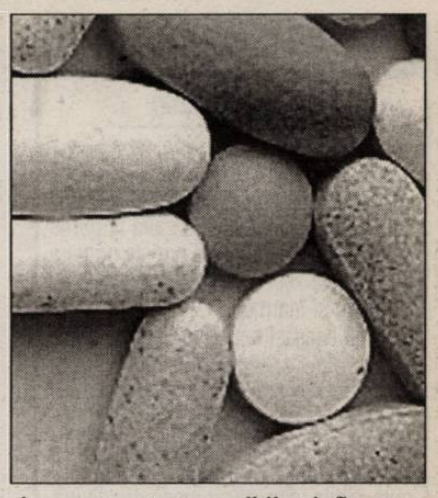

demonstrează că e posibil să influențăm comportamentul genelor, recurgând la medicamente. Metoda descoperită de noi va spori calitatea vieții pentru bolnavii cu atrofie musculară", spune prof. Brunhilde Wirth.

Stonehenge în Amazonia!

Cercetătorii brazilieni au descoperit recent, la granița cu Guyana, un inedit observator astronomic, a cărui vechime este apreciată la cel puțin 2000 de ani, judecând după fragmentele ceramice găsite în apropiere. „Doar o societate cu o cultură complexă ar fi putut ridica un asemenea monument", este de părere dr. Mariana Petry-Cabral, de la Institutul de Cercetări Științifice și Tehnologice din Amapa. Acest veritabil „Stonehenge amazonian", cum a fost denumit, este compus din 127 dale de piatră, fiecare înaltă de peste trei metri și cântărind câteva tone, care formează cercuri concentrice. Dispunerea lor sugerează, spun specialiștii, prezența în zonă a unui templu, nefiind exclusă ipoteza ca aici să fi avut loc, în urmă cu două milenii, sacrificii sângeroase. În opinia astronomilor, blocurile de piatră sunt în așa fel amplasate încât să marcheze solstițiul de iarnă. Una dintre dale are în centru un orificiu, prin care lumina soarelui pătrundea în decembrie, proiectându-se pe alte două bucăți de rocă, special poziționate. „Sanctuarul funcționa probabil ca un ceas de alarmă, anunțând populațiile din zonă când anume e timpul propice pentru semănat, pentru secerat, sau pentru alte momente ale calendarului agrar. Existența lui dovedește că oamenii de știință trebuie să renunțe la părerile lor, potrivit cărora înainte de colonizarea europeană în Amazonia nu a existat nici un fel de civilizație avansată", crede doamna Petry-Cabral.

Corp ceresc condamnat la moarte

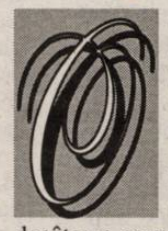

cometă (SW3) aflată în stare de dezintegrare, a trecut duminică, 14 mai, în apropiere de Pământ, la o distanță de trei ori mai mare decât cea care ne separă de Lună. O ocazie unică pentru astronomi de a studia fenomenul în direct.

Două dintre cele mai mari fragmente ale cometei au fost observate cu câteva zile înainte, la peste 10 milioane km, nu doar prin telescoape, ci și cu ochiul liber și prin binoclu. „În plină noapte, a declarat unul din experții în studiul cometelor de la Observatorul din Paris – Meudon, a putut fi observat la zenit un punct luminos care se deplasa lent. Ne-au fost semnalate observații de la un mare număr de persoane care au urmărit-o cu ochiul liber și prin binoclu. Nu însă din orașe, unde poluarea luminoasă a împiedicat observațiile, ci din zonele rurale".

Istoria cometei SW3 a început în 1932, când doi astronomi germani din Hamburg au reperat-o pe fotografiile realizate în cadrul unui studiu al planetelor. Identificarea acesteia a mai fost făcută în 1930 și apoi de-abia în 1979 (având o slabă luminozitate, a trecut mult timp neobservată). Cometa se rotea în jurul Soarelui în 5,4 ani, pe o orbită alungită, ajungând până în vecinătatea planetei Jupiter. În 1995, cu ajutorul radiotelescopului francez din Nançay a fost detectată o neașteptată intensificare a luminii cometei. Misterul a fost dezlegat un an mai târziu,

Unul dintre cele trei mari fragmente ale cometei, înainte de dezintegrare

cu ajutorul telescoapelor europene (ESO) instalate în La Silla, din Chile. Cometa era spartă în trei mari bucăți distincte (A, B, C).

În 2001, doar două fragmente au rămas vizibile, cel de-al treilea dezintegrându-se între timp. La începutul lunii martie 2006, au fost observate 13 fragmente, iar în aprilie, astronomii de la ESO au surprins unul dintre fragmentele mari (B) ejectând o bucată din cometă, aceasta din urmă spărgându-se, dezintegrându-se „în cascadă".

Un astronom de la Universitatea John Hopkins obține cu ajutorul telescopului spațial Hubble imagini spectaculoase ale cometei în curs de dezintegrare. Observații făcute și de un omolog francez de la Laboratorul de astronomie spațială din Marsilia. La începutul lui mai, peste 50 de fragmente relativ mari au fost recenzate, fragmente ce au continuat să se spargă în bucăți din ce în ce mai mici. Cometa părea condamnată să se dezintegreze complet.

Astronomii au urmărit într-o formă naturală un fenomen provocat artificial anul trecut, când sonda spațială americană Deep Impact a fost proiectată asupra cometei Tempel 1, pentru ca specialiștii să poată determina compoziția acesteia. O experiență care, paradoxal, a adus mai multe semne de întrebare decât răspunsurile legate de formarea Sistemului Solar, pe care astrofizicienii le anticipau.

DORIN MĂRAN

Vitrina cu animale bizare

● ***JUMĂTATE DINOZAUR, JUMĂTATE PASĂRE.*** Dragonii și alte apariții monstruoase de prin filme nu sunt chiar sută la sută invenții ale industriei cinematografice. O dovadă în plus, pentru consolidarea scării evoluției speciilor animale, o reprezintă patru ouă fosile descoperite la Phu Phok (Tailanda), de o echipă internațională de paleontologi. Sunt cele mai mici ouă de dinozaur găsite vreodată. Nu mai voluminoase decât ouăle de pițigoi, ele au 1,15 cm³, dar sunt

vechi de circa 120 milioane de ani și corespund unei etape de tranziție, între dinozauri și păsări. Cum au apreciat cercetătorii acest lucru? Ei au observat că la aspectul granulos al cojilor, tipic ouălor de reptile, se adaugă faptul că sunt constituite din trei straturi, o caracteristică a ouălor de păsări.

● ***„PĂRINȚII" DIURNI AI MAIMUȚELOR.*** Potrivit mai multor cercetători americani, primele maimuțe duceau o existență diurnă. Totuși, cea mai mare parte a prosimienilor (maimuțe de talie mică, răspândite în

pădurile virgine din Africa de Vest, până în Asia de Sud-Est) au viață nocturnă. Studierea genei S a apsinei – un pigment vizual adaptat vederii pe timp de noapte – arată că el a suferit mutații relativ recent, la primatele din generațiile mai îndepărtate. Pigmentul este chiar și astăzi funcțional, la lemurieni și la tarsieri nocturni, dovadă a caracterului ancestral al vederii diurne.

● ***ȚÂNȚARI FLUORESCENȚI... SEXUAL.*** De fapt, sunt mutanți de laborator, realizați de cercetători ai Colegiului Imperial din Londra. Este vorba despre masculi de anofel – vector al paludismului – făcuți să fie fluorescenți. Transformarea artificială face parte dintr-o strategie de luptă împotriva bolii amintite, prin răspândirea în natură a unor țânțari

modificați genetic, purtători ai unei gene a fluorescenței, dar și a unei gene mortale pentru descendenți. Motivul pentru care numai masculii au fost supuși transformărilor este că aceștia, spre deosebire de femele, nu transmit paludismul. Iată cum genetica a ajuns să facă din țânțar un fel de „armăsar troian" pentru propria specie! Oare, cu ce consecințe pentru mediul lor de viață?

● ***ȘOARECII CRED ÎN LACRIMI.*** Cercetătorii japonezi au făcut o descoperire stupefiantă. Binecunoscuți pentru prolificitatea lor, șoarecii aplică o tactică amoroasă neobișnuită: masculii emit feromoni sexuali (substanțe ce ajută la comunicarea și la apropierea între cele două sexe ale unei specii), dar nu prin

urină, nici prin transpirație, ci prin lacrimi. Descoperirea s-a realizat în timp ce se căuta sursa stimulării organului vomeronazal – o structură specializată în detectarea feromonilor, absentă la omul adult, care influențează comportamentul reproducției. Adulmecând și „toaletând" botul altor semeni, femela percepe mesajele chimice ale potențialilor parteneri. Lacrimi de fericire, am putea spune, nu-i așa? *(A.N.P.)*

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

A umat cucerirea Etruriei şi a regiunii Sabinum, astfel încât stăpânirea Romei a ajuns să se întindă până la gurile râului Arno, în vreme ce armata număra deja câteva zeci de mii de soldaţi, bine antrenaţi şi înarmaţi.

Din aceeaşi perioadă datează şi bizara poveste a oracolelor sibiline, în jurul cărora romanii au ţesut, atât în epoca republicană cât şi în cea imperială, numeroase legende. Se spune că în zilele lui Tarquinius Superbus, o femeie numită Sibila, dăruită cu inspiraţie divină, a venit de la Cumae la Roma aducând cu sine trei cărţi cu profeţii, pe care a încercat să le vândă regelui. Dar atunci când venea vorba de dat, lui Superbus i se îngusta brusc gâtul pungii şi ca urmare a refuzat propunerea. Profetesa, în semn de protest, s-a apucat să ardă nepreţuitele cărţi, spre disperarea augurilor, încredinţaţi că acestea reprezintă voinţa zeilor. Până la urmă, trufaşul suveran a fost convins să le cumpere pe cele rămase şi le-a încredinţat unei comisii senatoriale, spre descifrare. Dar

PROFEŢIILE
născătoare de patimi

cum probabil senatorii de atunci erau la fel de culţi precum cei care sforăie prin Parlamentul nostru, ei s-au uitat unii la alţii şi au ridicat din umeri. Cu siguranţă, cărţile erau scrise aşa de tainic, că numai nişte iniţiaţi le-ar fi putut citi, s-au gândit ei. Aşa că le-au trimis în Grecia, unde au fost descifrate şi de unde vor fi trimise înapoi, în cel mai deplin secret, spre a fi prezentate regelui. Dar plebea, la fel de curioasă ca şi gospodinele de astăzi, care ard de nerăbdare să afle cum se va sfârşi telenovela preferată, n-a rezistat, desigur, ispitei de a afla ce mistere ascund Cărţile Sibiline şi l-a mituit pe unul dintre cei ce le aveau în custodie, Marcus Acilius, să copieze câteva file. Când povestea a ieşit la iveală, regele şi senatorii au luat foc şi i-au aplicat „ciripitorului" o pedeapsă exemplară: pentru nu spurca nici apa şi nici soarele cu vederea leşului său netrebnic, l-au legat fedeleş, l-au cusut de viu într-o piele de bou şi i-au dat drumul pe Tibru... Şi, ca să nu mai vadă vreodată ochi de profan cărţile sacre, ele au fost îngropate în mijlocul Forului, alături de o comoară, spune legenda. Că era doar o legendă aveau să-şi dea seama şi aventurierii care, în evul mediu şi mai târziu, au tot săpat prin For, fără să găsească nici măcar potcoave de cai morţi!

Credincios jurământului pe care-l făcuse cândva tatălui său, Tarquinius Superbus a construit, pe colina Tarpeiană, un templu dedicat memoriei acestuia. Atunci, lucrătorii ce săpau fundaţiile au găsit, potrivit legendei, în pământ, un cap de om, încă plin de sânge. S-a cerut părerea clarvăzătorilor, care au decretat, în asentimentul regelui şi al camarilei sale războinice, că acela era un semn că Roma trebuia să fie „capul al cărui corp era pământul însuşi". Ce îndemn mai bun de a cuceri lumea vreţi? Apoi, în cadrul unei ceremonii fastuoase, colina a fost redenumită Capitolium, în amintirea acestei întâmplări stranii. Arogant cum era, Tarquinius nu a realizat că nu va avea suficiente fonduri pentru a termina giganticul templu pe care şi-l propusese. Chiar şi aşa, nu şi-a făcut prea multe griji. Bani şi bogăţii se aflau la vecinii săi, locuitori ai cetăţii Ardea, el trebuia doar să meargă, în fruntea oştilor, să le ia.

(Continuare în numărul viitor)

HAREMUL
închisoarea femeilor favorite 2

Clădirea haremului de la palatul Topkapî

Atunci când auzim cuvântul harem, imaginaţia ne poartă imediat către tărâmuri exotice, către palate fabuloase, desprinse parcă din „o mie şi una de nopţi", către frumoase diafane, cu trupurile învăluite în văluri străvezii şi cu chipurile ascunse privirii muritorilor de rând, lăsând să se vadă doar ochii migdalaţi... Adevărul este însă mai puţin romantic decât această imagine languroasă, întrucât de-a lungul vremii haremurile au reprezentat locuri unde s-au ţesut cele mai mârşave intrigi şi s-au comis cele mai groaznice crime. O istorie a acestor stabilimente fascinante şi în egală măsură terifiante ne-am propus să vă înfăţişăm în rândurile ce urmează...

Suveranul se culca în fiecare noapte cu o fecioară

Marele cuceritor mogul Akbar (1542-1605) a dobândit, de-a lungul domniei sale asupra Indiei, mii de soţii şi concubine. Luminatul suveran nu era deloc pretenţios în ceea ce priveşte vârsta lor sau aspectul fizic, întrucât singurul lucru după care se ghida era importanţa politică a acestor „achiziţii". Aşa se face că în haremul său convieţuiau fetişcane abia ieşite din copilărie, cu femei aproape bătrâne, dar care se înrudeau cu stăpânitorii regatelor învecinate, asigurându-i astfel abilului rege aliaţi puternici. Mai mult decât atât, Akbar şi-a format chiar o gardă personală de „amazoane" din Rusia şi Abisinia, care-l apărau cu îndârjire de orice tentativă de asasinat – şi acestea nu au lipsit. Deşi se declara un musulman fanatic, Akbar nu avea nici un fel de reţinere în a încălca regulile impuse de Coran, întreţinând peste 300 de neveste „cu acte în regulă" cum am spune noi. Un supus al lui Akbar, nobilul Ismail Quli Khan, întreţinea, la rândul său, un harem de 1200 de femei. El era atât de gelos, încât, neîncrezător în eunuci, poruncea ca ferestrele palatului unde locuiau frumoasele sale concubine să fie sigilate, peste zi. Grija exagerată pentru femeile lui i-au atras însă ura acestora, iar Quli Khan a pierit otrăvit.

Akbar cel Mare

Şi regele Marocului; Mulai Ismail (1646-1727), manifesta o apetenţă deosebită pentru sexul slab, adăpostind în palatul său aproape 4000 de tinere fete. Istoricul britanic Ockley scrie, citând surse apropiate suveranului african, că acesta „se culca în fiecare noapte cu câte o fecioară". Haremul său era probabil cel mai cosmopolit din câte se cunosc, căci aici se regăseau fete din Spania, Italia, Georgia, Arabia, Anglia, Franţa, Rusia şi din multe alte ţări. Pentru a nu veni în contradicţie cu preceptele musulmane, fetele erau convertite – la nevoie, prin tortură – la Islam.

Pe „scaunul plăcerilor"

Tot un conducător cu vădite deviaţii de comportament şi cu un apetit sexual insaţiabil a fost şi împăratul chinez Yang Ti, din dinastia Sui (569-618), posesor al unui harem de 3000 de femei. Printre metodele sale de a face amor se numără şi aşa-numitul „scaun al plăcerilor", invenţie a meşteşugarilor de la curtea sa. Îndată ce o femeie se aşeza pe scaunul respectiv, se trezea imobilizată de nişte cătuşe metalice, ce ieşeau din el, picioarele îi erau depărtate iar un mecanism îi împingea trupul în faţă, expunându-l astfel poftelor împăratului. Când călătorea, acesta avea permanent la dispoziţie zece fetişcane goale, plimbate în trăsuri deschise, înaintea sa, gata oricând să-l satisfacă.

Şahul persan Firuz, ce a domnit între 1351 şi 1388, şi-a neglijat total atribuţiile de conducător, lăsând guvernarea ţării în seama vizirilor săi şi dedicându-se „colecţionării" de femei. Negustorii lui străbăteau lumea în lung şi-n lat, selectând cele mai frumoase femei şi trimiţându-le stăpânului, care nu se uita la bani... Trecând la islamism, el a consultat învăţaţii musulmani şi, când a aflat că religia îi permite să se însoare cu 300 de femei, a făcut nuntă cu toate 300 într-o singură zi. În ciuda exceselor sale sexuale, şahul a trăit până la 80 de ani, având o sănătate de fier şi o vedere excelentă, dovadă certă aşadar că lipsa activităţii sexuale duce la orbire...

Misteriosul palat Topkapî

Revenind la sultanii turci, cei mai faimoşi posesori de haremuri din lume, să spunem că iniţial, până la stabilirea capitalei Imperiului Otoman la Constantinopole-Istanbul, femeile nu aveau un palat special destinat, ci trăiau în apartamentele sultanului ori îl însoţeau pe sultan în expediţiile sale războinice, alături de o numeroasă suită. Abia după căderea Bizanţului, Mehmed al II-lea va ridica palatul Topkapî, reşedinţa suveranilor turci pentru următoarele patru secole. În limba turcă, Topkapî înseamnă „poarta cu tunuri", trimitere la faptul că palatul era puternic fortificat, fiind înălţat pe o colină, între Bosfor, Cornul de Aur şi ţărmul Mării Marmara. Nu trebuie să ne imaginăm însă că Topkapî era un palat destinat exclusiv haremului. Iniţial, el adăpostea întreaga curte otomană, aproape patru mii de sclavi, funcţionari şi militari, dedicaţi trup şi suflet slujirii sultanului. Dacă în aripa palatului numită „selamlik", bărbaţii aveau acces, căci aici sultanul îşi primea oaspeţii şi se sfătuia cu miniştrii săi, în harem nimeni, în afara eunucilor albi sau de culoare, nu putea pătrunde.

Cele mai apreciate odalisce proveneau din Caucaz şi erau faimoasele sclave circaziene. Dar nici europencele nu erau de lepădat.

Roxelana – o odaliscă, ajunge stăpâna Imperiului

De altfel, mama lui Mehmed Fatih a fost o sclavă provenită de pe coasta Adriaticii, Dobra, o fiică a doamnei Chiajna (apriga văduvă a lui Mircea Ciobanu) a fost dăruită sultanului Murad al III-lea, iar Roxelana, soţia lui Soliman Magnificul, era rusoaică. Această femeie aprigă a condus practic destinele Imperiului Otoman în perioada lui de apogeu; după ce l-a convins pe Soliman să-l numească pe Ibrahim-Paşa, favoritul ei, mare vizir, aceeaşi Roxelana, văzând că demnitarul nu-i mai ascultă ordinele, a ţesut intrigi, determinându-l pe şovăielnicul Soliman să ordone executarea lui. Când noul vizir, Lufti-Paşa, l-a avertizat pe sultan că niciodată în istoria Imperiului nu se mai pomenise ca femeile din harem să dicteze decizii politice, s-a trezit şi el înlăturat. Roxelana a manevrat în aşa fel încât fiul ei preferat, Mehmed, să fie numit succesor al sultanului, în locul lui Mustafa, cel mai vârstnic fiu al lui Soliman, un tânăr sârguincios şi talentat, căruia toţi îi prevesteau o domnie glorioasă. Intrigile Roxelanei l-au făcut însă pe Soliman să-şi piardă capul şi să poruncească decapitarea lui Mustafa... Dar curând, şi Mehmed, beizadeaua aleasă, a murit şi în locul său va domni un alt fiu al rusoaicei, Selim, poreclit, din pricina viciului său, „cel beţiv". El şi-a dedicat viaţa plăcerilor, întreţinând un numeros harem şi schimbându-şi deciziile, ca şi Soliman, în funcţie de influenţa favoritelor sale. Unul dintre sultanii cei mai ahtiaţi după plăceri carnale a fost Murad al III-lea (1546-1595), care a preferat să-şi petreacă viaţa izolat între zidurile haremului, în vreme ce imperiul clădit de Baiazid, Mehmed Fatih şi Soliman se risipea... Plăcerea cea mai mare a acestui sultan era să privească zbenguiala odaliscelor, pe când acestea se îmbăiau, goale, înaintea lui. Se pare că acest act de voyeurism avea un efect deosebit de excitant, de vreme ce sultanul a lăsat în urmă nu mai puţin de 103 odrasle, care s-au măcelărit apoi între ele, slăbind considerabil forţa otomanilor. De altfel, timp de aproape şapte decenii, până în 1656, Imperiul va fi guvernat nu de sultani, ci de concubinele lor, această perioadă rămânând în istorie sub denumirea de „sultanatul femeilor".

Cum arătau însă frumoasele de ai căror nuri se bucurau sultanii? Erau frumoase, trebuie să o spunem, după standardele musulmane, căci ambasadorii străini care aveau ocazia rarisimă de a le vedea le considerau „munţi de grăsime", din simplul motiv că pentru musulmani frumuseţea era dată şi de numărul kilogramelor. Ca urmare, femeile din harem nu doar că erau epilate, parfumate şi date cu *henna*, un fel de praf de cărbune, cu care li se pictau pleoapele şi părţile intime, dar şi supuse unui regim barbar de îngrăşare, fiind îndopate cu carne grasă şi dulciuri!

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

2 iunie 1958

De Gaulle revine la putere în Franţa

Grava criză politico-socială ce a cuprins Franţa după revoltele din Algeria i-a determinat pe politicienii de la Paris să facă apel la Charles de Gaulle, însărcinându-l pe acesta cu formarea unui guvern „de urgenţă naţională". Considerat singurul lider cu suficientă prestanţă şi putere spre a face faţă situaţiei, fostului erou de război al Franţei i se acordă practic puteri dictatoriale, permiţându-i-se să guverneze ţara prin decrete, vreme de şase luni. Veteran al primului război mondial, de Gaulle încercase zadarnic, în perioada interbelică, să promoveze modernizarea armatei franceze. După ce premierul Petain a semnat armistiţiul ruşinos cu Germania nazistă, în iunie 1940, de Gaulle a fugit la Londra, unde a organizat Forţele Franceze Libere şi a raliat coloniile franceze cauzei Aliaţilor. Trupele sale au luptat cu succes în Africa de Nord şi în iunie 1944 a fost numit şef al guvernului francez din exil. Pe 26 august, de Gaulle va intra triumfător în Paris, fiind ales preşedinte provizoriu al Franţei. Va abandona însă funcţia, afirmând că aceasta nu-i dă suficiente puteri şi îşi va forma propriul partid, cu un succes moderat însă, astfel încât în 1953 iese din viaţa politică. Cinci ani mai târziu, de Gaulle revine, ca salvator al patriei, abrogând vechea Constituţie, în favoarea alteia, mult mai modernă. În decembrie acelaşi an va fi ales preşedinte al celei de-a Cincea Republici. Mandatul său va viza reasumarea poziţiei Franţei, ca mare putere. De Gaulle a acordat independenţa Algeriei, şi-a retras ţara din NATO, considerând alianţa „acaparată de americani" şi a dezvoltat programul nuclear francez. Grevele şi manifestaţiile studenţeşti din 1968 i-au erodat însă sprijinul popular, astfel că va demisiona, decedând la reşedinţa sa de la ţară, după doi ani.

Se petrec între Cer şi Pământ

O vizită stranie raportată din Polonia

O fată din Polonia i-a relatat, în martie 2006, lui Piotr Cielebias, de la revista poloneză *NOL*, dedicată fenomenului OZN, o întâmplare stranie, petrecută într-o noapte din 2003, între începutul vacanţei de vară şi 9 iulie. Trăind într-un sat mic, în care ar putea fi uşor identificată, ea nu a dorit să i se facă publice nici domiciliul, nici identitatea.

Locuieşte într-o casă cu două niveluri; la parter dorm părinţii, cu sora mai mică, iar martora are camera ei la etaj. În seara aceea s-a uitat, ca de obicei, la televizor, cu familia, după care s-a dus să se culce. Era zăpuşeală şi nu-i venea somnul. Dintr-odată, a simţit că patul începe să tremure. Apoi a apărut o lumină pe plapumă. Era ceva neobişnuit, deoarece în sat nu există iluminare stradală, iar casele vecine erau foarte departe. În plus, razele veneau dinspre uşă, or uşa fusese bine închisă şi nu avea nici geamuri nici orificii.

Vrând să vadă ce se întâmplă, martora şi-a dat seama că nu e singură. O siluetă luminoasă stătea în dreptul uşii închise. Putea avea cam 1,3 metri înălţime; era lat şi cocoşat; părea să poarte un soi de mantie lungă şi o glugă pe cap. Ceva ca nişte degete lungi ieşeau din cele două laturi ale corpului. Martora, care nu s-a mişcat din pat, avea sentimente confuze, dar nu se simţea înfricoşată. S-a gândit să aprindă lumina, pentru a vedea mai mult, dar nu avea în apropiere nici o veioză sau un întrerupător. S-a răstit însă la intrus: „Cine eşti şi ce vrei?" Nu a primit nici un răspuns. Când a întrebat a doua oară, entitatea a început să plutească spre ea. Fata a apucat o pernă pentru a lovi apariţia, în momentul în care aceasta a ajuns la marginea patului. Perna s-a rotit însă în gol. Atunci ea şi-a strâns-o în jur, ca pentru a se apăra. În clipa următoare, arătarea a dispărut, dar după o fracţiune de secundă a reapărut mai în spate. După o scurtă pauză s-a apropiat din nou şi s-a aplecat deasupra ei. Fata îşi amintea că avea pielea cenuşie, capul disproporţionat de mare, o frunte înaltă, buzele larg deschise, orbite imense, cu ochi care nu i se vedeau...

Aici, după expresia martorei, „banda de înregistrare a minţii ei" încetineşte şi începe să aibă lacune. Ştia doar că, la un moment dat, entitatea a plutit îndărăt spre un colţ al camerei. Abia atunci fetei i s-a făcut frică. După ce a stat câtva timp nemişcată, cu perna strânsă la piept,

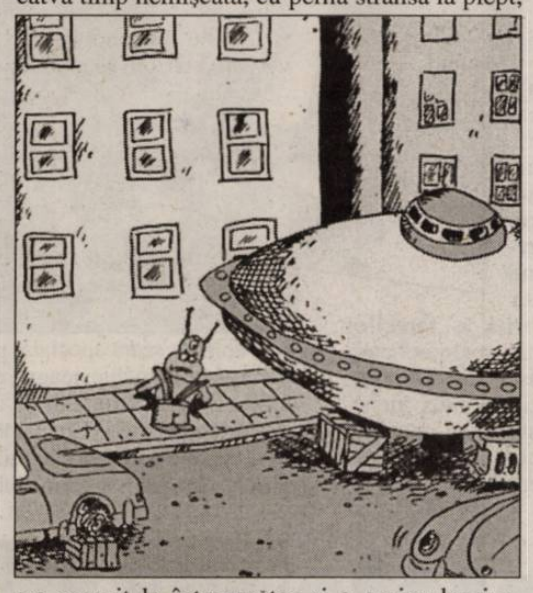

s-a repezit la întrerupător şi a aprins lumina, pentru a demasca intrusul. În cameră nu era nimeni.

Îngrozită, a deschis uşa şi a coborât spre camera părinţilor. S-a oprit însă în faţa uşii, aşezându-se pe un fotoliu, tremurând toată. Ceasul din perete arăta ora 00.20. A auzit vocea mamei întrebând ce s-a întâmplat. Ea a încercat să-i spună, deşi şi-a dat seama că mama ei va considera că totul a fost doar un vis urât.

Mărturia scrisă era însoţită de două desene. Pe amândouă se poate vedea silueta intrusului, cu degete lungi şi încovoiate, ca un mănunchi de nuiele. Grupul polonez de cercetare a fenomenelor neidentificate din jurul revistei *NOL* şi-a propus să obţină mai multe informaţii de la martoră, înainte de a-şi forma o părere definitivă.

O altă vizită, în Wloclawek

Tot Piotr Cielebias de la revista *NOL* relatează şi o altă întâmplare, asemănătoare. Într-o seară de aprilie 2005, martorul, un bărbat de 42 de ani, din Wloclawek, care nu a vrut să-şi facă publică identitatea, s-a întors, la ora 22.00, de la lucru, după care s-a culcat, alături de nevasta sa. La un moment dat s-a trezit şi a văzut, pe un colţ al tavanului, o lumină care în clipa următoare a coborât spre el, lovindu-l în piept. Dintr-odată, martorul s-a simţit foarte uşor şi a avut impresia că începe să plutească prin aer, emanând o luminiscenţă albă. Îşi mai amintea că şi-a simţit corpul încovrigându-se, în timp ce-şi spunea în gând „da, pot trăi astfel, nu simt nici o durere şi e bine".

A doua zi dimineaţa şi-a examinat corpul, fără a descoperi nimic. În timp ce încerca să-i povestească soţiei întâmplarea, aceasta l-a întrerupt, spunându-i că şi ea a văzut în cursul nopţii că dormitorul era plin de lumină. A vrut să-şi trezească soţul, deoarece credea că a izbucnit un incendiu, dar, într-un mod inexplicabil, n-a fost în stare.

După o lună, incidentul s-a repetat. De data aceasta martorul a încercat să izgonească nechematul vizitator, ceea ce – spune el – a şi izbutit. De această dată, soţia nu-şi amintea de nimic special.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,
cod _____, judeţul _____.

M/22

Lancea care L-a străpuns pe Iisus

Povestea plină de suspans a drumului făcut de Lancea sfântă prin istoria Europei (medievală şi modernă) are – dacă se poate spune astfel – două momente culminante, de o importanţă crucială pentru civilizaţia de astăzi. Primul ar fi data de 25 decembrie, anul 800, când Carol cel Mare este încoronat împărat al Sfântului Imperiu Roman de Apus, de către papa Leon III. Puternicul şi civilizatorul suveran carolingian avea pe cap coroana regală şi alături Lancea lui Longinus (Lancea sfântă sau „a destinului"). Al doilea moment istoric major este datat 30 aprilie 1945, ora 14,10, când generalul american Patton preia Lancea sfântă din posesia lui Hitler – care, într-un interval de 90 de minute, avea să se sinucidă.

„Napoleon n-a găsit relicva şi a pierdut totul!"

Învăţaţii de ieri şi de azi nu au avut nevoie să facă speculaţii paranormale cu privire la puterile benefice ale Lăncii sfinte. Toate dovezile istorice, de la Constantin cel Mare (suveranul care a oferit securitate şi libertate de exprimare creştinilor) şi până la Clovis cel Mare, împăratul francilor (unificatorul triburilor de pe teritoriul Galiei), atestă un fapt de netăgăduit: Lancea lui Longinus a conferit putere, onoare şi biruinţă tuturor regilor şi împăraţilor creştini în posesia cărora s-a aflat.

După viguroasa dinastie a lui Clovis cel Mare (despre care am vorbit în episodul precedent), care a durat aproape 250 de ani, a urmat perioada de glorie a lui Carol cel Mare (768 – 814; până în 771 a domnit alături de fratele său, Carloman). Adorator al Lăncii destinului, creştin şi civilizator al unei mari părţi a Europei apusene, Carol cel Mare a avut parcă un har divin atunci când a lansat „Renaşterea carolingiană" (instituţionalizarea educaţiei, a vieţii monahale, a relaţiilor economice şi comerciale etc.). A fost, se spune, un suveran sapienţial, care a grăbit dezvoltarea economică şi socială a Europei vestice. Înţelepciunea şi forţa dovedite de acest împărat dedicat trup şi suflet creştinismului (deşi a comis şi atrocităţi împotriva barbarilor necreştinaţi) sunt asociate inevitabil cu posesia Lăncii lui Longinus. Din păcate, urmaşii săi au destabilizat şi au fărâmiţat Sfântul Imperiu Roman de Apus.

Următorul suveran sapienţial a fost regele saxon Otto I (secolul X), iniţiatorul Renaşterii ottoniene pentru germani, creştinat de papa Leon XII. Acest aprig conducător, păstrător al Lăncii sfinte, a reuşit să facă faţă tuturor provocărilor barbare care tindeau să destabilizeze naţiunea germană în curs de consolidare. După moartea lui Otto I şi a succesorilor săi, meandrele traseului Lăncii sfinte au fost extrem de multe, astfel încât istoricii nu pot stabili cu precizie cum a ajuns într-o criptă a unei biserici din Atiochia. Ulterior, perioada zbuciumată a cruciadelor a aruncat la rândul ei o umbră asupra locului şi posesorului relicvei. Nici un suveran european nu este creditat cu deţinerea Lăncii şi cercetătorii o regăsesc abia în 1492, la Constantinopole. La memorabila dată de 31 mai 1492, sultanul de atunci o predă Sfintei Biserici de la Roma. A fost momentul în care cele trei mari relicve ale Patimilor lui Christos au fost reunite în aceeaşi „vitrină" (un vas special din cristal, cu ramă din lemn), şi anume: o parte din Crucea răstignirii (recuperată de Sfânta Elena, mama lui Constantin cel Mare), voalul Veronicăi (adepta lui Iisus, care i-a şters faţa de sudoare la una dintre opririle Mântuitorului pe Drumul Calvarului – Via Dolorosa) şi Lancea sfântă. Pentru creştinătate, acel moment istoric de la finele veacului al XV-lea a reprezentat „o victorie a credinţei în Iisus şi o protecţie a naţiunilor Europei", spun mulţi autori.

Ceea ce s-a întâmplat de atunci pe teritoriile europene confirmă „paranormalitatea divină" a Lăncii lui Longinus. Există două repere indubitabile că Lancea a avut o „misiune divină". În ordine cronologică, pe primul loc se află eşecul tendinţelor expansioniste ale lui Napoleon Bonaparte. Se spune că acesta a căutat cu înverşunare (prin acoliţii săi) să intre în posesia Lăncii destinului, pentru a-şi ocroti puterea imperială. Numai că împăratul francezilor nu a găsit-o (pe atunci se afla ascunsă la Viena), dovedind în acelaşi timp şi un respect discutabil faţă de Scaunul sfânt (papalitate). Se cunosc înfrângerile decisive ale lui Napoleon şi sfârşitul său lamentabil, ca prizonier de război; desigur, unii istorici francezi au altă interpretare.

Epilog

Cel mai neavenit posesor al Lăncii sfinte a fost Adolf Hitler, întemeietorul celui de-al treilea Reich (care ar fi urmat să dureze o mie de ani). Nu a durat decât doisprezece ani. Nu mai trebuie să comentăm atitudinea lui Hitler faţă de creştinism şi faţă de umanitate. Cert este că abominabilul lider nazist a sfârşit şi el lamentabil, deşi nu a crezut până în ultima clipă că poate fi deposedat de Lancea destinului (de la care aştepta, la rându-i, protecţie). Ascunsă în catedrala Sf.Catherine din Nüremberg, relicva a fost preluată la 30 aprilie 1945 de locotenentul american (Armata a 7-a) Walter William Horne şi predată generalului Patton. În mai puţin de două ore, Hitler avea să se sinucidă în buncărul său din Berlin... Lancea a ajuns ulterior la Hoffberg Museum din Viena. Dar este acea relicvă adevărata Lance? Despre câte astfel de relicve sunt în Europa şi care este originea lor, vom vorbi cu alt prilej. Una dintre cele mai tulburătoare ipoteze ne poartă în vremurile dinainte de Christos.

PAUL IOAN

Carol cel Mare îl sfidează pe... Hitler

«Purtătorii Lăncii sfinte» - El Greco, 1582

E bine de ştiut

Hipotensiunea

Tinerii şi unii adulţi cad în „patima slăbitului” grabnic, cât mai repede, devenind pacienţi siguri ai doctorului. Regimul de slăbire sever, care presupune cât mai multe kilograme date jos, ca şi înfometarea prelungită sunt cauze ce pot să şubrezească sănătatea. Astfel, pierderea bruscă a 1-4 kg, a apei şi a sării duce la crize de hipotensiune.

Inima, săraca, bate slab, iar tensiunea coboară până în jur de 10/8. Persoana hipotensivă lipseşte inima de un stimulent care să o pună la lucru, în limita tensiunii normale. Este recunoscut faptul că sărăcirea mesei de sare, iod, minerale, pâine şi carne duce la o slăbire a forţelor, a vigorii organismului. Se recomandă să beţi apă minerală şi să mâncaţi, desigur, ponderat, pentru a vă întrema. Este recunoscut că hipotensivul leşină în locuri aglomerate, ca şi faptul că se simte rău în încăperi mici sau în camerele unde nu are suficient aer. Cât despre randament, acesta este scăzut. De notat că hipotensivul poate avea antecedente heredo-colaterale în familie. În criză, hipotensivul trebuie întins pe o canapea, cu o pernă sub gambe. Se desfac nasturii, cordonul sau cureaua şi încăperea se aerisește cu geamurile larg deschise. Cât mai multe lichide, apă minerală, suc de grepfrut şi un pahar de coniac sunt binevenite. Frecţionaţi mâinile, picioarele şi la nevoie faceţi respiraţie gură la gură.

Nu uitaţi că lipsa irigării creierului poate avea efecte dramatice. O consecinţă a hipotensiunii, a crizelor, este pierderea temporară a memoriei, a orientării temporo-spaţiale. Hipotensivul are foame de aer, gura se deschide lacomă, pentru a „mânca” aerul. Dacă bolnavul ia neuroleptice, studiaţi prospectul medicamentului şi modul în care acesta acţionează. Vedeţi efectele adverse şi modul de administrare. Chemaţi în toate cazurile salvarea. Nu uitaţi că pot apărea accese de fotofobie, de claustrare. Ar mai fi de notat că hipotensivii au nevoie de mai mult timp pentru a se ridica din poziţia culcat în şezut; la schimbarea poziţiei tensiunea scade şi la cei cu limite normale, dar fenomenul este dezastruos pentru hipotensivi. Un consult este binevenit, pentru că sângele are tendinţa de a se odihni, în varicele-capcane.

Dr. VALERIU MANTA

Atuurile feminităţii

Vaporoase, sexy, sau pur şi simplu practice, rochiile sunt starurile tuturor colecţiilor prezentate. În plus, reprezintă atuul farmecului vostru, de dimineaţă până seara. Rochia cu spate gol, talie înaltă, foarte lungă, din imprimeu floral, din bumbac, cu incrustaţii de benzi negre verticale, dar şi orizontale, aminteşte cu nostalgie de anii ’70 şi este creată pentru fetele foarte înalte.

Purtând o rochie din pânză topită, brodată, cu un decolteu generos, dar nu provocator, înnodată într-o parte, sub sâni, lăsând să se zărească discret frumuseţea picioarelor bronzate, automat deveniţi... irezistibilă.

Versiunea favorită a femeilor ocupate o reprezintă „rochia-cheminse”, în vogă în această vară. Dreaptă, din poplin în dungi colorate, încheiată în faţă în nasturi, cu manşete late, purtată cu accesorii potrivite, este o ţinută de zi perfectă.

Pentru o seară specială, puteţi îmbrăca această rochie neagră, etern modernă, de prin anii ’20, de atunci de când Mademoiselle Chanel a considerat-o capabilă să pună în valoare frumuseţea formelor şi farmecul feminin.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Mici secrete

Vă plac petrecerile, sunteţi o gazdă perfectă, dar uneori ezitaţi în privinţa regulilor dictate de servirea vinurilor? Vă spulberăm orice secret, de această dată despre vinurile spumante, cu ajutorul unui renumit specialist în oenologie, ***domnul Dr. ing. ec. ION PUŞCĂ.*** Nu putem să nu recunoaştem faptul că vinurile spumante contribuie din plin la succesul meselor organizate cu diferite ocazii şi la crearea unei atmosfere plăcute, intime. Spumantele de tipul brut sau sec, albe sau roze, la care conţinutul de zahăr este foarte mic, sunt servite la începutul mesei, o dată cu aperitivele. De asemenea, pot fi servite şi în continuare, ca unică băutură la masă. Trebuie reţinut că se recomandă să se servească ori tipul brut, ori tipul sec, iar dacă se servesc la aceeaşi masă ambele tipuri, se va începe cu vinul spumant brut, continuând cu cel sec.

Spumantele albe sau roze de tipuri demisec, demidulce şi dulce, se servesc de obicei spre sfârşitul mesei, împreună cu desertul. Dacă se servesc spumante albe sau roze cu acelaşi conţinut de zahăr, se va servi mai întâi cel alb şi apoi cel roze, care întotdeauna este mai extractiv (mai plin). Dacă se servesc butelii din ani de producţie diferiţi, dar acelaşi tip de vin spumant (fie sec, fie demisec), se va servi la început vinul spumant din producţia cea mai recentă, urmat de celelalte, în ordinea vechimii.

Să încercăm să enumerăm şi alte amănunte de care e bine să ţinem seama.

- Paharele în care se servesc vinurile spumante, cu picior fin, înalt, trebuie să aibă o formă de lalea sau ovoidală. Aceste forme asigură o înălţime suficientă a lichidului, dând posibilitatea de a aprecia perlarea, una dintre caracteristicile de bază ale vinului spumant.
- Nu se recomandă agitarea cu diferite obiecte a vinului spumant în pahar deoarece prin această agitare dioxidul de carbon se pierde foarte repede şi perlarea încetează.
- În cupele cu vin spumant nu se pun cuburi de gheaţă, iar butelia odată desfăcută se consumă în timpul aceleiaşi mese.
- Buteliile se păstrează în poziţie culcată, la o temperatură scăzută (sub 15ºC), ferite de lumină.
- Vinul spumant se serveşte la anumite temperaturi, în funcţie de calitatea acestuia. Astfel, vinurile spumante, obţinute după metoda champenoise, se servesc între 6º şi 8ºC, iar vinurile spumante obişnuite, la temperatura de 4º-6ºC. Buteliile se răcesc într-o frapieră cu apă şi gheaţă. Evitaţi răcirea buteliilor de vin spumant în frigider. Niciodată nu se răcesc în congelator.

Alte secrete, în special despre vinurile „liniştite”, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Siluetă fină

Dacă vă irită faptul că silueta s-a rotunjit cu câteva kilograme şi dieta ţinută nu a fost eficientă, puteţi asocia unei diete uşoare, mersul pe jos zilnic şi câteva tipuri de masaj.

Înainte de duş, masaţi-vă puternic cu o mănuşă din lufa sau, şi mai bine, cu o bandă lată prevăzută cu lufa. Începeţi masajul de pe glezne şi masaţi circular, în sus, în direcţia coapselor. Masaţi şi braţele, umerii, abdomenul, pieptul, spatele. Efectul reconfortant îl veţi simţi imediat. Repetaţi masajul zilnic.

Un alt tip de masaj practicat de persoanele preocupate de aspectul lor este cel prin lovituri uşoare. Efectul său este de întindere şi netezire perfectă a pielii. Strângeţi pumnul şi începeţi să bateţi uşor gleznele, apoi, cu mişcări largi continuaţi masajul pe tot corpul. În plus, pentru un aspect plăcut al pielii, folosiţi dimineaţa şi seara o cremă specială cu siliciu sau coenzima Q10. Aceste creme ajută la întărirea ţesuturilor şi asigură o mai mare stabilitate a structurii epidermei.

Pentru a vă relaxa şi a îndepărta stresul acumulat peste zi, după un duş fierbinte masaţi muşchii spatelui cu o bandă cu bile din lemn. Acordaţi atenţia cuvenită şi zonei decolteului, care, mai ales acum, vara, trebuie să arate perfect. Un masaj cu cuburi de gheaţă închide porii, iar pielea va arăta perfect.

Gastronomice

Iată alte reţete, de această dată „dulci”, trimise de cititoarea noastră, d-na Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Sufleu de biscuiţi cu fructe

250 g biscuiţi, 1/2 l lapte, 200 g zahăr, o cană cu fructe, 3 ouă, 250 g unt, 50 g stafide.

Se sfărâmă biscuiţii, se umezesc cu lapte cald, se adaugă zahărul şi se lasă pe plită să fiarbă. Se lasă să se răcească. Se adaugă fructele, eventual din compot, tăiate mărunt, stafidele, gălbenuşurile bătute şi untul topit, apoi albuşurile spumă. Se unge o formă cu unt şi se presară cu pesmet fin. Se toarnă compoziţia, se coace în baia de apă, în cuptor.

Praline

250 g zahăr, 250 g alune decojite, 1/2 pahar cu apă, 250 g ciocolată menaj.

Se fierbe apa cu zahăr şi se face un sirop bine legat. Se pun alunele şi se lasă să fiarbă, amestecând mereu, până ce zahărul începe să se cristalizeze fin şi să se prindă alunele, care se zaharisesc. Se răstoarnă alunele pe planşeta de aluat unsă cu unt sau cu ulei şi se lasă să se răcească. După ce s-au răcit se pisează bine, până la pulbere fină. Se înmoaie ciocolata la căldură şi se toarnă în ea pudra de alune, se amestecă bine până devine ca o pastă. Se poate folosi, în loc de ciocolată, o cremă de unt.

Café glacé

1 litru de lapte, 6 ouă, 250 g zahăr, 150 g cafea, 1 pahar cu apă.

Se fierbe laptele în clocot. Se bat ouăle cu zahăr şi se toarnă câte puţin laptele care clocoteşte. Se amestecă mereu, pe focul mic, până obţinem grosimea unei smântâni. Se dă deoparte. Se prepară esenţa de cafea şi se toarnă în compoziţie, câte puţin, amestecându-se. Se lasă să se răcească, apoi se dă la frigider. Se serveşte cu frişcă.

Parfé de cacao

3 gălbenuşuri, 200 g zahăr, 50 g cacao, 1/2 litru lapte.

Se freacă gălbenuşurile cu zahăr până se obţine o spumă, apoi se adaugă cacaua, laptele, pus câte puţin. Se amestecă. Se pune la foc mic şi se bate până se prinde de lingură. Se lasă să se răcească, se pune la frigider. Când este pe jumătate îngheţată, se pun bucăţele mici de gheaţă şi se dă la frigider să îngheţe. Se serveşte cu frişcă.

Salată de fructe

2 mere, 2 pere, 2 mandarine, 1 grepfrut, compot de vişine, stafide, boabe de struguri, smochine, ananas, puţin zahăr, 1/2 pahar frişcă.

Se spală stafidele, smochinele şi se taie mărunt. Se curăţă mandarinele, grepul şi se taie bucăţele. Merele şi perele se curăţă de coajă şi se taie cubuleţe. Se taie şi miezul de ananas, se pune şi sucul. Se amestecă toate fructele într-un bol mare şi se adaugă zahăr, zeama de la compot, un pahar cu vin alb. Se dă la rece. Se serveşte în cupe. Se pune câte o linguriţă de frişcă în fiecare cupă.

Cea mai „simplă" (la îndemână) metodă de a scăpa de stres este băutura – aceasta este concluzia alarmantă a mai multor grupuri de studiu de comportament din unele ţări europene. Îngrijorarea experţilor creşte întotdeauna la începutul verii, când fluvii de bere se revarsă spre metabolismul multor bărbaţi şi nu numai. Pe de altă parte, alcoolul (în diverse ipostaze) este vinovat de peste 85 la sută din cazurile de violenţă familială. La noi în ţară, scumpirea unor produse de acest gen sau „taxa pe viciu" se doreşte a fi o metodă de stopare a alcoolismului. Va da roade această nouă coerciţie? Greu de spus, mai ales că alcoolul – ca şi tutunul – creează dependenţă.

Viciul care duce la bună-dispoziţie

Din experienţa de câteva decenii a asociaţiilor de alcoolici anonimi (din SUA şi Europa) reiese că mărturisirile făcute fără oprelişti într-un grup care ştie să păstreze confidenţialitatea sunt extrêm de benefice pentru alcoolicii care s-au „plictisit" să bea fără motiv. Unele dintre „spovedaniile" făcute pe Internet de câţiva anonimi sunt foarte utile pentru toată lumea, iar studiile care au găsit un nou leac – dansul – pot avea un mare viitor.

Astfel, într-unul dintre cazuri, Daniel T., din Boston, povesteşte că şi-a distrus trei căsnicii din cauza obiceiului de a bea necontrolat. De fiecare dată, Daniel T. ajungea să-şi agreseze nevasta pentru pricini imaginare, rod al alcoolului permanentizat în sânge. În anul 2003 s-a alăturat unei asociaţii de alcoolici anonimi tocmai din California – unde se mutase la sora sa, fiindcă devenise falit. Asistentul de acolo introdusese o metodă nouă de terapie de grup, şi anume dansul. La început, cei unsprezece bărbaţi şi cele două femei ale grupului au privit cu suspiciune noua corvoadă. Vârstele şi starea sufletească nu prea le permiteau să danseze la comandă. Şi totuşi... În aproximativ şase luni, aşa-zisele lecţii de dans (fără pretenţii artistice, evident) au dat rezultate excepţionale. Toţi membrii grupului au renunţat total la alcool timp de trei luni – prima condiţie de a părăsi asociaţia cu acordul celorlalţi.

O altă metodă asociată dansului, pentru asociaţiile de alcoolici anonimi, a fost aceea a concursurilor muzicale. „Pacienţilor" li se puneau diverse fragmente muzicale din compoziţii clasice, într-o anumită ordine. Apoi, ordinea era schimbată şi membrii grupului erau întrebaţi în ce au constat schimbările. Atenţia solicitată de astfel de probleme muzicale a generat o modificare în bine a voinţei alcoolicilor. Mulţi dintre aceştia (peste 65 la sută) au reuşit să se abţină mai mult de trei luni, fără să devină cunoscători într-ale muzicii clasice.

În folclorul alcoolicilor (sau al celor care şi-au făcut un amic cvasipermanent din alcool) există o adevărată „enciclopedie a sugativelor celebre".

False titluri de glorie

Nu există nici un studiu special dedicat celor mai mari băutori dintre personalităţile cunoscute ale lumii şi, în consecinţă, nu se poate vorbi despre vreun titlu de glorie în sensul următor: „uite că şi ăla a fost alcoolic!" De aceea, numele pe care le vom prezenta aici nu au în mod obligatoriu un renume internaţional oficial într-ale licorilor bahice.

Folclorul „sugativelor" celebre este dominat de artişti. Printre aceştia, cei mai mulţi provin din SUA, deoarece acolo zvonurile despre obiceiurile umbroase ale personalităţilor nu pot fi ţinute în frâu. Printre vedetele de la Hollywood îi găsim pe mult-iubiţii Humphrey Bogart (decedat timpuriu, bolnav de ciroză) şi Richard Burton, pe Dean Martin şi Frank Sinatra (parteneri în multe filme), pe Peter O'Toole, Errol Flynn şi Oliver Reed. Pare greu de crezut, dar patima pentru alcool nu prea le-a afectat cariera multora dintre aceştia, deşi nu se cunoaşte cu precizie cât de mult savurau...

Gene Kelly „Cântând în ploaie" (1952)

Dintre cântăreţi, sunt citaţi Janis Joplin şi Jim Morrison (ei mai adăugau, probabil, şi ceva droguri). Printre scriitorii de faimă mondială, îi găsim pe Hemingway, Paul Verlaine, William Faulkner, Oscar Wilde, Serghei Esenin, Alfred Jarry şi Arthur Rimbaud, iar printre pictori, pe inestimabilul Vincent van Gogh. Lista poate că este nedreaptă cu alţii care şi-au făcut un prieten de nedespărţit din paharul cu whisky, absint sau coniac, dar cu mai multă discreţie. Ciudat este că printre sportivi – mult mai puţini – se află doar Paul Gascoine, jucător de fotbal englez extrem de îndrăgit în ultimii ani şi care şi-a încheiat cariera în... China şi celebrul George Best, decedat la mai puţin de 55 de ani... Nu băutura le-a adus gloria, dar se pare că şi celebritatea produce o angoasă care se poate topi în alcool. Nu este cazul să verificaţi această ipoteză. Trăiască apa plată cu lămâie!

PAUL IOAN

CELULA ARTIFICIALĂ
o himeră?

Echipe de cercetători din domeniul biologiei de sinteză au realizat membrane în care au introdus ADN, enzime... Scopul fiind acela de a crea celule după „chipul şi asemănarea" celor umane. Aceste forme artificiale de viaţă ar putea fi utilizate şi pentru depoluarea mediului.

O nouă disciplină e pe cale de a „prinde aripi": biologia de sinteză, prin care se încearcă reinventarea vieţii în eprubete, cu ajutorul calculatoarelor. Să creezi viaţă, plecând de la elemente chimice inerte, constituie o uriaşă provocare pentru oamenii de ştiinţă. Pentru biologi, fizicieni, chimişti, informaticieni. Biologia de sinteză recurge la tehnicile clasice de manipulare genetică, utilizându-se însă elemente mai complexe. Experienţele în acest sens au început după anul 2000, când descifrarea genomurilor a devenit posibilă. Specialiştii din domeniul biologiei de sinteză

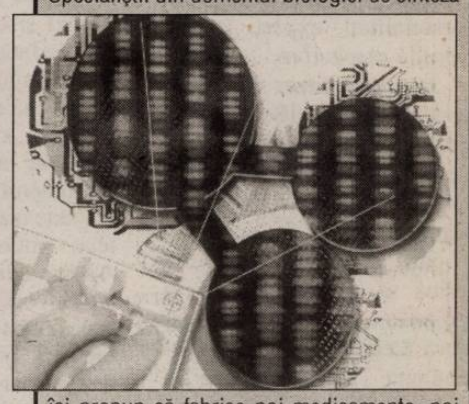

îşi propun să fabrice noi medicamente, noi surse de energie sau bacterii depoluante.

De pildă, în 2003, la Institutul medical Howard Hughes din Boston, o echipă de oameni de ştiinţă a reuşit să divizeze o celulă în două părţi identice, premise pentru o autentică reproducere.

În 2005, un specialist de la Universitatea Rockefeller (New York) a atins o etapă suplimentară, creând în interiorul unei celule, proteine care s-au localizat apoi în membrana acesteia, generând o cale de comunicare între interiorul şi exteriorul celulei, aceasta „aspirând" nutrimentele din exterior şi evacuând sau distrugând „reziduurile". A realiza o membrană nu e un lucru extrem de dificil. Dar pentru a crea o celulă e nevoie de ADN, de enzime pentru a stimula reacţiile chimice, de acizi aminaţi necesari sintezei proteinelor şi de multe altele. Problemele sunt însă mult mai nuanţate. Ce gene trebuie alese? De câte gene e nevoie pentru a da viaţă celulei? (Estimările variază de la o sută, la o mie.) Aceste demersuri extrem de complexe se pot înscrie într-un program informatic care să imite procesele viului?

Interesul terapeutic e uriaş. S-ar putea realiza organe care să le înlocuiască pe cele afectate. Aceste forme de viaţă artificială ar putea servi şi la depoluarea mediului, consumând, pentru a supravieţui, ceea ce e toxic pentru noi. Celulele ar putea fi considerate şi micro-uzine capabile să producă ceea ce omul e incapabil să facă, de pildă, să producă hidrogen. O seamă de oameni de ştiinţă se întreabă însă dacă e periculos să creezi viaţa. Au fost organizate congrese de etică, în care sunt dezbătute riscurile biologiei de sinteză. Pentru că orice tehnologie are şi un revers, aşa cum un medicament poate deveni otravă. Riscuri există, firește. Crearea de monştri. În octombrie, anul trecut, câţiva cercetători niponi au combinat două genomuri bacteriene într-o singură celulă, creând un Frankenstein microscopic cu proprietăţi totalmente noi. Inofensive, declară creatorii săi. Există apoi riscul contaminării cu factori patogeni sau riscul pirateriei în scopuri bioteroriste.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Despre minerit

O confuzie paronimică destul de frecvent întâlnită este miner/minier.

Primul este, aşa cum ne arată dicţionarul, „muncitor calificat care lucrează în mină" şi este substantiv, iar al doilea este adjectiv şi înseamnă: „care ţine de mină, privitor la mină", „loc în care se găsesc multe mine", vezi „bazin minier" sau „loc în care se practică mineritul".

Se remarcă aproape întotdeauna că substantivul este folosit şi ca adjectiv. Mulţi dintre noi spun şi chiar scriu „bazin miner", „utilaj miner" etc.

Nu se practică folosirea adjectivului în locul substantivului decât atunci când unele persoane încearcă, fără succes, folosirea unui limbaj pe care îl consideră mai elevat. Oricare ar fi motivul confuziei – necunoaştere sau preţiozitate – trebuie să încercăm evitarea greşelii. *(I.S.)*

În apărarea lui Iisus

1 iunie 2006: în tradiţia creştin-ortodoxă, astăzi este ziua Înălţării Domnului. Acest eveniment consemnat în scrierile sfinte, ca şi în Învierea lui Iisus de altfel, sunt contestate public în ultima vreme, cu o vehemenţă care ascunde o strategie bine pusă la punct şi cu scopuri destul de uşor de bănuit. Colaboratorul nostru din Brăila, ing. Gheorghe JALBĂ, încearcă să se opună acestui scenariu, prin intermediul unor argumente ştiinţifice aşezate în faţa a ceea ce s-ar putea considera că reprezintă pure speculaţii. Sunt viabile sau nu teoriile sale? Vă invităm şi pe dumneavoastră, cititorii revistei „Magazin", să faceţi aprecieri asupra acestui lucru.

Teoria conspiraţiei creştine

Potrivit unor scrieri recente, traduse şi în limba română, Iisus ar fi fost un om obişnuit, dar înzestrat de natură cu o putere de vindecare deosebită, asemeni bioenergeticienilor de astăzi. În concluzie, nimic de natură divină, ceea ce înseamnă că Învierea Sa din morţi şi apoi Înălţarea ar reprezenta cea mai mare farsă din istoria omenirii. Pe scurt, Moise, trăitor în prejma faraonilor vechiului Egipt, cunoştea „tehnica" morţii şi a învierii, folosită în sprijinul transformării faraonului în zeu. Ar fi fost vorba despre un preparat ce trebuia înghiţit de suveran, acesta trecea temporar într-o stare de moarte aparentă, urmată de miraculoasa înviere. Secretul ar fi fost cunoscut şi de secta din Qumran condusă de Iisus şi folosit ca atare la înscenarea Învierii Mântuitorului. Iată deci cum o teorie anticreştină izbuteşte să ridice un mare semn de întrebare asupra celei mai răspândite religii de pe planetă. Şi, după cum remarcă Gh. Jalbă, răspunsul ar reprezenta cheia întregii religii creştine.

Dificultatea explicării miracolului Învierii decurge din vechea prejudecată despre *modul* în care a înviat Iisus, fiind acceptate abia în ultimul timp alte forme de existenţă a materiei, decât cele din substanţă: pe lângă aceasta, există şi energia şi informaţia. Dar – spune ing. Jalbă - „informaţia nu înseamnă procese electromagnetice care definesc şi corpul nostru energetic, ci acea formă a materiei, structurată pe mai multe nivele, ce produce efecte concrete, precum: revelaţiile, premoniţiile, telepatia, efectul citopatic (transmiterea unor boli la distanţă), vrăjile etc. Elementul capabil să facă legătura între cele trei forme ale corpurilor este sistemul nervos, coordonat de creier. Dacă substanţa şi energia au o durată de existenţă relativ mică, depinzând excesiv de factori exteriori, corpul informaţional are o inerţie biologică mult mai mare, fiind mai puţin dependent de aceştia. El este asociat cu duhul, cu sufletul. Înseamnă că un trup aflat într-o stare avansată de dezagregare nu poate reveni la existenţa sa biochimică, singura soluţie pentru a căpăta un nou trup fiind *naşterea,* care şi-ar pierde în timp sensul, dacă ar fi posibile învieri repetate."

Apocalipsa este omul însuşi?

Din suita de argumente aduse de Gh. Jalbă în sprijinul teoriei sale, spaţiul ne permite să mai prezentăm doar una, de ordin ştiinţific. Conform fizicii, materia din Univers suferă un proces de coagulare, sub efectul gravitaţiei, pe măsură ce acesta se dilată cuantificându-se sub diverse forme şi corpuri. Una dintre formele finale ale materiei ce mai pot fi reperate este aceea de găuri negre. Astrofizicienii consideră că e foarte probabilă existenţa unui imens gol negru în miezul galaxiei noastre. Având în vedere direcţia în care converge materia, amplificarea dimensiunilor golului respectiv poate genera următorul fenomen: razele Soarelui ar fi deviate în drumul lor către Pământ, Luna ar fi mai puţin vizibilă, iar după un timp întreaga galaxie ar colapsa într-o mare sfârâmare. Dar despre aşa ceva vorbea chiar Iisus, acum două milenii: „Iar îndată după strâmtorarea acelor zile (este vorba despre procesul de contracţie temporală, sub efectul amplificării gravitaţiei – n.a.), Soarele se va întuneca şi Luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer, iar puterile cerurilor se vor zgudui." Această profeţie asupra Apocalipsei reprezintă o dovadă că Mântuitorul era şi Fiul lui Dumnezeu, potrivit ing. Jalbă, care atribuie dispariţia din mormânt a trupului lui Iisus romanilor, temători de învierea în trup. Totuşi, colaboratorul nostru consideră că „Apocalipsa nu reprezintă deocamdată o ameninţare pentru omenire. Omul trebuie să se teamă doar de el însuşi!"

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ziaristul care a învins preşedintele

Marele supranume al ziaristului înfocat şi devotat până la sacrificiu unei prese americane „curate" este *Campionul luptei împotriva corupţiei.* În acest sens, laureaţii Premiului Pulitzer pot fi mândri că sunt urmaşii excepţionalului ziarist. Începând cu anul 1917, Şcoala de jurnalistică a Universităţii Columbia acordă peste 20 de astfel de premii celor care s-au remarcat în toate statele federale, urmărirea activităţii publicistice (şi literare) făcându-se de către un juriu numeros, compus numai din personalităţi, experţi în domeniile respective.

Joseph Pulitzer s-a născut în Ungaria, în 1847 (la 10 aprilie), având tată evreu şi mamă romano-catolică. Tânărul Joseph avea o statură impunătoare (1,86 metri la 17 ani) şi se gândea foarte serios să urmeze o carieră militară, inclusiv în deja celebra Legiune străină napoleoniană (voia să plece în Mexic!). Vocaţia şi-a descoperit-o într-un mod neobişnuit; fiind mare amator de şah, frecventa o bibliotecă specializată unde se desfăşurau partide aprinse. Într-una din zile, Joseph asistă la o discuţie înfierbântată dintre doi jucători şi rămâne profund impresionat de duelul de argumente, pe care l-a savurat... Atunci, se pare, i-a venit ideea de a scrie articole de dezbatere socială. La numai 25 devine un ziarist de atitudine remarcabil şi, stabilit în SUA, cumpără ziarul „St. Louis Post-Dispatch".

A doua şansă a vieţii sale a fost căsătoria cu o militantă pe plan social, Kate Davis. Treptat, faima sa de om sobru, imparţial şi cu un condei redutabil începe să deranjeze. Investigaţiile sale neobosite vizează sfera oamenilor de afaceri şi pe politicienii „pătaţi". I se înscenează procese, dar iese mereu învingător. Ajuns editor-şef la „The New York World", face din această publicaţie un monument al presei imparţiale şi neiertătoare. Tirajul ajunge, sub direcţia lui, la peste 600 de mii de exemplare după anul 1880! Scrie şi anchetează frenetic, dar începe să orbească. Boala nu-i afectează meticulozitatea şi cerbicia. În 1909 intră pe firul unei afaceri dubioase de 40 de milioane de dolari (în legătură cu Canalul Panama, „gestionat" pe atunci de o firmă franceză), în care era implicat, se pare, însuşi preşedintele Theodore Roosevelt. Pulitzer a fost dat în judecată de acesta, dar ziaristul a câştigat. A fost o victorie care a entuziasmat publicul american, mai ales că Th. Roosevelt primise în 1906 Premiul Nobel pentru Pace!

Joseph Pulitzer

Credo-ul acestui mare ziarist şi mare caracter a fost: „Republica noastră va creşte împreună cu presa sau vor muri ambele... Cinismul, mercenariatul şi demagogia în presă o vor face de râs "... Ideea lui Pulitzer din 1904, aceea de a înfiinţa o şcoală de jurnalism, a fost pusă în operă de Universitatea Columbia în 1912, la un an de la moartea ziaristului. Joseph Pulitzer s-a stins orb aproape complet, în timp ce încerca să-şi refacă sănătatea pe iahtul său, unde se exilase scârbit de atacurile nefondate la adresa sa. A trăit numai 64 de ani, dar cu o intensitate excepţională Este, de aceea, o imensă onoare pentru ziariştii americani să-i primească premiul – un fel de Nobel publicistic.

La Primul foc aprins de om în Europa

La Salisbury Museum din Anglia au fost depuse urmele celei mai recente descoperiri în privinţa evoluţiei cunoştinţelor „tehnice" ale omului preistoric. Un depozit de aşa-zis cărbune, alcătuit de fapt din crengi, oase de animale şi resturi de cremene, a fost identificat pe valea râului Avon, în dreptul localităţii Chalklands. Paleoantropologii britanici au estimat vechimea acelor rămăşiţe ale unui foc declanşat în mod voluntar de om la 250 – 300 de mii de ani. Cel mai surprinzător element al epocalei descoperirii este utilizarea cremenei pentru producerea

scânteilor, prin ciocnire; „evenimentul" a necesitat o gândire destul de complexă, şi anume asocierea între acea rocă şi capacitatea vegetalelor uscate de a se aprinde. Escavările făcute în zona Chalklands au scos la iveală depozite de oase de urs (în special) şi depozite de cremene. Unii cercetători spun că ar putea fi vorba chiar despre un fel de ritual care s-a născut treptat, datorită punerii la punct a metodei de a face foc – generată, la rândul ei, de răcirea climei în nordul Europei.

BAZAR BIZAR

Premoniţii la New York

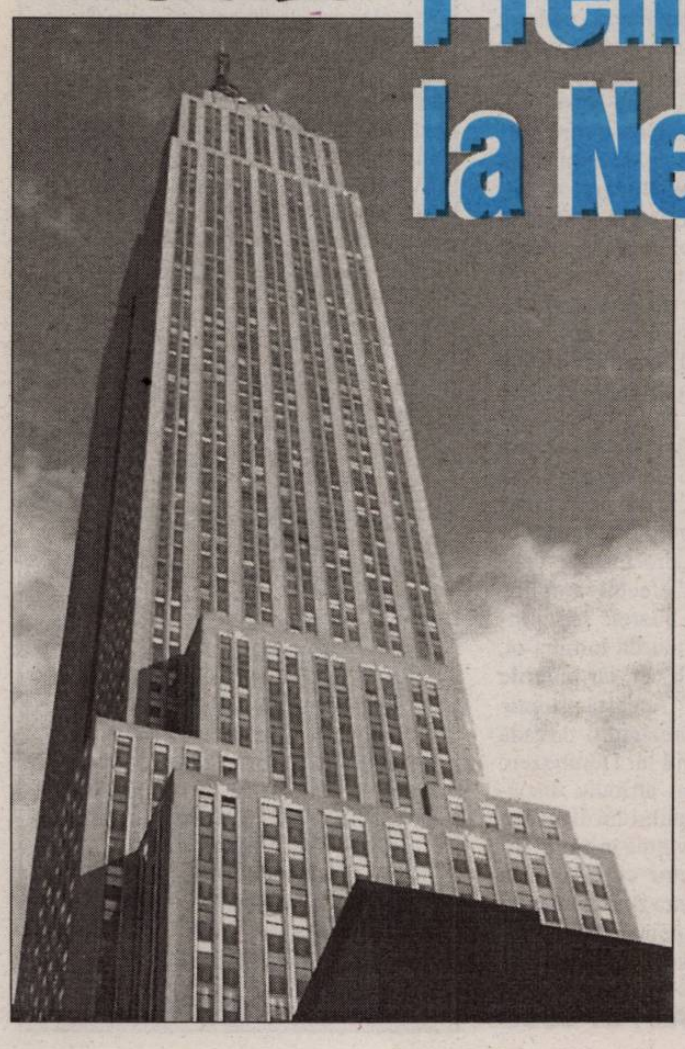

De celebrul zgârie-nori new-yorkez Empire State Building se leagă un eveniment intrat în legendă în anul 1945 şi care pare premonitoriu pentru tragedia de la 11 septembrie 2001. Astfel, la 28 iulie 1945, ora 9,49 dimineaţa, un bombardier mediu B-25 Mitchell a izbit accidental zona etajelor 79 – 80 (clădirea are 102 etaje în total). Au fost complet distruse, culmea!, birourile Consiliului naţional catolic de binefacere şi paisprezece persoane au murit. Incendiul izbucnit a fost stins în 40 de minute.

Cu acel prilej, s-a înregistrat un record uluitor. Operatoarea unui lift, pe nume Betty Lou Oliver, s-a prăbuşit cu elevatorul în interiorul căruia se afla, pe distanţa de 75 de etaje şi a supravieţuit. Practic, femeia a căzut cu liftul până la „parter", pentru că holul de la intrare cuprinde trei etaje. Dar şi tipul de avion care a comis accidentul are o istorie aparte. Acel tip de bombardier a devenit celebru în aprilie 1942, cu prilejul raidului condus de colonelul Doolittle asupra a cinci oraşe japoneze, inclusiv Tokyo. Numai că din 16 avioane, 15 s-au prăbuşit la întoarcere (pe teritoriul Chinei), după ce rămăseseră neatinse de atacurile niponilor. Accidentele s-au datorat fie furtunilor, fie lipsei de comunicare cu bazele, fie terminării combustibilului. Al 16-lea B-25 a aterizat forţat în Rusia, unde a fost confiscat. Se pare că aceste ghinioane incredibile pentru un aparat atât de performant (folosit intens şi de unii aliaţi ai SUA din cel de-al doilea război mondial) au „prezis" în felul lor catastrofa din 1945, când pilotul ar fi adormit la manşă.

Empire State Building mai este implicat şi într-o escaladă urbană excepţională, executată în 1994 de francezul Alain Robert zis „Păianjenul". Acesta a urcat pe pereţii exteriori până la etajul 102, fără echipament specific de siguranţă.

Notă: Empire State Building a fost cea mai înaltă clădire din lume între 1931 şi 1972, când a fost devansată de Turnurile Gemene – World Trade Center. Acum a redevenit cea mai înaltă clădire din New York şi a doua din SUA, cu 381 de metri înălţime (fără antenă), 73 de lifturi, 1860 de trepte (vârf-parter) şi 6.500 de ferestre. Iniţial, blocul fusese proiectat pentru a fi aerodrom de zeppeline. Până în 1940 a fost poreclit „Empty State Building" („Pustiul"), pentru că majoritatea etajelor nu aveau chiriaşi.

Anomalii congenitale

Una dintre maladiile care afectează (rareori) anumite zone (de obicei extremităţi) ale corpului uman se numeşte gigantism local. Aceste anomalii sunt de diverse forme şi se tratează în mod particular, de la caz la caz. De remarcat că, statistic, sud-estul Asiei este cel mai afectat. În imaginile alăturate sunt câteva astfel de cazuri: foto 1 şi 4 – gigantism local la degete şi la membre; foto 2 – gigantism local al feţei; foto 3 – omul-elefant.

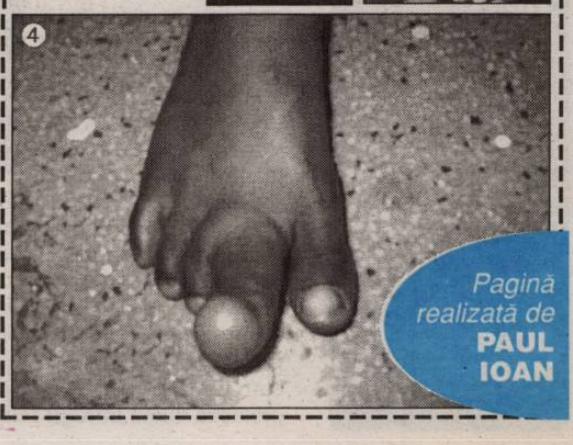

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...moriscii sunt maurii iberici, convertiți cu forța la creștinism în jurul anului 1500? Persecutați și după creștinare, au fost izgoniți la începutul secolului al XVII-lea, dar plecarea acestora, buni agricultori și meșteșugari, a contribuit la decăderea economică a Spaniei.*

◆ *...salcâmul este o bună plantă meliferă, un arbore al cărui lemn este folosit*

în construcții? Lemnul de salcâm galben este folosit în confecționarea unor obiecte de lux.

◆ *...capitala Thailandei este orașul Bangkok? Este un oraș cu aproape 6 milioane locuitori.*

◆ *...Solon (c. 640-c.-558 î.Ch.) a fost un mare legiuitor atenian, considerat*

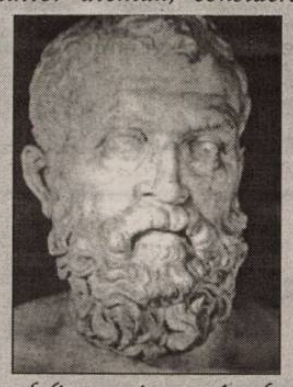

unul dintre cei șapte înțelepți ai Greciei antice? Reformator al constituției Atenei, a devenit întemeietorul democrației sclavagiste ateniene.

◆ *...prin surguci se înțelegea un panaș (din pene de struț) împodobit cu pietre prețioase, purtat la turban sau işlic de sultan și de alți demnitari turci? Era purtat și de unii domnitori români.*

◆ *...Kurt Weill (1900-1950) a fost un compozitor american de origine germa-*

nă? Și-a dobândit popularitatea cu „Opera de trei parale", pe textul lui B. Brecht (1928).

Știați că...

Templul din Tanjavur

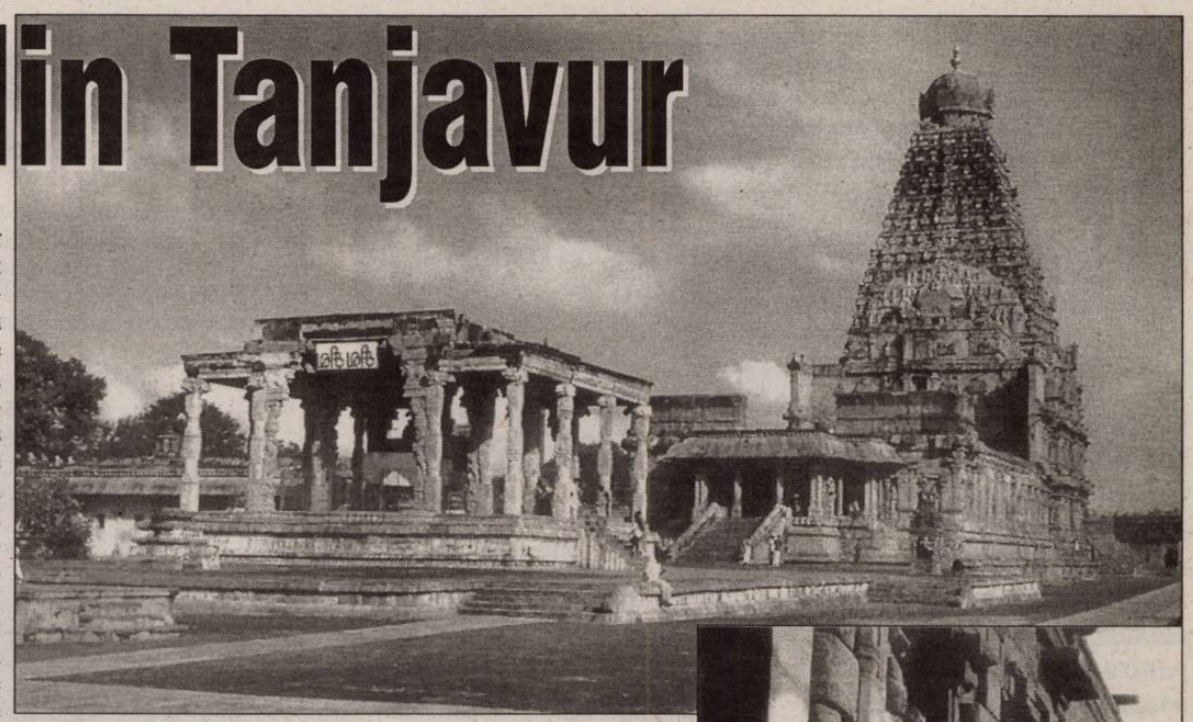

Închinat zeului Shiva, Templul din Tanjavur a fost terminat în a 275-a zi a celui de al 25-lea an al domniei lui Shri Rajaraja I (985-1014). Înălțat în anul 1010, uimește nu doar prin dimensiunile sale megalitice, ci și prin armonia liniilor și claritatea concepției. Pentru acest templu, regele a dăruit sacerdoților un vas de cupru

pentru apă, vas care să fie așezat pe vârful de aramă al sanctuarului sfințit.

Regele făcea parte din dinastia Chola, care a ales Tanjavurul drept capitală a Indiei, pentru poziția sa strategică. Suveranul s-a ocupat el însuși de construcție și, împreună cu reginele sale, a donat câteva efigii de aur și de argint pentru templu. După cum menționează inscripțiile, aici au lucrat peste 600 de oameni și, alături de numele acestora, sunt precizate și sumele primite. Templul s-a numit inițial Rajarajeshvara, glorificând în acest fel puterea regală, dar ulterior a căpătat numele de Brihadisvara. Zeul era venerat în toate templele indiene, sub formă simbolică, printr-un falus (sau linga) uriaș, de 4 metri înălțime, confecționat din bazalt aurit. Construcția reprezintă o culme a arhitecturii religioase din sudul Indiei. În curtea în mijlocul căreia se află templul, se intră printr-o primă poartă cu un acoperiș boltit și, la mică distanță de aceasta, există o alta, mai mare, de același tip.

Templul este alcătuit dintr-un sanctuar pătrat, în care se găsește emblema zeului, înconjurat de un culoar pe două paliere, la care se poate ajunge printr-un vestibul îngust. Există două holuri spațioase care se întind spre est, iar celelalte părți sunt legate între ele prin coridoare. Portalul de intrare se află în fața unuia dintre cele două holuri. Templul este construit în întregime din blocuri de granit, fără mortar, cele care compun turnul sanctuar fiind așezate în console care se retrag înăuntru, până la acoperișul hemisferic. Se apreciază că numai pentru construcția turnului a fost folosită o cantitate uriașă de piatră, circa 1700 mc. Privitor la ridicarea blocurilor de piatră, există o ipoteză conform căreia acestea au fost transportate pe o rampă sprijinită pe un eșafodaj din bambus și o alta care susține că transportul s-a făcut pe o rampă spiralată, care înconjura turnul. Pereții exteriori sunt susținuți de o serie dublă de stucaturi reprezentând o friză de torsuri de animale așezate pe piedestale. Deasupra acestora se află două serii de pilaștri iar statuile zeilor hinduși sunt plasate în nișele adânci. Turnul piramidal, cu 13 etaje, are amplasat în vârf vasul dăruit de rege, așezat acolo de el însuși.

În perioada secolelor XVIII-XIX a fost realizat pavajul iar în secolul XVII s-a construit pavilionul pentru sculptura uriașă a lui Nandu, taurul lui Shiva.

Elementele ornamentale, amplasamentul templului și întreaga sa concepție arhitecturală fac din Templul de la Tanjavur una dintre cele mai reprezentative construcții ale vechii arhitecturi indiene.

Case boierești

Construite din cărămidă exclusiv, sau din cărămidă amestecată cu piatră, casele boierești din țările române din secolele XVII-XVIII se înălțau pe fundații solide din piatră și erau formate de obicei dintr-un parter, ridicat deasupra unor pivnițe boltite. Un exemplu în acest sens este Casa Cantacuzino-Pașcanu din Pașcani, construită în a doua jumătate a secolului al XVII-lea.

Grații în marmură

Sculptorul italian Antonio Canova (1757-1822) a dovedit o preferință deosebită pentru subiectele mitologice. Una dintre cele mai cunoscute lucrări ale sale este „Cele trei grații", realizată în marmură.

Simboluri ale umanității

Cocorul

Această pasăre, care în Europa ultimelor secole a devenit mai cunoscută și mai îndrăgită datorită baladei „Cocorii lui Ibicus", de Schiller, a devenit un simbol al voinței divine.

În antichitate, cocorul era considerat atributul zeiței Demetra și, datorită sosirii lui primăvara, din țările calde, a devenit un simbol al înnoirii naturii. Dansul cocorilor reprezintă în tradițiile multor popoare iubirea și bucuria de a trăi iar cocorul este foarte apreciat pentru faptul că distruge șerpii.

În China era considerat un simbol al longevității, dar și al înțelepciunii, dată fiind poziția contemplativă pe care o are atunci când se odihnește. Totodată, el simbolizează legătura între tată și fiu, deoarece puii răspund la strigătul părinților mai repede decât păsările cunoscute.

În Japonia, cocorul era considerat reprezentare a măreției Imperiului, în vreme ce în vechile legende indiene apărea ca o întruchipare a falsității și a perfidiei. În evul mediu european era un simbol al vigilenței, iar în țara noastră reprezintă bucuria și exuberanța pe care o aduce primăvara.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Cărţi cu fermoare din aur...

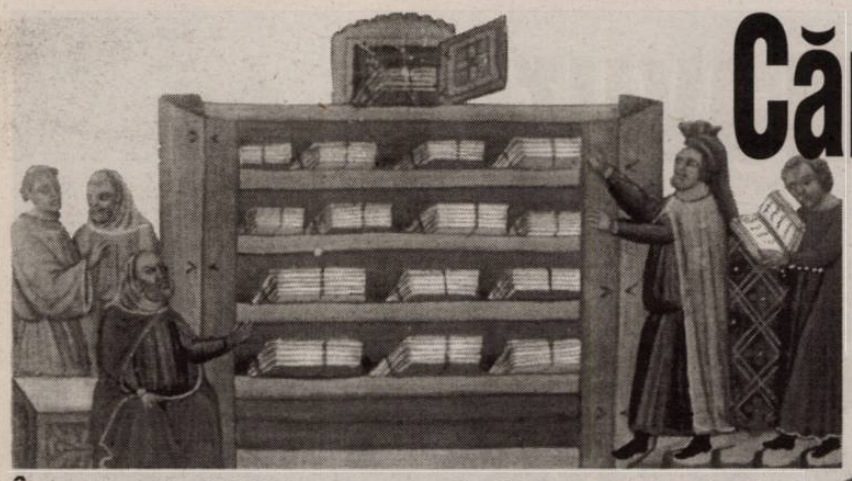

În evul mediu, biblioteca nu era doar apanajul mănăstirilor. Stăpânii castelelor se înconjurau de manuscrise rare şi preţioase, pentru a atrage atenţia asupra puterii şi erudiţiei lor.

Inventarele bunurilor conservate în diferite încăperi din reşedinţele aristocratice europene semnalează prezenţa unui număr important de cărţi, mai ales la sfârşitul evului mediu. (La începutul acestei perioade, cea mai mare parte a familiilor nobile nu deţinea în castelele lor decât puţine manuscrise considerate bunuri preţioase, aranjate în cufere şi menţionate întotdeauna în testamente.) Gustul pentru lectură era împărtăşit atât de bărbaţi, cât şi de femei. Nobilii încep să caute manuscrise preţioase iar călugării le copiază cu ardoare. În cea mai mare parte, aceste opere sunt religioase. Începând cu secolul XII, interesul nobililor se îndreaptă deopotrivă spre literatura profană: romane sau tratate de istorie, de vânătoare etc.

Printre cititorii avizaţi figurează şi contele de Champagne, Henri le Liberal (1127-1181) şi soţia sa, Marie, care i-au protejat pe cei mai renumiţi autori ai timpului, precum Chretien de Troyes (1135-1183), creatorul celebrelor personaje Lancelot, Yvain şi Perceval. O literatură cavalerească ce înfloreşte începând cu secolul XIII. Despre o adevărată pasiune bibliofilă se poate vorbi în cazul regelui Charles V (1364-1380). Nici o familie nobilă din Occident nu poate rivaliza cu cea a acestui rege înţelept şi cultivat, care a păstrat la Luvru o mare colecţie de cărţi,

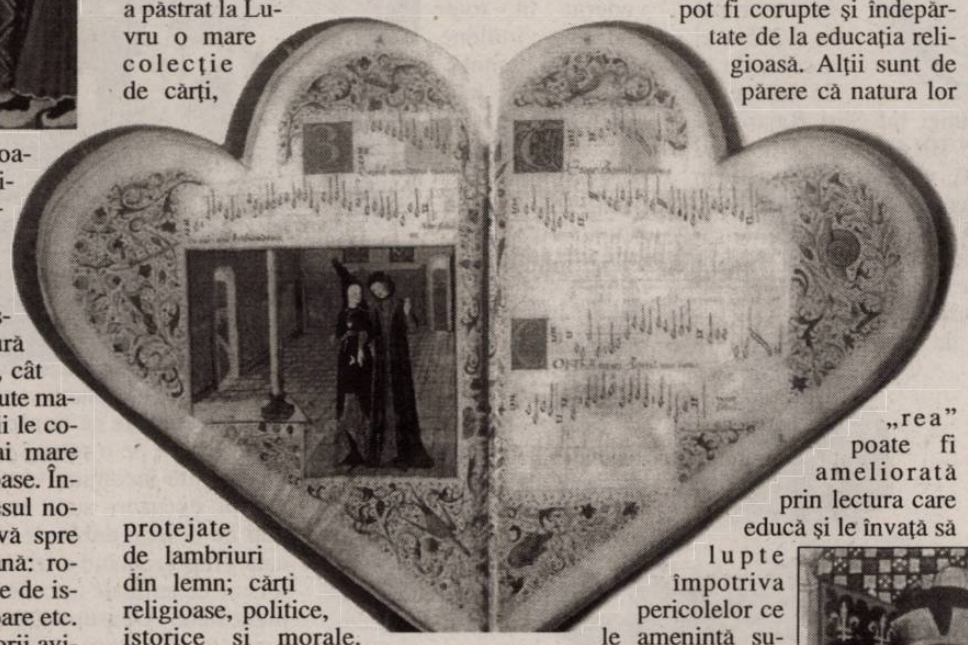

protejate de lambriuri din lemn; cărţi religioase, politice, istorice şi morale. Inventarul efectuat la moartea sa a relevat prezenţa unui număr de 700 de volume.

Majoritatea prinţilor capeţieni sunt adevăraţi bibliofili. Aspectul cărţilor contează enorm. Coperţile sunt îmbrăcate în mătase sau catifea, multe dintre ele fiind prevăzute cu fermoare din aur sau argint iar interiorul abundă de pagini ilustrate de cei mai importanţi pictori şi desenatori. A răsfoi o astfel de carte e un gest nobil, solemn. În castele se practică adesea lectura orală, de care beneficiau familia, apropiaţii sau diverşi invitaţi. Într-o cameră oarecare, în cabinetul privat, în salon sau în grădină. Apar voci răzleţe care se opun accesului femeilor la lectură, sub pretextul că, prin natura lor „rea", pot fi corupte şi îndepărtate de la educaţia religioasă. Alţii sunt de părere că natura lor „rea" poate fi ameliorată prin lectura care educă şi le învaţă să lupte împotriva pericolelor ce le ameninţă sufletul.

Cât priveşte Biblia, e destul de rară în bibliotecile regale sau princiare. Latina nu era cunoscută decât de o foarte mică parte din aristocraţie. La sfârşitul secolului XIII, Biblia este tradusă în franceză. Succesul ei începe să fie resimţit, la iniţiativa clericilor, de o parte din publicul cultivat. Nu lipsesc nici cărţile care oglindesc cunoştinţele ştiinţifice ale secolului, ştiinţe naturale, de mecanică, de fizică, de matematică, tratate de morală şi teologie sau cărţi din mitologia şi din istoria antică.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Platforma someşană sudică

Această frumoasă şi rarisimă zonă aparţine laturii interne sau transilvane a Platformei Someşene. Ea este încadrată de regiuni depresionare precum culoarele Someşului Mic şi Someşului Mare, Depresiunea Agrişului, Depresiunea Huedin-Călăţele, culoarul Căpuşului şi dominată, spre vest, de culmea Meseşului, iar spre sud de masivul Biharei şi de micuţul masiv sarmatic al Feleacului. În unele hărţi mai vechi, apare sub denumirea de Munţii Crasnei. Regiunea însă nefiind muntoasă şi neavând nici o legătură cu bazinul Crasnei, nu s-a putut păstra această denumire. În harta geomorfologică a anului 1957, scoasă de Institutul Geologic al României, este folosită expresia Dealurile Clujului şi Dejului care, mai târziu, a fost înlocuită cu Platforma deluroasă someşană sudică. Întreaga zonă apare sub forma unei reţele de cueste şi suprafeţe structurale mai mult sau mai puţin bine păstrate. Multe dintre aceste cueste, fie cele care însoţesc în lung malul drept al râului Agriş şi al Almaşului, fie cele interfluviale, mai scurte, perpendiculare pe cele dintâi, depăşesc 200 de metri altitudine relativă. Cea mai lungă dintre cueste are aspectul zimţat şi numeroase curmături. Condiţiile locale de relief au înlesnit înşirarea satelor, nu numai de-a lungul văilor principale, cu lunci largi şi cu terase deosebit de frumoase, dar şi al văilor mai mici, până spre cumpăna culmilor principale pe care le străbat numeroase drumuri şi şosele. În cuprinsul Platformei someşene sudice, deosebim o zonă în care apele, cu direcţia sud-nord sub Meseş şi vest-est sau est-vest sub masivul cristalin al Biharei, au „sculptat" depresiuni de contact precum Agriş-Almaş şi Platforma Huedin-Cluj, cu depresiunile Huedin, Căpuş, Nadăş. Sigur, spaţiul nu ne permite să descriem toată splendoarea acestor locuri. Vă lăsăm curiozitatea de-a descoperi singuri, câte ceva din unicitatea peisajelor Platformei someşene.

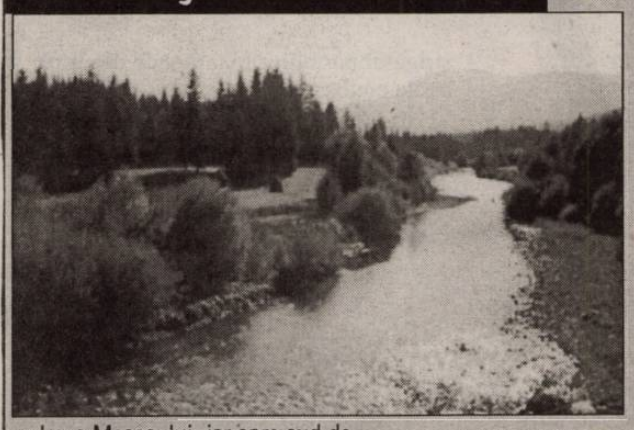

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Bascovele-Ursoaia

Aflată în judeţul Argeş, în apropiere de Piteşti, mănăstirea Bascovele-Ursoaia, obşte de călugăriţe, are hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului". Aşezământul cu obşte de maici are o istorie lungă şi zbuciumată, ca mai toate locaşurile din zonă.

Ctitorie a marelui comis Şerban Cantacuzino, biserica a fost înălţată în 1695. Cutremurul din 1838 i-a produs mari stricăciuni, în 1842 ajungând în stare de ruină.

În 1843 este refăcută din temelie, dar în 1869 este lovită de trăsnet. Atunci au ars chiliile şi acoperişul.

În 1883, mănăstirea este desfiinţată şi abia în 1932 se reînfiinţează datorită eforturilor episcopului Nichita Duma al Argeşului. Cu acest prilej sunt făcute reparaţii ale chiliilor iar în 1937 este renovată biserica, crăpăturile mai mari fiind legate în fier.

În 1940, la 25 august, începe ridicarea atelierului. Lucrările sunt terminate la începutul anului 1943 şi construcţia este sfinţită la 31 ianuarie. Alte lucrări de renovare şi de consolidare încep la 14 decembrie 1948 şi sunt terminate la 25 octombrie 1950, sfinţirea fiind făcută la 18 octombrie în acelaşi an.

Între 1960-1990 viaţa monahală de aici a fost întreruptă, din cauza vitregiei acelor vremuri, iar

locaşul a devenit biserică de mir. În 1993, prin intervenţiile credincioşilor şi ale mitropolitului de Argeş, aşezământul redevine mănăstire de maici, aşa cum fusese odinioară. Biserica este construită din cărămidă, are ziduri groase, iar deasupra naosului se află o turlă mare şi alte două mai mici se înalţă pe pronaos. Are formă de cruce şi este împărţită în încăperile clasice. Naosul este despărţit de pronaos prin coloane care susţin arcadele bolţilor. Catapeteasma este de zid în partea inferioară şi de lemn în partea de sus, iar pardoseala este de asemenea de lemn. Biserica are un acoperiş din şindrilă şi un pridvor deschis, cu şase coloane.

Pictura din 1869 a fost restaurată în 1932. Actuala pictură a fost realizată între 1948-1950, după vechea lucrare, de către Theodor Petrescu Tutana.

Din primăvara anului 2000, în incinta mănăstirii funcţionează un cămin-spital pentru handicapaţi, ceea ce dovedeşte implicarea bisericii în viaţa de fiecare zi a oamenilor. Oază de credinţă, mănăstirea Bascovele-Ursoaia a devenit în acest fel şi o oază de bunătate şi de milă creştină.

IRINA STOICA

În piscină, cu crocodilul

Proprietara unei vile luxoase din Sydney a avut o surpriză cât se poate de neplăcută, după ce a plonjat în piscină. A înotat câțiva metri și a simțit sub picioare solzii aspri ai unei vietăți. Speriată, a ieșit repede din apă și a observat pe fundul bazinului un... crocodil. Cu un sânge rece ieșit din comun, a intrat din nou în apă și a capturat reptila, care nu avea mai mult de jumătate de metru. N-a fost tocmai simplu, pentru că aceasta a dat semne de nervozitate. După ce a prins-o de bot, a scos-o în grădină și i-a legat fălcile fedeleș apoi a alertat personalul Parcului de reptile, care i-a schimbat imediat domiciliul musafirului nepoftit. S-a constatat că e vorba despre un crocodil de apă dulce, dar până acum nu a putut fi stabilit habitatul din care a evadat. *(D.M.)*

Finnegan se întoarce

Finnegan nu este eroul vreunei serii de filme cu băieți buni și băieți răi, nici nu a pătruns în atotcuprinzătoarea castă a VIP-urilor (deși ar merita infinit mai mult decât vreo trei sferturi din așa-zisele vedete actuale). Finnegan este numele unui pui de veveriță orfan, găsit singur într-un copac, de un locuitor al orașului american Seattle, Statul Washington. Bebelușul rozător nici măcar nu avea ochii deschiși, așa că a fost „recoltat" de pe creangă și oferit unei anume doamne Debby Cantlon. Aici a început de fapt destinul cu adevărat insolit al lui Finnegan.

Mai întâi, cățelușa doamnei Cantlon, de curând devenită mamă, l-a acceptat pe puiul de veveriță alături de puii săi și în scurt timp neobișnuita comunitate a devenit cunoscută, inclusiv datorită unor emisiuni de televiziune. Dar, cum vremea fuge în mod implacabil, mica rozătoare a început să crească și, după vârsta de șase săptămâni, doamna Cantlon a hotărât să o deprindă treptat cu viața în libertate. La început, Finnegan a zburdat doar prin grădină. Seara, venea să

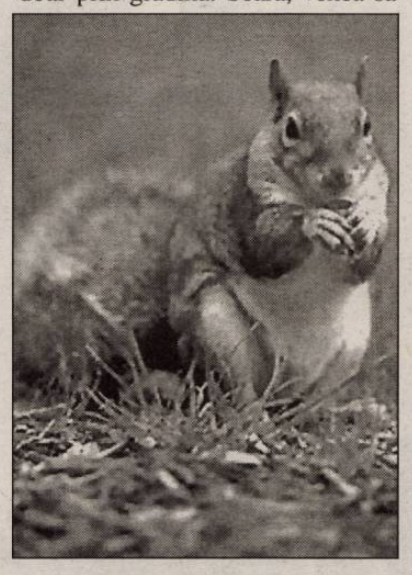

zgârie ușor la ușă sau la fereastră și stăpâna o lăsa să intre. Într-o seară însă nu s-a mai întors. Abia după două săptămâni și-a făcut din nou apariția, împreună cu alte patru veverițe, pentru a se face apoi iarăși nevăzută, alături de semenele ei. Totuși, absența sa nu a fost definitivă. Următoarea vizită la vechea sa reședință a însemnat o surpriză la fel de specială pentru doamna Cantlon, întrucât a avut loc de Ziua Recunoștinței. De data aceasta însă nu s-a mai lăsat atinsă de mână omenească, lucru care de altfel a bucurat-o foarte mult pe fosta stăpână. „În mod cert, Finnegan este acum o veveriță sălbatică, liberă și fericită. Adică exact așa cum este și firesc să fie." – a declarat femeia, punctând indirect, dincolo de nuanța de senzațional a întâmplării, ideea că un asemenea lucru aparent minor poate reprezenta o importantă lecție de viață, pentru mulți oameni. *(A.N.P.)*

Celularul, pe post de... peţitor!

Burlacii britanici care vor să-și găsească aleasa inimii nu trebuie să mai cerceteze rubricile de matrimoniale de prin ziare și nici s-o mai caute ca prințul din poveste pe Cenușăreasa. Un simplu SMS, dat de pe telefonul mobil, le poate aduce fericirea conjugală... Și aceasta, după ce o agenție matrimonială din Liverpool a pus la punct un site de Internet pentru cei ce vor să-și găsească perechea ideală. Oricine își poate înscrie „profilul" la adresa respectivă și, în funcție de compatibilități, preferințe, calități și defecte, un calculator îi va recomanda fata ideală, împreună cu numărul acesteia de telefon, pe care i le va trimite printr-un mesaj SMS. Ceea ce-i rămâne de făcut „candidatului la însurătoare" este să contacteze fata respectivă și să-și încerce norocul. „În Marea Britanie sunt peste 20 milioane de utilizatori de telefonie mobilă, mulți dintre ei tineri și necăsătoriți. Aceștia sunt atât de ocupați cu serviciul, încât nu mai au timp de căutat prietene. Am decis să facem noi acest lucru pentru ei și primele rezultate par încurajatoare", a declarat un reprezentant al firmei Happy Matrimony, adăugând că speră ca, în următoarele luni, aproape un milion de „becheri" să apeleze la serviciile lor. Dai un ban, dar stai în față! Și cu cine vrei tu...

PIRANHA puși la regim!

Fioroșii răpitori piranha de la acvariul din Birmingham vor ține, în lunile următoare, cură de slăbire, fiindcă, îngrășându-se prea tare, riscau să spargă geamurile recipienților unde sunt ținuți! Lynsey Thompson, de la Birmingham's Sea Life Centre spune că fiecare masă a temutelor creaturi devenise o adevărată bătălie pentru mâncare, care făcea pereții acvariului să vibreze. „În sălbăticie, piranha pot rezista și zile întregi fără să mănânce, pentru ca apoi să devoreze un porc sau un vițel în câteva minute. Aici, însă, i-am obișnuit cu mese din belșug și cu un aport suplimentar de vitamine, astfel încât au devenit din cale-afară de puternici și de agresivi. Ne este teamă că, dacă se vor mai îngrășa mult, vor sparge geamurile acvariului și ne vor ataca vizitatorii", spune doamna Thompson, mai în glumă, mai în serios.

Tâlharul „pedepsit"

O benzinărie dintr-o suburbie a orașului San Justo din Argentina fusese jefuită de peste 100 de ori. Proprietarul îl cunoștea bine pe hoțul pe care-l prinsese de câteva ori, dar nu primise nici un ajutor din partea poliției, care îl eliberase imediat. În cele din urmă, proprietarul respectiv a luat o măsură forte. L-a angajat pe insistentul hoț ca șef al pazei benzinăriei. El a declarat că preferă să-i dea un salariu fix, decât să-l lase să-și ia el singur puțin câte puțin, dar destul de frecvent. Se pare că experimentul său a dat roade, fostul hoț dovedindu-se deosebit de vigilent. *(I.S.)*

O religie... de tot râsul!

După secole de izolare față de tot ce aparținea străinătății, japonezii par acum deschiși la nou într-un mod de-a dreptul bizar. Manifestarea acestei „deschideri" este și proliferarea a numeroase secte, de cele mai diverse confesiuni, proliferare de neeaceptat în urmă cu un secol și jumătate. Printre aceste secte, una reține însă în mod special atenția, fiindcă adepții săi propovăduiesc hohotele de râs, pe post de rugăciuni către zei! Credincioșii sectei Taisokyo, în număr de aproape două milioane, râd practic de orice! Inclusiv de evenimente neplăcute, chiar tragice – inundații, incendii, decese. Este lăudabil, în concepția sectanților, să râdă cu lacrimi atunci când o rudă apropiată decedează și să încingă gigantice bătălii cu frișcă, la comemorarea morților! O credincioasă Taisokyo, tânăra Nansui Kita, explică: „Nu e nimic mai plăcut decât să privești viața ca pe un mare hohot de râs. Țin minte că am râs de m-am prăpădit atunci când, murind o rudă de-a noastră, i-am pictat o mustață pe față și i-am ars jerbele de flori!". Să le plângi de milă, nu alta...

Greșeala fatală

James McGuire stă câte șapte-opt ore pe zi într-o ospitalieră cadă de baie din apropierea casei sale. Apa este pompată din râul ce-i traversează gospodăria și celui ce se îmbăiază cu atâta strășnicie nu-i pasă nici de vreme, nici de martori. Sunt orele când James își retrăiește drama vieții, petrecută cu doi ani în urmă.

De meserie fermier, originalul nostru personaj achiziționase un avion utilitar pentru tratarea culturilor cu pesticide, fungicide etc. Vecinii din acea localitate a statului Nevada (SUA) apelau frecvent la el pentru acest gen de servicii. Una dintre regulile lui era să nu-l ia niciodată cu el în avion pe Steve, fiul său de șapte ani, atunci când lucrează. În vara anului trecut, James s-a decis să facă un zbor de plăcere, împreună cu băiatul. Și atunci a comis grava eroare de a nu se interesa de condițiile meteorologice, căci observase cât de senin este cerul... La un moment dat, curenții de aer au devenit atât de puternici, încât aparatul a fost deviat înspre cea mai periculoasă direcție, aceea a zonei deșertice. Fără să mai poată controla avionul, James și fiul său se îndreptau vertiginos spre cumplitul deșert Nevada. Părea un zmeu de hârtie scăpat din mâna unui puști neatent.

Aterizarea forțată în dunele de nisip a condus la decesul aproape instantaneu al lui Steve. Grav rănit, asediat de o temperatură de peste 45 de grade Celsius, James își ținea fiul în brațe, fără să poată să plângă. Își dorea să moară, dar un impuls de nestăpânit l-a făcut să reziste așa aproape optsprezece ore. Cei ce porniseră în căutarea lui l-au găsit într-o stare critică și ulterior James și-a revenit trupește. Dar șocul psihic era strivitor. Copleșit de remușcări, el a încercat chiar să amâne înmormântarea lui Steve, căci nu suporta ideea de a nu-l mai putea privi, așa neînsuflețit, cum decisese soarta... În scurt timp, îndoliatul tată și-a părăsit gospodăria, căci nu mai rezista reproșurilor mute ale nevestei și ale celorlalți doi copii. De altfel, oamenii din localitate îl ocoleau ca pe un blestemat.

Așa a ajuns James McGuire să se refugieze undeva, în statul nordic Montana, și să supraviețuiască, deocamdată, ca salahor. În zilele când nu găsește de muncă, el s-a obișnuit să mediteze la tot ce s-a-ntâmplat, stând într-o originală poziție. Nimănui nu-i stârnește vreun zâmbet, i se cunoaște povestea și gestul său este interpretat ca un fel de psihoterapie a disperării. *(P.I.)*

Și-a găsit casa în copac!

Înspăimântată de o haită de dulăi vânjoși ce vroiau să-i pună blana în protap, o pisicuță din orașul american Carthage (Mississippi) a scăpat de amenințare cățărându-se într-un stejar înalt, de unde n-a mai coborât de aproape doi ani! În tot acest timp, ea a supraviețuit datorită grijii pe care i-a arătat-o Charles McLain, un fost zidar, în vârstă de 67 de ani, locuitor al urbei cu pricina. „Într-o dimineață, am auzit-o mieunând și am vrut să mă urc în copac, după ea, povestește bătrânul McLain. Dar toate eforturile mele de a o convinge să se dea jos au fost zadarnice. Pisicuța era foarte speriată și m-a zgâriat zdravăn pe mâini, când am încercat s-o apuc. Atunci m-am decis s-o las acolo și să-i car eu mâncare. De mai bine de doi ani, o hrănesc cu cele mai bune mâncăruri de pisici și, deși ne-am împrietenit și acum chiar mă lasă să o mângâi, ori de câte ori vreau s-o dau jos, își arată ghearele!" Înainte de venirea sezonului rece, McLain i-a construit pisicii și o căsuță în copac,

cu deschiderea în partea opusă direcției din care bat vânturile iernii. Viața la 20 metri înălțime se pare că n-o deranjează pe „Cozy", așa cum a denumit-o bătrânul său ocrotitor, în vreme ce doctorița veterinară Pamela Bennett, o specialistă a apucăturilor feline, spune că nu a mai auzit niciodată de un asemenea caz. „Biata pisică a fost, în mod sigur, atât de traumatizată de acei câini, încât în creierul ei s-a declanșat un scurt-circuit, ca o fobie, care o îndeamnă să creadă că este în siguranță numai în copac", a explicat ea bizarul comportament al „mâței-alpiniste"...

HERNIA DE DISC

o boală „la modă”

Nu că am fi fost noi, românii, convinşi în ultima vreme de importanţa acestei boli, dar abordăm subiectul de faţă pur şi simplu pentru că poate fi considerat de permanentă actualitate. Există un număr însemnat de suferinzi – şi hernia de disc ajunge să dea dureri cumplite – care riscă, lăsând lucrurile să evolueze, una dintre cele mai grave situaţii: paralizia. Iar dacă intervenţia chirurgicală se practică în mod frecvent, totuşi ea poate fi evitată, prin alte măsuri profilactice şi tratamente.

Greşelile care... ne dor

Durerile lombare cauzate de hernia de disc afectează în special adulţii tineri. Aceasta, deoarece până să se invoce probleme de uzură, se face referire la consecinţele unor repetate utilizări şi posturi greşite ale spatelui. Ţinem în braţe un copil, urcăm într-o maşină, ridicăm o greutate – asemenea mişcări solicită zilnic o flexibilitate aparte a coloanei vertebrale, flexibilitate posibilă datorită discurilor „de amortizare”, dintre vertebre. Când coloana e prea solicitată şi paralelismul natural dintre aceste segmente ale ei nu se mai respectă, discul se comprimă şi apar lombalgiile cronice. La efortul violent, acesta riscă chiar să se fisureze şi să piardă o parte din conţinut: astfel apare *hernia de disc*. Cum excrescenţa se produce frecvent în faţa rădăcinii nervului sciatic, acesta se iriă şi afectează piciorul: este vorba despre *sciatică*.

Primii paşi în tratament

Când apare durerea de spate puternică, victima nu trebuie să se trateze singură. Examenul clinic stabileşte dacă este o lombalgie sau sciatică, dar hernia de disc apare sigur fie şi numai dacă o presiune abdominală (la tuse, la strănut etc.) generează dureri mari. Boala este considerată „simplă”, întrucât nu afectează rădăcinile nervilor. Prima etapă de tratament se face cu antalgice de tipul antiinflamatoarelor şi al codeinei. Multă vreme, bolnavul era ţintuit la pat timp de o lună, dar astăzi medicii recomandă reluarea progresivă a mersului, după trei zile, întrucât mişcarea ajută la refacerea discurilor intervertebrale şi diminuează deteriorarea muşchilor prin inactivitate. Condiţia este să se poarte încălţăminte fără toc, aplecările să fie uşoare şi să nu se care greutăţi. Avantajul major este că revenirea se realizează mai rapid şi stomacul suferă mai puţine agresiuni din partea medicamentelor.

Morfină, antidepresive şi kinesiterapie

Dacă apare şi durere de-a lungul piciorului, înseamnă că o rădăcină nervoasă este comprimată şi atunci vorbim despre sciatică. Tratamentul include de la antiinflamatoare la antalgice, uneori chiar şi morfină. În formele severe, se fac infiltraţii cu corticoizi. Imediat ce durerea scade, pacientul trebuie să înceapă să se mişte. Pentru ca spinarea să fie protejată, se recomandă purtarea unui corset uşor (4-6 săptămâni). De asemenea, e de preferat să se scadă în greutate, mai ales dacă excedentul se situează în zona abdomenului. În anumite cazuri, medicii prescriu şi medicamente care acţionează asupra centrilor nervoşi, cum sunt antidepresivele şi antiepilepticele. Şi kinesiterapia se aplică în hernia de disc, ea împiedicând agravarea leziunilor sau – dacă pacientul a fost operat – ajutând la recuperarea mai rapidă.

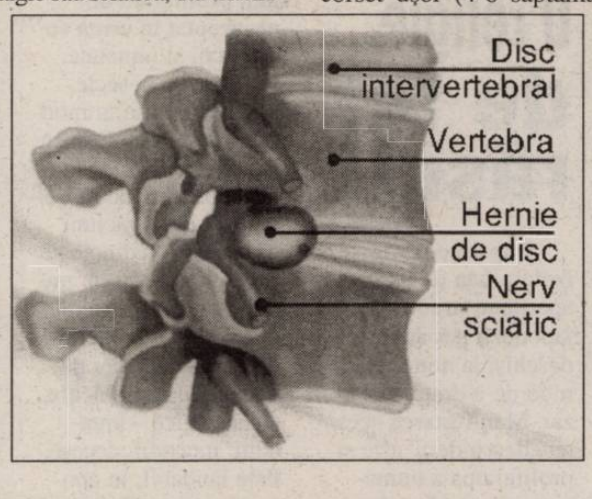

Ideea de bază este ca, în cursul mişcărilor, să se respecte la maximum curburile şi paralelismele naturale ale coloanei vertebrale. Aceasta va fi „blocată”, pentru a fi protejată, reflex format pentru fiecare situaţie care solicită înclinarea trunchiului ori altă mişcare potenţial dureroasă.

Să vă mişcaţi bine!

➤ ***Ridicatul sau aşezatul pe scaun.*** Aşezaţi vârful piciorului puţin în spate, şi înclinat uşor, pentru a reduce amplitudinea flexiunii trunchiului. Nu vă lăsaţi pe tălpi, pe aceeaşi linie frontală, deoarece o astfel de poziţie vă obligă la o aplecare puternică, pentru păstrarea centrului de greutate în faţă. De asemenea, mişcarea respectivă vă poate împiedica să ţineţi coloana vertebrală dreaptă.

➤ ***Pentru a ridica o greutate,*** îndoiţi picioarele şi depărtaţi-le uşor, pentru a avea un bun sprijin pe sol şi coloana dreaptă. Prindeţi obiectul şi ridicaţi-l astfel încât să puneţi în activitate coapsele şi muşchii fesieri, apoi ţineţi greutatea cât mai aproape posibil de corp.

➤ ***Pentru a vă spăla pe dinţi*** – operaţiune nu tocmai simplă pentru persoanele suferinde de hernie de disc – vă puteţi apleca înainte, dar cu spinarea dreaptă. Dacă totuşi o deblocaţi, va trebui să vă sprijiniţi cu mâna de marginea chiuvetei.

Remedii naturale

Un „agresor” care ne vindecă

Prezentă în flora spontană de la noi, de primăvara până toamna târziu, ***urzica*** e ocolită, în ce priveşte contactul direct, din cauza „agresivităţii” sale vezicante, dar şi ca aliment, de către unele persoane care nu concep să consume o asemenea plantă. Totuşi, ea are calităţi extraordinare, ce o recomandă cu căldură, atât în cura de dezintoxicare atât de utilă la începutul sezonului cald, cât şi ca remediu într-o serie de afecţiuni. Piureul preparat din urzica proaspătă este comparabil cu cel de spanac, subţiind sângele şi regenerând organismul, dar totodată contribuie substanţial la reechilibrarea funcţiilor stomacului şi intestinelor. Într-o scurtă enumerare, afecţiunile care se pot trata şi cu ajutorul urzicilor sunt anemiile, diareea, chiar şi unele forme de reumatism, ciclul prelungit, bolile renale şi altele, la care ne vom referi mai jos.

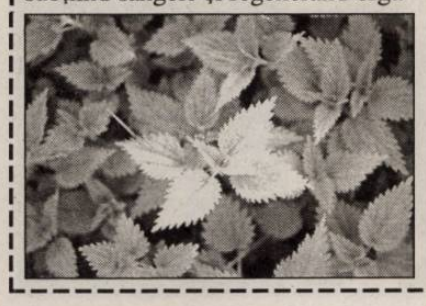

Infuzia se prepară cu o concentraţie de circa 4% (o lingură de frunze la o ceaşcă cu apă) şi se consumă circa trei pahare pe zi, în scop diuretic, antidiareic, ca expectorant şi calmant al tusei în bronşite sau ca hemostatic. De exemplu, hemoroizii cu sângerări se pot trata cu un ceai care este şi tonic stomacal. Se prepară din frunză de urzică şi floare de coada-şoricelului – câte 20 de grame, coajă de cruşin – 60 de grame, amestecul opărindu-se cu două pahare de apă. După zece minute, se strecoară şi se bea seara, înainte de culcare. Frunza şi rădăcina de urzică, în amestec cu brusture (rădăcină) ajută, sub formă de decoct cu care se spală părul, la combaterea mătreţii şi a seboreei. Datorită calităţii sale de a stimula refacerea ţesuturilor şi de a opri supuraţiile, urzica intră în compoziţia unor preparate utilizate la vindecarea rănilor, tratarea ulcerului varicos, a unor afecţiuni din zona gurii, totodată având şi o importantă acţiune antimicrobiană. De asemenea – lucru mai puţin cunoscut – ceaiul preparat din amestecul de urzică frunze, teci de fasole, frunze de dud şi de nuc se foloseşte la micşorarea cantităţii zahărului din sânge, aşadar în diabet.

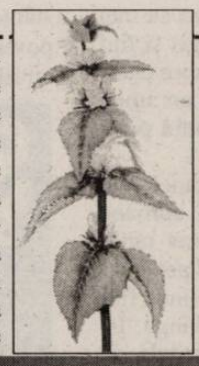

Ne-am referit mai sus la aşa-numita ***urzică mare,*** cea care are binecunoscuţii peri urticanţi. Şi ruda ei „blândă”, ***urzica moartă,*** este însă cunoscută ca plantă medicinală, de la ea utilizându-se florile. Infuzia are efecte pozitive în metroragii, leucoree, inflamaţii ale prostatei – în uz extern; intern, are un bun efect expectorant. Prepararea ceaiului se face din circa o linguriţă de plantă la un sfert de litru de apă clocotită; după cel mult o jumătate de oră de repaus, se strecoară şi se bea (zilnic, 1-2 asemenea ceaiuri). Mai concentrată trebuie să fie infuzia pentru spălăturile vaginale, efectuate seara, înainte de culcare. Fitoterapeuţii recomandă ceaiul de urzică moartă albă (flori, dar şi frunze şi tulpină) şi în cazuri de insomnie, tulburări gastro-intestinale, hemoragii sau furunculoze.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Rolul antioxidanţilor şi sursele lor

Publicaţiile de specialitate şi rubricile din mass-media care se ocupă de problemele sănătăţii preiau frecvent termeni prea puţin înţeleşi de cititorul obişnuit, chiar dacă ei ajung să fie invocaţi în mod curent. Aceasta este o observaţie – pertinentă, credem noi – făcută de domnul ***Laurenţiu Zidaru,*** din Târgovişte, care aminteşte de *antioxidanţi,* solicitând atât informaţii mai concrete despre respectivele elemente, cât şi trimiteri la surse la îndemână, de unde pot fi asimilaţi. După cum arată şi denumirea lor, antioxidanţii reprezintă acele elemente nutritive capabile să împiedice oxidarea altor compuşi. În organismul nostru are loc o „confruntare” permanentă între antioxidanţi şi *radicalii liberi* produşi în urma oxidării celulelor organismului uman. Ideea acestui război nevăzut este păstrarea echilibrului şi deci a sănătăţii ţesuturilor noastre, dar din păcate în conflict intervin şi alte elemente, de partea radicalilor liberi. Ele sunt de altfel foarte cunoscute, deoarece se află la originea a numeroase boli răspândite pe mapamond: fumatul, consumul de alcool, subnutriţia, poluarea de toate tipurile, expunerea abuzivă la soare, consumul excesiv de medicamente, efortul fizic ridicat. Iată şi antioxidanţii, pe care ar trebui să-i avem permanent în atenţie, precum şi elementele ajutate de aceştia să nu se oxideze (menţionate în paranteze): vitamina C (vitamina A, vitamina E, unele vitamine din complexul

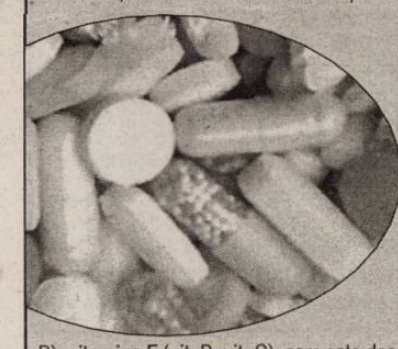

B); vitamina E (vit. B, vit. C), care este deopotrivă antipoluant şi protector împotriva cardiopatiilor ischemice; vitamina A (vit. C); seleniul (vit. E); zincul (în general, sprijină echilibrul enzimatic şi celular).

Legumele şi fructele sunt principalele surse de antioxidanţi, lor alăturându-li-se şi câteva produse de origine animală. Astfel, vit. C se găseşte în ardeiul gras şi cel iute, kiwi, citrice, varză, legumele verzi, conopidă, roşii, cartofi, mure, zmeură; vit. E, în soia, porumb, ulei vegetal, unt, margarină, ouă, spanac şi toate verdeţurile, cereale integrale; vit. A, în ficat, unt, ouă, untură de peşte, lactate, legumele galbene şi verde-închis; seleniu, în peşte, rinichi, carne slabă de vită, ouă, varză, fasole uscată; zinc, în carne, fructe de mare, ficat, drojdie de bere, germeni de grâu, legume verzi, ouă, seminţe de dovleac. Alţi antioxidanţi sunt cei numiţi flavonoide şi taninii, asimilabili din fructe şi legume, ceai verde, vin roşu. Cel mai cunoscut şi mai redutabil efect al antioxidanţilor, în avantajul sănătăţii noastre, este cel de combatere a afecţiunilor cardio-vasculare. Iar dacă ne raportăm la sursele acestor elemente nutritive, observăm cu uşurinţă că un consum sporit de legume, fructe şi peşte reprezintă modalitatea ideală de a evita asemenea grave probleme. Nu întâmplător am amintit cele trei categorii de alimente, întrucât ele constituie baza aşa-numitului regim de tip mediteranean, la care vom face referire pe larg într-un articol viitor.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Omul ca fiinţă „acvatică”

Cititoare fidelă a revistei „Magazin”, doamna Mihaela Ionescu, din Bucureşti, se arată foarte interesată de rolul apei în viaţa şi mai ales în sănătatea omului, acesta având corpul – să nu uităm – alcătuit, în marea sa majoritate, din cele două elemente chimice componente ale apei, hidrogenul şi oxigenul. Aplecându-se asupra incitantului subiect, cititoarea noastră ne-a oferit o serie de informaţii care pot fi de folos oricui doreşte să-şi menţină organismul într-o stare cât mai bună şi chiar vizând unele performanţe, cu ajutorul celui mai răspândit element de pe Terra – apa.

*

Scrisoarea face referire la teoria ştiinţifică a unei posibile perioade semiacvatice în procesul de hominizare, argumentată, între altele, prin dispariţia părului de pe corp şi prezenţa depozitelor de grăsime de sub piele. Aceeaşi perioadă – consideră însă d-na Ionescu – ar fi putut duce la evoluţia corpului uman către o formă mai apropiată de cea de astăzi, decât de cea a primilor hominizi, în ceea ce priveşte proporţiile corpului, forma capului, cea a nasului etc. De altfel, înotul, deprindere vitală a fiinţelor acvatice, este considerat cea mai complexă modalitate de mişcare. Or, de-a lungul evoluţiei sale, omul a abordat întotdeauna o mare diversitate de activităţi fizice în măsură să-şi pună o puternică amprentă pozitivă asupra sănătăţii sale, a aspectului fizic şi a transformărilor spirituale.

Sănătatea pielii, a firului de păr şi a ochilor reprezintă principalele beneficii ale contactului cu apa. Totuşi, înotul solicită fiecare segment al corpului, astfel că nu mai e un secret faptul că practicantul acestui tip de mişcare (ideal ar fi ca încă din copilărie să se înceapă efectuarea unor şedinţe periodice) se dezvoltă armonios „pe verticală”,

structura facială fiind şi ea modelată mai pregnant. Extrem de important în contextul dat este şi modul în care înotul ajută foarte mult la reglarea unei funcţii vitale a organismului, respiraţia. Totodată, „educarea” sistemului de oxigenare a corpului face ca bolile specifice întregului aparat respirator să fie ţinute la distanţă. Nu în ultimul rând, înotul determină regularizarea eventualelor probleme de natură fizică. Mai mult decât atât, calităţile dobândite în urma practicării susţinute a înotului se transmit şi urmaşilor, indiferent dacă vor aborda sau nu acest sport.

Între alte beneficii înregistrate de persoanele practicante ale înotului, se remarcă binecunoscutul masaj blând al apei asupra întregului corp, cu efecte pozitive asupra sănătăţii pielii, dar şi a organelor şi funcţiilor interne. De asemenea, cititoarea noastră aminteşte şi faptul că mişcările complexe şi presiunea egală pe tot corpul, exercitată de apă în timpul înotului, echilibrează activitatea hormonală şi nu permite apariţia unor disfuncţii pe această direcţie. Să mai remarcăm că d-na Mihaela Ionescu realizează o foarte interesantă schiţă a influenţei apei şi a înotului asupra esteticii corpului uman, care – la urma-urmei – tot de sănătatea generală a organismului se leagă. În fine, ideea domniei-sale, referitoare la detalierea subiectului de faţă, considerăm că este demnă de toată atenţia. Deocamdată, pentru toţi cititorii noştri reţinem invitaţia implicită (şi perfect armonizată cu sezonul cald, aflat la început), de a deprinde şi a practica acest sport sinonim cu sănătatea: înotul.

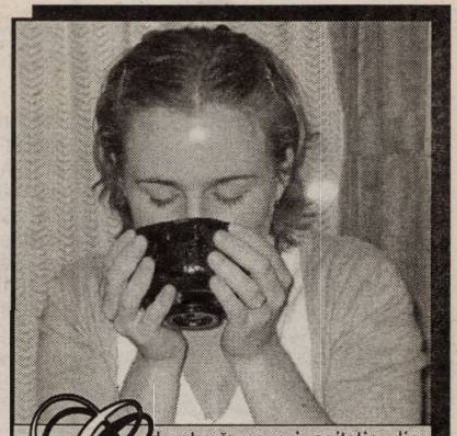

Adevărat că uneori agitaţia din timpul zilei se răsfrânge în mod nefast şi asupra nopţilor, când sperăm să ne găsim, în sfârşit, binemeritata odihnă, dar de fapt nu facem decât să ne chinuim şi mai mult. Din zona terapiilor naturale ne vin şi de data aceasta în ajutor unele ceaiuri capabile să repare asemenea neajunsuri, care influenţează negativ viaţa omului, în toată complexitatea ei.

NOPŢI ALBE? Niciodată!

➤ ***Aveţi treziri dese în timpul nopţii.*** Puneţi o lingură de melisă (numită şi roiniţă, cătuşnic, iarba-albinelor etc.) şi patru-cinci flori de muşeţel, în 200 mililitri de apă fierbinte. Lăsaţi să se infuzeze timp de 7 minute, apoi strecuraţi şi beţi acest ceai parfumat, cu două ore înainte de culcare.

➤ ***Grijile de peste zi vă frământă şi noaptea.*** Mai întâi, realizaţi un amestec din câte o linguriţă de floare de tei, valeriană şi pasiflora. Puneţi-l la infuzat, timp de 5 minute, în 400 mililitri de apă fierbinte, apoi strecuraţi. Se bea întreaga cantitate treptat, începând cu orele 17.00.

➤ ***Vă nelinişteşte numai gândul că nu veţi putea dormi.*** Un alt amestec de pante: câte o linguriţă de flori de levănţică, melisă şi hamei. Se lasă la infuzat, timp de 7 minute, în 400 mililitri de apă fierbinte, apoi se strecoară. Se bea o ceaşcă (jumătate din ceaiul obţinut) imediat după cină şi restul, chiar înainte de culcare.

IAURTUL DE CASĂ

se prepara odinioară după o metodă pe cât de simplă, pe atât de sănătoasă şi foarte ieftină. Laptele dulce se amesteca într-o cană, cu două-trei linguriţe de maia de iaurt (la un sfert de litru de lapte). Vasul se punea apoi lângă sobă, să stea călduţ, fără însă să se înfierbânte, deoarece se tăia maiaua (altfel spus, se distrugeau bacteriile care ajută la fermentaţie). După cel mult două zile, laptele se prindea şi din el se putea opri maiaua, pentru altă cantitate de iaurt, de preparat ulterior. Ca remediu, se folosea în boli intestinale, în probleme digestive (în special la copii), în anumite afecţiuni intestinale, în constipaţii, în cazul persoanelor cu interdicţie la consumul de carne. Se ştie despre iaurt că dezinfectează intestinele, iar o cură cu acest produs prelungeşte viaţa. De altfel, copiilor li se dădea câte puţin iaurt chiar din jurul vârstei de 8 luni. În aceleaşi idee, astăzi se mai invocă şi marele avantaj că iaurtul contribuie la refacerea florei stomacale afectate de diferite boli gastrice de actualitate.

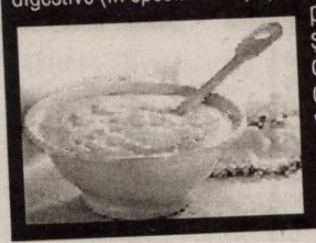

MOFETELE
o terapie cvasi-necunoscută

Ca denumire, pentru prea puţină lume înseamnă ceva bine definit. Mofeta reprezintă o emanaţie gazoasă la temperatura mediului, alcătuită în special din bioxid de carbon şi legată de aşa-numita activitate postvulcanică. După cum se ştie, şi în România există o asemenea zonă geologică, în Carpaţii Orientali, mai exact în Masivul Harghita. Emanaţiile menţionate mai sus se întâlnesc în mai multe puncte ale regiunii, cu un conţinut de bioxid de carbon de până la circa 98% şi uneori cu un slab procent de sulf.

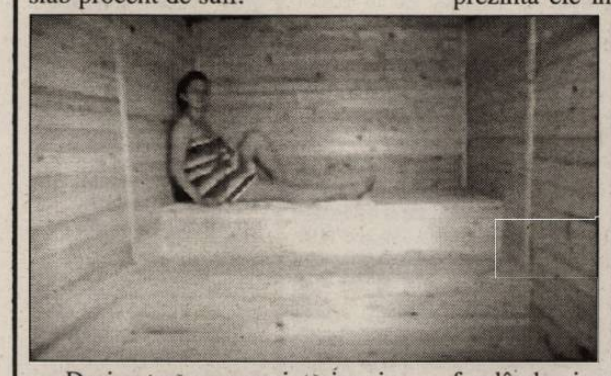

Deşi pot părea ameninţări majore la adresa vieţii (scufundarea capului sub nivelul băii de gaze – mai grele decât aerul – generează accidente grave), mofetele au remarcabile calităţi terapeutice, cunoscute şi exploatate ca atare de multă vreme. Eficacitatea incontestabilă, şi de altfel confirmată ştiinţific, a acestui tratament natural se obţine la noi, din păcate, într-un mod mai degrabă rudimentar, întrucât amenajările au rămas la standardele existente în urmă cu zeci şi zeci de ani. Cu toate acestea, în fiecare an se tratează cu „băi de gaz” câteva zeci de mii de persoane.

Bolile tratate cu succes în mofete sunt cele pulmonare, reumatisme, afecţiuni cardio-vasculare, hipertensiunea arterială, boli ale pielii. Pătrunderea bioxidului de carbon în stratul superficial al pieii, chiar şi prin ţesătura hainelor, generează instantaneu o stare generală de bine, datorită deschiderii porilor şi reglării circulaţiei sângelui. Totuşi, terapia nu este recomandată persoanelor cu afecţiuni ale prostatei. Atât amenajările (aşa cum se prezintă ele în momentul de faţă), cât şi procedura în sine, sunt simple. Structura interioară a construcţiei se realizează din lemn, având într-o porţiune centrală un gen de pseudo-bazin în trepte, în care se dirijează emanaţiile gazoase. Pacientul intră în această „piscină” de lemn, cufundându-şi corpul în punga de gaz, până la nivelul indicat în prealabil de specialist. Tot pe baza recomandărilor primite, îşi va controla şi durata expunerii (dar nu mai mult de 20 de minute), ca şi numărul de asemenea şedinţe ce vor fi efectuate. În mod normal, procedura trebuie aplicată sub supraveghere de specialitate, chiar şi locul de tratament stabilindu-se pe baza cunoaşterii precise a calităţilor emanaţiilor mofetice. Lucru care să sperăm că se va realiza şi în România, cât mai curând.

Diabeticii şi îngrijirea picioarelor

Punerea alături a celor două elemente nu constituie un nonsens, întrucât o atenţie specială acordată picioarelor îi scapă pe bolnavii de diabet de multe necazuri. Explicaţia cea mai simplă, oferită de specialişti, este aceea că maladia în discuţie favorizează apariţia unor leziuni la nivelul membrelor inferioare. Chiar dacă la o primă vedere legătura nu este evidentă, se ştie totuşi că excesul de zaharuri din organism generează o toxicitate mai mare sau mai mică asupra nervilor. Cu cât aceştia sunt mai lungi, cu atât riscul de a fi astfel afectaţi creşte. Iată de ce labele picioarelor, cele mai îndepărtate părţi ale corpului de coloana vertebrală şi deci de măduva spinării, sunt şi cele mai vulnerabile.

Consecinţele acestei situaţii pot ajunge la o gravitate mult mai mare decât s-ar crede. În primul rând apar perturbări ale mersului bolnavului. După un timp, sensibilitatea accentuată a zonei face ca muşchii interosoşi să nu mai lucreze normal, rezultatul însemnând dezechilibrul permanent, favorizator al unor mici, dar repetate traumatisme. Aceeaşi sensibilitate scăzută face ca diabeticul să perceapă mai greu loviturile sau rănile la nivelul labelor picioarelor, astfel că pot apărea infecţii şi complicaţii mai grave. Chiar şi o simplă bătătură provocată de încălţămintea nouă poate cauza probleme majore, întrucât bolnavul nu-şi va da seama de situaţie decât după ce îşi va vedea piciorul însângerat.

Metode complementare de acţiune în asemenea cazuri există şi se recomandă chiar ca ele să se afle permanent în atenţia pacienţilor. Deseori, aceştia au crăpături, mai ales în zona călcâielor, urmare a fisurării unui hematom. Leziunea se dezvoltă sub placa de keratoză, apar microtraumatisme (nedureroase) şi se poate ajunge la infecţii pe os. Acestea sunt dificil de tratat, o modalitate întotdeauna luată în calcul fiind amputarea părţii de picior afectate. Toate amănuntele menţionate şi altele asemănătoare îi determină pe terapeuţi să facă apel la folosirea, de către diabetici, a simţurilor lor: dacă nu se poate recepta o durere, atunci trebuie făcut cât mai des controlul vizual al labei piciorului.

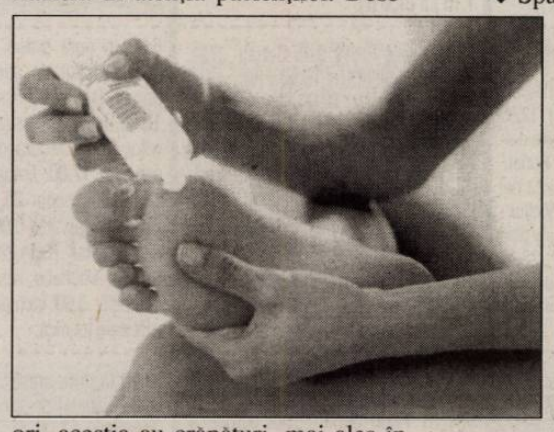

Se recomandă, în esenţă, cinci măsuri importante, la îndemâna oricui:

◆ Spălarea picioarelor seara, ştergerea şi zvântarea lor metodică, mai ales între degete.

◆ Aplicarea unor creme hidratante şi masarea insistentă a tălpilor, pentru a se preveni apariţia fisurilor.

◆ Controlul zilnic al labelor picioarelor, pentru a se verifica dacă nu cumva a apărut vreo rană şi pentru a se trata la timp, dacă există aşa ceva.

◆ Tăierea unghiilor drept, pentru a se evita rănirea degetelor, acolo unde se află colţurile unghiilor; eventual, se poate apela la un pedichiurist.

◆ În fiecare dimineaţă, înainte de a se încălţa, e bine ca bolnavul să verifice cu mâna interiorul şosetelor şi cel al pantofilor, pentru ca nu cumva să fi căzut în ele un corp străin susceptibil de a crea răni.

VINERI - 2 iunie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Zborul reginei (r) 9.00 Serial: „Nevasta-mea și copiii" (ultimul ep.) 10.55 Tezaur folcloric (r) 12.30 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Carnavalul de la Veneția (r) 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Interes general 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele... de cinci stele 22.10 O tură de aventură 23.00 Lumea citește! 0.30 Film: „Mașinistul" (Spania, 2004). Cu: Christian Bale, Jennifer Jason 3.20 Film: „Oliver, Oliver" (Franța, 1992).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Înapoi în viitor III" (SUA, 1990) 12.00 Serial: „Vieți de cinci stele" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Schimb de identități" (SUA, 1995) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Capcană pentru hoț" (SUA, 1999). Cu: Sean Connery, Catherine Zeta-Jones 23.00 K1 Taifun la capătul lumii - Grand Prix, Noua Zeelandă 0.45 Film: „Păsunea snobilor" (SUA, 1980).

antena

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Erori reversibile" (SUA, 2004, prima parte) 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Câțelul detectiv" (coprod., 1997) 22.30 Pepsi World Challenge 23.30 Film: „Nebuni și furioși" (SUA, 2001) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Erori reversibile" (r).

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Film: „Viața lui Natalie Wood" (partea a II-a) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „În teren" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Captain America" (coprod., 1991) 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Fiica generalului" (SUA, 1999). Cu: John Travolta 1.30 Serial (r) 2.30 Clubul de noapte.

acasă

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 13.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 1.30 Serial (r).

TVR 2

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 10.00 Film: „Nu suntem îngeri!" (partea a V-a) 11.40 Serial (r) 12.55 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tenis 17.30 Arca lui Noe 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecții de supraviețuire" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Instructor Cool 22.35 Planeta Moldova 23.10 Film: „Povești despre femei și bărbați" (SUA, 1990, partea I). Cu: Melanie Griffith 1.00 Remix Rock Forum 1.55 Film (r) 4.10 Serial: „Moștenitoarea" 5.00 Baschet NBA.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial (r) 9.30 Serial: „Chuck Norris - profesorul de karate" (ep.1) 10.15 Icstrim Tivi 10.45 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" (ep.1,2) 12.45 Serial: „Chuck Norris - profesorul de karate" 14.00 Descoperă lumea (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 17.00 Film: „Visul unei nopți de vară" (Anglia, 1996) 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „SeaQuest" (ultimele ep.) 22.00 Film: „Zona interzisă" (SUA, 1992) 0.15 Serial: „Lege și fărădelege".

SÂMBĂTĂ - 3 iunie

6.05 Lumea citește (r) 7.00 Film: „Profesorul trăsnit" (SUA, 1961) 8.40 Desene animate 9.30 Festivalul Internațional de Muzică Ușoară pentru copii „Ti Amo", Onești 2006 11.00 Orizont 2007 12.10 Film: „Copila cu mâini murdare" (partea a II-a) 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Meseria-vedetă 15.10 O vedetă... populară 16.30 Numai cu acordul minorilor 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize (ultima ed.) 23.20 Profesioniștii 0.25 Film: „Marea provocare" (coprod., 2004) 3.00 Film (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „O familie trăsnită" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 13.15 La Bloc (r) 13.45 Film: „Safari la Hollywood" (SUA, 1997) 15.30 Film: „Uraganul vine de la Navarone" (M. Britanie, 1978) 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Ronin" (SUA, 1998). Cu: Robert de Niro, Jean Reno 23.15 Film: „Eliberatorul" (coprod., 1995) 1.15 Film: „Unu la unu" (SUA, 1979). Cu: Jennifer O'Neill, Chuck Norris.

7.00 Serial: „Anastasia" (r) 8.00 Întâmplări hazlii 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Incredibil, dar adevărat! 12.15 Rezervat V.I.P. (r) 13.00 Știri 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Serial: „Secretul Mariei" (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Fotbal: Steaua - Jiul 22.30 Film: „Față în față" (SUA, 1997). Cu: Nicolas Cage, John Travolta 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Furia extraterestră" (SUA, 2001).

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Roseanne" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Autoforum 10.30 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 14.20 Ciao Tv (r) 14.50 Săptămâna nebună (r) 15.50 Schimb de mame (r) 17.25 S.O.S. salvați-mi casa 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Film: „Stăntul" (SUA, 1997). Cu: Val Kilmer, Elisabeth Shue 22.00 Poliția în acțiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film: „Damă de companie" (SUA, 1995).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 13.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 15.30 Serial: „Peregrina" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 20.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Christina Show: Să iubești din nou.

8.30 Pop/Rock Story 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 11.00 Raport... off road (r) 11.30 Bazar (r) 12.00 Lumea azi 13.00 Serial: „Andromeda" 14.35 Via Sacra 15.35 Serial: „Miracole" 16.30 Doc.: „Hollywood reporter" 17.00 Fotbal 19.00 Megatehnicus 19.45 Europa altfel 20.00 Doc.: „Tineri la Hollywood" 20.30 Serial: „Amy" 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Câmp de luptă - Pământul" (SUA, 2000). Cu: John Travolta 0.20 Transfer 0.50 Marcă înregistrată.

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Chuck Norris - profesorul de karate" (r) 10.30 Descoperă România 11.05 Documentar (r) 12.15 Doc.: „Biografii celebre: Harry Potter" 13.00 Film (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Moonstruck" (SUA, 1987). Cu: Cheer, Nicolas Cage 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Noi cei din linia întâi" (România, 1985, partea I) 22.00 Serial: „Zona crepusculară" 23.00 Serial: „Twin Peaks" 0.00 Serial: „Saturday Night Live" 1.00 Serial: „Lege și fărădelege".

DUMINICĂ - 4 iunie

6.05 Profesioniștii (r) 7.00 Universul credinței 8.40 Desene animate 9.30 Numai cu acordul minorilor (r) 11.50 Viața satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Danutz s.r.l. 16.00 Integrame pentru integrare 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Rapid - Sportul Studențesc 23.20 Garantat 100% 0.15 Film: „Vis de iubire" (coprod., 1991) 2.05 Jurnalul TVR (r) 3.00 Film (r).

6.45 Desene animate 7.10 Serial: „O familie trăsnită" 7.30 Concert Colegiul Pro 8.00 Știrile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Știrile ProTv 13.15 Te vezi la Știrile ProTv 14.00 Apropo tv 15.00 Film: „Fluturele albastru" (coprod., 2004) 17.00 Film: „Micul mare antrenor" (SUA, 1994) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Un socru de coșmar" (SUA, 2000). Cu: Robert de Niro 22.45 Film: „Mai presus de lege" (SUA, 1988). Cu: Steven Seagal.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Călătoria" (SUA, 1993) 12.00 Serial: „Dispariții" 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Serial: „V.I.P." 15.30 Duminica în familie 19.00 Observator 20.15 Revanșa starurilor 22.00 Piața Divertis 23.30 Recursul etapei 1.00 Doc.: „Liga suporterilor" 1.30 Doc.: „Liga suporterilor" 2.00 Observator (r).

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Roseanne" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Da sau nu (r) 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.50 Străini de fotbal (r) 15.50 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Versus 19.30 Hugo 20.00 Super Nanny - guvernanta ideală 21.30 Săptămâna nebună 22.30 Serial: „CSI - investigații" 23.30 Film: „Candidata" (SUA, 1999) 2.30 Super Nanny - guvernanta ideală (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Serial: „Al șaptelea cer" 14.30 Lori 15.30 Serial: „Peregrina" (ultimul ep.) 16.45 99 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 20.30 Film: „Baladă indiană" (India, 2005). Cu: Aami Khan, Rani Mukherjee 23.30 Serial: „Fetele Gilmore".

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Roată la roată 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „O lume a misterelor" 13.00 Șlagăre... în revenire 14.00 Casa la 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 Serial: „Lois și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 COOLmea distracției 17.00 Serial: „Verdict: Crimă" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Zile care au zguduit lumea" 20.00 Atlas 20.30 Doc.: „Copiii spun lucruri nu tocmai trăsnite" 21.00 Top 7 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Decalogul" 23.15 Film: „Inspectorul Coliandro: Magie neagră" (Italia, 2005) 1.10 Muzică la maxim.

7.00 Documentar (r) 7.30 Serial: „Cheers" (r) 9.15 Serial: „Monștrii lui Brady" 10.00 Film (r) 12.05 ProMotor 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema - Cineprofil: Bruce Willis 16.00 Serial: „Verdict: crimă" 17.00 Film: „Șansa dragostei" (SUA, 1988) 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Moștenire periculoasă" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Zona crepusculară" (ultimul ep.) 23.00 Serial: „Twin Peaks" 0.00 Serial: „Lege și fărădelege" 1.00 Film: „Arta sacrificiului" (SUA, 1996).

CHRISTIAN BALE
– vineri, 0.30 –

SHERILYN FENN
– luni, 22.00 –

VAL KILMER
– sâmbătă, 20.00 –

SCARLET ORTIZ
– luni-duminică, 18.30 –

STEVEN SEAGAL
– duminică, 22.45 –

MELANIE GRIFFITH
– vineri, 23.10 –

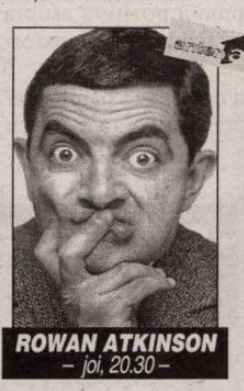

ROWAN ATKINSON
– joi, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 5 iunie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Serial: „Lecții pentru tata" (ep.1) 10.10 Surprize, surprize (r) 12.45 Teleenciclopedia (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Lecții pentru tata" (r) 15.30 Kronica 17.00 Sănătate pentru toți! 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.40 Iartă-mă! 23.20 Tornero Making of Eurovision 2006 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.20 Jurnalul TVR (r) 3.20 Film: „Vis de iubire" (r).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 ProMotor (r) 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film (r) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Parfumul morții" (SUA, 2002). Cu: Sherilyn Fenn 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi 1.15 Serial (r) 1.45 La Bloc (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 10.00 În gura presei (r) 11.00 Concurs interactiv 12.00 Piața Divertis (r) 13.00 Observator 13.45 Revanșa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Minele regelui Solomon" (SUA, 2004, partea I). Cu: Patrick Swayze 22.30 Gogomanii 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Amenințare teroristă" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.30 Film: „Viața lui Natalie Wood" (partea a III-a) 9.30 Serial: „Sunset Beach" 10.30 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.45 Vară mondială C.M. de fotbal 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" (ep.1) 20.00 Dragostea de la Clejani 21.00 Trădați în dragoste 22.00 Serial: „Totul despre sex" (ep.1) 22.30 Focus Plus 23.15 Pro Sport Show.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" (ep.1) 11.30 Serial (r) 13.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Răzbunarea" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Roată la roată (r) 10.00 Film: „Nu suntem îngeri!" (partea a VI-a) 11.45 Ulița spre Europa (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Mărturii 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 20.35 Arena 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Rătăcirile dragostei" (SUA, 1998) 0.00 Desene animate 1.15 Film (r).

11.00 Film: „Șansa dragostei" (r) 13.00 Desene animate 14.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" (r) 14.45 Serial: „Presidio Med" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Prietenii tăi" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Candidat la moarte" (SUA, 1997). Cu: Sherlyn Fenn 0.00 Serial: „Lege și fărădelege".

MARȚI - 6 iunie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toți (r) 9.00 Serial: „Lecții pentru tata" 10.55 O vedetă... populară (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Lecții pentru tata" (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Afacerea «Colierul»" (SUA, 2001) 23.20 Memorialul durerii 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.20 Jurnalul TVR (r) 3.20 Film: „Povestiri imorale" (Franța, 1974).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Apropo Tv (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Vieți de cinci stele" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Albinele ucigașe" (Canada, 2002) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Dincolo de lege" (SUA, 1996) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 1.15 La Bloc (r).

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Minele regelui Solomon" (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

7.30 Casa noastră (r) 8.30 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" (r) 9.30 Serial: „Sunset Beach" 10.30 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.15 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 17.45 Vară mondială C.M. de fotbal 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Da sau nu 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Dragostea de la Clejani (r) 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

9.30 Documentar (r) 10.00 Film: „La poliție sau la mănăstire?" (Franța, 2003, partea I) 11.45 Serial (r) 12.40 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Doc.: „Minorități sub trei dictaturi" 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Districtul" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.30 Lumea de aproape 21.00 Natură și aventură 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Poveste de prietenie, poveste de război" (Italia, 2001, partea I) 0.20 Desene animate.

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial (r) 10.20 Lumea Pro Cinema 12.30 Doc.: „Misterele planetei albastre" 13.30 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Presidio Med" 17.00 Serial: „Prietenii tăi" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" 22.00 Film: „Prințul iluziilor" (SUA, 1995). Cu: Scott Bakula 0.30 Serial: „Lege și fărădelege" 1.30 Film: „Culmile libertății" (SUA, 1999).

MIERCURI - 7 iunie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Generația contra (r) 9.00 Serial: „Lecții pentru tata" 10.00 Memorialul durerii (r) 10.55 Stele... de cinci stele (r) 12.35 Parteneri de weekend (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Lecții pentru tata" (r) 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convietuiri 17.00 Fotbal: FC Vaslui - Steaua 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Serial: „Neveste disperate" 22.10 Ochiul magic 23.20 Povești întunecate 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 - Insomnia 3.25 Film (r).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Albinele uriașe" (r) 12.00 Serial: „Vieți de cinci stele" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Orașul de foc" (SUA, 2004) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Frații" (SUA, 2002) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 10.00 În gura presei (r) 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Din dragoste (r) 16.00 Observator 17.00 Fotbal: Jiul - Rapid 19.00 Observator 20.15 Ziua judecății 23.00 Observator 0.00 Film: „Experiment mortal" (SUA, 2002). Cu: Pavan Grover, Michelle Wolff 2.00 Concurs interactiv 3.00 Închiderea programului - Revizie tehnică.

7.30 Casa noastră (r) 8.30 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" (r) 9.30 Serial: „Sunset Beach" 10.30 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.15 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 17.45 Vară mondială C.M. de fotbal 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.00 Serial: „Dosarele fantomă" 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Film: „La poliție sau la mănăstire?" (partea a II-a) 12.40 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: O lume nouă" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Info... baza în direct 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.35 Serial: „Districtul" 19.30 Serial: „Vorba lui Jim" 20.00 Omul între soft și moft 21.00 Raport... Off Road 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Noi Albinosul" (coprod., 2003) 0.15 Desene animate 1.30 Film (r).

9.00 Desene animate (r) 10.05 Doc.: „Misterele planetei albastre" (r) 11.30 Serial: „Presidio Med" (r) 12.30 Serial: „Prietenii tăi" (r) 14.45 Serial: „Visuri americane" (r) 16.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (r) 17.00 Serial: „Presidio Med" 18.00 Serial: „Prietenii tăi" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Action Jackson" (SUA, 1998). Cu: Sharon Stone 0.00 Serial: „Lege și fărădelege" (ultimul ep.) 1.00 Film (r).

JOI - 8 iunie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Pe ce dăm banii? (r) 9.00 Serial: „Lecții pentru tata" 10.00 Lumea citește (r) 10.55 Iartă-mă! (r) 12.30 Profesioniștii (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Lecții pentru tata" (r) 15.30 Akzente 17.00 Documentar 17.55 Mondial 2006 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Elvira Madigan" (Suedia, 1967) 23.20 Cultura libre 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 - Insomnia 2.15 Jurnalul TVR (r) 3.20 Film: „Vieți particulare" (coprod., 2001).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Stilul Oana Cuzino (r) 11.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 12.00 Serial: „Vieți de cinci stele" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Stăpânul valurilor" (Australia, 2003) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Misiune în Triunghiul Bermudelor" (partea a III-a) 22.15 La Bloc (ultimul ep.) 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Ziua judecății (r) 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Bean" (M. Britanie, 1997). Cu: Rowan Atkinson 22.30 Gogomanii 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Dădaca" 1.30 Concurs interactiv.

7.30 Casa noastră (r) 8.30 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" (r) 9.30 Serial: „Sunset Beach" 10.30 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.15 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 17.45 Vară mondială C.M. de fotbal 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Da sau nu 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Dragostea de la Clejani (r) 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Luciana și Nicolas" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 13.30 Serial: „Înger rebel" 14.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Marilyn" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

8.00 CeZar și tipar 9.30 Cum să nu ne îmbrăcăm (r) 10.00 Film: „La poliție sau la mănăstire?" (partea a III-a) 11.45 Serial (r) 12.40 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Spellbinder: o lume nouă" 14.30 Serial (r) 15.00 Tenis: Openul Franței la Roland Garros - semifinale feminin 19.30 Serial: „Districtul" 20.00 Doc.: „Înapoi la măturâ" 20.30 Bugetul meu 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Album de familie" (SUA, 1994) 0.15 Desene animate 1.30 Film (r) 4.00 Serial: „Moștenitoarea".

10.05 Serial: „Visuri americane" (r) 11.30 Serial: „Presidio Med (r) 12.30 Serial (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Film: „Willy Wonka și fabrica de ciocolată" (SUA, 1971) 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Pe cuvânt de polițist" (Franța, 1985) 0.15 Serial: „Zona crepusculară" (r) 1.15 Film: „Vânătorul din Vestul Sălbatic" (SUA, 1991).

Minte ageră

Ce greutate trebuie să pună Gigi în punctul B, pentru a echilibra pârghia?

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

PÂRGHIA

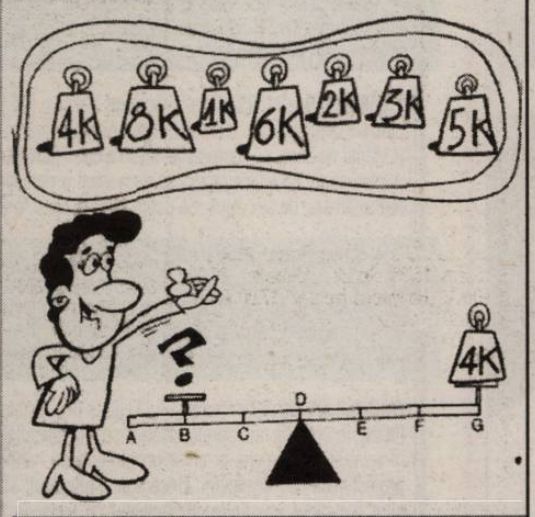

Soluţie: 6 kilograme. Conform legii pârghiei, 3 x 4 = B x 2, deci B x 2 = 12 şi B =6.

TEST Sunteţi o persoană irezistibilă?

În fiecare persoană e de presupus că există un CE, care la un moment dat o face de-a dreptul irezistibilă în faţa sexului opus. Logic – nu-i aşa? – fie şi numai dacă luăm în seamă că orice om îşi are „jumătatea" sa pe lume. Încercaţi să aflaţi şi despre dumneavoastră amănunte în acest sens, rezolvând un test, de astă dată cu o tentă ceva mai ludică.

1. *Vă place o persoană de sex opus şi-atunci nu ezitaţi:* a) s-o ascultaţi vorbind despre ea (1 punct); b) s-o faceţi „atentă", cu piciorul pe sub masă (2 puncte); c) să mimaţi indiferenţa (3 puncte).

2. Ce tatuaj sexy v-ar singulariza? a) simbolul yin/yang (1); b) o floare otrăvitoare (3); c) un şarpe (2).

3. Vi se oferă ocazia de a juca pe scenă un rol şi alegeţi: a) un simbol sexual (2); b) femeia fatală/ bărbatul fatal (3); c) o curtezană/ un gigolo (1).

4. Ceea ce face ca persoana dorită să vă remarce în mod deosebit este: a) o anume strălucire interioară a dumneavoastră (2); b) un parfum care vă defineşte (1); c) o anume agresivitate provocatoare (3).

5. Seducţia înseamnă: a) un joc de-a şoarecele şi pisica (3); b) să-l faci pe celălalt „să moară" de dorinţă (2); c) să-l domini pe celălalt cu forţa farmecului (1).

Interpretarea rezultatelor

➤ ***Maximum 6 puncte.*** Privirea care vrăjeşte, vocea atrăgătoare, zâmbete complice: iată armele dvs. pentru a seduce. Consideraţi că în chestiunea aceasta rafinamentul, amănuntele sofisticate au mare importanţă. Vă place să sugeraţi şi să descoperiţi „dedesubturi" incitante, transparenţe. Totuşi, pentru a fi o persoană seducătoare, trebuie chiar să fiţi astfel. Cea care vă imprimă dorinţa este însăşi iubirea. Şi nu trebuie să aveţi reţineri din acest motiv: farmecul dvs. se află la locul lui.

➤ ***Între 7 şi 12 puncte.*** Sunteţi gata să recurgeţi la tot felul de strategii (le putem spune şi vicleşuguri), în acţiunea de seducţie şi nu vă ruşinaţi de dorinţele dvs. Vă place să vă simţiţi dorit/ă pentru ceea ce înseamnă fizicul dvs., cu „accesorii" cu tot. În faţa persoanei dorite, vă adresaţi mai întâi sexualităţii sale şi nu vă daţi înapoi de la experienţe mai exotice. Sexy şi sălbatic/ă: de fapt, puţine persoane rezistă unei asemenea provocări.

➤ ***Peste 12 puncte.*** Privire misterioasă, tonul vocii glacial (pentru a se topi mai târziu), de fapt totul în fiinţa dvs. e provocare irezistibilă. Şi totuşi, în zilele următoare nu mai daţi nici un semn: cultivaţi misterul, distanţa, eleganţa, pentru ca apoi să vă vedeţi aceste mijloace de seducţie absolut justificate. Studiaţi persoana-ţintă cu ochi critic, cântărind bine elementele *pro* (frumuseţe, mirosul nisipului umed...) şi pe cele *contra.* Aceasta, deoarece pentru dvs. seducţia e un fel de cinema!

Integramă de GHEORGHE POPESCU

EXPRESII

VIOARĂ DIN OAŞ / SUSPICIOS		A BATE MĂR / FANTASTICI		PĂSĂRI DIN OGRADĂ / CAP DE CINTEZĂ		ÎN OAZĂ! / TEXTUL PRO-BLEMEI		CUNOSCUT / HÂRTIE OFICIALĂ		SIMŢIRE ADÂNCĂ / SOLUŢIE LETALĂ									
MUNTE DE NEA / MAŞINĂ DE TEREN							A DA DE EXEMPLU / A READUCE LA VIAŢĂ												
				SULIŢE DE GHEAŢĂ / AU GRIJA MIOARELOR															
SECTOARE ÎN MAGAZIN / PARTE DIN ATELAJ								REGE SLAV / SOLDAT OTOMAN											
			PRIMUL LOC / VECHILE GUVERNĂRI							ÎN NAVETĂ! / CAPI AI RĂUTĂŢILOR									
	NE TREC PRIN CAP / TIMP					CATEGORICĂ / STAŢII FEROVIARE						NAIVE ŞI BLEGE							
		LOCURILE NATALE / PROGRAM DE ŞCOALĂ									ELECTROD POZITIV								
ÎN ŞERVEŢ! / ŢIGANI / PLICTICOS					ŞEF AL MARINEI / ŢĂRÂIT DE GREIER														
				CRENGI BIFURCATE / CIOLAN															
CĂPITANI AVANSAŢI / A PRIMENI ATMOSFERA							CÂINELE DELTEI												
						PĂMÂN-TURI STERPE													

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ILUZII"

Orizontal: E - F - I - D - C - S - EXCURSIONIST - ACRITA - EMIR - AC - ADORABILA - TATAR - CUTIT - FIR - TIRANI - U - U - EPISOD - RAR - SINA - IDEE - VI - MATUR - MUTA - BB - ELIMINARI - ICNI - AIURIT - FAPTURI - CEAI.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Albastru

1. Între ce culori este situat albastrul, în spectrul solar?
2. Ce piatră preţioasă, varietate de corindon, are culoarea albastră?
3. Cine a compus, în 1924, lucrarea pentru pian şi orchestră „Rapsodia albastră"?
4. Ce mare poet român a scris poezia „Frunză verde de albastru"?
5. Ce pictor german, unul dintre fondatorii mişcării Die Brüche („Podul"), a pictat tabloul „Tânără fată pe o sofa albastră"?
6. Cine a realizat, în 1988, filmul „Marele albastru", coproducţie Franţa-SUA?
7. Din ce familie de plante face parte „albăstriţa" sau „albăstreaua"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prenumele Ana reproduce un vechi nume ebraic Hannah, purtat de mai multe personaje biblice. 2) Sfântul Ioachim era din seminţia lui Iuda, din neamul lui David, iar Sfânta Ana era din seminţia lui Levi. 3) Tabloul „Fecioara, Pruncul Iisus şi Sfânta Ana" aparţine pictorului german Albrecht Dürer. 4) Lacul „Sfânta Ana" se află la o altitudine de 950 m, în masivul vulcanic Puciosu din Carpaţii Orientali, în apropiere de băile Tuşnad. 5) Romanul „Secretul Anei Florentin" a fost scris de Ionel Teodoreanu (1897-1954). 6) Muzica operetei „Ana Lugojana" a fost compusă de Filaret Barbu (1903-1984). 7) Filmul „Anna celor 1000 de zile" a fost realizat de regizorul englez Charles Jarott.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 18 al revistei, cu tema „Măsline", am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: Prof. *Maria Iova -Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplita; Corina Simion – Sibiu; Cristina Popa – Ploieşti; Radu Ciobanu – Bucureşti.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara; Mihaela Rădulescu – Paşcani; Micea Stan – Piteşti; Mircea Dima – Bucureşti.*

Monica Vlad – Timişoara. Desigur că fotografia copilului dumneavoastră (să vă trăiască!) poate fi publicată în revistă. Trebuie însă mai întâi să ne-o trimiteţi.

Mihaela Rădulescu – Paşcani. De obicei, când există informaţii diferite iar întrebările nu sunt cât se poate de precis formulate, luăm în considerare toate variantele de răspuns. Cred că aţi observat.

Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei. Vă mulţumim pentru cuvintele frumoase adresate revistei şi rubricii şi vă promitem că o parte din întrebările trimise vor fi publicate curând. *(Irina Stoica)*

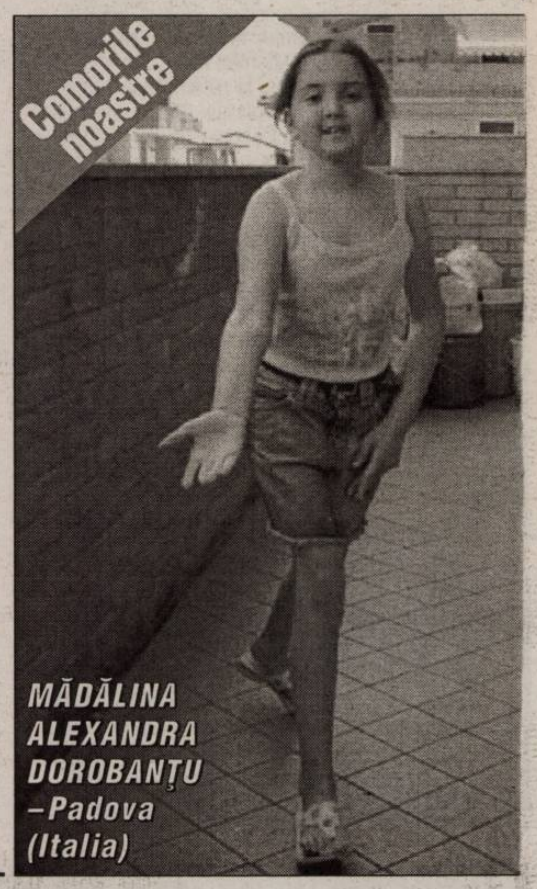

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 21

1	9	7	5	3	4	6	8	2
2	8	4	7	6	1	3	5	9
6	3	5	9	8	2	4	7	1
8	2	1	3	7	5	9	4	6
4	6	3	2	9	8	5	1	7
5	7	9	1	4	6	8	2	3
3	1	8	6	5	7	2	9	4
7	5	6	4	2	9	1	3	8
9	4	2	8	1	3	7	6	5

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 21

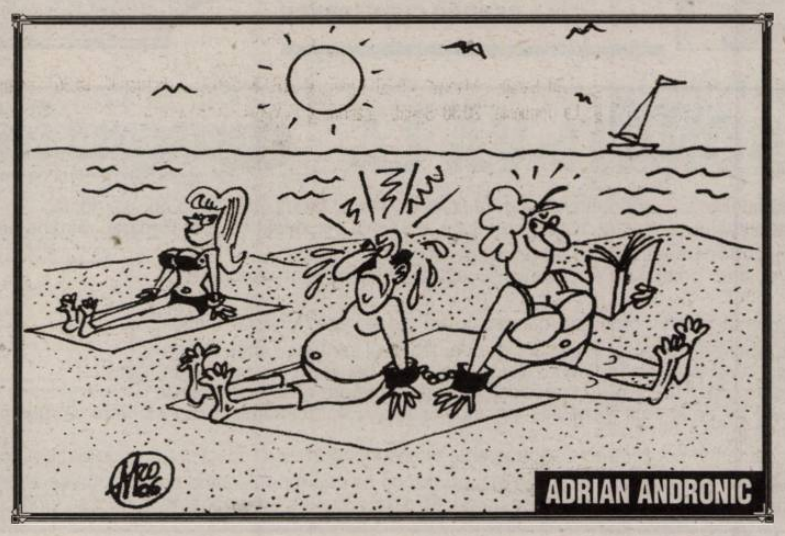

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Zinkl - Metger, 1897

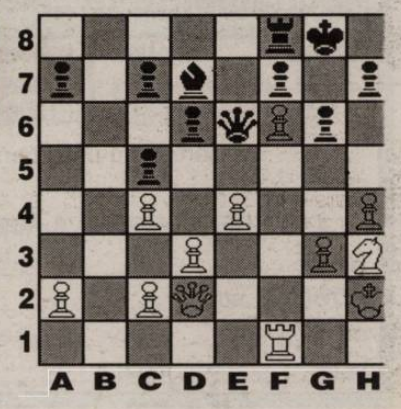

DEZLEGARE:
1. Tf5 Rh8 (1... gf5 2. Dg5) 2. Dh6 Tg8 3. Cg5 şi matul este imparabil.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Din dragoste pentru filmul european

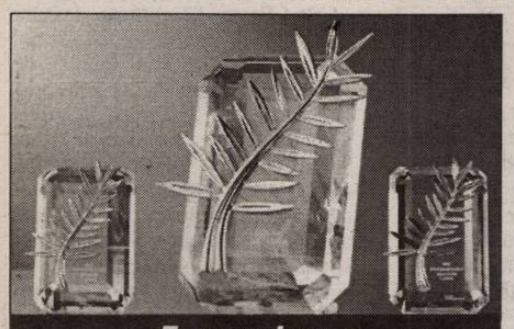

Frunze de aur

Chopard, firma elveţiană de bijuterii, pune gratuit la dispoziţia Festivalului, în cadrul unui parteneriat special, cea mai râvnită bijuterie, deşi nu şi cea mai scumpă: e vorba de trofeul „Palme d'or", aur de 24 carate, în valoare de peste 20.000 euro. Caroline Scheufele-Gruosi, creatoarea frunzei stilizate de palmier care este, în acelaşi timp, şi preşedinte al firmei Chopard, a fost declarată sâmbăta trecută cetăţean de onoare al Cannes-ului. Frunza de palmier din aur este montată pe un postament de cristal tăiat manual, deci unicat, desenat tot de Caroline Scheufele-Gruosi.

Deşi jurnaliştii de specialitate considerau că favoriţii ediţiei a 59-a a Festivalului de film de la Cannes sunt producţiile hispano-mexicane, juriul condus de regizorul chinez (din Hong Kong) Wong Kar-Wai (printre altele, autorul extraordinarului film „In the mood for love"), n-a ţinut cont de critica de film şi după un conclav ţinut într-un loc secret a atribuit „Palme d'or" filmului „The Wind that Shakes the Barley" al regizorului britanic Ken Loach, un film care narează întâmplări din anul 1920, pe vremea debutului conflictului dintre englezi şi irlandezi. Deşi nu figura în nici un sondaj printre favoriţi, filmul a fost preferat, probabil, mai mult pentru a omagia cariera prestigioasă a regizorului englez, azi în vârstă de 76 de ani. Surprizele de acest gen nu sunt ceva neobişnuit la Cannes. Aşa s-a întâmplat şi în 2004 când, surprinzător, a fost încununat „Fahrenheit 9/11", documentarul lui Michael Moore, sau anul trecut când, deşi favoritul era „Cache" al lui Michael Haneke, victorios a ieşit „L'Enfant" al fraţilor Dardenne.

Cine au fost favoriţii

Institutul Médiamétrie a realizat un sondaj printre 720 de participanţi, cu o zi înainte de lăsarea cortinei peste Festivalul de la Cannes din acest an. Conform acestui sondaj, porneau ca mari favoriţi pentru *Palme d'or* filmul spaniolului Almodovar, „Volver" (26,8 %) şi „Babel" (23,2 %) al regizorului mexican Alejandro Gonzalez Inarritu (autorul tulburătorului film „21 grame"). În acelaşi timp, candidaţi serioşi la recompensa supremă, deşi undeva mai departe, se plasau „Marie-Antoinette" semnat de americanca Sofia Coppola, un „film istoric cu toate sosurile, din care nu aflăm nimic", cum se exprima un cinefil de pe Croisette şi „Labirintul unui Faun", realizat de mexicanul Guillermo Del Toro, filmul prezentat sâmbătă şi care a suscitat mari emoţii. Înainte de Gala laureaţilor de duminică seara, circulau zvonuri că trofeul de aur ar putea fi smuls de acest film, a cărui acţiune se desfăşoară în Spania anului 1944 şi care amestecă ficţiunea cu realitatea. Pentru criticii de la revista „Le Film français", înainte de proiecţia filmului „El Laberinto del Fauno", pe primul loc se plasa „Marie-Antoinette" (preferat „la nebunie" de 6 critici), urmat de „Volver" şi „Babel" (4 voturi). Între timp, „Babel" avea să câştige sâmbătă seara Premiul juriului ecumenic oferit în fiecare an de un juriu de şase critici de film catolici şi protestanţi.

Guillermo del Toro

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ V-31, un submersibil revoluţionar ■ Când americanii mergeau la luptă cu cămilele ■ Violenţa, un flagel imbatabil? ■ Panama, un viitor XXL ■ Explozii atomice în antichitate? ■ De ce gemenii nu au aceleaşi performanţe? ■ Iuda, într-un manuscris controversat ■ Indienii din valea morţii chimice

Cannes 2006

- Marele Premiu a revenit cineastului francez Bruno Dumont pentru „Flandres".
- Premiul pentru scenariu: „Volver", filmul spaniolului Pedro Almodovar care a primit, în premieră, un premiu colectiv pentru interpretare feminină.
- Acelaşi aranjament a fost păstrat şi în cazul premiului de interpretare masculină: au fost premiaţi toţi actorii din filmul „Indigènes" al regizorului Rachid Bouchareb!
- Premiu pentru regie a revenit peliculei „Babel", povestea a trei destine puse în scenă de Alejandro González Inarritu (o schemă identică şi în „Amores perros" şi în „21 grame").
- Corneliu Porumboiu a obţinut „Camera de aur" pentru debut în filmul de lung-metraj cu „12h08, la est de Bucureşti".

Pedro Almodovar cu două din actriţele sale fetiş: Carmen Maura şi Penelope Cruz

Buenos Aires, 1977

Alături de „Labirintul unui Faun", şi filmul lui Israel Adrian Caetano, „Cronica de una fuga" (Jurnalul unei evadări) s-a aflat pe lista filmelor favorite şi nerecompensate în acest an la Cannes. Inspirat dintr-o întâmplare adevărată, filmul ne prezintă calvarul a patru tineri arestaţi din eroare în 1977, torturaţi într-un centru clandestin în timpul dictaturii militare instaurate în Argentina după puciul din 24 martie 1976 şi care au reuşit, în cele din urmă, să evadeze. Acest al patrulea lung-metraj al regizorului argentinian este conceput „ca istoria unor supravieţuitori ai ororii şi care a avut grijă să nu arunce în morbid o poveste care are la bază a fost groaznică", după cum el însuşi scrie în notele de producţie. Filmul se bazează pe textul lui Claudio Tamburrini (stânga), unul dintre cei patru evadaţi din clădirea clandestină în care erau sechestraţi, interogaţi şi torturaţi de forţele de securitate. Caetano (al doilea din stânga) descrie cu un realism brutal dar neforţat, calvarul celor 120 de zile îndurat de cei patru deţinuţi. Această cruditate a naraţiunii nu este doar a fondului, ci şi a formei în care e construit filmul. Imaginea este tratată special pentru a deveni granulată şi foarte contrastă. Totul este filmat cu camera pe umăr, ca pentru un reportaj. Un subiect fierbinte şi acum, după 30 de ani, dar şi o trimitere la subiectul fierbinte al torturilor practicate de soldaţii americani la închisoarea Abu-Ghraib din Bagdad, ca şi din alte locuri secrete ale CIA.

Echipa care a realizat „Cronica de una fuga"

Milioanele de la gâtul Monicăi

În lumea mitică a Festivalului de la Cannes, starurile rivalizează cu caratele bijuteriilor pe care le poartă. Monica Bellucci, membră a juriului, a fost fotografiată purtând într-una din seri un colier excepţional în valoare de câteva milioane de euro. Bijuteria realizată de Cartier, a cărei ambasadoare este, reprezintă doi crocodili din aur galben, pe care erau montate 2.000 de diamante şi smaralde, toate în greutate de 127 carate. Colierul, care acum este piesă de muzeu, a fost comandat în anul 1975 de actriţa mexicană Maria Felix („French Cancan"). Inutil să mai spun că bijuteria a fost însoţită de un bodyguard care n-a scăpat-o din ochi pe frumoasa actriţă italiană.

„Maria-Antoaneta", doar „Palm Dog"!

Un grup de ziarişti anglo-saxoni oferă în fiecare an premiul „Palm Dog" (în loc de „Palme d'or"). Anul acesta, premiul a fost atribuit căţelului Mariei-Antoaneta din filmul Sofiei Coppola. Este vorba despre un câine din rasa *carlin*, cărora englezii îi spun „pug", iar nemţii „mops". Acelaşi câine de companie a avut şi marchiza de Pompadour, amanta regelui Ludovic al XV-lea, dar cel mai faimos mops din istoria Franţei a fost cel cu numele Fortuné care i-a aparţinut Joséphinei de Beauharnais, împărăteasa francezilor şi soţia lui Napolean I. Revenind la „Marie-Antoinette" să mai notăm că, după cum a declarat unui cotidian gratuit Sofia Coppola, Alain Delon a refuzat rolul regelui Ludovic al XV-lea pe motiv că „o americancă nu are cum să facă un film despre istoria Franţei". Opinie care, deşi a vexat-o pe regizoare, n-a descurajat-o în nici un fel.

Grupaj realizat de **GEORGE CUŞNARENCU**

HOROSCOP
5 – 11 iunie

BERBEC (21.03-20.04): Se profilează o perioadă a accentuării stresului. Multe şi mărunte probleme, ba în mediul profesional, ba acasă, se vor ivi claie peste grămadă şi veţi face faţă cu greu avalanşei. Riscaţi să vă enervaţi excesiv şi să luaţi decizii intempestive. Evitaţi gâlceava cu un Capricorn!

TAUR (21.04-21.05): Toate vânturile pozitive bat în pânzele destinului dv. Luni sau marţi primi o sumă importantă de bani, pe nepregătite, iar în a doua jumătate a intervalului se iveşte ocazia să cunoaşteţi o persoană fermecătoare, de sex opus. Se poate înfiripa brusc o idilă.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară vă scoate rău din sărite. În primele zile ale săptămânii scade până sub normal, apoi are o creştere vertiginoasă spre un maxim dolofan şi rumen la faţă. Este posibil să primiţi bani sau o veste excepţională despre viitorul bugetului dv.

RAC (22.06-22.07): Prezenţa lui Uranus în constelaţia dv., în opoziţie cu Soarele, poate însemna dificultăţi în relaţiile interumane şi chiar un ghinion de natură profesională sau financiară. Oricare ar fi adevărul, sfârşitul perioadei vă prinde cu zâmbetul pe buze, în braţele fierbinţi ale iubirii.

LEU (23.07-22.08): Marţi sau miercuri vă pândeşte o deziluzie în dragoste, cu totul neaşteptată. Poate descoperiţi un lucru neplăcut la persoana iubită sau poate că neînţelegerile au ajuns într-un punct critic. Din fericire, situaţia financiară tinde să se înzdrăvenească rapid.

FECIOARA (23.08-21.09): Nici un nor nu tulbură serenitatea din constelaţia dv. Toate curbele astrale principale se situează la cote medii, satisfăcătoare şi important este să nu vă creaţi dv. înşivă probleme. Este posibil ca la serviciu să primiţi o veste excelentă pentru viitorul îndepărtat.

BALANŢA (22,09-22.10): Curba financiară vă face şicane toată perioada, scăzând până sub normal. Ea atinge un minim pe la jumătatea săptămânii, aşa că fiţi foarte atent la cea mai mică cheltuială. Se pare că vă veţi implica cu succes într-o situaţie delicată a unui membru de familie.

SCORPION (23.10- 21.11): Conform alurii curbei psihicului, se pare că vor interveni câteva supărări sau un stres puternic – în familie sau la serviciu. Va trebui să luaţi cu promptitudine o decizie tranşantă. Atenţie! Stresul nu este un sfetnic bun, aşa că apelaţi la apropiaţi.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Sunteţi somnolent şi parcurgeţi o perioadă în care orice şi oricine vă deranjează. Probabil că aţi primit o veste neplăcută sau aşa ceva este iminent. Înarmaţi-vă cu optimism şi cu voinţă, pentru că aţi mai trecut prin clipe grele şi aţi izbândit.

CAPRICORN (21.12 – 19.01): Luna şi Soarele, aflate în conflict, vă induc o stare de nervozitate excesivă şi este posibil să faceţi unele „mutări" greşite, pe care le veţi regreta prea târziu. Pe de altă parte, situaţia financiară nu-nfloreşte deloc, căci s-au acumulat prea multe datorii.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate bune şi la locul lor. Aceasta ar putea fi etichéta unei săptămâni liniştite, cu realizări minore, dar dătătoare de clipe fericite. În a doua jumătate a intervalului este posibil să aveţi inspiraţia de a juca la loterie, fapt care ar putea avea urmări senzaţionale.

PEŞTI (19.02- 20.03): Monotonia din ultima vreme va fi spulberată de o veste excelentă, financiară sau profesională. Cea mai probabilă variantă este cea materială. Pe de altă parte, viaţa sentimentală cunoaşte câteva şifonări inutile, provocate de insensibilitatea partenerului de viaţă.

Personalităţile săptămânii: *Gheorghe Lazăr, Henri Coandă, Nicolae Iorga, George Ciprian, Ion Creangă, Grigore Arbore; Pierre Corneille, Velasquez, Paul Gauguin, Jacques-Yves Cousteau, Richard Strauss.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 784 • ANUL XLIX • 8 IUNIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 23 (2534)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

NOUL SITE magazin

Îi informăm pe cititorii ediţiei online a revistei noastre că ne pot vizita pe Internet la noua adresă: **www.revistamagazin.ro** Aici vor găsi în fiecare săptămână cele mai atractive articole, într-o prezentare modernă şi variată. Conştienţi că orice lucru este perfectibil, aşteptăm opiniile şi sugestiile dv. referitoare la acest site, pe noua adresă de mail: *redactia@revistamagazin.ro*

Spectacolul cunoaşterii

Ştii să faci o rachetă şi câştigi 2 milioane de dolari!

Femina club

Indiscreţii

Ameţitoare învăluire

Dosarele frumuseţii

Tenul tern, semn al îmbătrânirii pielii

Istorii uitate

Când americanii mergeau la luptă cu... CĂMILELE!

Consultaţii fără plată

BEREA şi PUTEREA

Delicioasa licoare are calităţi terapeutice

BIG BANG *în Antarctica*

Apocalipticul impact petrecut în urmă cu 65 de milioane de ani, între planeta noastră şi un asteroid de proporţii considerabile, nu a fost, se pare, singura catastrofă de acest gen. Savanţii de la Ohio State University au anunţat recent descoperirea, la mai bine de un kilometru sub gheţurile din Antarctica, a unui

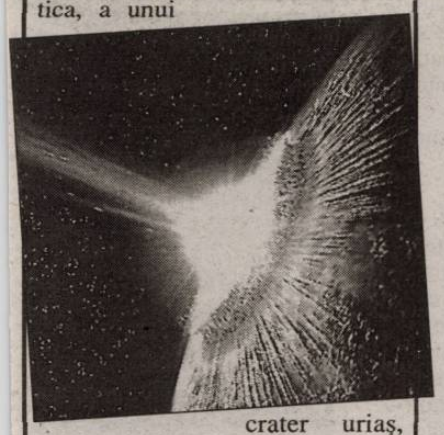

crater uriaş, fiind de părere că meteoritul care l-a provocat, prăbuşit acum 250 milioane de ani, ar fi dus la extincţia aproape totală a vieţii pe Terra. Craterul, cu un diametru de aproape 500 kilometri, ar fi putut fi provocat, potrivit simulărilor pe computer, de un meteorit de 50 km diametru! Forţa şocului a dus, cred specialiştii americani, la destrămarea supercontinentului Gondwana şi formarea Australiei.

„TEAPA" GRIPEI AVIARE

Anunţată cu surle şi trâmbiţe ca fiind cea mai mare pandemie care va ataca vreodată omenirea, capabilă să răpună până la jumătate din populaţia planetei, „gripa aviară" nu pare să fie decât o sperietoare anume creată spre a-i face pe pământeni să tremure doar când văd o biată găină picotind de somn... Pentru că, după ce luni în şir mass media internaţională, la rândul său convinsă de realitatea ameninţării, a avertizat asupra pericolului, în ultima vreme tot mai mulţi oameni încep să-şi dea seama că sunt victimele unei uriaşe manipulări. O manipulare din care de pierdut pierd, desigur, cei mai săraci locuitori ai Terrei, şi de câştigat câştigă cine altcineva decât cei deja foarte bogaţi...

Astfel, potrivit prestigiosului cotidian britanic „The Independent", una dintre principalele beneficiare ale acestei psihoze este compania biofarmaceutică americană Gilead, printre ai cărei acţionari se numără şi Donald Rumsfeld, Secretarul Apărării al SUA. Această companie a obţinut profituri consistente din vânzarea medicamentul Tamiflu (Gilead deţine drepturile de distribuire în SUA a acestui produs, fabricat de gigantul farmaceutic elveţian Roche), considerat a fi cel mai eficient împotriva gripei aviare. După cum a relevat chiar postul de televiziune CNN, guvernul american a comandat deja doze în valoare de 58 milioane de dolari din acest medicament, pentru soldaţii americani cantonaţi în străinătate, iar Congresul ia în considerare achiziţionarea de câteva zeci de milioane de doze, pentru uzul civililor, deşi nici o găină de peste Atlantic n-a „strănutat" măcar... Nu doar Rumsfeld, ci şi alţi politicieni americani sunt implicaţi în această afacere, de pildă fostul secretar de Stat, George Shultz, membru în consiliul de administraţie al Gilead, unde este coleg cu soţia fostului guvernator de California, Pete Wilson. Până în prezent, alte 60 de ţări au comandant deja cantităţi mari de medicamente anti-virale, ca măsură de prevedere. Tamiflu nu vindecă boala, în schimb luat imediat ce simptomele acesteia se fac simţite, îi poate reduce severitatea. Interesant e faptul că, după cum relevă publicaţia pakistaneză „Daily Times", compania Gilead a avut pierderi masive în anul 2003, pentru ca după doar un an, atunci când isteria gripei aviare a fost lansată în lume, profitul ei să crească la 44 milioane de dolari. Anul trecut, profitul a fost şi mai mare, de 161 milioane!

Nici în Europa, lucrurile nu stau diferit, dar aici interesele care primează sunt, se pare, nu doar ale concernelor farmaceutice, ci şi ale magnaţilor din industria alimentară, decişi să elimine total concurenţa micilor producători şi a fermierilor. Nimeni nu contestă existenţa virusului H5N1, dar tot mai numeroşi sunt cercetătorii care apreciază că virulenţa acestuia a fost mult exagerată. Faptul că în anii trecuţi, la o populaţie de peste un miliard de locuitori, cât are China, au murit din cauza gripei aviare o sută de oameni, nu justifică deloc avertismentele pompieristice ale OMS – ca o comparaţie, formele banale de gripă ucid anual zeci de mii de chinezi şi nimeni nu se alarmează! Că lucrurile au luat-o razna recunoaşte şi ministrul Agriculturii din Spania, Elena Espinosa Mangana, care declara unui post de radio că „ideea unei pandemii printre oameni este ceva ce ţine de science-fiction, momentan gripa aviară este exclusiv o problemă veterinară." Asta în vreme ce dr Anna Thorson, de la institutul suedez Karolinska, aprecia că simptomele prin care virusul H5N1 se manifestă la oameni sunt mult mai blânde decât se estimase, deci apariţia unei pandemii, similare celei de gripă spaniolă din 1918, este total exclusă.

Aşadar, lăsând la o parte exagerările concernelor farmaceutice din marile state ale lumii, interesate, aşa cum am văzut, în menţinerea acestui tamtam mediatic, gripa aviară nu pare să fie mai periculoasă, la oameni, decât un guturai, dar îl costă bani buni pe contribuabilul din Statele Unite, Europa Occidentală şi de aiurea. Şi, revenind la... găinile noastre, am putea spune că, obligaţi să accepte stricteţea normelor UE în privinţa acestei „primejdii" bieţii români, popriţi în carantină, fără apă şi provizii şi cu găinile masacrate, se vor resemna să renunţe la puiul la ceaun preparat ca la mama acasă şi să se mulţumească doar cu faimoasele „pulpe americane"...

SUDOKU
jocul săptămânii – 23

		5		8			3	7
		9		6	5			
8	3	2			9		1	
			4	3		2	7	
3	2		1				5	8
	1	8				3		
			5		4			9
6		7	8	2				
5				7		8		3

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV
■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

23
5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

„Vinovaţii fără vină”

În momentul în care sunt puşi în situaţia de a-şi justifica comportamentul şi faptele reprobabile, oamenii sunt, în general, tentaţi să le ascundă, să le minimalizeze sau să se sustragă vinovăţiei declarând că vinovaţii trebuie căutaţi în altă parte. Uneori pledează pentru nevinovăţie cu o adevărată artă a „sinceritătii”, devenind pentru majoritatea dintre noi, credibili.

Un astfel de caz a fost prezentat miercuri, 31 mai, în emisiunea ***„9595 - Te învaţă ce să faci”*** *(Antena 1).* O tânără cu o exprimare coerentă, sensibilă (o sensibilitate trădată de expresiile faciale şi de lacrimi) nu lipsită de discernământ, a încercat să identifice cauzele destinului ei crepuscular. Un destin marcat de internări şi evadări dintr-un ospiciu, de înstrăinarea de familie, de fapte penale care au culminat cu doi ani de detenţie.

În opinia sa, adevăraţii vinovaţi au fost regimul familial ostil dar mai ales anturajul care a împins-o spre furt calificat. Tânăra şi-a regretat faptele, susţinând că a fost o victimă a circumstanţelor şi că acum e aptă pentru o viaţă normală.

O viaţă normală, în care are nevoie de afecţiunea mamei (invitată în emisiune) şi de o mână întinsă de societatea în care trăieşte. Impresia pe care a făcut-o tânăra „înlăcrimată” a fost pozitivă, reuşind să ne convingă că e un caz recuperabil şi că bunele ei intenţii sunt reale.

DORIN MĂRAN

Dialog astrologic

ALEXANDRA T., Bârlad: *„...Am citit cu nedumerire, în această rubrică, faptul că unele persoane desconsideră astrologia. Fără să intru în multe detalii, aş vrea să vă povestesc o întâmplare semnificativă din viaţa mea. Atunci când m-am căsătorit, acum 15 ani, am consultat «în joacă» o doamnă astrolog. Printre multe alte informaţii, respectiva doamnă mi-a spus fără menajamente că eu (Săgetător) şi iubitul meu de atunci (Capricorn) nu vom face niciodată casă bună, pe baza unor argumente astrologice (...) Evident, n-am putut să cred la vremea respectivă aşa ceva, însă viaţa a demonstrat că a avut dreptate. N-au trecut nici doi ani şi, între mine şi V. au apărut divergenţe ireconciliabile. Acum am 42 de ani şi pot să vă spun că şi alte previziri s-au confirmat (privind cariera profesională şi relaţiile cu anumiţi prieteni, din diverse zodii) (...) Ceea ce aş dori de la dumneavoastră este o confirmare sau infirmare a previziri acelei doamne astrolog, dacă, după informaţiile pe care le aveţi, o Săgetătoare şi un Capricorn nu se pot înţelege.”*

Cine pune astrele la zid?

– Stimată doamnă ***Alexandra T.,*** în primul rând vă mulţumesc pentru scrisoarea trimisă. În ceea ce priveşte astrologia, nici o reacţie exagerată nu este adecvată; această pseudoştiinţă nu poate face minuni, dar dacă rezistă şi îşi menţine interesul de atâtea mii de ani, înseamnă că are, totuşi, un farmec aparte. Revenind la problema afinităţilor sentimentale, precizez că Săgetătoarele au relaţii excelente cu Gemenii; legăturile cu Taurii şi cu Racii sunt dintre cele mai nefavorabile. În consecinţă, faţă de un bărbat-Capricorn legăturile sunt oscilante. Desigur, acestea sunt aprecieri generale, persoana care v-a făcut astrograma a luat în calcul mult mai multe elemente definitorii ale destinului dv. (ascendentul, popularea domiciliilor, unghiurile interplanetare etc). Eu mai vreau să adaug doar că un nativ al unei zodii de Foc (precum Săgetătorul) mai rar are relaţii cordiale cu un nativ al unei zodii de Aer (Capricorn). Mai în glumă, mai în serios, printre superlativele astrologice figurează şi femeia-Săgetător, că fiind cea mai capricioasă.

Cariera femeii din Peşti

– Dragă ***Mirela,*** important este să-ţi cunoşti posibilităţile şi interesele. Va fi un pas decisiv şi nu trebuie să faci un lucru din obligaţie. Pe de altă parte, dacă tot mi-ai spus în ce zodie te-ai născut (Peşti), îţi precizez că verbul existenţial al acestor nativi este „a crede”. Poţi să înţelegi multe din acest gen de caracterizare, inclusiv cu care dintre cele două cariere se potriveşte. Îţi precizez că femeia-Peşte nu are relaţii excelente cu bărbatul-Capricorn, ci cu Racii şi Scorpionii. Dar un alt criteriu arată că Peştii (zodie de Apă) se înţelege foarte bine cu Capricornul (zodie de Pământ), afinitatea reciprocă dintre aceşti nativi fiind foarte puternică – din acest punct de vedere.

MIRELA S.M., Iaşi: *„...Nu mă înţeleg deloc cu părinţii mei în privinţa facultăţii pe care vreau s-o urmez. Ei îmi spun să nu dau la Drept, ci la o facultate de Informatică, poate Electronică (...) Şi, faţă de această problemă, prietenul meu îmi spune că nu am nici un talent la calculator şi că trebuie să tocesc pentru a intra la Drept. Eu ţin foarte mult la M., este un băiat foarte bun şi politicos, este deştept şi sunt convinsă că mă iubeşte (eu sunt Peşte, iar el este Capricorn). Dar de ce nu vrea să mă ajute să învăţ să lucrez ca lumea la calculator, dacă ţine la mine atât de mult? (...) Nu ştiu ce să aleg, acum voi termina clasa a 11-a şi ar trebui să iau o hotărâre. Să fac aşa cum îmi spune el, sau cum îmi spun părinţii?*

În încheiere, pentru a te „lămuri”, aş vrea să mai adaug următorul aspect: un Peşte clasic, cum a fost Einstein (născut la 14 martie), n-a avut nevoie de calculator pentru a construi uriaşele sale teorii şi pentru a-şi etala concepţiile asupra Universului fizic. Dar în acelaşi timp, fizicianul nepereche cânta foarte bine la vioară şi a avut o atitudine umanistă, pacifistă pe toată perioada vieţii... Ce te-ar împiedica să urmezi ambele facultăţi, în ordinea pe care o vei hotărî tu?

RADU IANIERI

Carte, cinste cui te-a scris!

Creativitate în afaceri

La editura Amaltea (www.amaltea.ro) continuă să apară în colecţia *Business*, din care v-am mai prezentat până acum două volume, cărţi extrem de interesante adresate celor care vor să intre în lumea afacerilor sau au intrat de curând. Acesta este şi cazul ultimei apariţii, cartea lui Joe John Duran „Fă-ţi o firmă, vinde-o şi îmbogăţeşte-te!” în traducerea Claudiei Rada. Cartea prezintă un număr de 20 de secrete pentru cei care vor să facă avere şi îşi propune: ● Să comunice câteva experienţe esenţiale care îl vor ajuta pe întreprinzător să pună bazele unei afaceri înfloritoare, profitabile şi interesante: o afacere care să îi asigure libertatea. ● Să ofere, pas cu pas, un ghid pentru punerea în practică a secretelor fundamentale despre modul în care se deţine şi se conduce cu succes o companie, adevăruri pe care orice întreprinzător ar fi preferat să le cunoască de la bun început şi nu să le afle treptat, pe parcursul activităţii, cu preţul atâtor sacrificii. Secretele se adresează fiecărei componente a afacerii, de la vânzări, plata facturilor, alegerea angajaţilor, nivelul de implicare a întreprinzătorului în activitatea firmei până la partea financiară. ● Să îi arate întreprinzătorului cum să evite greşelile costisitoare din pricina cărora alţii şi-au pierdut orice speranţă şi au eşuat în datorii. ● Să îi arate antreprenorului cum să pună bazele unei companii valoroase pe care ulterior să o poată vinde la un preţ foarte bun. *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

E tentant genul „gigolo” ?

Când întrebi o fată dacă agreează genul „gigolo”, (în sens metaforic) răspunsul e categoric, nu! Cu toate astea, în anumite medii, aceşti băieţi arătoşi, mereu în căutare de aventuri, nu se plâng de succes. Nu ne referim neapărat la băieţii dornici să fie întreţinuţi de femei, ci la cei care mizează excesiv pe farmecul lor, adresându-se simţurilor şi nu inimilor.

Nu mi se pare tentant acest gen. Cred că un gigolo o face pentru bani, în primul rând, fără să aibă o motivaţie reală în viaţă. El caută numeroase aventuri, iubiri rapide, pasionate. *(Ela Anghelescu, 19 ani)*

Foarte tentant. Dar pe o perioadă scurtă, de câţiva ani. Fiecare băiat cred că îşi doreşte asta. Să întâlnească foarte multe fete super şi să facă dragoste cu ele, cucerindu-le fără nici un efort. Nu mă gândesc la partea materială, pentru că un gigolo o face pentru bani. *(Dragoş Stelea, 18 ani)*

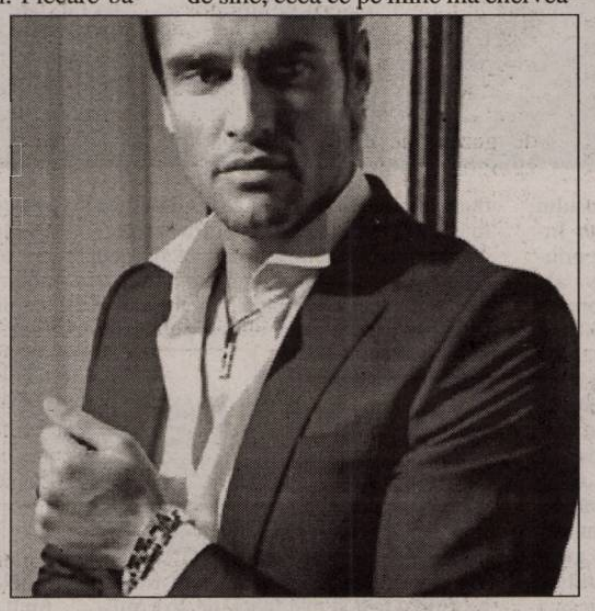

Nu ştiu câţi gigolo adevăraţi există în România; probabil foarte puţini. Sunt anunţuri pe la mica publicitate dar cred că sunt faliţi. Ce femeie e aia care plăteşte un bărbat? Lucrurile stau invers. Poate o femeie mai în vârstă, care n-are succes la bărbaţi, ar putea apela la un gigolo, dar astfel de femei cred că ori sunt libertine din cale-afară, ori au probleme psihice. *(Sorana Creţu, 19 ani)*

Persoanele gen gigolo (nu mă refer la băieţii gigolo care cer bani) mi se par mult prea arogante şi pline de sine, ceea ce pe mine mă enervează. Doar fetele mai uşuratice se simt bine în preajma lor. *(Mirela, 18 ani)*

În ţările în care se practică turismul sexual, mai ales în insulele exotice, tinerii gigolo au mare succes. La noi nu cred că au căutare. Unii vor să fie gigolo dar se mulţumesc cu una-două aventuri în care, până la urmă, ei plătesc consumaţia... *(Dona Erimescu, 19 ani)*

N-am întâlnit un astfel de personaj dar aş fi curioasă să stau în preajma lui, să văd cum se comportă. În filme am văzut tipi care se învârtesc în jurul femeilor bogate, în căutare de aventuri. În realitate nu cred că această categorie face carieră. Poate în anumite situaţii, în ţări în care există femei dispuse să plătească o noapte de amor cu un bărbat impecabil din punct de vedere fizic. *(Oana S., 18 ani)*

Dacă mă gândesc la Richard Gere în rolul de gigolo din tinereţe aş fi tentată să visez... *(Marry, 17 ani)*

Doar pentru cele care nu gândesc. Eu gândesc. *(Irinel C., 17 ani)*

Sunt multe femei „nebune”. Când apar, de exemplu, stripperii într-un bar, apare şi o avalanşă de femei isterizate de dansul şi goliciunea bărbaţilor. Unele vor doar să se amuze, altele vor mai mult. Mie mi se pare oribil. *(Daniela Şerbu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Mass-media oferă în cea mai mare parte din ţările lumii, din ce în ce mai multe imagini cu femei – etalonul frumuseţii speciei umane – mai mult sau mai puţin dezbrăcate.

Femeile nu se dau în vânt după imagini cu bărbaţi sumar îmbrăcaţi, în schimb, sexul tare e înnebunit să vadă femei

FEMEILE
pe primul loc
în media
şi publicitate

dezbrăcate şi filme cu scene fierbinţi. Pe de altă parte, „inflaţia” de femei în ţinută sumară – ne referim la cele de top – reprezintă un suport mult mai eficace, în raport cu bărbaţii, în publicitate. Produsele şi tratamentele cosmetice sunt asociate în special femeilor. La expoziţiile de automobile, de pildă, sunt cooptate femei superbe care adesea fac „figuraţie” în fuste foarte scurte şi decolteuri generoase, afişându-şi nuriii pe capotele maşinilor pentru a-i seduce pe potenţialii cumpărători. Alte şi alte produse sunt promovate în special de femei pentru că, fără alte comentarii, ele şi numai ele sunt etalonul frumuseţii speciei umane...

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator
ISSN 0258-1523
REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu
Tiparul: **INTACT S.A.**